அத்தியாயம் 7

ஜாதிகள் ஒன்று கூடுதலும் தேவனுடைய கோபாக்கினையின் மாபெரும் அக்கினிக்காக பூதங்கள் தயாராகுதலும்

ஜாதிகள் ஏன்? எப்படி? ஒன்று கூடின - சமுதாய சக்திகள் அக்கினிக்கு ஆயத்தமாகின்றன - செல்வம் குவிக்கப்படுதல் - ஏழ்மை அதிகரித்தல் - சமுதாய சச்சரவுகள் எரியும் நிலைக்கு நெருங்குதல் - அமெரிக்க தொழிலாளர் அமைப்பின் தலைவரிடமிருந்து ஒரு வார்த்தை - செல்வந்தர்கள் சில நேரம் கடுமையாய் கண்டித்து ஒதுக்கப்படுதல் - சுயநலமும், சுதந்திரமும் இணைந்திருத்தல் - பணக்காரர் மற்றும் ஏழைகள் நோக்கில் சுதந்திரம் - ஏன் தற்போதையை சூழ்நிலை தொடர முடியாது - மாபெரும் அக்கினிக்கு தயாராவதற்கு இயந்திரங்கள் ஒரு முக்கிய காரணி - பெண்களின் போட்டி - தொழிலாளியின் நியாயமான மற்றும் நியாயமில்லாத சூழ்நிலையை குறித்த கண்ணோட்டம் - தேவை மற்றும் வினியோகத்தின் சட்டம் யாவர் மேலும் இரக்கமற்று இருத்தல் - திடுக்கிடச் செய்யும் வெளிநாட்டு போட்டி குறித்த கண்ணோட்டம் - இங்கிலாந்தை பற்றிய திரு. ஜஸ்டின் மெக் கார்தியின் அச்சம் - இங்கிலாந்து தொழிலாளரின் மனோநிலை குறித்து கையர் ஹார்டி, எம்.பி. - பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்களைக் குறித்த மதிப்பிற்குரிய ஜாஸ் சாம்பர்-னுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகள் - தொழில் ஆர்வத்துக்கு சம்மந்தம் உடைய தேசிய ஆக்கிரமிப்பு - ஜெர்மனியின் சமூக மற்றும் தொழில் போர் மீதான ஹெர் லீப்நெட்டின் கருத்து - சர்வதேச தொழிற்சங்க ஸ்தாபனத்தின் தீர்மானங்கள் - இந்நாட்களின்

ஜாம்பாவான்கள் - டிரஸ்ட் மற்றும் கூட்டுறவுகளின் பட்டியல் - மூர்க்கத்தனமான அடிமைத்தனத்துக்கு எதிராக நாகரீகமான அடிமைத்தனம் - இயந்திரக்கல்-ன் மேல் தட்டுக்கும் கீழ்தட்டுக்கும் இடையே உள்ள மக்கள் கூட்டம் - சரிபடுத்தமுடியாத உலகளாவிய, மனுஷீக சக்திக்கும் மிஞ்சிய சூழ்நிலைகள்...

"ஆகையால் நான் கொள்ளையிட எழும்பும் நாள் மட்டும் எனக்குக் காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; என் சினமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் அவர்கள் மேல் சொரியும்படி ஜாதிகளை சேர்க்கவும் ராஜ்யங்களைக் கூட்டவும் நான் தீர்மானம் பண்ணினேன். பூமியெல்லாம் என் எரிச்ச-ன் அக்கினியினால் அழியும். அப்பொழுது ஜனங்களெல்லாரும் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டு ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்யும்படிக்கு, நான் அவர்கள் பாஷையைச் சுத்தமான பாஷையாக மாறப்பண்ணுவேன்." *(செப் 3:8,9)*

மேற்கூறப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் வண்ணமாய், இந்த கடைசி நாட்களில் ஜாதிகள் ஒன்று சேர்வது என்பது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கதாய் இருக்கிறது. நவீன கண்டுபிடிப்புகளும், கருவிகளும் உண்மையிலேயே பூமியின் மிகவும் தொலைதூர எல்லைகளைக் கூட அருகாமைக்கு கொண்டுவந்துவிட்டது. பிரயாணம், தபால்தந்தி, தொலைப்பேசி வசதிகள், வர்த்தகம், புத்தகம் மற்றும் செய்தித்தாள்களின் பெருக்கம் போன்றவைகள் உலகம் முழுவதையுமே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இதுவரையிலும் கண்டிராத அளவிற்கு சிந்திக்கவும், செயல்படவும் மாற்றிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஒவ்வொரு தேசமும் மதிக்கும் விதத்தில் தேவையான சர்வதேச சட்டம் மற்றும் ஒழுங்குகள் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. அதன் பிரதிநிதிகள் ஆலோசனை குழுக்களில் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். மேலும் ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசாங்க பிரதிநிதிகளும் பிறநாடுகளில் இருக்கின்றனர். இவ்விதம் தேசங்களை அருகாமைப்படுத்துவதனால் சர்வதேச கண்காட்சிகளும் கூட நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே தனது எல்லைகளுக்கப்பால் பிறநாடுகளை தடுத்தி நிறுத்திவிடும் அளவிற்கு எந்த தேசமும் தனித்தன்யையுடையதாக இனிமேல் இருக்கவே முடியாது. ஆகவே யாவருடைய வாசற்கதவுகளும் கட்டாயமாக திறக்கப்படவும் அது அப்படியே தொடரப்படவும் வேண்டும். மேலும் பலதரப்பட்ட பாஷைகளின் தடைகளும் கூட மிகவும் எளிதாக அகற்றப்பட்டு விடும்.

உலகின் எந்த பகுதியின் நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற மனிதரும் இனிமேலும் அந்நியரைப் போல கருதப்படமாட்டார்கள். இவர்களது மிகச்சிறந்த கப்பல்கள் தங்களுடைய வியாபார பிரதிநிதிகளையும், அரசாங்க தூதுவர்களையும் மேலும் தங்களுடைய அதிக ஆர்வமுடைய உல்லாசப் பிரியர்களையும் எத்தனை எட்ட முடியாத தூரத்திற்கும் எளிதாய் சௌகரியமாய் கொண்டு சென்றுவிடுகிறது. மிகச்சிறந்த ரயில் வண்டிகள் இவர்கள் நாட்டின் உட்பகுதிகளுக்குக் கொண்டுச்செல்லும்; அவர்கள் தங்கள் நாடுகளுக்குத் திரும்பும் போது அநேக தகவல்களோடும் புதிய கருத்துக்களோடும், புதிய செயல்திட்டங்கள் மற்றும் தொழில் முயற்சிகளோடும் செல்கின்றனர். மிகவும் மந்தமான புறஜாதி ஜனங்களும் கூட நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாய் கண்டு கொண்டிருந்த கனவுகளி-ருந்து விழித்தெழுந்து, வெளிநாடுகளி-ருந்து வரும் தங்களுடைய பார்வையாளர்களை ஆச்சரியத்தோடும், வியப்போடும் பார்த்து, அவர்களுடைய அற்புதமான சாதனைகளைத் தெரிந்து கொள்கின்றனர். மேலும் தற்போது தங்களது புதிய அறிமுகங்களினால் பயன்பெறும் பொருட்டு இவர்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர்.

சாலொமோன் ராஜாவுடைய காலத்தில் ஷேபா நாட்டு இளவரசி ஐந்நூறு மைல் தூரமிருந்து சாலொமோனின் ஞானத்தைக் குறித்து கேட்கவும், அவனுடைய புகழைக் காணவும் வந்தது, அந்நாட்களில் மிகவும் வியப்புக்குரிய காரியமாய் எண்ணப்பட்டது. ஆனால் அப்போது அறியப்படாமல் இருந்த உலகின் பெரும்பகுதிகளுக்குச் சென்று அந்த இடத்தில் குவிந்துள்ள பொக்கிஷங்களைப் பார்த்து அவைகளின் முன்னேற்றத்தை குறித்து அறிந்து கொள்ள தற்போது எந்த அந்தஸ்தும் இல்லாத அநேகரும் கூட உலகமனைத்திற்கும் பிரயாணிக்கின்றனர்; தற்போது உலகை சுற்றி சௌகாரியத்துடனும், ஆடம்பரத்துடனும் பிரயாணிக்க 80 நாடகளுக்கும் குறைவாகவே ஆகிறது.

உண்மையில் பொதுவான ஆர்வத்துடனும், செயல்களுடனும் எதிர்ப்பார்க்காத வண்ணம் ஜாதிகள் "கூடுகின்றன;" ஆனால் ஐயோ! சகோதர அன்பின் நிமித்தமாய் அல்ல, இந்த முன்னேற்றத்தின் ஒவ்வொரு அடியிலும் சுயநலத்தின் அடையாளம் தெரிகிறது. சுயநலம் ஒன்றே குறிக்கோளாய் கொண்ட வியாபார எண்ணமானது, ரயில், நீராவிக்கப்பல், தந்தி, தொலைபேசி ஆகியவற்றை நிர்மாணிக்கத் தீவிரப்படுத்தியிருக்கிறது. சுயநலமானது சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிப்பது மற்றும் உதவிசெய்யும் தொண்டு நிறுவனங்களைத் தவிர வர்த்தகத்தையும், சர்வதேச பரஸ்பர நல்லுறவையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறது. இவைகள் எல்லாமும் கூட உண்மையான தேவ அன்பின் மற்றும் மனிதாபிமான நோக்கத்தை தவிர மற்ற நோக்கத்தின் உந்துத-னாலேயே செய்யப்பட்டவைகளாக அஞ்சப்படுகின்றன. "சுயநலமே" தேசங்களை கூட்டி சேர்த்து வெகு சமீபத்தில் வரவிருக்கிற முன்னறிவிக்கப்பட்ட தேவதண்டனையை - அராஜகத்தை நோக்கி அவர்களை வெகு விரைவாக தயார்படுத்துகிறது. இதை "தேவனுடைய எரிச்ச-ன் அக்கினி" அல்லது கோபம் என்று மிகவும் தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது இருக்கின்ற பூமியாகிய சமூக ஒழுங்குகள் அந்த கோபத்தினால் முற்றிலுமாக அழியும்.(2பேது 3:7) ஆகிலும் இது மனிதனுடைய நிலையி-ருந்தே பேசப்படுகிறது. தீர்க்கத்தரிசியோ தேசங்கள் ஒன்றுபடுகிறது தேவனுக்காகவே என்று கூறுகின்றார். ஆனால் இரண்டும் உண்மையே; மனிதனானவன் சுயாதீனமாய் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில், தேவன் தனது தெய்வீக அதிகாரத்தால் மனிதனுடைய செயல்பாடுகளை தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்றவாறு உருவாக்குகிறார். ஆகவே மனிதனும் அவனது கிரியைகளும், வழிகளும் தேவபிரதிநிதியாகவும் செயலாற்றுபவைகளாகவும் இருக்கின்றன; தேவனானவர் மாபெரும் படைத்தலைவராய் இருந்து தற்போது ஜாதிகளை ஒன்று சேர்த்து பூமியின் ஒருமுனை தொடங்கி அதின் மறுமுனைவரைக்கும் உள்ள ராஜ்யங்களைக் கூட்டி, இம்மானுவே-டம் "உரிமையானவரிடம்" இந்த உலக ஆளுகையை ஒப்படைக்கும் ஆயத்தப்பணிகளைச் செய்கிறவராகவும் இருக்கிறார்.

கர்த்தர் ஜாதிகளை ஏன் ஒன்று கூட்டுகிறார் என்று தீர்க்கத்தரிசி நமக்கு கூறுகின்றார். "அவர்கள் மீது என் சினமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் ஊற்றுவேன்; பூமியெல்லாம் (எல்லா சமூக அமைப்புகளுமே) என் எரிச்ச-ன் அக்கினியினால் அழியும்." இந்த செய்தியானது நமக்கு துக்கத்தையும், மனவேதனையையும் தரும். முடிவானது இவ்வுலகத்தின் நன்மைக்காகவே கிரியை செய்யும் என்ற உத்திரவாதத்தைக் கொடுப்பதாக இல்லையா! சுயநலத்தின் ஆட்சியானது கவிழ்க்கப்பட்டு கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியை நிறுவுவதன் மூலம், நீதியின் ஆட்சி நிறுவப்படும் என்று தீர்க்கத்தரிசியின் இந்த கீழ்கண்ட வார்த்தைகள் கோடிட்டு காட்டுகின்றன. "அப்பொழுது ஜனங்களெல்லாம் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்யும்படிக்கு நான் அவர்கள் பாஷையைச் சுத்தமான பாஷையாக மாறப் பண்ணுவேன்."

"ஜாதிகளை சேர்த்தல்" நியாயத்தீர்ப்பின் உக்கிரத்திற்காக மட்டுமன்றி, அதி-ருந்து ஒருவரும் தப்பிப்போக இயலாமல் இருக்கவுமேயாகும். அதன்மூலம் இந்த மகா உபத்திரவமானது எழுதப்பட்டிருப்பது போலவே வெகு சுருக்கமானதாக மாறிவிடும். அதோடு அது வெகு சடுதியான ஒரு போராட்டமாகவும் இருக்கும். "கர்த்தர் பூமியிலே சீக்கிரமாகவே காரியத்தை நிறைவேற்றி முடிப்பார்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. (ரோம 9:28; ஏசா 28:22)

சமூக சக்திகள் அக்கினிக்கு தயாராகின்றன

நம்மை சுற்றிலும் பார்க்கும் போது "சக்திகள்" இந்த நாளின் அக்கினிக்கு, தேவ கோபாக்கினை என்ற அக்கினிக்கு தயாராகிக்கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். சுயநலம், அறிவு, செல்வம், லட்சியம், நம்பிக்கை, அதிருப்தி, பயம் மற்றும் அவநம்பிக்கைகள் ஆகியவை மூலக்கூறுகளாக செயல்பட்டு இவைகளின் முரண்பாட்டினால் இந்த உலகத்தின் கோபமான உணர்ச்சிகளுக்கு தீ மூட்டிவிடும். அதன் விளைவாக இந்த கொடிய அன-ல் அதன் பல்வேறு "சமூக சக்திகள்" யாவையும் உருகச் செய்துவிடும். கடந்த நூற்றாண்டில் அதிலும் முக்கியமாக கடந்த 40 வருட காலத்தில் இந்த உணர்ச்சிகளினால் என்னென்ன மாறுதல்கள்

நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று உலகத்தை கூர்ந்து கவனியுங்கள். கடந்த காலங்களில் இருந்த மனதிருப்தி என்பது, ஏழை, பணக்காரர், ஆண், பெண் மற்றும் கற்றவர், கல்லாதவர் ஆகிய எல்லா வகுப்பினரிடையேயிருந்தும் போய்விட்டது. யாவருமே மிகவும் அதிருப்தி அடைந்தவர்களாகிவிட்டனர். அனைவருமே சுயநலமாய் அதிகப்படியான "உரிமைகளை" பற்றிக் கொள்வதிலும் அல்லது "தவறுகளை" குறித்து புலம்புவதிலுமே தீவிரமாக இருக்கின்றனர். உண்மைதான் தவறுகள் அதிலும் வருந்தத்தக்க தவறுகள் இருக்கின்றன. இவைகள் சரிசெய்யப்பட வேண்டும். மேலும் உரிமைகள் மதிக்கப்பட்டு அனுபவிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் நமது காலத்தில் இருக்கின்ற மனோபாவத்தின்படி அதன் அறிவு பெருக்கத்தாலும் அதற்குரிய சுதந்திரத்தினாலும், சுயலாபகரமானவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதன் மறுபக்கத்தில் உள்ளவைகளை கண்டு பாராட்டத் தவறிவிடுகின்றனர். இதனுடைய பலன் என்ன என்பது தீர்க்கத்தரிசிகளால் முன்னறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நிச்சயமாய் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கரமும் அவனது அயலானுக்கு விரோதமாகவே இருக்கும். இது மாபெரும் கடைசி பேராபத்துக்கான உடனடிக் காரணமாய் அமைந்துவிடும். தேவவார்த்தையும் அவரது கிருபையும் கடந்த காலத்தின் அனுபவபாடங்களும், சுய உரிமைகள் போன்றவைகளின் பலமான திடநம்பிக்கைகளின் கீழ் மறக்கப்பட்டுவிட்டன. இது எல்லா வகுப்பு மக்களையுமே ஞானமான மற்றும் மிதமான ஒரு பாதையை தெரிந்தெடுப்பதற்கு தடுக்கிறதாகவும், தங்களுடைய ஒருதலைபட்சமான முடிவுகளுக்கே இசைவாக நல்ல பாதையை பார்க்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு சுயநலம் என்பது குருட்டாட்டத்தை கொண்டுவருகிறதாகவும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பினருமே பிறருடைய உரிமைகளையும் நலன்களையும் பாரபட்சமற்ற முறையில் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். பொன்னான கட்டளை பொதுவாக அலட்சியப் படுத்தப்படுகின்றது; ஞானக் குறைவும், அநீதியும் எல்லா வகுப்பினரிடையேயும் தெளிவாய் வெளிப்படுத்தப்படும். இதனால் எல்லா வகுப்பினருமே இந்த உபத்திரவத்தில் பயங்கரமாய்

கஷ்டப்படுவார்கள். ஆனால் வேதம் கூறுகிறபடி ஐசுவரியவான்கள் மிகஅதிகமாய் கஷ்டப்படுவார்கள்.

ஐசுவரியவான்கள் இந்தக் கடைசிகாலத்திற்காக கற்பனைக் கெட்டாத செல்வத்தை குவிப்பதில் அதிக ஊக்கமாய் இருப்பதோடு தங்கள் கிடங்குகளை இடித்து இன்னும் பெரிதாக கட்டி தங்களுக்கும் தங்களது பின் சந்ததிக்கும் சொல்லுகிறதாவது: "ஆத்துமாவே, உனக்காக அநேக வருஷங்களுக்கு அநேகம் பொருட்கள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; நீ இளைப்பாறி, புசித்துக் குடித்து, பூரிப்பாயிரு." தேவனோ தீர்க்கத்தரிசிகளின் மூலம் இவர்களைப் பார்த்து கூறுகிறதாவது: "மதிகேடனே, உன் ஆத்துமா உன்னிடத்தி-ருந்து இந்த இராத்திரியிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும், அப்பொழுது நீ சேகரித்தவைகள் யாருடையதாகும்."*(லூக் 12:15-20)*

ஆம், முன்னறிவிக்கப்பட்ட அந்த இராக்காலமானது *(ஏசா 21:12; 28:12, 13, 21, 22; யோ :9:4)* அதிவிரைவாய் எதிர்கொண்டு வருகிறது. மேலும் அது ஒரு கண்ணியைப் போல் இந்த உலகம் முழுவதையும் மேற்கொள்ளும். அப்போது உண்மையில் அந்த துன்பமான வேளையில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொக்கிஷம் யாருடையதாய் இருக்கும்? "தங்கள் வெள்ளியைத் தெருக்களில் எறிந்துவிடுவார்கள்; அவர்களுடைய பொன் வேண்டா வெறுப்பாயிருக்கும்; கர்த்தருடைய சினத்தின் நாளிலே அவர்கள பொன்னும் வெள்ளியும் அவர்களை விடுவிக்கமாட்டாது..... ஏனெனில் அவர்கள் அக்கிரமே அவர்களுக்கு இடறலாயிருக்கும்." *(எசே 7:19)*

பொக்கிஷத்தை குவித்தல்

செல்வத்தை குவிப்பதிலும் சுகபோகமாக அல்லது ஊதாரித்தனமாக வாழ்வதிலும், பணக்காரர்களுடைய பங்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மிகத் தெளிவாய் தெரிகின்ற ஒரு சிரேஷ்டமான நேரத்தில் நாம் இருக்கிறோம். *(யாக் 5:3,5)* தற்கால இலக்கியங்களி-ருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் பார்க்கலாம். ஒருவேளை இந்த கருத்து முடிவில் நிரூபிக்கப்படுமாயின் இந்த யுகத்தின் கடைசி நாட்களில் அதாவது இந்த யுகத்தின் ஒழுங்குகளை

உடைத்தெறிந்து தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் புதிய ஒழுங்குமுறைகளை கட்டியங்கூறும் மகா உபத்திரவத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு மற்றுமொரு ஆதாரமாய் இருக்கும்.

மதிப்பிற்குரிய டபுள்யூ.எம்.ஈ.கிளாட்ஸ் டோன் என்பவர் தனது உரையில் தற்காலத்தை "செல்வத்தை உண்டாக்கும் காலம்" என்று விரிவாய் விளக்கினார். அவர் கூறியதாவது:

"ஜூ-யஸ் சீசருடைய காலம் தொட்டு இந்நாள் வரைக்கும் தங்களுடைய காலகட்டத்தில் திரளான செல்வம் பெருவாரியாய் குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை எனக்கு முன் பேசிய கனவான்கள் தெளிவாய் எடுத்துக் கூறினார்."

உலகறிந்த ஒருவரது வார்த்தையை நீங்கள் கவனித்துக் கேளுங்கள். கடந்த 50 ஆண்டுகாலத்தில் 19 நூற்றாண்டுகளாக இல்லாத அளவுக்கு செல்வமானது பெருக்கி சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது நம்மால் கிரக்கிக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும். இது பழமையான மதிப்பீட்டின்படி புள்ளி விவரமாயும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தற்கால புதிய சூழ்நிலையானது வெகுசீக்கிரத்தில் வரப்போகின்ற உலகின் சமூக அமைப்பை சரி செய்வதில் மிக முக்கியமான பங்கு வகித்து முன்நின்று வழிகாட்டுகின்றது.

போஸ்டன் குளோப் என்கின்ற பத்திரிக்கை சில வருடங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பணக்காரர்களில் சிலரைக் குறித்து கீழ்க்கண்ட விவரத்தைக் கூறியது.

"திங்களன்று இருபத்தியோரு ரயில்வே தொழிலாதிபர்கள் கூடி 3,000,000,000 டாலர் முதலீடுடைய ரயில்வே தொழில் போட்டியினைக் குறித்து விவாதித்தனர். அரை டஜன் கோடீஸ்வரர்கள் கூட அந்நாட்டில் இல்லாதிருந்த காலம் என்று இப்போது வாழ்கின்றவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். தற்போது 4,600 கோடீஸ்வரர் இருக்கிறார்கள். சிலரது ஆண்டு வருமானம் ஒரு மில்-யன் டாலருக்கும் கூடுதலாகும்.

நியூயார்க் பட்டணத்தில் ஒரு தோராயமான கணக்கீட்டின்படி ஆச்சரியப்படும்படியாய், 1,157 தனிநபர் மற்றும் எஸ்டேட்டின் தனிப்பட்ட மதிப்பானது முறையே 1,000,000 டாலர். புரூக்ளினில் 162.

இதேவிதமாய் அவர்களது மதிப்பு 1,000,000 டாலர். ஆகவே இரண்டு பட்டணங்களிலும் மொத்தம் 1,319 கோடீஸ்வரர் உண்டு. ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலோனோரின் சொத்து மதிப்பு 1,000,000 டாலருக்கு மேல் - இவர்கள் பெரும் கோடீஸ்வரர்கள். இவர்களது சொத்து மதிப்பானது மிகவும் வித்தியாசமானது. ஆகவே வருமானத்யையும் அவர்கள் அவ்விதமாகவே ஈட்டுகின்றனர். மிகமுக்கியமான சிலரது வட்டி விகிதமானது ஒரு முழு எண்ணாக மதிப்பிடப்பட்டு கூறப்படுவதாவது: ஜான் D. ராக்பெல்லருடையது 6%; வில்-யம் வேல்டினாஃப் ஆஸ்டருடையது 7%; ஜெ.கால்டின் எஸ்டேட், கூட்டாக இருந்து செயல்படுவது இன்னும் கூட பிரிக்கப்படாமல் இருப்பது 4%; கொர்நெ-யு வான்டர்பில்ட்டுடையது 5%; மேலும் வில்-யம் கே. வேன்டர்பில்ட்டுடையது 5%.

மேலும் வளர்ந்துகொண்டே வரும் அரை ஆண்டு கூட்டுவட்டியின் மதிப்பினை மறுபடியும் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்க ஐந்து பேரின் வருடாந்திர மற்றும் தினசரி வருமானமானது கீழே கூறப்பட்டுள்ளது:

		டாலர்	
		வருடத்துக்கு	தினசரி
வில்-யம் வேல்டார்ஃப் ஆஸ்டர்	-	8,900,000	23,277
ஜான் டி.ராக்பெல்லர்	-	7,611,250	20,853
ஜெ. க்ளெவுட் எஸ்டேட்	-	4,040,000	11,068
கொர்னெ-யு வான்டர்பில்ட்	-	4,048,000	11,090
வில்-யம் கே.வான்ட்ர்பில்ட்	-	3,795,000	10,397

மேலே கூறப்பட்டுள்ளது ஒரு தோராயமான கணக்கீடு : 17 வருடங்களுக்கு முன்பு திரு.ராக்பெல்லர் அவர்களுக்கு எண்ணெய் ஆலைகளில் கிடைத்த காலாண்டு லாப பங்கு 4 மில்-யன் டாலராகும். அதே முதலீடு தற்போது அவருக்கு இன்னும் பெரியத் தொகையை ஈட்டித் தருகிறது.

நயாகரா பால்ஸ் ரெவ்யூ பத்திரிக்கை தற்போதைய நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கீழ்கண்டதொரு எச்சரிக்கையை வெளியிட்டது :

"தற்போது அமெரிக்க நிறுவனங்களை அச்சுறுத்தும் மிகப்பெரியதொரு ஆபத்து என்னவெனில் கோடீஸ்வரர்கள் தனிமனிதனாய் பெருகிவருகின்றதொரு சூழ்நிலையே; ஏனெனில் இதன் பலனாக பெருத்த செல்வமும் பணமும் தனிப்பட்டவருடைய கரங்களையே சென்றடைந்து விடுகின்றன. சமீபத்தில் நியூயார்க் நகரின் பிரபலமானதொரு பத்திரிக்கை ஒரு புள்ளிவிவரத்தை கொடுத்தது. இது தற்போதைய இக்கட்டான நிலைமையை இன்னும் வெளிப்படுத்திக் காட்டி அனைவரது கவனத்தையும் திருப்புகிறதாய் இருக்கிறது. கீழ்க்கண்ட பட்டியல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் ஒன்பது பெரும் செல்வந்தர்களுடைய விவரங்களை கூறுகிறது.

வில்-யம் வால்ட்ராஃப் ஆஸ்டர்	- $	150,000,000
ஜே.கவுல்ட்	-	100,000,000
ஜான் டி.ராக்ஃபெல்லர்	-	90,000,000
கொர்ந-யு வான்டர் பில்ட்	-	90,000,000
வில்-யம் கே. வான்டர் பில்ட்	-	80,000,000
ஹென்றி எம்.பிளேக்லர்	-	60,000,000
ஜான் எல்.பிளேர்	-	50,000,000
ரசல் சேக்	-	50,000,000
கா-ங் பி.ஹன்டிங்டன்	-	50,000,000
மொத்தம்	- $	720,000,000

"இந்த முதலீடுகள் மூலம் கிடைக்கும் சராசரி வட்டியை கணக்கிட்டால் கீழ்கண்டபடி இருக்கும்:

		வருடம்	தினசரி
ஆஸ்டர்	- $	9,135,000	25,027
ராக்பெல்லர்	-	5,481,000	16,003
கவுல்ட்	-	4,040,000	11,068
வான்டர்பில்ட் சி.	-	4,554,000	12,477
வான்ட்ர்பில்ட் டபுள்யூ.கே.	-	4,048,000	11,090
பிளாக்லெர்	-	3,036,000	8,318
ப்ளேர்	-	3,045,000	8,342
சேக்	-	3,045,000	8,342
ஹன்டிங்டன்	-	1,510,000	4,137

"இந்த மனிதர் யாவருமே எளிமையாகவே வாழ்கின்றனர். ஆகவே தங்களது தினசரி, வருடாந்திர வருமானத்தின் ஒரு பகுதியைக் கூட அவர்களால் செலவு செய்துவிட முடியாது என்பது மிகத் தெளிவாய் தெரிகிறது. ஆகவே தேவைக்கும் அதிகமான மீதமுள்ள திரளான பணம் மறுபடியும் வேறு முதலீடுகளாக மாறி இந்த தனி நபர்களின் வருமானம் இன்னும் கூடிக்கொண்டே போகிறது. வான்டர்பில்ட் அவர்களது குடும்பத்தினர் தற்போது இத்தனை திரளான பணத்தை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர்: (இந்த புள்ளிவிவரத்தை காட்டிலும் சில வருடங்களில் வருமானம் கணிசமாக உயர்ந்து இருக்கிறது)

கொர்நே-யு வான்டர் பில்ட்	- $	90,000,000
வில்-யம் கே. வான்டர் பில்ட்	-	80,000,000
பிரெட்ரிக் W. "	-	17,000,000
ஜார்ஜ் டபுள்யூ "	-	15,000,000
திருமதி. எ-யட் எஃப் ஷெப்பர்ட்	-	13,000,000
திருமதி. வில்-யம் டி.சோலேனி	-	13,000,000
திருமதி. ஹேமில்டன் மெக் டூம்பி	-	13,000,000
திருமதி. டபுள்யூ.சேவார்ட் வெப்	-	13,000,000
மொத்தம்	- $	254,000,000

"ஸ்டான்டர்டு ஆயில் கம்பெனியின் மூலம் பெருகிவிட்ட மிக பிரம்மண்டமான சொத்துக்கள் இன்னும் உண்டு. இவை ஸ்டான்ட்ர்டு ஆயில் கம்பெனியாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு செலவிடப்பட்டும் விட்டன. அதன்மூலம் பெறப்பட்ட மதிப்பின் விவரம்:

ஜான் டி.ராக்பெல்லர்	- $	90,000,000
ஹென்றி எம்.பிளேக்லர்	-	60,000,000

வில்-யம் ராக்பெல்லர்	-$	40,000,000
பெஞ்சமின் ப்ரூஸ்டர்	-	25,000,000
ஹென்றி ஹெச்.ரோகர்ஸ்	-	25,000,000
ஆ-வர் ஹெச்.பேனி (க்ளீவ் லான்ட்)	-	25,000,000
டபிள்யூ.எம்.ஜி.வார்டன் (பிலடெல்பியா)	-	25,000,000
ஜாஸ்.பிராட் எஸ்டேட் (புரூக்-ன்)	-	25,000,000
ஜான்.டி.ஆர்ச் போல்ட்	-	10,000,000
மொத்தம்	- $	325,000,000

"இந்த சொத்துக்களை எட்டு அல்லது ஒன்பது பேரின் கரங்களில் சேர்க்க வெறும் இருபது வருடங்களே பிடித்தது. இங்கே அதன்பின் ஒரு ஆபத்தும் இருக்கிறது. கவுல்ட், வான்டர்பில்ட்ஸ் மற்றும் ஹன்டிங்டன் ஆகியோரின் பிடியிலேயே அமெரிக்க நாட்டில் மிகப்பெரிய ரயில்வே இருந்தது. அதுமட்டுமன்றி சேக், ஆஸ்டர்ஸ் மற்றும் பிறரது கட்டுப்பாட்டில் நியூயார்க்கின் மீதமுள்ள நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. இவற்றின் மதிப்பு தொடர்ந்து பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. கூட்டு வியாபாரத்தினாலும், இயற்கையாகவே அவை ஒரிடத்தில் ஒன்று சேருவதாலும் இந்த ஒன்பது குடும்பங்களுடைய சொத்தானது இருபத்தைந்து வருடத்தில் $. 2,754,000,000 ஆகும். வில்-யம் வால்ட்ராஃ ஆஸ்டர் மட்டும் வெறும் கூட்டு லாபத்தின் மூலமாகவே அவர் இறப்பதற்குமுன் 1000 மில்-யன் டாலர் மதிப்புள்ள சொத்துக்களைப் பெறுவார். இந்தத் தொகையானது வான்டர்பில்ட்ஸ் அவர்களுடையதைப் போல் அவரது குடும்ப வாரிசுகளைப் போய் சேரும். இதன் மூலமாக ஒரு பிரபு வம்சத்துக்குரிய சொத்துக்கள் உருவாகி பொதுநலத்துக்கு பெரிதும் தீமையை விளைவிக்கும். மேலும் பிறப்பினாலோ அல்லது திறமையினாலோ செல்வந்தராதல் கிரேட் பிரிட்டனுக்கு பெரிதும் தீங்கானதாக அமெரிக்கர்கள் கருதுகிறபடி ஒரு அசாதாரண அபிப்பிராயமும் உருவாகும்.

"இன்னும் மாபெரும் சொத்துக்கள் வெகு சிலரிடமே இருக்கின்றபடியால் பட்டியல் கீழ்க்கண்டபடி இருக்கும் :

வில்-யம் ஆஸ்டர்	-$	40,000,000

-லேன்ட் ஸ்டான்ஃபோர்ட்	- $	30,000,000
திருமதி.ஹெட்டி கிரீன்	-	30,000,000
பி-ப் டி.ஆர்மர்	-	30,000,000
எட்வர்ட் எஃப் சியர்லஸ்	-	25,000,000
ஜெ.பியர்பன்ட் மார்கன்	-	25,000,000
சார்லஸ் கிராக்கர் எஸ்டேட்	-	25,000,000
டேரியஸ் ஒ.மில்ஸ்	-	25,000,000
ஆன்ரூ கார்னிக்	-	25,000,000
இ.எஸ்.இக்கின்ஸ் எஸ்டேட்	-	20,000,000
ஜியார்க் எம்.புல்மேன்	-	20,000,000
மொத்தம்	- $	295,000,000

"இதன் மூலம் ஏறக்குறைய கற்பனைக்கு எட்டாத அளவிற்கு முதலீடுகள் அநேகரிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு வெகுசிலரிடமே சேர்க்கப்படுகிறதை நாம் காண்கிறோம். இந்த விரக்தியான கேள்விக்கு சமாதானமானதொரு பதிலை அளிக்க மனிதனிடத்தில் சக்தி இல்லை. இது மோசமான நிலையி-ருந்து படுமோசமான நிலைமைக்கே சென்றடையும்."

சில அமெரிக்க கோடீஸ்வரர்களும் அவர்கள் அந்த கோடிகளை பெற்ற விதமும்

ரெவ்யூஸ் ஆஃப் ரெவ்யூஸ் என்ற பத்திரிக்கையில் "மிகவும் படிப்பினைக்குரியதும், செல்வந்தர்களின் ஆதிக்கத்தின் பலவகை செல்வாக்குகளைக் குறித்த அதன் மிகவும் முற்போக்கான கண்ணோட்டத்தின் ஒரேயொரு குறையோடு" கீழ்கண்ட வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார்:

"கார்ன் ஹில் பத்திரிக்கையில் ஒரு அமெரிக்கர் தன்னுடைய சுய அனுபவத்தின் அறிவில், மாபெரும் குடியரசு நாட்டின் அநேக கோடீஸ்வரர்களின் கதையை மிகுந்த கரிசனையுடன் கூறுகிறார்; ஆனால் அவர் தன்னைக் குறித்து வெளியிட விரும்பவில்லை. அவரது கூற்றுப்படி தலா நாற்பது மில்-யன் டாலர்களை உடைய 4000

கோடீஸ்வரர்கள் தங்களிடம் உள்ளதில் எழுபத்தாறு பில்-யன் கொடுத்தால் நாட்டின் மொத்த சொத்து மதிப்பாகிவிடும். அதோடு மீதி உள்ள பணத்தை ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தலைக்கு 500 டாலர் வீதம் 45 வருடம் கொடுத்தாலும், இன்னும் அவர்களுக்கு மீதத்தை வைக்கும். கோடீஸ்வரர்கள் பிற வகுப்பினரை ஏழைகளாக்காமல் இன்னும் பணக்காரர்களாக ஆக்கியதின் மூலமே இவ்வளவுக்கு வளர்ந்து விட்டார்கள் என்று இவர் வாதிடுகிறார்.

“முதல் வான்டர் பில்ட் கோடீஸ்வரராகிய படகு சங்கத் தலைவர் வான்டர்பில்ட் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு பிறந்தவரே. இவரது முதலீடானது வெறும் காலும், கா- பாக்கெட்டும், தனது அதிர்ஷ்டத்தின் மீதான நம்பிக்கையுமே ஆகும். அநேக அமெரிக்க செல்வந்தர்களின் மூலதனமும் இதுவாகவே இருந்தது. ஆறு வயது முதல் பதினாறு வயது வரையிலான இவரது கடின உழைப்பானது இவருக்கு 2வது இடத்தையும் மிகுந்த தெளிவான முதலீட்டையும் அதாவது 100 டாலரையும் கொடுத்தது. இந்தப் பணமானது ஒரு சிறு படகின் மீது முதலீடு செய்யப்பட்டது. பிறகு அந்த படகை உபயோகித்து நியூயார்க்கிற்கு காய்கறிகள் ஏற்றிச் செல்லும் ஒரு வியாபாரத்தைத் தானே துவங்கினார். தனது 20வது வயதில் அவர் திருமணம் செய்து கொண்டார். பின் கணவன்-மனைவி இருவருமே பணம் புரட்டுகிறவர்களாகிவிட்டனர். அந்தப் பெண்மணி ஒரு ஓட்டலை நிறுவினார். 3 வருடங்களுக்குப் பிறகு 10,000 டாலரை ஈட்டினார். அதன்பிறகு பணமானது படுவேகத்தில் சேரத்துவங்கினது. அதுவும் கட்டுக்கடங்காமல் போனது. உள்நாட்டுக் கலவரத்தின் போது, ஒரேயொரு படகில் 100 டாலருடன் தன் வியாபாரத்தை துவக்கிய வா-பன், 800,000 டாலர் மதிப்புள்ளதொரு படகினை நாட்டுக்கு இனாமாக கொடுக்க முடிந்தது. அதன் பிறகும் கூட தனது பொருளாதாரத்திலும், தன் படகுத் துறையிலும் மிகவும் சௌகரியமாய் எந்த நெருக்கடியும் இல்லாமலேயே இருந்தார். 70வது வயதில் 70 மில்-யன் சொத்துக்களுக்கு உரியவரானார்.

“ஆஸ்டர் கம்பெனியின் சொத்துக்கள் யாவும் ஒரேயொரு மனிதனின் மூளையைக் கொண்டு வளர்ந்து, மாபெரும் தேசத்தின் இயல்பான வளர்ச்சியிலும் ஆதாரப்பட்டிருந்தது. ஜான் ஜேக்கப் ஆஸ்டர் என்ற ஒருவர் மட்டுமே அவரது நான்கு தலைமுறைகளில் செல்வம் திரட்டுபவராக இருந்தார். நியூயார்க் நகர சொத்துக்களில் தனது பணத்தை முதலீடு செய்து அவர் செல்வம் திரட்டினார். இவ்வகையிலான தொகையானது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுடையதே. ஏனெனில் இந்த நகரம் ஒரு தீவில் இருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து ஜனநாயகம் வளர்ந்ததன் விளைவாக இந்த நகரமும் வளர்ந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இந்த சிறிய முதலீடானது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய அமெரிக்க செல்வ செழிப்புக்கு வழி வகுத்தது. ஆகவே கோடீஸ்வரர் என்று சொல்லக்கூடிய தகுதியினை முதலும் கடைசியுமான ஆஸ்டர் அவர்களுக்கு பெற்றுத்தந்தது. நூற்றுப்பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜான் ஜேக்கப் ஆஸ்டர் என்ற இவர் தனது தகப்பனின் இறைச்சிக் கடையில் உதவியாளராக பணிசெய்து அலுத்துப்போய் புதிய உலகில் தனது அதிர்ஷடத்தை முயன்று பார்த்தார். சொல்லப்போனால் கப்ப-ல்தான் தனது செல்வம் முழுவதையும் ஈட்டினார். கப்ப-ல் ஒரு சமயம் இவர் வயதான ஒரு தோல் -வியாபாரியை சந்தித்தார். அவர் இவருக்கு இந்திய-தோல் வியாபார நுணுக்கங்களை கற்றுக்கொடுத்தார். இதை அவர் தனது வியாபாரமாக்கிக் கொண்டு பணம் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தார். பிறகு ‘சாரா டாட்’ என்ற சுறுசுறுப்பான இளம் பெண்ணை மணந்தார். சாராவும் ஜானும் சேர்ந்து தங்களது கடையில் தோல்பெல்ட்டுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலேயே தங்களின் மாலை நேரம் முழுவதையும் செலவிடும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர்.... 15 வருடங்களில் கணவன் மனைவியாகிய இவர்கள் 2,500,000 டாலர்களை ஈட்டிவிட்டனர்... அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் ஒரு அதிர்ஷ்டகரமான பத்திர முதலீடு வந்தது. அப்போது மிகவும் குறைவான விலையில் இருந்த அது ஜான் ஜேக்கப்பினுடைய சொத்துக்களை இரட்டிப்பாய் பெருக்கியது. அதன் பிறகு அவரது செல்வம் யாவும் வீட்டுமனை தரகர் தொழி-ல் முதலீடு செய்யப்பட்டு இந்த நாள் வரைக்கும் இருக்கிறது.

“லீலேன்ட் ஸ்டான்போர்டு, சார்லஸ் க்ரூக்கர், மார்க் ஹப்கின்ஸ் மற்றும் கா-ஸ் பி.ஹன்டிங்டன் யாவரும் 1849ல் பண ஆசைக் கொண்டு க-போர்னியாவுக்குச் சென்றனர். அப்போது

கண்டம் விட்டு கண்டம் செல்லும் ரயில்வே ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இந்த நான்கு பேரும் அந்தத்துறையில் "மில்-யன்"கள் அடங்கியிருப்பதை கண்டனர். உடனே யூனியன் பசிபிக் என்ற ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். 1850ல் ஒரு பைசாக்கூட இல்லாதவர்களாயிருந்த நால்வரும் இன்று 200,000,000 டாலர்களை மொத்தமாக சேர்த்துவிட்டனர்.

"லீலேன்ட் ஸ்டான்போர்டு என்கிற இந்த நால்வரில் ஒருவர் குடும்பத்தை ஏற்படுத்த முற்பட்டார்; ஆனால் 10 வருடங்களுக்கு முன் அவரது ஒரேமகன் இறந்துபோனான்; பிறகு அந்த மகனின் நினைவாக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ முடிவு செய்தார். அதை அவர் ராஜரீக அளவில் செய்தார். அவர் உயிருடன் இருக்கும் போதே 86,000 ஏக்கர் மதிப்புடைய மூன்று பண்ணை நிலத்தை டிரஸ்டுகளுக்கு சட்டப்படி ஒழுங்கு செய்தார். அதற்கென தங்களுடைய $.6,000,000 மதிப்புடைய திராட்சைத் தோட்டத்தினை அளித்தார். இதனோடு கூட இவர் $.14,000,000 மதிப்புடைய பங்கு முதலீட்டையும் சேர்த்தார்; அதுமட்டுமன்றி இவரது மரணத்துக்குப்பின் $.2,500,000 மதிப்புடைய பரம்பரை சொத்தும் இந்த பல்கலைகழகத்தை வந்து சேர்ந்தது. மொத்தம் $.22,500,000 மதிப்புடைய சன்மானம் தனி ஒரு மனிதனால் ஒரு கல்வி நிறுவனத்திற்கு அளிக்கப்பட்டதென்பது 'உலக சாதனையாகும்.' அவரது மனைவியும் தனது சொத்துக்களை $.10,000,000ஐ இந்த பல்கலைக்கழகத்துக்கு அளிக்க உத்தேசிப்பதாகவும் அறிவித்தார்.

"அமெரிக்க கோடீஸ்வரர்களின் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் குறிப்பிடும்படியான பணம் சம்பாதிக்கும் செயலானது "ஸ்டேன்டர்டு ஆயில் கம்பெனி டிரஸ்ட்" டால் சாதிக்கப்பட்டது:

"30 வருடங்களுக்கு முன்பு க்ளீவ்லேண்ட் (ஒஹியோ மாகாணம்) டில் வசித்த 5 இளைஞர்கள், பார்க்கப்போனால் யாவருமே ஏழைகள் (எல்லாம் சேர்ந்து தங்களுடைய சொத்து என்று $.50,000 ஐ கூட சொல்ல முடியாது). இவர்கள் பெட்ரோ-யத்தில் நல்ல பணப்புழக்கத்தின் சாத்தியத்தை கண்டனர். உண்மையிலேயே இதைக் குறித்து சொல்லவேண்டுமாயின் முத-ல் பிழைப்புக்காகவே அங்கு சென்றனர். அதை பெறவும் செய்தனர். இன்று இந்த 5 பேர் அடங்கிய குழுவின் சொத்து $. 600,000,000... ஜான் டி. ராக்பெல்லர் என்பவர் இந்த டிரஸ்ட்டின் மூளையும் நரம்பும் (அத்தனை முக்கிய பங்கு) என்று கூறப்பட்டார். இவர் மிகவும் சிடுசிடுத்த முக பாவனையும் சிறிய கண்களும் உற்சாக சுபாவமும் உடையவராகையால் 'பேராசைபிடித்த ஏகாதிபதி' என்று அவரை அழைப்பது வழக்கம். இவரது தற்போதைய பொழுதுபோக்கு கல்வி, இந்த பொழுதுபோக்கை மிகவும் திடமாய், தைரியமாய் மேற்கொண்டார். 'சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தை' இவர் தன்வசம் எடுத்துக்கொண்டு ஏழு மில்-யன் டாலரை இரண்டாவது பெரிய ஜனநாயக நகரத்தின் கருவூலத்தில் செலுத்தினார்."

திரு.தாமஸ் ஜி.ஷீர்மென் என்ற நியூயார்க் புள்ளிவிவர வல்லுனர் "போரம்" (Forum) என்ற பத்திரிக்கையில் எழுபது அமெரிக்கர்களின் பெயர்களை வெளியிட்டார். இவர்களது சொத்து மதிப்பு $.2,700,000,000, ஒவ்வொருவரும சராசரி $.38,500,000 உடையவர்கள்; பத்து பேருடைய சராசரி சொத்துமதிப்பு $.100,000,000 என்ற ஒரு பட்டியலை வெளியிட்டார். வேறு ஒரு பட்டிய-ல் சராசரி $.25,000,000 சொத்து மதிப்புடைய நூறு பேரை வெளியிட்டார். "இந்த நூறு பேரும் அமெரிக்க பணக்காரரின் வருடாந்திர சராசரி வருமானம் (ஒவ்வொருவரும்) $.1,200,000க்கு குறையாது. $.1,500,000க்கு மேலாகவே இருக்கக்கூடும்."

இந்த விவரங்களைக் குறித்து ஒரு பிரபலமான எழுத்தாளர் (போதகர்.ஜோசியா ஸ்ட்ராங்) கூறுகிறார்:

"வருடத்திற்கு 1,000 டாலரை நூறு பேர் தலைக்கு சம்பாதிக்க கூடுமாயின், இந்த 1000 அமெரிக்க பெரும்பணக்காரரின் வருட வருமானம் அளவிற்கு சம்பாதிக்க அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 1200 (அ) 1500 வருடம் வேலை செய்யவேண்டும். ஒருவேளை ஒரு வேலையாள் ஒரு நாளைக்கு $. 100 சம்பதிக்க முடியுமாயின் அவன் ஒரேயொரு நாள் கூட ஒய்வு எடுக்காமல் தொடர்ந்து 547 வருடம் வரைக்கும் உழைத்தால் கூட இந்த சில அமெரிக்கர்களின் சொத்துமதிப்பளவுக்கு சம்பாதிக்க இயலாது."

கீழ்க்கண்ட பட்டியலானது 1830 மற்றும் 1893ம் வருடத்தில் மிகப்பெரிய பணக்கார நாடுகளின் செல்வத்தை ஒப்பிட்டுக்

காட்டுகிறது. இதைப் பார்க்கும் போது இந்த யுகத்தின் கடைசி நாட்களில் எப்படி பணக்காரார் யாவரும் தேசிய அளவில் "ஒரே கூட்டாக" சேருகின்றனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

டாலர்				
மொத்த சொத்தின் மதிப்பு			1830	1893
கிரேட் பிரிட்டனின்	"	- $	16,890,000,000	$ 50,000,000,000
பிரான்சின்	"	-	10,645,000,000	40,000,000,000
ஜெர்மெனியின்	"	-	10,700,000,000	35,000,000,000
அமெரிக்கஐக்கிய நாட்டின்	"	-	5,000,000,000	72,000,000,000

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தோராயமான சொத்துமதிப்பின் பிரிவுகளை உங்களுக்குக் கீழ்க்கண்டபடி தருகிறோம். வாசிப்பவர் இதைக் கண்டு புள்ளி விவர நிபுணர்கள் இந்த பெரிய காரியத்தை பற்றி எவ்விதமானதொரு முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றனர் என்றதொரு எண்ணம் நமக்கு வரும்:

மனைவிற்பனை (நகரம், பட்டணத்தில்)	- $	15,500,000,000
மனைவிற்பனை (நகரம், பட்டணம் தவிர)	-	12,500,000,000
தனிநபர் சொத்துக்கள் (விவரம் தரவில்லை)	-	8,200,000,000
ரயில்ரோடு மற்றும் அதன் கருவிகள்	-	8,000,000,000
தொழில் உற்பத்தியில் முதலீடு	-	5,300,000,000
உற்பத்தியான பொருட்கள்	-	5,000,000,000
தயாரிப்புகள் (கம்பளி உட்பட)	-	3,500,000,000
வெளிநாடுகளில் உள்ள சொத்து மற்றும் முதலீடு	-	3,100,000,000
பொதுகட்டிடங்கள், ஆயுதகிடங்கு, போர்க்கப்பல்	-	3,000,000,000
பண்ணைகளில் உள்ள கால்நடைகள்	-	2,480,000,000
பட்டணம், நகரத்தில் உள்ள கால்நடைகள்	-	1,700,000,000
பணம், வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு நாணயம், வங்கி நோட்டுகள் ஆகியவை	-	2.130,000,000
பொதுநிலம் (1.25 டாலர் ஒரு ஏக்கருக்கு)	-	1,000,000,000
தாது பொருட்கள் (எல்லாமும் சேர்த்து)	-	590,000,000
மொத்தம்	- $	72,000,000,000

மேலும் அமெரிக்க நாட்டின் சொத்துக்களானது வாரத்துக்கு 40 மில்-யன் அல்லது வருடத்துக்கு 2 பில்-யன் டாலரளவுக்கு பெருகி வருவதாக சில வருடங்களுக்கு முன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

(அமெரிக்க நாட்டின் மக்களது தனிப்பட்ட பொதுவான கடன்தொகை மொத்தம் 20 மில்-யன் டாலர் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.)

கடைசி நாட்களின் இந்த செல்வ குவிப்பானது முக்கியமாய் அமெரிக்க நாட்டினுடையது, இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உலகமெங்கும் உள்ள நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளும் உண்மையில் இவ்விதமே இருக்கின்றன. கிரேட்பிரிட்டனின் "சராசரி வருமானம்" உலகின் மிகப் பணக்கார நாடாகிய அமெரிக்காவைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே உள்ளது. மேலும் ஜப்பானிலும், சைனாவிலும் கூட சமீபத்தில் அநேக கோடீஸ்வரர்கள் பெருகிவருகின்றனர். 1894ல் ஜப்பானியரால் சீனா தோற்கடிக்கப்பட்டதற்கு, அரசாங்க அதிகாரிகளின் பேராசையே காரணம் என குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அசலான இராணுவ தளவாடங்களுக்கு பெரும்விலை கொடுக்கப்பட்ட போதிலும் அதனைத் தவறாக உபயோகித்து தரக்குறைவான போ-யான பீரங்கி மற்றும் பீரங்கி குண்டுகளை போர் சமயத்தில் விநியோகித்து விட்டனர்.

உண்மையில் செல்வத்தைக் தேடுகிறவர்களில் வெகுசிலரே அதனை கண்டடைகின்றனர். அதற்காக காட்டப்படும் வேகமும், போட்டியும் எப்போதுமே சரிவர பலனை அளிப்பதில்லை. சுயநலத்தின் அழிவானது வெற்றிக்கும் அப்பால் வெகுதொலைவுவரை விரிந்து கிடக்கிறது. இதுகுறித்து அப்-பவுல் கூறுகிறதாவது: "ஐசுவரியவான்களாக விரும்புகிறவர்கள் (எந்த ஆபத்து வந்தாலும் பணக்காரராக வேண்டும் என்ற திடமான முடிவுடன் இருப்போர்) சோதனைகளிலும், கண்ணியிலும்,

மனுஷரைக் கேட்டிலும், அழிவிலும் அமிழ்த்துகிற மதிகேடும் சேதமுமான பலவித இச்சைகளிலும் விழுகிறார்கள். பண (செல்வம்) ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது." *(1தீமோ.6:9,10)* பெரும்பாலானோர் அனுபவ குறைவினால் அதிக சிரத்தை எடுத்தும் நஷ்டத்தையும், ஏமாற்றத்தையும் அடைகின்றனர். வெகுசிலரோ உலகஞானமும் புத்திகூர்மையும் கொண்டு குறைந்த சிரமங்களை எதிர்கொண்டு பெரும்பாலான லாபத்தை அடைகின்றனர். உதாரணத்துக்கு "தென்-ஆப்பிரிக்காவின் தங்கவேட்டை" ஒரு சமயம் கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மெனியில் பரவியபோது, உண்மையில் பெரும்பணக்கார முதலீட்டாளர்களிடமும், வங்கிகளிடத்திலும் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. இவர்கள் மிகக் குறைந்த சிரமத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான மில்-யன் டாலரை சம்பாதித்துவிட்டனர். திடீர் பணக்காரராக வேண்டும் என்ற நடுத்தர வர்க்கத்தின் பேராசையால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அவர்களது எல்லா சிரமங்களும் பலனற்றுப் போனது. இதன் காரணமாக தங்களுக்கு சாதகமாக இருக்கக்கூடிய எந்த சமூக அமைப்பையுமே ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்திற்கு இந்த நடுத்தரவர்க்கமானது அதிருப்தி மனநிலையுடன் பெரும்பாலும் தயாராகிவிட்டனர்.

ஏழ்மையின் பெருக்கம்

மேலும் இந்த திரளான வளங்களுடைய உலகில் ஏழைகளும், தேவை உடையவர்களும் உண்மையில் இன்னும் இருக்கின்றனர். இங்கே அநேகரோ கற்பனைக்கெட்டாத அளவு செல்வத்தை குவிக்கவும் செய்கின்றனர். ஆரோக்கியமான எந்த ஆணோ, பெண்ணோ சௌகரியமாய் வாழ இயலவில்லையெனில் அது அவர்களது சொந்த தவறில்லையா? ஏழை வகுப்பினரது வாழ்க்கை படகையும், அதன் துடுப்பையும், பணம்படைத்தவர் உதவியுடன் பராமரிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களது ஏழ்மையையும் பிறர்மீது சார்ந்து வாழும் நிலையையும் இன்னும் வளரச்செய்யாதா? ஆதலால், அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன் தாங்களே ஏழைகளாய் இருந்ததும், பின் அவர்களே கடினமாய் வேலைசெய்ய மனதுடையவர்களாய் வேலை செய்ய முடிந்தபடியால் இத்தனை திரளாய் பணம் ஈட்டியதையும் நினைவு கூர்ந்து இந்த விஷயத்தை குறித்து அதிக கரிசனை காட்டுகின்றனர்.

அப்பொழுதி-ருந்து என்ன ஒரு பெரிய மாற்றம் நிகழ ஆரம்பித்தது என்பதையும் அந்த சமயத்தில் அவர்களது சொத்துக்கள் மிகவும் ஆச்சரியமான முறையில் முன்னேறின என்பதையும், திரளான ஜனங்களுடைய நிலைமையோ முக்கியமாய் கடந்த ஏழு வருடங்களில் இன்னும் இழிவானதாகிவிட்டது என்பதையும் அவர்கள் உணரவில்லை. ஆம், யூனியன்களின் பராமரிப்பினால் தற்போதைய காலத்தில் சம்பளங்கள் சற்று சுமாரான அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது; ஆனாலும் அநேகருக்கு வேலை கிடைக்காத சூழ்நிலை, இன்னும் அநேககருக்கு பகுதிநேரமும், சிலசமயம் அதற்கும் குறைவான நேரத்திற்குமே வேலை கிடைக்கிறது; அதுமட்டுமன்றி மிகவும் கடினமான பொருளாதாரத்தினால் கௌரவமாயும், நேர்மையாயும் வாழத்தகுந்த நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது.

*1893-96*க்கு இடையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மந்த நிலை வந்தபோது, வேலையில்லாத இந்த அநேகர் தங்களது நண்பர்களது உதவிகளின் மீது மிகவும் சார்ந்துவிட்டனர். சில நண்பர்களுக்கு உண்மையில் இந்த கூடுதல் பளுவைத் தாங்க இயலாததாகவே இருந்தது. அவ்விதமாய் நண்பர்கள் கிடைக்காதவர்கள் பொது தர்மஸ்தாபனங்கள் மீது வலுக்கட்டாயமாய் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களும் அந்த சமயத்தில் போதுமான அளவிற்கு இல்லை.

இந்த *1893*ன் மந்தநிலை ஒரு அலையைப்போல் உலகமெங்கும் பரவியது. அதன் அதிகப்படியான அழுத்தம் இன்னும் கூட பரவலாக உணரப்படுகிறது. வெகுசிலருக்கு மூச்சுவிடும் அளவுக்குச் சற்று இளைப்பாறுதல் கிடைத்தது. ஆனால் வேதம் சொல்லுகிறபடி இந்த வேதனை அலையைப்போலும், காற்றைப் போலும் வரும். "கர்ப்பவதியானவளுக்கு வேதனை வருவதுபோல" வரும். *(1தெச:5:3)* ஆகவே வருகின்ற ஒவ்வொரு புயலும் கடைசியான ஒன்று வரும்வரைக்கும் வேகத்தை அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கும். பணவசதியும், சௌகரியமும் உள்ளவர்களுக்கு இந்த ஏழைவகுப்பினரின் ஆதரவற்ற நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள அநேக சமயங்களில் முடியாததாய் இருக்கிறது. இந்த ஏழைக் கூட்டம் பெருகிக்கொண்டே வந்து

எண்ணிக்கையற்றதாகவும் மாறி உள்ளது. நடுத்தர மற்றும் மேல்மட்டத்தவரிடையே உண்மையில் இந்த ஏழைகளின் பரிதாபத்தை யோசித்து அதைக் குறித்து வருந்தினாலும் கூட, இவர்களுக்கென்று ஒரு நிரந்தரமான விமோசனத்தைக் கொடுக்கும் விதத்தில் தற்போதுள்ள சமூக அமைப்பினை மாற்றுவது முற்றிலும் கூடாத காரியம் என்பதை உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். எனவே தனது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தன் கடமை என்று எண்ணி தன் அருகில் இருக்கும் உதவியற்றோர்க்கு ஏதோ செய்கின்றனர். அதோடு தன் கண்ணில் காணும், காதில் கேட்கும் இந்த பரிதாபநிலையைக் குறித்த விவரங்களைக் கண்டுகொள்ளாமல் அல்லது மறக்க முயற்சி செய்கின்றனர்.

1893ல் வெளியான இந்த பத்திரிக்கை செய்தி அப்போதிருந்த உண்மை நிலையை நமக்கு விளக்குகிறது. இதை "க-போர்னியா அட்வகேட்"டி-ருந்து எடுத்து வெளியிடுகிறோம்:

"நமது பெரும் நகரங்களில் கூடியிருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான வேலையற்றோரின் கூட்டம் கொடிய காட்சியாய் இருக்கிறது. வேலையோ அல்லது சாப்பாடோ தேவையென்று கதரும் பரிதாபமான குரல் தேசமெங்கும் கேட்கிறது. இந்த வறுமை மிகப்பழமையான தீர்வுகாணாததொரு பிரச்சனையாகும். அது மேலும் இதுவரை சம்பவித்திராததொரு வியாபார நெருக்கடியால் இன்னும் தீவிரமாகிவிட்டது. வேலையில்லா திண்டாட்டம் என்பது நாகரீக வளர்ச்சியோடு கூட தன்னிச்சையாகவே தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. நாகரீக வளர்ச்சியினை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டு படர்ந்துவரும் ஒரு கரிய நிழலாக இது இருக்கிறது. நாகரீகம் பெருகப்பெருக இதுவும் தன் அளவிலும், தீவிரத்திலும் கூடவே பெருகிவருகிறது. மனிதன் வாழ்வாதாரத்திற்கு வேலை செய்ய ஆர்வமுடையவனாக இருந்தும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் உண்மையில் அப்போது காரியங்கள் மிகவும் அசாதாரணமாக இருக்கிறது. இப்படி இருக்கையில், 'இந்த உலகம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழ்வளிப்பதில் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது' என்ற பழஞ்சொல்-ல் உண்மை சற்றும் இல்லை. ஆனால் உண்மையில் இந்த உலகம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தன்வாழ்வுக்குரியதை சம்பாதிக்கக்கூடிய

சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொருவருடைய "வேலை செய்யும் உரிமை" பறிக்கப்படாதபடிக்கு அநேக கோட்பாடுகள் மிகவும் முன்னேறிவிட்டதோடு அநேக முயற்சிகளும் இதற்காக செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இவ்வகையான எல்லா முயற்சிகளும் இதுவரையில் தோல்வியையே கண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு உழைக்க விரும்பும் நபருக்கும் ஏதாவது ஒரு வேலை கொடுக்கும் விதத்தில் வெற்றிகரமாக இந்த பிரச்சனையை யாராவது தீர்த்துவைப்பாராகில் உண்மையில் அவரே மனித குலத்திற்கே நன்மை புரிந்தவராக இருப்பார். இதன்மூலம் 'அநிச்சையாய் வெறுமையாய்' இருக்கவேண்டிய சாபத்தி-ருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிக்கிறவராகவே இருப்பார்."

மற்றுமொரு குறிப்பு சிக்காகோவில் வேலையற்ற நானூறு பேர் எப்படி தெருவீதியில் தங்களை நடத்திச் செல்பவரின் கையில் "எங்களுக்கு வேலை வேண்டும்" என்ற பலகையை பிடித்துக் கொண்டு அணிவகுத்துச் சென்றனர் என்று விவரிக்கிறது. அதற்கடுத்த நாள் பலவிதமான பலகைகளில் "வாழுங்கள் வாழவிடுங்கள்," "எங்கள் குடும்பங்களை ஆதரிக்க எங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டும்." "வேலை (அ) உணவு தேவை" என்பது போன்ற வாசகங்களுடன் அணிவகுத்துச் சென்றனர். மேலும் சான்பிரான்சிஸ்கோ நகரில் வேலையில்லாத ஒரு கூட்டமானது தங்கள் கைகளில் "ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் வாடகைக்கு உண்டு, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வீடுகள் இன்றி இருக்கின்றனர்," "பசியும் ஆதரவின்மையும்," "பசிக் கொடுமையால் பிச்சை எடுக்க விரட்டப்பட்டனர்," "எங்கள் விலங்குகளை விலக்கி விடுங்கள் எங்களுக்கு நாங்களே உதவிக் கொள்கிறோம்" என்பது போன்ற பலகைகளை பிடித்துக்கொண்டு ஊர்வலமாகச் சென்றனர்.

மற்றுமொரு செய்திக் குறிப்பு கூறுகிறது :

"நியூயார்க். என்.ஜெ., ஆகஸ்ட் 21ல் வேலையில்லாதவர்கள் மாபெரும் பேரணியை இன்று நடத்தினர். அவர்களுக்கு முன் சென்ற ஒரு மனிதன் கருப்பு துணியில் வெள்ளைநிற எழுத்துக்களில் 'காலத்தின் கோலம் நான் பட்டினியாய் கிடக்கிறேன் - ஏனெனில் அவர் கொழுத்திருக்கிறார்' என்ற கொடியைப் பிடித்துச் செல்கிறான்.

அந்த வாசகத்தின் கீழுள்ள ஒரு படத்தில் மிகவும் தின்று கொழுத்த பருமனானதொரு, நீண்ட தொப்பியுடன்கூடிய மனிதனின் உருவமும் அவனது அருகில் பட்டினியுடன் உள்ள ஒரு தொழிலாளியின் உருவமும் வரையப்பட்டிருக்கிறது."

மற்றொரு பத்திரிக்கை ஆங்கில நிலக்கரி சுரங்கத்தின் வேலை நிறுத்தத்தை விவரிக்கிறது:

"மெய்யான விரக்தியும், பட்டினியும் மிகவும் வேதனையுடன் இங்கிலாந்து முழுவதும் பரவி வருகிறது. மேலும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுதலும், ரயில்வேயின் ஒழுங்கற்ற நிலைமையும் கொடூரமான தேசியமயமான துயருக்குள் கொண்டுச் செல்ல முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன... மேலும் உண்மையான காரணம் என்னவெனில் சுரங்கங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்தவர்கள் அதன் நில உரிமையாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய உரிமைபங்கானது மிகவும் அதிகமாகும். இந்தச் சுரங்கத் தொழில்களின் கழுத்தில் பெரிய இயந்திரக் கல்லை கட்டியது போலவே இந்த சில கோடீஸ்வரர்களின் நிலக்கரி உரிமைப் பங்கு மிக அதிகமாக உள்ளது. மேலும் இந்த பிரபலமான சீமான்கள் மீது கோபமுடைய பொதுமக்களின் மனசாட்சியானது இந்த இரண்டு காரியங்கள் மீதும் திடீரெனப் பாய்கின்றது.... தீவிரவாத பத்திரிக்கைகள் அமெரிக்காவின் டிரஸ்டுகளின் பட்டியலைப் போல பிரபுக்களின் பெயரை தொகுத்து ஒரு வினோதமான பட்டியலை வைத்திருக்கின்றன. இதில் அவர்கள் தேசத்தின் சொத்தி-ருந்து சம்பாதிக்கும் மிகப்பெரிய வரித்தொகையைக் காட்டுகின்றன.

"உணவுக்கான ஓலம் நகரத்தி-ருந்து எழும்புகிறது. இது என்றுமில்லாத அளவுக்கு ஆழமும், அகலமும், நாரசமுமாய் இருக்கிறது. அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பசியால் அரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அடிவயிற்றி-ருந்தும், பலவீனமான உட--ருந்தும் வருகிறது. வேலைக்காக நாடோடியைப் போல் தெருக்களில் அலைந்து திரியும் மனிதரிடமிருந்து இது வருகிறது. வெறுமையான அறைக்குள் உதவியற்ற நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் பெண்களிடமிருந்து இது வருகிறது. இது குழந்தைகளிடமிருந்து வருகிறது.

"நியூயார்க் நகரில் அதுவரைக்கும் அறிந்திராததொரு சங்கடமான உதவியற்ற நிலையை ஏழைகள் சந்தித்து விட்டனர். உண்மையில் இந்த வேதனை எத்தனை கொடூரமானது. இந்த வறுமை எத்தனை பயங்கரமானது என்று உயிருடன் வாழும் எந்த மனிதனுமே புரிந்துகொள்ள முடியாது. எந்த ஒரு மனிதனும் இதை காணவே முடியாது. எவருடைய கற்பனைக்கும் கூட இது எட்டாதாகும்.

"இதை வாசிக்கின்ற சிலர் உணவு இல்லாமல் இருப்பது என்றால் என்ன என்று புரிந்துக் கொள்ள முடியும். மிகவும் அச்சப்படவேண்டியதாகிய இது இவர்களுக்கு புக-டமும் அளிக்க இயலாது. அவர்கள் கூறலாம், 'உண்மையில் எங்காவது ஏதாவது சாப்பிட இந்த ஜனங்களுக்கு கிடைக்கலாம், இவர்கள் வாழ்விற்கு ஆதரவளிக்க தங்கள் நண்பர்கள் யாரிடமாவது செல்லலாம்.' இவ்விதம் அடிப்பட்டவர்களுக்கு 'எங்காவது' என்ற ஒன்று அங்கு கிடையவே கிடையாது. அவர்களது நண்பர்களோ இவர்களைப் போலவே ஆதரவற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பட்டினியால் மிகமிக ந-வடைந்துவிட்ட மனிதர் பலர் உண்டு. இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டாலும் அதைச் செய்ய இவர்களுக்கு பெலனில்லை."

சான்பிரான்சிஸ்கோவின் "எக்ஸாமினர்" பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் கூறுகிறதாவது:

"இது எப்படி இருக்கிறது? உண்பதற்கு நமக்கு ஏராளம் இருக்கின்றது. ஆனால் விவசாயிகளோ அதி-ருந்து பலன் எதுவும் தங்களுக்கு வரவில்லை என்று புகார் கூறுகின்றனர். நமக்கு அணிந்து கொள்ள எவ்வளவோ இருக்கும் போது தங்களுடைய உற்பத்தியில் பொருட்களை வாங்க ஆள் இல்லாததால் பருத்தி மற்றும் கம்பளி ஆலைகள் மூடப்படுகின்றன. ரயில்வேக்கள் மூலம் சுமந்து செல்லப்படும் நிலக்கரி எவ்வளவாய் இருக்கிறது. அதை வாங்குகிறவர்களிடம் அது சென்றடைகின்றன. கட்டிட வேலையாட்களுக்கு வேலையே இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான வீடுகள் நம்மிடையே உண்டு. நமது சரித்திரத்திலேயே மிகவும் செழிப்பானதாகக் கூறப்படும் காலகட்டத்தை விட தற்போது

வாழ்வதற்கு தேவையான எல்லா வசதிகளும், சௌகரியங்களும் அத்தனை அதிகமாகவே இருக்கின்றன. தேசத்தில் போதுமான அளவுக்கு உணவும், உடையும், உறைவிடமும், எரிபொருட்களும் யாவருக்குமே இருக்கும் போது, ஏன் நாட்கள் இத்தனை கொடியதாக இருக்கிறது? இயற்கையானது குற்றம் சுமத்தப்பட வேண்டியதில்லை என்று தெளிவாய் தெரிகிறது. அப்படியானால் யார் தான் காரணம்? எது தான் காரணம்?

“அமெரிக்க ஐக்கியநாடு எதிர்கொண்டிருக்கும் மிகப்பெரிய பிரச்சனை வேலையில்லா திண்டாட்டம். “பராட் ஸ்ட்ரீட்” டால் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரம் கூறுகிறபடி முத-ல் அமெரிக்க நாட்டின் 119 நகரங்களில் 801,000 தினக்கூ-கள் வேலையில்லாமல் வருட துவக்கத்தில் இருந்தனர். இவர்கள் ஆதரிக்கவேண்டிய இவர்களது குடும்பத்தினரது எண்ணிக்கை சுமார் 2,000,000 பேர். இந்த 119 நகரங்களும் வருட துவக்கத்தில் வேலையற்ற கூ-த் தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் சராசரியை நாடு முழுவதற்கும் கணக்குப்பார்த்தால் அது ஏறக்குறைய 4,000,000 பேராகவும் அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 10,000,000 பேராகவும் இருக்கும். வேலையில்லாதவர்கள் எப்போதும் நகரத்தை நாடி வந்துவிடுவதால் இதில் 1/4 பாகத்தை குறைத்துக் கணக்கிடலாம். இவ்விதம் கழித்தப்பின் கணக்கிடப்பட்டாலும் வேலையற்ற கூ-யாட்களின் எண்ணிக்கையானது இதயத்தை உருக்குமளவுக்கு எண்ணிலடங்காததாய் இருக்கும்.

“வறுமை என்கிறதான இந்த கொடுமையான பாதை ‘ஒன்றுமில்லாத ஏழ்மை நிலை’ க்கே கொண்டு செல்கிறது. இது நீண்ட தூரம் பிரயாணித்து ஐரோப்பாவிலும் நிலவுகிறது. கடலுக்கு இப்பக்கமுள்ள செழுமையான சமூகத்தாரைக் காட்டிலும், பழமை உலகின் ஆட்சியாளர்களுக்கே இந்த பிரச்சனையை நன்றாக கையாளத் தெரிந்திருக்கிறது. ஏழையின் வீடுதான் வாழ்வின் முடிவு என்று சொல்லத்தக்கதாய் அநேக நகரங்களில் ஐரோப்பாவின் சம்பளவிகிதமானது அத்தனை குறைவாகவே இருக்கிறது. முற்காலத்திற்கு சமமாய் தொழிலாளிகளை நிறுத்த எத்தனை தொழிற்சாலைகள் வந்தும், சிக்கனமாய் இருந்தும் முடியாமல்

போகிறது. வருமானத்துக்கும் செலவுக்கும் இடையே மிகமிகச்சிறிய இடைவெளியே இருக்கிறது. இதனால் சில நாட்கள் நோய்வாய்ப்பட்டாலோ அல்லது வேலை இல்லாமல் போனாலோ அந்தத் தொழிலாளியின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதை மிகவும் விஞ்ஞான ரீதியில் கையாளவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான ‘சந்தோஷமாய் அதிர்ஷ்டப்படி செல்’ என்கின்ற வார்த்தையை வழக்கத்தில் சொல்ல முடியவில்லை. தற்போது வேலையற்ற நாடோடிகள் பெருகிவிட்டனர். மேலும் ‘சுயகௌரவம்’ உள்ளவர்கள் பட்டினியில் துன்பப்படுகிறார்கள்.”

சிவிலைசேஷன் இன் பெர்னோ வில் “தி அரினா”வின் ஆசிரியர் கூறுகிறார் :

“தேவை என்கின்ற சவக்கடல் ஒவ்வொரு மக்கள் நெருக்கம் உள்ள நகரத்திலும் தனது எல்லையை விஸ்தாரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் கடுமையான அதிருப்தியின் முறுமுறுப்பு என்பது துரதிஷ்டவசமாய் பெருகிவருகிறது. எளியவருக்கு பேராசையின் சக்தியால் நீதி மறுக்கப்பட்டது. இதனால் ஒரு அச்சுறுத்தும் இக்கட்டை நாம் முகமுகமாய் சந்திக்க நேர்ந்துவிட்டது. நாம் நியாயமும் இரக்கமும் உடையவர்களாக இருந்திருந்தால் இந்த சூழ்நிலை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்; ஆனால் இனியும் இந்த பிரச்சனையை முக்கியமற்றறதாக அலட்சியப்படுத்த இயலாது. இது இனிமேல் உள்நாட்டு பிரச்சனையாக மட்டும் இருப்பதில்லை. இது முழு அரசியல் உலகத்தையே பாதித்து அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. சில வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்காவின் மிகவும் பிரபலமான தேவஊழியர் ஒருவர் இந்த குடியரசு நாட்டில் பேசுவதற்கு ஏழ்மை என்பதே இல்லை என்று அறிவித்தார். தற்போது இந்த பிரச்சனை எத்தனை முக்கியத்துவம் கொண்டது என்பதை எந்த சிந்தனையாளரும் மறுக்க இயலாது. கடந்த ஒரு வருட காலத்தில் எத்தனை குற்றப்பத்திரிக்கைகள் குற்றங்களுக்காய் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்ற சரியான கணக்கைக் கண்டுபிடித்துத் தரும்படி இந்த நகரத்தில் நீதிமன்றத்தில் நான் ஒரு ஆளை நியமித்து

சற்று காலம்தான் ஆகிறது. அதன் புள்ளிவிவரம் என்ன தெரியுமா? 1892 செப்டம்பர் 1ம் தேதியை கடைசியாய் கணக்கிட்டுக் கடந்த ஒரு வருடத்தில் 29,720 வழக்குகள் நியூயார்க் நீதிமன்றத்தில் நடந்துள்ளன.

"1892 டிசம்பர் பதிப்பில் ஒரு பத்திரிக்கையில் திரு.ஜேக்கப் ரிஸ் என்பவர் நியூயார்க்கின் ஏழை மக்களுடைய விசேஷத் தேவைகள் பற்றி குறிப்பிடும் போது அவர் கூறுகிறதாவது : 'இந்த செல்வச் செழிப்பான மாபெரும் பட்டணமாகிய நியூயார்க்கில் மரிப்பவர்களில் பத்தில் ஒரு பங்கினர் அநாதையாக அடக்கம் செய்யப்படுகின்றனர். கடந்த 10 வருடத்தில் 382,530 சவஅடக்கத்தில் 37,966 பேர் அநாதையாக அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேலும் சமூகத்தின் நிலைமையை அறிந்து யாவருக்குமே இந்த மாநகரின் வறுமை தெரிந்திருக்கும். இந்த பெரிய நகரின் வறுமை பிரச்சனையை கணக்கீடு செய்ய இந்த அநாதை பிணம் அளவுமுறையே பெரிய அடையாளமாகும். இதைக் குறித்து மேலும் அவர் கூறுவதாவது:

" 'வறுமையுடன் சுய அனுபவமுடையவர்களும், இந்த மிகவும் தலையாய கொடுமையுடன் எப்படி பயத்துடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என அறிந்தவர்களும், வாழும் போது சொந்தமாக ஒரு குடிசை கூட இல்லையென்றாலும், மரித்தபிறகாவது அடக்கம் செய்யப்படவாவது ஒரு கல்லறை வேண்டும் என்ற கடைசிமட்ட உரிமைக்காகக் கூட அவர்கள் எப்படி போராடி, திட்டமிட வேண்டியிருக்கிறது என்று உணர்ந்தவர்களும் - இது எவ்வளவு அவலமான நிலை என்பதை என்னுடன் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அதுமட்டுமன்றி இந்த பயங்கரமான வறுமைக் குழியில் ஒருவர் விழுந்துவிட்டார் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அதனருகே இரண்டு அல்லது மூன்று பேராவது சுற்றி அலைந்து கொண்டிருப்பார்கள். இந்த கணக்குப்படி பார்த்தால் நமது ஜனத்தொகையில் 20-30% பகுதியினர் தங்கள் வாச-ல் வறுமை என்னும் கொடிய மிருகங்கள் நுழையாவண்ணம் தடுக்கவே போராடுகின்றனர். இந்த அச்சம்தரும் வருத்தமான காரியத்தை நன்கு அறிந்த யாவருமே ஒப்புக் கொள்வார்கள்.'

"1890ல் 239 தற்கொலைகள் நடந்ததாக நியூயார்க்கில் அதிகாரப்பூர்வமாக கூறப்படுகிறது. இதுவரை எப்போதும் இல்லாத

அளவுக்கு தங்களைத் தாங்களே மாய்த்துக் கொள்ளும் குற்றங்கள் நீதிமன்றங்களில் மிகவும் அதிக அளவில் பதிவாகின்றன. 'ஸ்மித்' என்ற பதிவாளர் கிழக்கு நதியில் தற்கொலை முயற்சி செய்த ஒருவரைப் பார்த்து, 'இன்று காலையிலேயே இந்த நீதிமன்றத்தில் நீ இரண்டாவது தற்கொலை முயற்சி குற்றவாளி' என்றார். மேலும் அவர் அதோடு, 'கடந்த சில மாதங்களுக்குள் இத்தனை அதிகமான தற்கொலை முயற்சி குற்றங்கள் நடப்பது நான் இதுவரை அறியாத ஒன்று' என்கிறார்.

"வறுமை மற்றும் விரக்தி என்ற இருளானது மிகவும் மெதுவாக ஆனால் நிச்சயமாக நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான நம் ஜனங்கள் மீது படிந்து வருகிறது. இது வருகின்றது என்று இவர்கள் மிகவும் நன்கு அறிந்திருந்தும் அது மேலும் பரவாதபடி தடுக்க பெலனற்றவர்களாய் உணர்கிறார்கள். வருடாவருடம் வருமானம் குறைந்தும் விலைவாசி அதிகரித்துக் கொண்டும் வருகிறது. இதை எப்படிச் சமாளிக்க இயலும்? இன்றைய நிலைமை குறித்துத் தொழிலாளி ஒருவருடன் பேசியபோது அவர் இப்படி வேதனையோடு கூறுகிறார். 'எனக்கு எந்த விடிவுமே கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை.' எதாவது ஒரு புரட்சிகரமான பொருளாதார மாற்றம் இல்லையெனில் இந்த நிலைமை இப்படியே இருளடைந்து தான் காணப்படும். தொழிலாளியின் தேவையைக் காட்டிலும் வருடாவருடம் உற்பத்தி மட்டும் மிகவும் வேகமாக பெருகிக் கொண்டே போகிறது. பெண் ஊழியரைக் குறித்து ஒரு ஆய்வு நடத்திய அதிகாரி ஒருவர் கூறுகிறார். 'மிகவும் மோசமான ஒரு வேலைக்குக் கூட 10 பெண்கள் விண்ணப்பிக்கின்றனர். நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் மிகவும் மோசமான, காற்றோட்டமற்ற, நல்ல வெளிச்சம் கூட இல்லாத கிடங்குகளிலும் கடைகளிலும் வேலை செய்து நாளுக்கு நாள் தங்கள் உடல் நலத்தை கெடுத்து நாசப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்; ஆனாலும் கா-யான இடங்களை நிரப்ப கிராமங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் இருந்து கூட்டங்கூட்டமாய் பெண்கள் வந்து குவிகின்றனர்.' நியூயார்க் நகரில் இந்த நிலைமை மிகவும் வித்தியாசமானது என்று நாம் கருதிவிட முடியாது. அமெரிக்காவின் மற்ற மாநகரத்தின் நிலைமையும்

இதைப் போலவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு இருக்கிறது. பிகான் ஹில், போஸ்டன் நகரின் மீதான குண்டு வீச்சுகளின் பலனாய் நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் பொதுவாக பட்டினியிலும், சமாளிக்க முடியாத நிலையில் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் இன்னும் சில குடும்பங்கள் குறைந்தபட்ச அத்தியாவசிய தேவைகளுக்குக் கூட போராடுகின்றன. வருடத்துக்கு வருடம் இந்த நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவுக்கான போராட்டம் பயங்கரமாகவும், இந்த விஷயத்தை குறித்த காட்சி மிகவும் துக்ககரமானதாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் ஒருவர் மிகவும் துக்கத்துடனும், விரக்தியுடனும் தனது உதவியற்ற நிலைமையில் பேசினார். அவரது வார்த்தைகளின் விகாரமான உட்கருத்தை முழுவதுமாய் உணரக்கூட முடியாத அளவுக்கு நம்பிக்கையற்ற அல்லது கடைசி கட்ட உணர்வுடன் இருந்தது. அவர் கூறியதாவது : ‘கொடுங்கோலன் ஒருவன் ஒரு மனிதனை ஒரு இரும்பு கூண்டுக்குள் போட்டானாம். ஒவ்வொரு நாளும் அந்த கூண்டின் சுவர்கள் நெருங்கி வந்துக் கொண்டே இருந்தது. கடைசியில் மிகவும் நெருங்கி வந்து அவனது அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் நொறுக்கி கடைசியில் உயிரையே பறித்துவிட்டது. நாங்களும் அந்த மனிதனின் நிலையில்தான் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு சவப்பெட்டியும் எங்களைக் கடந்து போகும் போது என் மனைவியிடம் கூறுவேன். ஏதோ ஒரு உயிர் இன்று நொறுக்கப்பட்டது. ஒரு நாள் நாமும் கூட இதேபோலவே ஆகிவிடுவோம் என்று கூறுவேன்.’

“உயிருக்குப் போராடும் பெரும் கூட்டத்தினர் வசிக்கும் குடியிருப்புக்குச் சமீபத்தில் நான் சென்றேன்; அங்கு போர்க்களத்தில் வீரர்களின் வெற்றியின் ஆனந்த சத்தத்தை கேட்கக் காத்திருக்கும் பொறுமையைக் காட்டிலும் அதிக பொறுமையோடு தாயும் மகள்களும் இடைவிடாமல் தையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இன்னும் அநேக வீடுகளில் நான் பார்த்த போது குழிவிழுந்த கண்களோடும், உணர்ச்சியிழந்த முகங்களோடும் படுத்த படுக்கையில் இருந்த நோயாளிகள் மாதக் கணக்கில், சில நேரம், வருட கணக்கில் கூட அரைப்பட்டினியாய், வியாதியின்

துர்வாடையில் ஒட்டுமொத்த அசுத்தம் என்னும் படுபாதாளத்தில் இருப்பதைக் காணமுடிந்தது. இங்கிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் பசி மற்றும் பயம் என்ற பேய் நிரந்தரமாய் தங்கியிருப்பதை வேதனையுடன் உணர்கின்றனர். ‘ஆயுசுபூராவும்’ இந்த நாடோடிகளின் இதயத்தை ஒரு அச்சம் பாரத்துடன் நொறுக்குகிறது. முதலாளிகள் தங்களை கட்டாயமாய் வெளியேற்றும் ஆணையைக் கையில் வைத்திருப்பதாகவே அவர்களது மனக்கண் முன் எப்போதும் தோன்றுகிறது. வாழ்வில் ஒவ்வொரு கணமும் வியாதியின் அச்சுறுத்தல் அவர்களுக்கே உண்டு; சுகவீனம் என்பது அவர்களைப் பொருத்தமட்டில் வாழ்வுக்கு அவசியமான சத்துணவை பெறமுடியாத ஒரு இயலாமையே. நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தின் அவநம்பிக்கை அவர்களது நிம்மதியைத் தொடர்ந்து சித்திரவதை செய்தது. இது நமது மாநகரங்களின் சேரியில் உள்ள பொறுமையான உழைப்பாளிகளிடையே காணப்படும் சாதாரண நிலைமையாக இருக்கிறது. அநேகமாய் அவர்கள் யாவருடைய முகத்திலும் ஆழ்ந்த துக்கமும், ஓசையற்ற விரக்தியும் இருப்பதை எவரும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“சில சமயங்களில் பூமியின் ஆழங்களி-ருந்து உணர்ச்சி ஒளி வெள்ளங்கள் வெளிவரும். அந்த ஆபத்தை விளைவிக்கும் வெளிச்சம் தீமையை சகித்துக் கொண்டு என்றுமே விழிப்புடன் இருப்பதால் குமிறிக் கொண்டிருக்கும் எரிமலை என்று எச்சரிக்கிறது. தங்கள் இழிவான நிலையைக் காட்டிலும் இந்த தேசத்தின் மிருகங்கள் கூட சந்தோஷமாகவே இருக்கக்கூடும் என்று ஊமையாய் இருக்கிறார்கள். உணவுக்காகவும், கேவலமான இருப்பிடத்துக்காகவும் காலை முதல் இரவு வரை போராடினாலும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் மாபெரும் தொழில் மையங்களின் நம்பிக்கைக் கதவுகள் கூட அவர்களுக்கு அடைக்கப்பட்டு வருவதை உணர்ந்தனர். உண்மையில் பரிதாபகரமான தற்போதைய எண்ணம் என்னவெனில் ஏழைகள், அவலநிலையில் உள்ளவர்கள் மற்றும் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களுக்காக தன் வாழ்வையே தியாகம் செய்த மாபெரும் நசரேயனுக்காக (இயேசு) பிரம்மாண்டமான ஆலயங்கள் பிரத்தியோகமாய் இருக்கும் போது துக்கத்தின் பேரலைகள்

எழும்புவதை நாம் காண்கிறோம். மேலும் வருடந்தோறும் விரும்பத்தகாத வறுமையானது ஆயிரக்காணக்கானவர்களின் தவிர்க்க முடியாத வியதியாகி வருகிறது. மனித உதடுகளில் பிறரது நலன் கருதும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான வார்த்தைகள் இவ்வளவு சகஜமாய் இருந்ததில்லை. மனிதனின் சகோதர நேயத்தை உண்மையுடன் வெளிப்படுத்தும்படி இதுவரைக்கும் மனித உள்ளங்கள் ஏங்கியதில்லை. காலாகாலங்களாக இருந்து வரும் கனவாகிய தேவனே-தந்தை, மனிதன்-சகோதரன் என்பதில் நாகரீக முன்னேற்றம் அடைந்த உலகம் முழுவதும் இதுவரையில்லாத அளவுக்கு ஆழமாய் (பலமாய்) அசைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இன்னும் கூட ஒரு அசாதாரண முரண்பாடே நிலவுகிறது. அப்பாவிகளின் அழுகையும், அநீதியின் கொடுமையும், வாழ்க்கை சக்கரத்தில் சிக்கித்தவிக்கும் ஆயிரக்கணக்கானோரின் கூக்குரலும் எல்லா முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளிலும் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு கேட்கப்படுகிறது. ராஷ்யாவின் அவலக்குரல் அயர்லாந்தினரின் அழுகுரலோடு சேர்த்துக் கொள்கிறது. லண்டனில் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டவர்கள் மற்ற பெரும் தேசங்களின் மற்றும் அமெரிக்க நகரங்களின் நாடோடிகளோடு இணைகின்றனர். நீதிக்காக உலகமே ஆவலோடு காத்து நிற்கிறது.

“லண்டனில் மட்டுமே மூன்று இலட்சத்திற்கும் மேலானவர்கள் படுகுழியின் விளிம்பில் நிற்கின்றனர். இவர்களது ஒவ்வொரு இதயத்துடிப்புமே அச்சத்தோடு அடிக்கிறது. வீடு என்று அவர்கள் அழைக்கும் அந்த சிறிய குகை கூட பறிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களது பயங்கரக் கனவாக இருக்கிறது. அவர்களை விட கேவலமாய் பட்டினியின் விளிம்பில் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேலானவர்கள் வாழுகின்றனர். அதற்கும் கீழான சமூக அந்தஸ்தில் மூன்று இலட்சம் பேர் பட்டினியால் வாடுகின்றனர். இரவும் பகலும் பசியின் கொடுமையால் பற்களை கடித்தவண்ணம் இருக்கும் நிலைமை இவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இவர்களது ஒவ்வொரு நாளின் ஒவ்வொரு மணியும் ஒவ்வொரு மணியின் ஒவ்வொரு நிமிடமும் கடும் வேதனையால் நிறைந்திருக்கிறது. பட்டியினால் வாடுபவர்களுக்கும் கீழ்மட்டத்தில் வீடற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். மிகவும் இழிவான நிலையுள்ள ஒரு

தங்கும் இடத்தைக் கூட உருவாக்கிக் கொள்ள இவர்களால் இயலவில்லை. தேம்ஸ் அணையின் அருகில் உறையும் குளிரில் வெறும் கற்பலகையின் மீது எல்லா இரவுகளையும் கழிக்கும் நூற்றுக்கணக்கானோர் அங்கு காணப்படுகின்றனர். சிலர் வெறும் செய்தித்தாள்களை போர்த்திக் கொண்டு வெறும் கல்-ன் மீது படுத்திருப்பார்கள். பெரும்பாலானோர் இந்த ஒரு சௌகரியத்தைக் கூட அனுபவிப்பது கிடையாது. வீடுகளின்றி தவிக்கும் இந்த பெரும் கூட்டத்தினரின் எண்ணிக்கை லண்டனில் 33,000 பேர்.”

சிலர் கூறலாம், இது மிகவும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு காட்சி என்று. அப்படியானால் அவரே இதைக் குறித்து விசாரித்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் இதில் ஒரு பகுதி நிச்சயம் உண்மையே - அது வருந்தத்தக்கது.

அதிருப்தி, வெறுப்பு, எதிர்ப்பு இவை யாவும் சமூகக் குமுறலுக்குத் தீவிரமாய் தயாராகின்றன

செல்வந்தர்கள் இப்போதிருப்பதைப் போல் தயாள குணமுடன் எந்தக் காலத்திலுமே இருந்தது கிடையாது. ஏழைகளுக்கு, பார்வை அற்றோருக்கு, நோயாளி மற்றும் உதவியற்றோருக்கு சமூகத்திலும் விசாலமான சலுகைகள் இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏழைகளுக்கு எப்படியாகிலும் புரிய வைக்க வேண்டும். இதற்கான வருமானமும் வருடாவருடம் வரி மூலம் உயர்த்தப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. இதன் மூலம் இவர்களது சலுகைகள் சந்திக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையானது நிச்சயம் உழைப்பாளர் வர்க்கத்தை திருப்திப்படுத்தாது. ஒரு சுயமரியாதையுடைய, புத்திசா-யான குடிமகன் ஒருவன் எதிர்ப்பார்ப்பது “பிச்சை”யை அல்ல, மிகவும் ஏழைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட சலுகைகளை பெறுவதில் விருப்பமோ அல்லது நோய் வரும்போது இலவச சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனையை நாடுவதையோ விரும்பவில்லை. ஆனால் தன் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ பாடுபட்டுத் தன் தேவைகளை தானே சம்பாதிப்பதற்கான நேர்மையான, கௌரவமான சந்தர்ப்பத்தையும், தன் குடும்பத்தினைத் தானே நிர்வாகிக்கக் கூடிய நேர்மையான உழைப்பாளி என்ற ஸ்தானத்தையுமே எதிர்பார்க்கிறான். ஆனால் ஒரு

வேலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள தானும் தன் சகதொழிலாளியும் பிறருடைய சகாயத்தையும், செல்வாக்கினையும் அதிகபட்சம் சார்ந்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை, என்றும் இல்லாத அளவிற்கு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறான். சிறு கடை முதலாளிகள், சிறு கட்டிட வேலையாட்கள், சிறு உற்பத்தியாளர்கள், நேர்மையாக வாழ எப்போதும் இல்லாத அளவிற்குப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. செல்வந்தர்களின் சொத்துக்களும், கோடீஸ்வரரின் எண்ணிக்கைகளும் கூடிக்கொண்டே வருவதையும், முதலாளிகள் ஒருங்கிணைந்து பல்வேறு தொழில்களை கட்டுக்குள் வைப்பதையும் அவன் நன்கு உணர்கிறான். அதில் செம்பு வியாபாரம், ஸ்டீல் வியாபாரம், கண்ணாடி வியாபாரம், எண்ணெய் வியாபாரம், தீப்பெட்டி வியாபாரம், காகித வியாபாரம், நிலக்கரி வியாபாரம், பெயின்ட் வியாபாரம், வெட்டுக்கருவி வியாபாரம், தந்தித்தொழில், இன்னும் மற்ற தொழில்கள் இதில் அடங்கும். மேலும் இந்த கூட்டானது உலகின் இயந்திரங்கள் அனைத்தையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கிறது. ஆகவே தனது உழைப்பு, போட்டியின் நிமித்தம் சிறுமைப்படுத்தப்படுகிறதையும், இதனால் பொருட்களின் தேவையும், அதன் அவசியமும் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறதையும் பார்க்கிறான். இதனால் குறைந்தபட்சம் மனித உழைப்பு குறைக்கப்பட்டு மனித மூளைக்கும் சக்திக்கும் பதிலாக அதிக முன்னேற்றமான இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் பார்க்கிறான்.

இவ்விதமான சூழ்நிலைகளுக்கிடையில் நாம் தொழிலாளர் ஐக்கிய ஸ்தாபனத்தின் 13வது வருடாந்திர கூடுகையில் அதன் தொழிற்சங்கத்தின் துணைத்தலைவர் வந்திருந்த விருந்தினரை வரவேற்று பேசிய கே-க்குரிய தோரணையின் பேச்சை நாம் அதிசயிக்க முடியுமா? அவர் கூறியதாவது:

“உங்களை செழிப்பான நகருக்குள் வரவேற்க விரும்புகிறோம். ஆனால் உண்மையில் இந்த அழைப்பை நியாயப்படுத்த இயலாது. இங்குள்ள காரியங்கள் இருக்க வேண்டிய முறைப்படி இல்லாமால், தன்னிஷ்டத்திற்கு இருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான ஏகாதிபத்தியர்கள் ஐம்பது ஆயிரம் நாடோடிகள்

சார்பாக உங்களை வரவேற்கிறோம். இங்கு ஐசுவரிய தேவதைக்கு அரண்மனைகளில் விழா கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் இங்குள்ள தாய்மார்கள் இதயம் நொறுங்கியும், குழந்தைகள் பட்டினியால் வாடியும், ஆண்களோ வேலை தேடி வெறுமையாய் அலைகிறவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். நூற்றுக்கணக்கான வேலையற்ற ஆண்களின் சார்பாய் உங்களை வரவேற்கிறேன். தேவனுடைய மகிமைக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மாளிகைகள் பேரில் உங்களை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதன் வாசல்களோ பட்டினியாயிருக்கும் ஏழைகளுக்கு இரவில் அடைக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் பசியாயிருந்து தலைசாய்க்கவும் இடமில்லாதிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து, தேவனுடைய திராட்சை தோட்டத்தின் செழுமையால் கொழுத்து பெருத்திருக்கும் மத குருக்களின் சார்பாகவும் உங்களை வரவேற்கிறேன். வியர்வை சிந்தும் சமுதாயத்தின் தூண்கள் சார்பாகவும், பொன்னின் மீது மாறாத பசிதாகத்தின் நிமித்தம் தங்கள் ஆத்துமாவை ஆபத்திற்குள்ளாக்கும் கோடீஸ்வரர் மற்றும் சபை மூப்பர்களின் சார்பாகவும் உங்களை வரவேற்கிறேன். தங்க நாணயங்களைச் செய்ய தங்கள் ரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தும் கூ-ப்பணியாளர்களின் சார்பாகவும், பைத்தியக்கார விடுதிகளிலும் மோசமான வீடுகளிலும் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் செழுமையான தேசத்தில் ஆதரவுக்காக ஏங்கும் மக்களின் சார்பாகவும் உங்களை வரவேற்கிறேன்.

“இதுவரையில் தனது பெரும் மேடைகளில் காட்டப்படாத சிக்காகோவின் பெருமைகளையும், பெலவீனங்களையும் நாங்கள் உங்களுக்கு காட்டுகிறோம். இதே கட்டிடத்தில் வெறும் கற்களின்மேல் படுத்திருக்கும் நூற்றுக்கணக்கானோரை இதே கட்டிடத்தின் முற்றங்களில் இன்று இரவே உங்களுக்குக் காட்டுகிறோம். இவர்களுக்கு உணவும் இல்லை, இருப்பிடமும் இல்லை. இந்த மனிதருக்கு வேலை செய்ய மனமிருந்தும், திறமையிருந்தும் வேலையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரயில்வே தொழில் அதிபர்களுக்கும், நிலக்கரி வர்த்தக பிரபுக்களுக்கும், லாபம் ஈட்டும் வாணிபர்களுக்கும் தனது ஆளுகையின் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் அரசாங்கத்தினை நோக்கி தொடர்ந்து அபாய ஒ-எழுப்பவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. ஐரோப்பாவின் பண

முதலைகளின் ஆணைப்படி தங்கள் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வால்ஸ் தெருவில் தொடர்ந்து உருவாக்கும் அரசாங்கக் கூட்டணிகளுக்கு எதிராய் சங்கொ- எழுப்பப்படவேண்டும். இந்தவிதமான நிலைமை நிலவுவதற்குக் காரணமான மக்களுக்காகச் சேவை செய்யவேண்டிய விசுவாசமற்றவர்களை நீங்கள் ஓட்டுரிமையை உபயோகித்து அதிகாரத்தி-ருந்து தூக்கியெறியும்படி நாங்கள் உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறோம்."

தற்போது நிலவும் தீமைகளை அதிகாரிகளோ அல்லது அரசியல் கட்சிகளோ மாற்றிவிடும் என்று தற்போது பேசியவர் மிகவும் தவறாக எதிர்பார்த்து விட்டார். இத்தனை பெரிதான இரு துருவங்களாகிய செல்வத்தையும், வறுமையையும் வைத்துக் கொண்டு எந்த ஒரு சமுதாய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும் சாத்தியம் இருப்பதாக எண்ணி இவரிடமோ அல்லது வேறு எந்த பகுத்தறிவாளரிடமோ பேசுவது நிச்சயமாய் பயனற்றதாகும். ஒரு தீராத சமூக துரோகம் ஒன்றிருக்கிறது என்று யாவருமே ஒப்புக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அதற்கான காரணமும் நிவாரணமும் மனிதனுக்கு மனிதன் வேறுபடுகிறது. எந்த பலனும் கிடைக்காத தவறான திசைகளில் சிலர் பரிகாரம் தேடுகின்றனர். ஆனால் ஐயகோ! அநேகர் தற்போதுள்ள சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக்கொண்டு பலன் அடைந்து தீருமட்டும் இந்த நிலைமைக்கு ஒரு விமோசனம் பிறக்கக்கூடாது என்றும் நினைக்கின்றனர்.

ஜார்ஜ் இ.மெக்நெல் என்பவர் உலக தொழிலாளர் கூடுகையில் பேசும் போது இந்த காரியம் தொடர்பாக கூறியதாவது :

"இந்த தொழிலாளர் இயக்கம் என்பது பசியின் நிமித்தமாய் பிறந்ததே. அந்தப்பசி உணவுக்கானது, இருப்பிடத்துக்கானது, குளிருக்கான சூட்டிற்கானது, உடைக்கானது, சுகத்துக்கானது. இந்த மனித இயக்கத்தில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது இலட்சியத்தைத் தேடுகிறான். அநேக சமயங்களில் பிறரை சரிசமமாய் எண்ணுவதில் அலட்சியம் காட்டுகிறான். தொழிற்சாலையின் செயல்பாடுகள் அரக்கத்தனமான சட்டமாக ஒவ்வொரு மனிதன் மீது இறங்கி அவனையே அமிழ்த்திவிடுகிறது. இந்த சுயநலம் மற்றும் பேராசை என்னும் சட்டத்தின் கீழ்

அவதிபடுகிறவர்கள் இவ்விதமானதொரு பேய்த்தனமான அரசாங்கத்தின் வீழ்ச்சிக்காக ஏற்பாடு செய்வது எதிர்ப்பார்க்காத காரியமாக இருக்கிறதா?"

சமூகத்தின் மேல்மட்ட வகுப்பினர் என்று அழைக்கப்படும் மக்கள் விலைஉயர்ந்த ஆடை, அணிகலன்களோடு ஆடம்பரமாகத் திருமணம், நடன நிகழ்ச்சிகள், உல்லாச விருந்து உபசாரங்களுக்கு வருவதைப் பத்திரிக்கைகள் மிகுதியாக விவரிக்கின்றன. பாரிசில் சமீபத்தில் நடன நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு வந்த பெண்மணி ஒருவர் 1,600,000 டாலர் மதிப்புள்ள வைரநகைகளை அணிந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. 1896 ஆகஸ்டில் நியூயார்க் வோல்ட் என்ற பத்திரிக்கை 1,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள வைர, வைடூரிய ஆபரணங்களை அணிந்த அமெரிக்க பெண்மணி ஒருத்தியின் படத்தை வெளியிட்டது. இவள் மிக உயர்மட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர் அல்ல என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வித பெரிய விருந்து விழாக்களில் - மதுபான வகைகளுக்கும், மலர் அலங்காரங்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான டாலர்களைச் செலவழிப்பதைத் தினசரி பத்திரிக்கைகள் கூறுகின்றன. பணக்காரர்களுக்கே உரியதான மாளிகைகளின் மதிப்பு 50,000 டாலர். சில 1,500,000 டாருக்கும் மேலும் கூட இருக்கும் என அவை கூறுகின்றன. "Dog Socials" என்கிற விருந்துகளில் இந்த மிருகத்தனமானவர்களுக்கு மிகுந்த பொருட்செலவில் அருசுவை உணவை அவர்களை உபசரிப்பவர்கள் அளிப்பதையும் அவை கூறுகின்றன. விருந்தின் முடிவில் பரிமாறப்படும் பழவகைகளுக்கு 10,000 டாலரும், பூவேலைப்பாடுள்ள இரண்டு பூஜாடிக்களுக்கு 6,000 டாலரும் ரோஜாவண்ண பூஜாடிகள் இரண்டுக்கு 50,000 டாலரும் செலவிடப்பட்டதாக அவை கூறுகின்றன. ஆங்கில பிரபு ஒருவர் ஒரு குதிரையை 350,000 டாலருக்கு வாங்கியதாக அவை கூறுகின்றன. போஸ்டன் நகரப் பெண்மணி ஒருவர் தன் கணவரின் சவப்பெட்டிக்காக 50,000 டாலர் செலவு செய்ததாகவும், மற்றொரு சீமாட்டி தனது செல்ல நாய்க்குட்டியை அடக்கம் செய்வதற்காக 5,000 டாலர் செலவிட்டதாகவும், நியூயார்க் கோடீஸ்வரர்கள் அதிகபட்சம் 800,000 டாலர் அளவிற்குக் கூட ஒரு படகிற்காய் செலவிடுகின்றதாகவும் அவை கூறுகின்றன.

இவற்றைப் பார்க்கும் போது ஏன் சிலர் கோபப்படுகின்றனர்,

பலர் பொறாமைப்படுகின்றனர், சிலர் மனத்தாங்கல் கொள்கின்றனர் என்று ஆச்சரியப்பட முடியுமா? ஏன் என்றால் தங்கள் சொந்த குடும்பங்களின் வறிய நிலைமைக்கும் பணப்பற்றாக்குறைக்கும் சற்றும் ஒத்துப்போகாத அளவிற்கு சிலர் வீண் செலவுகள் செய்கின்றனர். அநேகர் இந்த பூமியின் காரியங்கள் மீது ஆசைகொள்ளாமல் பரலோகத்தின் மேலான காரியங்கள் மீதே விருப்பம் கொள்கின்ற "புதுசிருஷ்டிகள்" அல்ல, "போதுமென்ற மனதுடன் கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்" என்று கற்றுக்கொண்டு அதனுடைய காரணத்தை தேவன் வெளிப்படுத்தும் வரை காத்திருக்கின்றவர்களும் அல்ல. இவ்விதமான காரியங்கள் மக்கள் மனதில் பொறாமை, விரோதம், வெறுப்பு, போட்டிகள் ஆகியவைகளைத் தூண்டிவிடுவதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை. மேலும் இந்த உணர்வுகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து முடிவில் ஒரு புரட்சியாக முடியும். இது சரீரத்தின், பிசாசின் கிரியைகளையே வரப்போகின்ற மகா உபத்திரவ காலத்தில் நடைமுறையில் செயல்படுத்தும்.

"இதோ, கெர்வமும், ஆகாரத் திரட்சியும், நிர்விசாரமான சாங்கோபாங்கமுகமாகிய இவைகளே... சோதோமின் அக்கிரமம்... சிறுமையும் எளிமையுமானவனுடைய கையை அவள் பலப்படுத்தவில்லை." *(எசே 16:49, 50)*

நியூயார்க்கின் ஆடம்பரமான நடன அரங்குகளைக் குறித்து க-போர்னியாவின் "கிறிஸ்டியன் அட்வகேட்" விமர்சிப்பதாவது:

"மிகவும் ஆடம்பரமான சுகபோகங்களும் கண்ணைப்பறிக்கும் வீண்பகட்டும் பழங்காலத்தின் கிரேக்கர், ரோமருடைய சரித்திரமாக இருக்கிறது. இந்நாட்டின் நவநாகரீக சமூகம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடத்தில் கொஞ்சமும் ஒவ்வாத காட்சிகளெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தில் கேளிக்கைகளுக்கு மட்டுமே 125,000 டாலர் செலவு செய்ததாக நியூயார்க் பெண்மணி ஒருவரைக் குறித்து நமது செய்தி ஒன்று கூறுகிறது. அந்த பொழுதுபோக்கு விழாவின் தன்மையையும், தரத்தையும் பார்த்து, சமுதாயத்துக்கு இதனால் அந்தப் பெண்மணி கற்றுத்தந்தது என்னவெனில்.... ரோம மதுபானத்தை மஞ்சளும்

சிவப்பும் கலந்த குவளை மலர்களின் (டூ-ப்) மத்தியில் ஊற்றுவது எப்படி என்றும் மற்றும் ஆமை இறைச்சியை வெள்ளிப்பிடியுடைய பொன் கரண்டியால் எப்படிச் சாப்பிடுவது என்பதையுமே. பிற விருந்தினரது மேஜைகளை விலையுயர்ந்த ரோஜாக்களால் அலங்கரித்திருந்தனர். அந்த 400 பேரில் ஒருவர் 50,000 டாலரை ஒரே ஒரு பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக்காக செலவு செய்திருக்கிறார். இவ்விதமான அற்பக்காரியங்களுக்கு இவ்வித ஆடம்பர செலவு செய்வதென்பது, அவர் எவ்வளவு திரளான செல்வம் படைத்தவராயினும், பாவமும், கேவலமுமானதே."

மேசியாவின் ஹெரால்ட் இப்படியாய் விமர்சிக்கிறது:

"நூற்று நாற்பத்தி நான்கு சமுதாய எதேச்சாரிகள் ஒரு உயர்குடி மகனின் தலைமையில் ஒரு பெரிய நடன விருந்தில் பங்கு கொண்டனர். எந்தவித ஆடம்பர குறைச்சலும் இன்றி இது நடந்தேறியது. அதன் ஆடம்பரம் அளவிடமுடியாத அளவிற்கு இருந்தது. மதுபானவகைகள் தண்ணீரைப் போல ஓடியது. எல்லாம் அழகு மயமாய் அமைந்திருந்தது. மார்க் அந்தோணியோ அல்லது கிளியோ பாட்ராவோ இவ்விதமான மிதமிஞ்சிய பலகோடி ஆடம்பரத்தில் புரண்டிருக்கமுடியாது. அது கோடீஸ்வரர்களின் கூடுகையாய் இருந்தது. வைரம், முத்து இவைகளுக்காக உலகத்தின் செல்வம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. 200,000 டாலர் மதிப்புடைய நவரத்தினமாலைகள் அநேகரது கழுத்துகளை அலங்கரித்து ஜொ-த்தது. அலாவுதீன் ஆடம்பரத்தைப் போன்ற பிரகாசத்திடையே நடனங்கள் நடைபெற்றன. சந்தோஷம் கட்டுக்கடங்காததாக இருந்தது. இவ்விதமான விழா நடந்துகொண்டிருக்கும் இதே சமயத்தில் தீவனத்துக்காக கால்நடைகள் அலைவதைப் போல் பென்சில்வேனியாவின் சாலைகளில் 100,000 சுரங்கத் தொழிலாளிகள் பட்டினியுடன் அலைந்து கொண்டிருந்தனர் என்று ஒரு பத்திரிக்கை கூறுகிறது. அவர்களில் சிலர் பூனைகளை உண்டு வாழ்கின்றனர். வேறு சிலரோ தங்கள் பிள்ளைகள் பட்டினியால் வாடுவதை பார்க்க சகிக்காமல் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர். அந்த ஆடம்பர கேளிக்கை நடன அரங்கிலுள்ள ஒரேயொரு கழுத்துமாலை இவர்கள் யாவரையுமே பட்டினியில் இருந்து காப்பாற்றிவிடக் கூடும். இந்த விழா தன்னை

கிறிஸ்தவ நாடு என்று அழைத்துக் கொள்ளும் ஒரு நாட்டின் மாபெரும் சமூக விழாவாகும். என்ன முரண்பாடு! இதற்கு விமோசனமே கிடையாது. இது 'அவர் வரும் வரை' இப்படித்தான் இருக்கும்."

"அவர் வரும்வரை" மட்டுமன்றி "மனுஷகுமாரனின் நாட்களில் இப்படியாகவே நடக்கும்." அவர் வரும்போது அவருக்காகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைக் கூட்டிச் சேர்த்து அவரது ராஜ்யத்தை அவர் ஸ்தாபிக்கும் ஆரம்பத்தில் தற்போதுள்ள சமூக அமைப்புகளையும் அரசியல் குழப்பங்களையும் உபத்திரவத்தின் காலத்தில் உடைத்து நொருக்கி நீதியின் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க இவ்விதமான ஆயத்தம் நடக்கும். *(வெளி 2:26,27; 19:15)* "நோவாவின் நாட்களில் நடந்தது போல மனுஷக்குமாரனுடைய நாட்களிலும் நடக்கும்." "லோத்தின் நாட்களில் நடந்தது போல மனுஷக் குமாரனுடைய நாட்களிலும் நடக்கும். " *(மத் : 24:37; லூக் 17:26,28)*

செல்வந்தர்கள் கூட கடுமையாகக் கண்டனம் செய்யப்படுகிறார்களா?

சான்பிரான்சிஸ்கோவின் "எஃக்சாமினர்" என்ற பத்திரிகையின் தலையங்கத்தி-ருந்து நாங்கள் சிலவற்றை கோடிட்டுக் காட்டுகிறோம்:

"திரு. டபிள்யூ.கே.வான்டர்பில்ட் அவர்களின் மாபெரும் வ-மையான பிரிட்டிஷ் நீராவிப்படகு, திரு. எஃப். டபிள்யூ. வான்டர் பில்டின் பிரிட்டிஷ் நீராவிப்படகுடன் நியூயார்க்கில் சேர்ந்து கொண்டது. அந்த படகின் மதிப்பு 800,000 டாலர். இது 60 சென்ட்டில் விளையும் 15,000,000 மரக்கால் கோதுமை அல்லது 8,000,160 ஏக்கர் பண்ணையின் விளைச்ச-ன் முழு பலனுக்கும் இணையானது. அல்லது இந்த 8,000 விவசாயிகள் 40,000 ஆட்களுக்கும் ஒப்பிடலாம். இந்த 40,000 ஆணும் பெண்ணும் பிள்ளைகளும் வெயில், மழை பாராமல் உழைத்ததால் திரு. வான்டர்பில்ட் ஒரு சொகுசான உல்லாச படகினை வேற்று நாட்டு கப்பற்துறையில் கட்டியிருக்கின்றார். இதைப் போன்று ஐரோப்பாவில் எந்த சீமானும் பெற்றிருக்கவில்லை. இந்த கப்பலை கட்டி முடிக்க ஏறக்குறைய 1000 மெக்கானிக்குகளின் உழைப்பு 1 வருடத்துக்கு தேவைப்பட்டது. இதற்கு செலவான தொகையை நமது தொழிலாளர்களிடையே புழக்கத்தில் விட்டிருந்தால் காலாண்டுக்குள் (குறிப்பிட்ட அளவு) அந்த பிரதேசத்தில் செல்வம் கண்கூடாய் காணக்கூடிய அளவுக்கு பெருகியிருக்கும்."

அரினாவைச் சேர்ந்த ஜெ.ஆர். புச்சன்னன் கொஞ்சமும் இதயமே இல்லாத பணக்காரர்களைக் குறித்து கூறுவதாவது:

"ஒரு சுயநலமான நோக்கத்தை அடைவதற்கான இதயமற்றவர்களின் உத்வேகமானது அநேகரது சந்தோஷத்தையும் வாழ்வையும் அழிப்பதில் மிகவும் கொடியதாக, அவ்வளவு தீவிரமாக இல்லை. ஆனால் இத்தனை திரளான செல்வம் உபயோகமற்ற, ஆடம்பர, வீண் செலவில் அழிக்கப்படுவது என்பது மிகவும் குற்றமான செயலாகும் என்பது மறுக்கமுடியாதது. ஒவ்வொரு டாலரும் ஒரு தொழிலாளியின் சராசரி ஒரு நாள் ஊதியம் என்கின்ற விகிதத்தில் இருக்கிறது.ஒருவேளை பணம், தண்ணீரைப் போலவும், காற்றைப் போலவும் இலவசமாய் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்றானால் சிராக்கூஸ் கோடீஸ்வரர் தனது குதிரை லாயத்துக்கு 700,000 டாலர் செலவிடுவதோ அல்லது நியூயார்க் ஆஸ்டர் அவர்கள் ஒரு விருந்து மேசைக்கு 50,000 டாலர் செலவிடுவதோ யாருக்கும் எந்தத் தீமையையும் விளைவிக்காது. அப்படி பார்க்கும் போது 700,000 டாலர் மதிப்புள்ள குதிரைலாயம் 1,000 ஆட்களின் 2 வருடம் 4 மாத உழைப்பிற்குச் சமமாய் இருக்கிறது. இது மட்டுமன்றி இது 700 பேரின் வாழ்விற்குச் சமமாகவும், 1,000 டாலர் என்பது ஒரு குழந்தையின் முதல் 10 வருட காலத்தின் செலவுக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது. அடுத்த 10 வருடத்தில் அந்த தொகை அந்த குழந்தையின் சொந்த உழைப்பாலேயே முழுவதும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படக்கூடும். ஆகவே இந்த ஆடம்பர குதிரை லாயமானது 700 பேரின் சரீர உழைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டது. அதன் சொந்தக்காரர் இந்த மதிப்பீடு மிகவும் அதிகம் என்று நிச்சயம் உணர்வார். அல்லது தனது வீண் டம்பம் திருப்தியாகட்டும் 700பேர் மரித்தாலும் கவலையில்லை என்று விருப்பம் கொள்வதாக இருக்கும்."

"தி -ட்ரரி டைஜஸ்ட்" என்ற பத்திரிக்கையின் தலையங்கத்தில் கூறப்படுவதாவது:

"நல்ல அறிவுள்ள தொழிலாளர்கள் பலர் ஏன் ஆலயவழிபாட்டில் கலந்து கொள்வது இல்லை? என்பதை குறித்து தனது கருத்தைக் கூறும்படி அமெரிக்க தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவரான திரு.சாமுயேல் காம்பர்ஸ் என்பவருக்கு புதிய இங்கிலாந்தின் குருமார்கள் கடிதம் ஒன்றினை சமீபத்தில் அனுப்பினர். இதற்கான பதி-ல் திரு.காம்பர்ஸ் கூறும்போது ஒரு காரணம் என்னவெனில் சபைகள் தற்போது தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கைக்கும், விருப்பத்துக்கும் ஒத்துப்போவதாக இல்லை. மட்டுமன்றி அவர்களது துன்பங்கள், பாரங்கள் குறித்த அக்கறையும் இல்லை. மிகவும் அவதியுறும் ஆயிரக்கணக்கானோரின் நியாயம் அல்லது அநியாயம் என்ன என்பதை பிரசங்க மேடை மீது நின்று கூற சபை போதகர்களுக்குத் தைரியம் இல்லை. அல்லது அதைக் குறித்து அறிந்திருக்கவும் இல்லை. மேலும் சற்று மேன்மையான நிலைமைக்குத் தங்களை முன்னேற்றிக் கொள்ளும் நிறுவனங்களை பார்த்து சபையும் முகம் சுழிக்கிறது. தொழிலாளர்களது நிலைமை மிகவும் நிராகரிக்கப்பட்ட திசையை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களது வாழ்வின் நிலைமை இனிமை என்பது அறவே அகன்று கசப்பானதாய் மாறிவிட்டது. முதலாளிகளே செல்வத்திரட்சிக்கு முழு உரிமையாளர்களாய் மாறிவிட்டதால் மக்களுக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்களுக்கு பரிந்து பேசுகிறவர்களாகவும், வாதிடுகிறவர்களாகவும், சபையும், ஊழியமும் இருக்கிறது. சபையும் அதன் மக்களும் ஒப்புரவாக வேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரு ஆலோசனையாக திரு. காம்பர்ஸ் அவர்கள் கூறுவது என்னவெனில். 'தற்போதுள்ள நிலைமை முற்றிலும் மாற்றப்படவேண்டும்.' மேலும், 'தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மீது இரக்கம் காட்ட மறுப்பவனும், தற்போதுள்ள சமுதாய, பொருளாதார நிலைமையைக் குறித்து பதட்டமில்லாமல் வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்துடன் ஆழ்ந்து சிந்திக்காத எவனுமே- மனித சமுதாய நலனுக்கு எதிராளியாக இருப்பது மட்டுமன்றி, ஆண், பெண் மற்றும் பிள்ளைகளாகிய தற்கால மனித சமுதாயம் மற்றும் எதிர்கால மனித சமுதாயத்தின் மீது சுமத்தப்படும் எல்லா தீமைகளிலும் பங்குடைய குற்றவாளியாக இருக்கிறான் என்றும் கூறுகிறார்.'"

எனவே பணக்காரர் என்றதொரு வகுப்பினரை எப்போதும் கண்டனம் செய்யும் ஒரு பொதுவான எண்ணம் இருப்பதை நாம் குறிப்பாக பார்க்கலாம். மேலும் இந்த வகுப்பார் யாவருக்குமே தேவனுடைய கண்டனத்தையும் முன்னறிவிக்கப்பட்ட தண்டனையையும் பார்க்கும் போது, செல்வந்தரான தனி நபர் மீதான எண்ணத்தையும் அல்லது தீர்மானத்தை தேவனுடைய பிள்ளைகளை மிகவும் நிதானத்தோடு கையாள வேண்டும். இது மிகவும் நியாயமான ஒன்றாகும். இப்படிப்பட்ட வகுப்பாரின் மீது தேவனுடைய தீர்ப்பு அத்தனை கண்டிப்பான ஒன்றாக இருக்கிறது. அப்படி இருப்பினும் தனிப்பட்டவராகக் காணப்படும் போது அவர் அவர்களுக்கு இரங்குகிறவராகவே இருப்பார்; அவர்கள் தங்களது பொன், வெள்ளி விக்ரகங்களை அழித்து, தங்களது மேட்டிமையையும் பெருமையையும் தாழ்மைப்படுத்தி அதன் பிறகு தங்களது சுயநலத்தையும், பெருமையையும், கைவிட்டால் அவர் அவர்களைக் குணப்படுத்தித் தேற்றுவதற்குக் கிருபை உள்ளவராய் இருக்கிறார். மேலும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில், நாம் குறிப்பிட்டிருப்பது நேர்மையான எழுத்தாளர்களின் நியாயமான, மிதமான கருத்தே அன்றி ஏகாத்திபத்திய கற்பனையாளரின் நியாயமற்ற, எல்லைமீறிய, தீவிரமான குற்றச்சாட்டு அல்ல.

நியாயத்தீர்ப்பினைக் குறித்து ஒரு மிதமான கருத்தைப் பெறுவதற்கு உதவியாக சில காரியங்களை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். (1) "செல்வந்தர்" என்ற பதமானது மிகவும் விசாலமான ஒன்று. மட்டுமன்றி செல்வத்தில் மிகவும் செழிப்புள்ளவர்கள் மட்டும் இதில் அடங்கவில்லை. அப்படிப்பார்த்தால் இந்த பட்டிய-ல் இவர்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது அநேகரை ஏழை என்றே கூறவேண்டியிருக்கும்; (2) இந்த ஏழைகளில் பணக்காரர் என அழைக்கப்படுகிறவர்களில் அநேகர் மிகவும் சிறந்த தயாளகுணமுடைவர்களாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் தர்ம ஸ்தாபனங்களிலும், இரக்கமான காரியங்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். பிறருடைய நன்மைகளுக்காய் தன்னை தியாகம் செய்யாதவர்கள், இவ்விதம் அவர்கள் செய்யாததின் நிமித்தம் நிச்சயமாய் இரக்கமின்றி கண்டனத்துக்குரியவர்களாவர். அப்படியே தங்களை ஜீவப-யாய்

ஒப்புக் கொடுத்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துபவர் ஏழையோ, பணக்காரரோ யாராக இருந்தாலும் அவர்களது ஒவ்வொரு அணுகுமுறையையும் பெரிதாக கருதி பாராட்டைப் பெறும்.

அநேக பணக்காரர்கள் செலுத்தும் மிக அதிகமான வரிப்பணமானது இலவச பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் பணிகளுக்கும், பொது தர்ம காரியங்களுக்கும் இன்னும் பிற காரியங்களுக்கும் செலவு செய்யப்படுவதோடு கூட ஏழைகளுக்கு உதவி அளிக்கவும், விடுதிகள், கல்லூரிகள், மருத்துவமனைகளுக்கும் கூட உதாரத்துவமாய் மனமுவந்து அளிக்கப்படுகின்றன. மேலும் இவைகளை நல்ல நேர்மையான உள்ளத்துடன் செய்பவர்கள் மனுஷனுடைய புகழ்ச்சிக்கும், வெளிப்படையாய் பிரபலப்படுத்திக் கொள்ளவும் செய்வார்களாகில், நிச்சயம் அதற்குரிய சன்மானத்தை இழக்கமாட்டார்கள். (சில சமயங்களில் சிலர் அவ்விதம் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்) இப்படிப்பட்டவர்கள் யாவரும் உண்மையில் பெரிதாக மதிக்கப்படவேண்டியவர்கள்.

கோடீஸ்வரர்களை விமர்சிக்க எல்லோருமே விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் சில விஷயங்களில் இந்த விமர்சனம் மிகவும் கடுமையாய் இருக்கும் என்று நாம் அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்களைக் குறித்து நமது வாசகர்கள் மிகவும் இரக்கமற்ற சிந்தையைக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை வ-யுறுத்துகிறோம். தற்போதுள்ள சமூக முறைமைகளுக்கு ஏழைகளைப்போலவே அவர்களும் கூட கட்டுப்பட்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சமுதாய மரபுகள் அவர்களது இதயங்களையும், கரங்களையும் சுற்றி சட்டத்திட்டங்களையும், தடைகளையும் வே-யாக அமைத்துவிட்டிருக்கின்றன. உலகமனைத்தும் உள்ள கிறிஸ்வ தேசங்களின் தவறான கருத்தானது - பல நூற்றாண்டுகளாய் ஏழை, பணக்காரர்களிடம் ஆழமாக பதிந்துவிட்டதால் அவர்களது மனது வெளியே வர இயலாமல் அதிலேயே முன்னும் பின்னும் அசைந்துக் கொண்டிருக்கிறது. பிறர் செய்வதைப் போலவே தாங்களும் கூட தங்களது நேரத்தையும், திறமைகளையும் தங்களால் முடிந்த

அளவிற்கு வியாபார ரீதியான முறைகளில் செலவிடவேண்டும் என்று நினைக்கின்றனர். இப்படிச் செய்வதின் நிமித்தம் பணமானது அவர்கள் மேலே புரண்டு ஓடுகிறது. ஏனெனில் பணமும் இயந்திரங்களுமே செல்வத்தை உருவாக்கும் படைப்பாளிகளாய் இருக்கின்றன. உழைப்போ மிகவும் ம-வாகிப் போனது.

இப்படியிருக்கும் விதத்தில் சந்தேகமின்றி செல்வந்தர்கள் அதைக் குவிப்பதில் மட்டுமே குறியாக இல்லாமல் அதில் கொஞ்சமாவது செலவிடுவதைக் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை தர்ம காரியங்களில் செலவிடுவதோ அல்லது தொழிலாளிகளுக்கு கூ-யாக அளிப்பதோ என்பது குறித்து அவர்கள் கேள்வி எழுப்பலாம். அப்படியிருக்குமானால் இரண்டாவது எண்ணமே உயர்வான திட்டமாய் இருக்கும். விருந்துகளும், நடன விழாக்களும், திருமணங்களும், உல்லாசபடகுகளும் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய நண்பர்களுக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கலாம். குறைவான செல்வமுடைய அவர்களது அண்டை அயலாருக்கும் வேண்டுமாயின் உபகாரமாக இருக்கலாம். அந்தக் கருத்தில் பார்த்தால் ஒரு உண்மை விளங்கவில்லையா? உதாரணத்திற்கு ஒரு 10,000 டாலர் செலவுபிடிக்கும் ஒரு நடன நிகழ்ச்சி நடத்துவதைக் காட்டிலும் அதைக் கொண்டு தொழில் தொடங்கினால் இறைச்சிக் கடைக்காரர், பேக்கரியாளர், பூ வியாபாரி, தையல் தொழிலாளர், ஆடைகள் தயாரிப்பவர்கள், நகை வியாபாரிகள் ஆகியோர் மூலம் அதை 15,000 டாலராக உயர்த்தலாம். 800,000 டாலர் மதிப்புள்ள உல்லாச படகுக்கு செலவிடப்படும் பணம் இருக்குமானால் அதை தொழி-ல் முதலீடு செய்தால் அது அநேக தொழிலாளிகளின் வாழ்வுக்கு எவ்வளவு உதவிகரமாக இருக்கும்; இன்னும் பார்க்கப்போனால் குறைந்தது 20 பேருடைய வருடாந்திர செலவுக்கும், அதில் 100,000 டாலரானது அதிகாரிகள், பொறியாளர்கள், மாலுமிகள், உணவகத்தார் போன்றவர்களின் ஊதியத்திற்கும் இதர செலவுக்குமே உபயோகிக்கப்படலாம்.

ஆகவே தற்போதிருக்கும் மோசமான சூழ்நிலையில் பணக்காரர்கள் கருமிகளாய் இருப்பதற்குப் பதில், மூடத்தனமாய், வீண் செலவு செய்பவர்களாக இருப்பது நடுத்தர மற்றும் ஏழை மக்களுக்கு அதிகமான ஆதாயமானதாக இருக்கிறது. ஆடம்பரமாய்

செலவு செய்ய வெள்ளம் போல் புரளும் அவர்களது செல்வத்தில் ஒரு பகுதி அவர்களது கஜானாக்களில் உழன்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்துக்கு இவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் வைரங்களுக்காக - சுரங்கத்தைத் தோண்டவும், அதை பட்டைதீட்டவும், நகைகளில் பதிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானோர் தொழிலாளி என்ற பட்டிய-லாவது இடம் பெற வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே செல்வந்தர்கள் வீண் செலவும் ஆடம்பர செலவும் செய்யும் குறைபாடு உடையவர்களாக இருக்கவில்லையென்றால் இவர்களுக்கு இந்த தொழிலாளி என்கிற ஸ்தானம் கூட கிடைக்காது. இந்தக் காரணத்திற்காக பணக்காரரின் ஆடம்பரங்கள் அனைத்தையும் “தர்மகாரியமாகவே” உண்மையில் கருத வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் செய்வார்களாகில், அதேவித தவறான அபிப்பிரயத்தை சில நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் பின்பற்ற ஆரம்பித்து, “தர்மகாரியங்களுக்காகவே” என்று சொல்-க் கொண்டு “சபை கூடுகைகளில்” விற்பனைகளையும் திருவிழாக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

அவர்களது செயல்களை நாம் நியாயப்படுத்தவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கும் நேரத்தில் பணக்காரர்கள் செய்யும் வீண் ஆடம்பர செலவுகளானது ஏழைகளுக்காக அவர்கள் கொஞ்சம் கூட வருந்துகிறவர்களாக இல்லை என்பதை மறைமுகமாய் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. “வியாபார முதலீட்டை” தவிர வேறு எந்த வகையிலாவது அவர்கள் தர்மகாரியங்களை செய்ய நினைக்கும் போது தங்களது தினசரி வருமானத்தை விநியோகம் செய்வதற்கு ஒரு சிறு கூட்டமான ஆணும் பெண்ணும் நிச்சயம் வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். மிகவும் தேவைப்பட்டவருக்கு அது போய்ச் சேரும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை. ஏனெனில் சுயநலம் என்பது அவ்வளவு சர்வ சாதாரணமாய் இருக்கிறது. ஆகவே அத்தனை அதிகமான பொருட்களை நேர்மையுடன் பகிர்ந்தளிக்க இவர்கள் சிலரை நம்பவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கோடீஸ்வரி கூறுகிறார் : ஏழைகளின் இருப்பிடத்தை கடந்து பிரயாணிக்கும் போது தன் வாகனத்தின் ஜன்னல்களில் கூட அவர்களை பார்ப்பதில்லையாம். ஏனெனில் அது

தனது கண்களுக்கு அதிர்ச்சியூட்டுபவையாக இருக்கின்றனவாம். தனது நிலைமைக்கும் அந்த ஏழைகளின் நிலைமைக்கும் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு அவளது மனசாட்சியை உருத்தாமல் இருப்பது நமக்கு ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. தர்மகாரியங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக்கூட நேரம் இல்லாத அளவிற்கு ஆண்கள் தங்கள் தொழில் முதலீடுகளில் அத்தனை ஈடுபாட்டுடனும், பெண்கள் இதுபோன்ற காரியங்கள் தங்களுக்கு சற்றும் தகுதிவாய்ந்தது அல்ல என்று கருதும் நிலையிலும் இருக்கின்றனர். ஏனெனில் அருவருப்பான காட்சிகளையும், அருவருப்பான வாசனையையும், அருவருப்பான அவல ஓலங்களையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்குமே. தற்போதிருக்கும் தங்கள் நிலைமையைக் காட்டிலும் சற்று நல்ல நிலைமையை ஏழைகள் வாஞ்சிக்கும் போது, சுயநலமும், பெருமையும், சமூக வேலைகளும், சில கோட்பாடுகளும், அநேக பலன்களைத் தடுத்து விடுகிறது. யாரோ ஒருவர் சொன்னது போல், “மனிதனுடைய பெலவீனத்தினால் தொடப்பட்டதனாலேயே நமது கர்த்தர் நன்மைகளைச் செய்தவராய் சுற்றித்திரிந்தாராம்.”

இவ்வித ஆலோசனைகளை வழங்குவதன் மூலம் வறுமைக் கோட்டில் இருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கும். பணக்காரருடைய சுயநலமான, ஆடம்பர வீண் செலவினங்களை எந்த விதத்திலும் நம்மால் நியாயப்படுத்த இயலாது. அது தவறு. தேவன் அதைத் தவறு என்று கண்டிக்கிறார். (யாக் 5:5) ஆனால் விரக்திநிறைந்த இவ்வித கேள்விகளின் பிற பக்கங்களைப் பார்க்கும் போது நமது மனம் ஒரு சமநிலைக்கு வருகிறது. “இவ்வுலகத்தின் அதிபதியானவன்” தன் முழுதிறமையாலும் குருடாக்கிவிட்டவர்கள் மீதும், தேவனிடத்தி-ருந்து கடுமையான தண்டனையையும், நிந்தனையையும் பெறப்போகிறவர்கள் மீதும் தீர்ப்பானது மிகவும் தீர்க்கமாகவும், மனதுருக்கமாகவும் மிகவும் மென்மையானதாகவும் இருக்கும். அதே விதத்தில் தவறான வழியில் சில காரியங்களை நியாயப்படுத்தவதில் “இவ்வுலகத்தின் அதிபதி(பிசாசு)” ஏழைகளையும் ஒருவிதத்தில் குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான். ஆகவே பிசாசானவன் இரு பக்கத்தாரையும் ஒரு மாபெரும் யுத்தத்திற்கு வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஆனால் வெகுசிலரது கரத்தில் மட்டும் தற்காலத்தில் செல்வம் குவிவதை குறித்து சிலர் மனம் வருந்துவதைக் கூட நாம் கண்டபோதிலும் சில பணக்கார்கள் அதிலும் சுமாரான பணக்காரர்கள் மிகவும் தர்மசிந்தையுடன் இருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. மேலும் அவர்கள் எல்லோரையும் கட்டுப்படுத்தும் அதே சட்டத்திற்கு உட்பட்டே செல்வத்தை சம்பாதிக்கிறதாக கூறுகின்றனர். அதேசமயம் ஏழைகளுக்கு பெருந்தன்மை மிகவும் குறைவு என்கிற வாதம் உண்மையாக இருக்கின்றது. மேலும் சில பணக்காரர்களைக் காட்டிலும் ஏழைகள் நியாயத்தை செயல்படுத்துவதில் தாழ்ந்தவராகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருவரும் இடம்மாற்றம் செய்யப்பட்டால் பணக்காரரை விட ஏழைகள் மிகவும் பிடிவாதமும், கடுமையானவர்களுமாய் இருப்பார்கள். ஆனாலும்கூட "சோஷ-சம்" என்ற நோக்கத்தில் பார்க்கும்போது செல்வந்தர்களை இந்த விஷயத்தில் கர்த்தர் நியாயத்தீர்ப்புக்கு அழைக்கிறார். ஏனெனில், இந்த நாட்களில் நடைமுறைப்படுத்தும் மிகவும் பாரபட்சமற்ற மிகவும் பெருந்தன்மையானதொரு திட்டத்தை அவர்களாகவே நாடவில்லை.

சமுதாயத்தின் கடமை என்று பார்க்கும்போது இயற்கை வளங்களையும் (நிலம், நீர், காற்று) வாய்ப்புகளையும் எந்தத் தடையும் இன்றி ஆண்டுக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற விஷயத்தைக் குறித்த அநேக ஜனங்களின் கண்ணோட்டத்தைப் பார்க்கும் போதும் அல்லது இவைகளின் ஏகபோக உரிமை தனிப்பட்ட ஒருவரின் உரிமையாகிப் போய், இந்த உரிமையில் பங்கில்லாதவர்களுக்கு தினசரி உழைப்பதற்கும் கூட வாய்ப்புகள் கிடைக்க எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கும் போது யாரோ ஒருவர் கூறியதி-ருந்து ஒரு பகுதியைத் தருகிறோம்.

"உண்மை வாழ்க்கையில் மிகவும் பரிதாபகரமான நிகழ்ச்சி என்று சில சமயங்களில் பத்திரிக்கைகளில் கூறப்படுவதைக் காட்டிலும் நியூயார்க் புரூக்ளினில் வசிக்கும் எந்த பள்ளி ஆசிரியரும் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு பகுதியை கீழே காணலாம் :

"நியூயார்க் நகரத்தின் மிகவும் வறுமை நிறைந்த கிழக்குப் பகுதியி-ருந்து சிறார் பள்ளியில் சிறுமி ஒருத்தி படித்து வந்தாள். சமீபத்தில் ஒரு நாள் அவள் மிகவும் மெல்-ய உடை அணிந்திருந்தபடியால் அந்தக் கடும் குளிரால் பாதிக்கப்பட்டவளாய் சில்-ட்டுப்போய் வந்திருந்தாள். அந்தப்பள்ளியின் கதகதப்பான அறைக்குள் சிறிது நேரம் தங்கி சற்று குளிர் அடங்கியபின் மிகவும் ஆர்வத்தோடு தன் ஆசிரியையின் முகத்தைப் பார்த்து :

"மிஸ் (பெயரைக் கூறி) அவர்களே - நீங்கள் தேவனை நேசிக்கிறீர்களா?"

"ஏன் அப்படிக் கேட்கிறாய்? ஆம் நான் நேசிக்கிறேன்" என்றார் ஆசிரியை.

"அப்படியா, ஆனால் நான் நேசிக்கவில்லை என்று மிகவும் நிதானமாய் கூறிவிட்டு சட்டென்று தீர்க்கமாயும் கடுமையாயும் "நான் தேவனை வெறுக்கிறேன்" என்றாள்.

"தேவனை நேசிப்பதுதான் மிகவும் சரி என்று எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு பிள்ளைகளுக்கு கற்றுத்தரும் அந்த ஆசிரியைக்குத் தன்னுடைய மாணவி அதுவும் இத்தனை சிறிய பெண்ணிடமிருந்து வித்தியாசமான இந்த பதிலை எதிர்பார்க்காததினால் ஏன் இப்படிக் கூறினாள்?" என்று விளக்கம் கேட்டபோது சிறுமி கூறுகிறாள்:

"தேவன் குளிர்காற்றை வீசச் செய்கிறார். ஆனால் எனக்கு அதி-ருந்து பாதுகாக்க சரியான உடையில்லை; பனியை அவரே உண்டாக்குகிறார், என்னுடைய காலணிகளில் கிழிந்த ஓட்டைகள் இருக்கிறது, அது என்னை உறையச் செய்கிறது. எங்கள் வீட்டிலோ அனல்மூட்ட தனல் இல்லை. நம்மை பசியடையச் செய்கிறார், என் தாயிடம் எங்களுக்கு உணவளிக்க ரொட்டியும் இல்லை."

இதற்கு விமர்சனம் எழுதுகின்றனர் : "இந்த பூமியில் உள்ள தன் பிள்ளைகளுக்கென தேவன் கொடுத்திருக்கும் இயற்கை வளங்கள் மிகமிக ஏராளம் என்று நாம் எண்ணுவோமாகில் இந்தக் கதையை படித்தபின் இந்த கள்ளங்கபடமற்ற சிறுமியினைப் போலவே தேவனிடத்தில் ஏழ்மையின் அவலங்களைக் குறித்து முறையிட நாமும் கூட பணக்காரருடைய திருப்திகரமான வாழ்வைக் குறித்து பக்தியற்றவர்களாய் பொறுமையின்றி பேசிவிடுவோம்."

சுயநலம் என்பது இவ்வுலகத்தின் குணமாக

இருக்கிறபடியால் எப்படியிருப்பினும் கூட இவ்வுலகத்திடமிருந்து அதிகமாய் எதையும் எதிர்பார்க்க இயலாது. கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் அநேக செல்வந்தர்களை நாம் கேள்வியுடன் பார்க்கும்படி ஏராளமான காரணங்கள் உண்டு. இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவ செல்வந்தர்கள் தங்கள் வாழ்வையோ அல்லது அவர்களது செல்வத்தையோ நற்செய்தியின் ஊழியத்திற்கு என்று அர்ப்பணிக்கவில்லை அல்லது குறைந்தபட்சம் நிலையற்ற இந்த மனுக்குல நலனுக்காக்கூட அதனை அவர்கள் அர்ப்பணிக்கவில்லை. உண்மையில் சுவிசேஷப் பணிகளுக்கே முத-டம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதற்காகவே நமது எல்லா நேரத்தையும், திறமையையும், செல்வாக்கையும், இன்னும் உடைமைகள் யாவையுமே கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், இவையாவும் பார்வைக்கு மறைக்கப்பட்டுத் தவறான கருத்துக்களினாலும், தவறான போதனைகளாலும் இருதயங்கள் முடக்கப்பட்டுவிட்டன. வீழ்ந்து போன தன் சக சிருஷ்டிகளின் சமுதாய மேம்பாடு, நகர ஒழுங்கமைப்பு என்று ஒழுங்கான அநேக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய ஜீவப-யாய் அர்ப்பணித்தவர்களது இதயம் நிச்சயம் இடங்கொடுத்திருக்கும். ஆனால் வெகுசிலரே இவ்விதமான காரியங்களில் தங்களை உண்மையிலேயே ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அப்படிச் செய்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளும், நடுத்தர வர்க்கத்தாருமே; செல்வந்தர்கள் இந்தப் பட்டிய-ல் சிலரும், கோடீஸ்வரரில் வெகுசிலருமே இருக்கின்றனர். ஒருவேளை கிறிஸ்துவுக்கு இருந்த அதேவிதமான எண்ணத்தினை இவ்வுலகத்தின் கோடீஸ்வரரில் சிலர் பெற்றிருப்பார்களேயாகில், தங்களது சொந்தப் பணம், பொருளாதார திறமைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் தக்க நேரத்தில் தகுதியான உதவி செய்வதில் சந்தோஷப்படுவார்கள். இப்படி இருப்பார்களேயாகில் சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் ஒரு வருடகாலத்தில் எவ்வளவோ முன்னேற்றத்தைக் காட்டமுடியும்! கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட பொது ஓட்டுரிமைகள் பொதுமக்களின் நலனுக்கு என்று கூறிக்கொண்டு எப்படி தடைசெய்யப்படவோ அல்லது மீட்கப்படவோ முடியும்; வன்மையான சட்டங்கள் சீர்திருத்தப்பட்டு, பொதுமக்களின் நலனைக் கருதும் பொதுவான திட்டங்கள் வரையப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டு, பொருளாதார , அரசியல் அமைப்புகளுக்கு (Ringsters) சற்றுக் குறைவான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டு பொதுமக்களின் நலனுக்கு எதிராய் எப்படி செயல்பட முடியும்.

ஆனால் செல்வத்தின் உபயோகம் இத்தனை நன்மையானதாக இருக்கும்படி எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவு நியாயமானதல்ல, ஏனெனில் கிறிஸ்தவத்தைக் குறித்து எத்தனையோ செல்வந்தர்கள் பறைசாற்றினாலும் கூட, உலகத்தில் மீதமுள்ளவர்களைப் போலவே - இவர்களுக்கும் கூட உண்மையான கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்தோ, இயேசுவை தன்சொந்த மீட்பராக விசுவாசிக்கவோ அல்லது கிறிஸ்துவின் சேவைக்காய் தனக்குண்டான திறமைகள் யாவையும் முழுமையாய் தியாகம் செய்யவோ தெரியாது. “கிறிஸ்தவர்” என்ற கூட்டத்தாராய் இருக்க அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஏனெனில் இதைவிட “விக்கிரக ஆராதனைக்காரராகவோ அல்லது யூதராகவோ” குறிப்பிடப்படுவதை விரும்பவில்லை. ஏனெனில், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட காலத்தில் அவரது போதனைகள் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது போல தற்போது இல்லாத போதிலும் கூட “கிறிஸ்து” என்ற பெயர் தற்காலத்தில் மிகவும் பிரபலமாய் இருக்கின்றது.

மெய்யாகவே தேவவசனம் உறுதியாய் கூறுகிறபடி மாபெரும் மனிதரோ, செல்வந்தரோ அல்லது ஞானிகளோ தமது ராஜ்யத்தில் உடன்பங்காளிகளாய் இருக்கும்படி தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாய் ஏழைகளும், இவ்வுலகத்தின் பார்வைக்கும், ஞானத்துக்கும் தகுதியில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்டவர்களையே முதலாவதாக தேவன் தெரிந்தெடுக்கிறார். *(எத்தனை கஷ்டப்பட்டாலும்) செல்வந்தர்கள் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிதாகும். ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஊசியின் காதில் ஒட்டகமானது நுழைவது எளிதாயிருக்கும். (மத் 19:23,24)*

(“*ஊசியின் காது*” என்ற சொல் பண்டைய நகரத்தின் கோட்டையின் வாயி-ல் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய நுழைவு வாயி-ன் பெயராகும். இது

சூரிய அஸ்தமானதுக்குப்பின் பெரிய வாயில் அடைக்கப்படும்போது (எதிரிகளின் தாக்குதலுக்கு அஞ்சி) வெளியே சென்றவர்கள் பட்டணத்துக்குள் வருவதற்கென திறந்துவிடப்படும், ஒரு சிறிய வாயி-ன் பெயராகும். வியாபாரிகள் ஒட்டகங்களின் மீது சரக்குகளை ஏற்றி வரும்போது அதில் நுழைவது மிகவும் கடினமாகும். தனது சரக்குகளையெல்லாம் இறக்கி வைத்துவிட்டு, கால்களை தரைமட்டும் தாழ்த்தி கஷ்டப்பட்டு குனிந்து நடந்தாலொழிய இந்த வாயி-ல் ஒட்டகம் நுழைவது கடினம். அப்படி ஒருவேளை நுழைந்தாலும் அந்த ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவது எளிதானதல்ல. ஆகவே செல்வந்தர்கள் தங்கள் மேட்டிமைகளை இறக்கி வைத்துவிட்டு, தங்களுக்காக தேவன் கொடுக்கும் அழைப்பைப் பணிவுடன் ஏற்று அப்படி வரும்போது பரலோக ராஜ்யத்தில் தங்களுக்கு ஒரு இடம் உண்டு என்ற நிச்சயத்துடன் வரவேண்டும் என்பதை விளக்கவே இப்படி கூறப்பட்டுள்ளது.)

ஆனால் ஐயோ! இந்த "பரிதாபமான செல்வந்தர்கள்" மிகவும் பயங்கரமான அனுபவத்துக்குள் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கும். வரப்போகும் ராஜ்யத்தின் மகிமை மற்றும் மேன்மைக்கும் செல்வமானது ஒரு தடையாக இருப்பதோடு இந்த உலகத்திலும் கூட செல்வத்தின் அனுகூலங்கள் மிகவும் நிலையற்ற குறுகிய காலத்திற்கே உரியதாகவும் இருக்கும். "ஐசுவரியவான்களே, கேளுங்கள். உங்கள் மேல் வரும் நிர்ப்பந்தங்களின் நிமித்தம் அலறி அழுங்கள்.... கடைசி நாட்களில் பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்தீர்கள்." அப்படிப்பட்ட செல்வந்தரின் அழுகையும் கூக்குரலும் வெகுசீக்கிரத்தில் கேட்கப் போகிறது. மேலும் இந்த காரியத்தை அறிந்ததின் நிமித்தம் பொறாமை, பேராசை யாவும் எல்லா இருதயங்களி-ருந்தும் அகற்றப்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான செல்வந்தர்கள் மீது மன இரக்கம் பொங்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மன இரக்கம் தேவனுடைய தீர்ப்பிற்கு போட்டியாகவோ அல்லது தீர்ப்பினைத் திருத்தி அமைக்கும் எண்ணமுடையதாகவோ இருக்காமல் அவரது ஞானத்தையும், நன்மைகளையும் உணர்ந்து கொண்டு அழுகை மற்றும் கூக்குர-ன் மூலம் அன்பையும், நீதியையும் காணக் கண்களைத் திறந்து இருதயங்களைத் திருத்துவதாய் இருக்க வேண்டும். இது ஏழை பணக்காரர் யாவருக்கும் ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டும். ஆனால் செல்வந்தர் மீது சற்றுக் கடுமையாக இருக்கும். ஏனெனில் அவர்களது

மனமாற்ற நிலைமையானது மிகவும் அதிகப்படியாகவும், அதிக தீவிரமானதாகவும் இருக்கும்.

ஆனால் இந்தச் செல்வச் செழிப்பையும் காரியங்களையும் மாற்றி அமைப்பதற்கான நிலைமை ஏன் மிகவும் சாதகமான ஒன்றாய் இல்லை? ஏனெனில் இந்த உலகமானது அன்பு என்னும் ராஜரீக சட்டத்தின் கீழ் ஆளப்படாமல், சுயநலம், துன்மார்க்கம் என்கின்ற சட்டத்தால் ஆளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

சுயாதீனத்தோடு இணைந்த சுயநலம்

கிறிஸ்தவ போதனைகள் உரிமையை வளர்க்கிறது. இந்த உரிமை கல்வியையும், ஞானத்தையும் கிரகிக்க வழிகாட்டுகிறது. ஆனால் இந்த உரிமையும், ஞானமும் அன்பு என்னும் ராஜரீக பிரமாணத்தின் ஒழுங்குக்கும், வரைமுறைக்கும் கட்டுப்பட்டு இல்லாதபோது அந்த உரிமையும், அறிவும் மனித நலனுக்கே ஊறுவிளைவிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஆகவே "கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள்" கிறிஸ்தவ உரிமையையும், பெற்றிருக்கும் அறிவையும், தேவனுடைய பிரமாணங்களைத் தனக்குள் ஏற்று செயல்படுத்த பயன்படுத்துவதற்கு பதிலாய் வீழ்ந்து போன சுய நலமான தவறான காரியங்களுக்கே பயன்படுத்துகிறது. இதனிமித்தம் தனது சுயநலத்தை எப்படி செயல்படுத்திக் கொள்வது என்பதற்கான அறிவை பெறவே முழுவதிலும் தேர்ந்தவராகின்றனர். இதன் பலனாய், கிறிஸ்தவ தேசங்கள் தான் இன்றைய உலகில் மிகவும் அதிருப்தியான பகுதியாக காணப்படுகிறது; அதே சமயம் பிற நாடுகளோ அன்பின் ஆவியாகிய, கிறிஸ்துவின் ஆவியை ஏற்றுக் கொள்ளாமலேயே - கிறிஸ்தவத்தின் அறிவையும், உரிமையும் மட்டும் தங்களுக்குள் ஏற்றுக் கொண்டு அதிருப்தியையும் காயங்களையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

வேதத்தின் பழைய ஏற்பாடும், புதிய ஏற்பாடும் மறைமுகமாய் சுயாதீனத்தின் ஆவியை ஊக்கப்படுத்துகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வேலைக்காரர் யாவரும் தங்கள் எஜமானருக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களானவர்கள். அதே சமயம் எஜமானரும் கூட தன் வேலைக்காரரின் நலனில் அக்கறை உள்ளவராக இருப்பதற்குக்

கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். தன் ஊழியக்காரருக்கு இழைக்கப்படும் அநீதி யாவற்றுக்கும் தக்க பலனைத் தேவனாகிய யோகோவா (நம் யாவருக்கும் எஜமானராகிய மகா தேவன்) நிச்சயமாகவே தருவார் என்பதையும் தெளிவாய்க் கூறுகிறது. புதிய ஏற்பாடாகிய நற்செய்தியும் கூட இதையே கூறுகிறது. (கொலோ *3:22-25; 4:1*) ஆனால் வேதம் மிகவும் திட்டமாய் கூறுவது என்னவெனில்: மனிதன் உடல் வ-மையிலும், நெறியிலும், அறிவிலும் வேறுபட்டிருந்தாலும், எல்லாரும் பூரணராக்கப்படும்படி தேவன் முழுமையான முன்னேற்பாட்டை வைத்திருக்கிறார். அதாவது கிறிஸ்துவின் மேல் கொண்ட விசுவாசத்தினால் ஏழையும் பணக்காரரும், அடிமையும் சுயாதீனனும், ஆண், பெண் மற்றும் ஞானியும் அஞ்ஞானியும் - யாவருமே ஒரு பொதுவான நிலையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு - பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிலையில் தேவ கிருபைக்கு மறுபடியும் திரும்புவார்கள்.

ஆகவே பழங்காலத்து யூதர்கள் சுதந்திரத்தை விரும்புகிற மக்களாய் இருந்ததில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை; மட்டுமன்றி மேற்கொள்ளப்படாதவர்களாய் மிகவும் முரட்டாட்டம் உடையவர்கள் என்ற பெயர் பெற்றவர்களாக இருந்தபடியால் அவர்களை தோற்கடித்தவர்கள் வேறு வழியின்றி அந்த தேசம் முழுவதையுமே நாசப்படுத்தினாலொழிய இவர்களைப் பணியச் செய்ய முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். அதுமட்டுமன்றி (கிறிஸ்தவரல்லாதவரும் கூட) பிரபலமான அரசியல் மேதைகளும் கூட "வேதமே நமது சுதந்திரத்துக்கு மூலைக்கல்" என்று ஒப்புக் கொண்டனர்; அதோடுகூட அதற்கான அனுபவ பூர்வமான ஆதாரமும் அதை நிரூபித்தது; எங்கெல்லாம் வேதம் செல்கிறதோ, அங்கெல்லாம் விடுதலை சென்றது; ஏனெனில் அது போகும் இடமெல்லாம் அறிவையும், பொதுவான மேன்மையான கருத்தினையும் தன்னுடனே எடுத்துச்சென்றது. கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளிலும் இந்த நிலை இருந்தது; அதன்பின் (குருகுல ஆட்சி மற்றும் மூடநம்பிக்கை நிறைந்த) தப்பறைகள் அதிகாரத்துக்கு வந்தது; வேதம்

புறக்கணிக்கப்பட்டது. மேலும் முன்னேற்றம் இல்லை. இருண்ட காலத்தில் போப்பு சபையின் கொள்கைகள் வந்தன. வேதாகமம் மறுமலர்ச்சி அடைந்து பிரிட்டன் மற்றும் ஜெர்மன் சீர்திருத்தத்தினால் சுதந்திரமும், அறிவும், முன்னேற்றமும் மறுபடியும் மக்களிடையே வளர ஆரம்பித்தது. வேதத்தை பெற்றிருக்கும் தேசங்கள் சுதந்திரத்தையும் அறிவுத் தெளிவையும் பெற்றிருந்தன. மேலும் வேதம் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மக்களும் சுதந்திரம் மற்றும் அறிவு பெற்றவர்களாய், பொதுவாய் நல்ல கல்வி உடையவர்களாய் இருப்பதோடு எல்லாத் துறைகளிலும் மிகவும் முன்னேற்றத்தின் பாதையில் செல்பவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் என்பது யாராலும் ஆட்சேபிக்க இயலாத ஒரு உண்மையாகும்.

ஆனால் மேலே கூறப்பட்டதை நாம் கூர்ந்து கவனிப்போமேயானால் வேதத்தின் பலனான அறிவும் தெளிவும் சுதந்திரமும் கிறிஸ்தவ உலகத்தினால் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் அதன் (பூரணமான சுயாதீன பிரமாணம், யாக் 1:25)) அன்பின் பிரமாணமானது பொதுவாகவே புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. அறிவும், சுதந்திரமும் சேர்ந்து ஒரு மாபெரும் சக்தியை நிலைநிறுத்துகிறது என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்ள ஜனங்கள் இப்போதுதான் விழிப்பைப் பெறுகிறார்கள். இந்த சக்தியானது நன்மைக்காகவோ அல்லது தீமைக்காகவோ செயல்படுத்தப்படலாம். அப்படி இருக்குமேயானால் அன்பு என்னும் ஆதாரத்தின் மீது உபயோகித்தால் அதன் விளைவானது நன்மைக்கேதுவாய் இருக்கும். ஆனால் சுய நலத்தின் மீது செயல்படும் போது விளைவானது தீமையாய் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட தீமை மிகவும் வ-யதாய் இருக்கும். இந்த நிலைமையே தற்போது கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தைத் தாக்குகின்ற ஒன்றாய் இருக்கிறது. மேலும் இந்த நிலைமையே சமூக அமைப்புகளைப் "பழி வாங்கும் நாளு"க்கான அக்கினிக்கும் பாவத்தின் பரிகாரத்துக்கும் நேராக மிகவேகமாக தயார்படுத்தி வருகிறது.

மிகவும் உபயோகமான, லாபகரமான இரசாயனங்களின் மூலக்கூறுகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களினால் திடீரென்று அது மிகவும் வீரியமுடைய விஷமாக மாறிவிடுவதை வேதியிய-ல் அடிக்கடி காணலாம். அதே விதத்தில் அறிவு, சுதந்திரம் என்ற ஆசீர்வாதங்கள்

சுயநலம் என்ற தீமையோடு சேரும் போது மிகவும் பயங்கரமான சக்தியாய் மாறிவிடுகிறது. இந்தக் கூட்டானது குறிப்பிட்ட அளவில் சேரும் போது மனுகுலத்திற்கு சில விலைமதிப்புள்ள சேவையினை அளித்துள்ளது. ஆனால் தற்போது பெருகிவரும் அறிவானது ஒரு வ-மையான ஸ்தானத்தை அடைய உயருவதற்குப் பதிலாக சுயநலம் என்னும் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்துவிட்டது. சுயநலமானது அதிகம் ஆதிக்கம் செலுத்தி அறிவையும், சுதந்திரத்தையும் தனது ஊழியர்களாய் உபயோகித்து வருகிறது. இந்தக் கூட்டாட்சியே தற்போது உலகை ஆளுகிறது. மேலும் அதன் விலையேறப் பெற்ற மூலகங்கள் கூட நீதிக்கும், சமாதானத்துக்கும் எதிரிகளாய் செயல்படுகின்றன. ஏனெனில், சுயநலத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இவை தற்போது இருக்கின்றன. அறிவானது சுயநலத்தின் சேவகனாய் இருக்கின்ற இந்த நிலையில் சுயநலத்தின் ஆதாயத்திற்காகவே மிகவும் சுறுசுறுப்பாய் உழைக்கிறது. சுயநலத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரமானது சுய-அதிகாரமாய் மாறி பிறருடைய உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தையும் அசட்டை செய்யக்கூடிய அளவுக்குப் போய்விடுகிறது. ஆகவே தற்போதிருக்கும் நிலையில் சுயநலமானது (கட்டுப்படுத்துகின்ற) அறிவு, மற்றும் சுதந்திரத்தோடு கூட சேர்ந்து மூவராட்சி என்கின்ற தீய சக்தியாக அமைந்து, அதுவே தற்போது கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தை ஆண்டு நொறுக்கி வருகிறது. இதற்கு பணமும் செல்வாக்கும் படைத்த உயர்குடிமக்கள் என்ற பிரதிநிதிகளையும், பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. வெகுவிரைவில் இதே மூவராட்சியானது தனது பிரதிநிதிகளையும் தனது வேலையாட்களையும் மாற்றிவிட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விதத்திற்கு மாறிவிடும்.

நாகரீக வளர்ச்சியடைந்து விட்ட எல்லா நாடுகளிலும் - ஏழையும் பணக்காரரும், ஆணும் பெண்ணும் (வெகு குறைவான விதிவிலக்கோடு) படித்தவரும் படிக்காதவரும் ஆகிய யாவருமே இந்த வ-மையான கூட்டணியாலேயே பெரும்பாலும் வாழ்வின் செயல்பாடுகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றனர். இவைகளினால் எல்லா ஜனங்களின் மத்தியிலும் பதவிக்காகவும், அதிகாரத்துக்காகவும் அனுகூலமான நலன்களுக்காகவும், சுய-

செல்வச் செழிப்புக்காகவும் ஒரு வெறித்தனம் உண்டாகக் காரணமாகிவிட்டது. தற்காலம் மற்றும் பிற்காலத்தில் பிறருக்கு நன்மை விளைய வேண்டும் என்ற நோக்கமுடைய சில பரிசுத்தவான்கள், எண்ணிக்கையில் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றபடியால், இந்தக் காலத்தின் நடவடிக்கைகளின் இடையில் இவர்களது கருத்து பரிசீலனைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் தகுதியைக்கூட இழந்து விடுகிறது. தங்கள் ஆண்டவரும் கர்த்தருமானவருடன் தாங்கள் மகிமைப்படுத்தப்பட்டு தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் போல இந்த உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டு தகுதிபெறும் வரை, தாங்கள் வாஞ்சிக்கும் நன்மையைச் செய்வதற்கு இவர்கள் அதிகாரம் அற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். மேலும் இவர்கள் மாம்ச சரீரத்தில் இருக்கும் வரை - சுயநலத்தின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் தங்களது மேலான அறிவும், மேலான சுதந்திரமும் தீமையாக மாறிவிடாதபடி விழிந்திருந்து ஜெபிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள்.

சுதந்திரத்தைப் பற்றிய ஏழை மற்றும் பணக்காரரின் கருத்து

உலகத்தின் பெருவாரியான ஜனங்கள் தற்போதுதான் அடிமைத்தனத்தி-ருந்தும், கொத்தடிமைத்தனத்தி-ருந்தும் விடுதலையாகி சுதந்திரத்துக்குள் காலடி வைத்திருக்கின்றனர். தனிமனித அரசியல் விலங்குகளை அறிவானது வலுக்கட்டாமாய் உடைத்தெறிந்திருக்கிறது. அரசியல் சமநிலை மிகுந்த விருப்பத்தோடு அளிக்கப்படவில்லை. படிப்படியாய் கட்டாயப்படுத்தி பெறப்பட்டதே. பாரபட்சமற்ற அரசியல் உலகமானது தற்போது பெருமை மற்றும் சுயநலம் என்ற கோடுகளால் பிரிக்கப்படுகிறது. தங்களது செல்வத்தையும், அதிகாரத்தையும் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் பணக்காரரிடையேயும் மிகவும் செல்வம் படைத்தவரிடையேயும் ஒரு புதுவிதமான போர் மூள ஆரம்பித்திருக்கிறது. கீழ்மட்ட மக்களிடையே உழைப்புக்கான உரிமையை காத்துக் கொள்ளவும், வாழ்வின் மிக அத்தியாவசியத் தேவைகளை அனுபவிக்கவும் இந்தப் போர் நடக்கிறது. (ஆமோ *8:4-8*) பணக்காரரில் அநேகர் ஏழை வகுப்பினரைக் குறித்துச் சிந்திக்கவும்,

வருத்தப்படவும் ஆரம்பித்ததினால், முடிவில் வாக்குரிமையும், சுதந்திரமும் மக்களுக்குக் கிடைத்தது. இது அவர்களுக்கு அநேக நன்மைகளை பெற்றுத் தருவதாக இருக்கும்! அப்போது சிந்தனை என்பது வாழ்வின் எல்லா செயல்பாடுகளுக்கும் மிகவும் முக்கியமானது என்று கண்டு கொள்வர். இவ்வித சிந்தனை முக்கியமாய் மேல்மட்டக் குடிமக்களிடையே இருந்தது. இவர்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை நியாயமாயும் சட்டப்படியுமே உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதே நாம் கொண்டிருக்கும் ஒரே அக்கறையாகும். அதனால் நாமும் அதிகப்படியான பொறுப்புகளி-ருந்து விடுவிக்கப்படுகிறோம். முன்பெல்லாம், ஜனங்கள் அடிமைகளாக இருந்த போது ஒவ்வொரு எஜமானனும், பிரபுவும், அதிகாரியும், தங்களுக்குக் கீழிருந்தவர்களைக் குறித்து அக்கறை கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்போதோ நாம் நமது அனுகூலங்களையும், சௌகரியங்களையும் குறித்து மட்டும் அக்கறை கொண்டால் போதும் என்ற அளவிற்குச் சுதந்திரத்தோடு இருக்கிறோம். அவர்களது விடுதலை நமக்கும் நன்மையாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கனவானும் இந்த மாறுத-னால் பயனடைந்ததோடு, மக்களும் அதே விதத்தில் பயனடைவர் என்று நம்புகிறோம். உண்மையில் தங்களது நலனுக்காய் நல்லதையே செய்வர். ஏனெனில் நாமும் கூட நமக்கு நலமானதையே செய்கிறோம். இவர்கள் அரசிய-ல் சமஉரிமையும் சுதந்திரமும் உடையவர்களாய் உருவாகிவிடுவதனால் அவர்கள் நமது உறவுமுறையை மாற்றி விட்டனர். இப்போது சட்டப்படி அவர்கள் நமக்குச் சமமானவர்கள், மட்டுமன்றி நமது பாதுகாப்பில் இருந்தவர்கள் என்ற நிலைமாறி தற்போது நமக்குப் போட்டியாளர்களாகி விட்டனர். ஆனால் இந்த அரசியல் சம உரிமையானது ஒரு மனிதனை சரீர ரீதியாயும், அறிவுபூர்வமாயும் சமஉரிமை உடையவர்களாக மாற்றிவிட முடியாது என்பதைப் போகப்போக புரிந்துக் கொள்வார்கள். இதன் பலனாக பழைய பிரபுக்களின் ஆட்சிக்கு பதிலாக பணமும், அறிவும் படைத்தவர்களே ஆட்சி செய்வர்.

சமூகத்தின் "அடிமட்டத்தவர்" என்று அழைக்கப்பட்டவரில் யாரோ ஒருவர் யோசனையின்றி கூறியதாவது : சூழ்நிலையை நாங்கள்

ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நாங்கள் சுதந்திரரும், எங்களைக் காத்துக் கொள்ள எல்லா சாத்தியங்களும் உடையவர்கள். கொஞ்சம் கவனமாகவே இருங்கள். இல்லாவிடில் நாங்கள் உங்களை சாதுர்யமாய் (தாண்டி) மீறிவிடுவோம். வாழ்க்கை என்பதே பணத்துக்காக போராடுவதுதான். எங்களிடம் ஆள்பலம் உண்டு, வேலைநிறுத்தங்களையும், எதிர்ப்புகளையும் செயல்படுத்தி எங்களது சொந்த வழிகளை நாங்கள் உண்டாக்கிக் கொள்வோம்.

இந்த முன்னுரை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமாயின் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே சுதந்திரம் உடையவராவர். அவனவன் தன்தன் சுய விருப்பங்களுக்காகப் பிறருடைய நலனையோ, மேம்பாட்டையோ கொஞ்சமும் அனுசரிக்காமல் - சுயநலமாய் தன்னால் முடிந்த அளவிற்குச் செயல்படுவானாகில், பிறகு பணத்திற்கான போராட்டம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் மேலே கூறப்பட்டவை எந்த வகையிலும் ஆட்சேபிக்க முடியததாகிவிடும். மேலும் சுயநலம் மற்றும் சுதந்திரம் என்ற அடிப்படையின் மேலேயே, மேலும் மேலும் எல்லா வகுப்பினரும் செயல்படுகிறவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். பண முதலீட்டாளர்கள் தங்கள் சொந்த லாபத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பர். வழக்கமாக (சில சமயங்களில் சில விதிவிலக்குகள் இருக்கக்கூடும்) கூடுமானவரை தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த ஊதியமே வழங்குவர். அதே போல் இயந்திர வேலையாட்களும், தொழிலாளிகளும் கூட (சில வேளை விதிவிலக்கு இருக்கலாம்) தாங்கள் வேலைக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் பெறப்பார்க்கின்றனர். இருவகுப்பினரும் சுதந்திரம், சுயநலமின்மை, அதிகாரம் ஆகிய இவைகளின் அதே கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது இரு வகுப்பினரும் தொடர்ந்து எப்படி ஒருவர் மீது ஒருவர் குறை கண்டுபிடிக்க முடிகிறது?

கல்வியில், திறமையில் மற்றும் பிற நன்மைகளில் மேலான நிலையில் இருப்பவர்கள் ஏழைகளைச் சென்று சந்தித்து அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவது அல்லது பொருளுதவி செய்வது என்ற பழமையான பழக்கவழக்கம் முற்றிலும் ஒழிந்து போய்விட்டது என்பதே பொதுவாக பெருவாரியானவர்களின் கருத்தாகி விட்டது. மேலும் தற்போது ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய சொந்தக்

காரியங்களையே கவனிப்பதோடு, பிறரை கவனிக்காமல் முற்றிலுமாய் விட்டுவிட்டு, சுதந்திரமாய் அவர்களே தங்களை கவனித்துக்கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிடுவதோடு, அடிக்கடி பாதுகாப்பு இல்லங்களுக்கும், விடுதிகள், மருத்துவமனைகளுக்கும் தாராளமாகக் கொடுக்கப்படும் பொதுவிநியோகங்களைக் கூட விட்டுவிடுகின்றனர். இது ஒரு வேளை சிலருக்கு சிலவற்றில் அனுகூலமாக இருக்கலாம். ஆனால் அனுபவமின்மை, முன்னெச்சரிக்கை அற்ற, சோம்பல் நிறைந்த சபலபுத்தியுள்ள காரணங்களால் பிற்காரியங்களில் பிறருக்கு நிச்சயமாய் கஷ்டங்களைக் கொண்டுவரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உண்மையில் ஏழையோ பணக்காரரோ யாராயினும் சுயநலமான சுதந்திரத்துடன் ஒருவருக்கொருவர் இருக்க அனுமதிக்க இயலாது; இப்படி இருக்கவேண்டும் என்று கூட அவர்கள் நினைக்கவோ, செயல்படவோ கூடாது. மனிதகுலம் என்பது ஒரே குடும்பம்; “மனுஷ ஜாதியான சகல ஜனங்களையும் (தேவன்) அவர் ஒரே இரத்தத்தினால் தோன்றப் பண்ணினார்.” (அப் 17:26) மனுகுலத்தின் ஒவ்வொரு நபரும் மற்றவருக்கு சகோதரனாய் இருக்கிறான். யாவரும் தேவனால் உண்டான ஆதாம் என்ற ஒரே தகப்பனின் பிள்ளைகள். (லூக் 3:38) தேவனால் ஆண்டுகொள்ளும்படி இந்த உலகமும் அதிலுள்ளவைகள் அனைத்துக்கும் உரிமை பெற்றவருடைய வாரிசுகள்; ஆகவே தெய்வீக ஈவுகளை அனுபவிக்க யாவருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆகிலும் “பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையது.” பாவத்தில் வீழ்ந்ததால் - அதன் சம்பளமாகிய மரணமும் சேர்ந்து கொண்டதினால் - சரீர, மன, நெறி ரீதியான வீழ்ச்சி படிப்படியாக ஏற்பட்டு - ஏறக்குறைய மனுக்குலம் முழுவதுமே பழுதடைந்துவிட்டது; ஆகவே ஒவ்வொருவருக்கும் அவனவனது குறைபாட்டுக்கும், தனிமையாய் செயல்பட இயலாத தன்மையின் அளவுக்கும் தக்கபடி சரீர, மன, நெறி ரீதியாக மற்றவரது உதவியும் இரக்கமும் தேவைப்படுகிறது.

எல்லாருடைய இருதயத்திலும் அன்பு என்பதே கட்டுப்படுத்தும் பண்பாக இருக்குமேயானால், ஒவ்வொருவரும் பொதுநலனுக்காகத் தன் பங்கைச் செய்வதில் மிகவும் மகிழ்வுறுவர். மேலும் வாழ்வின் சில பொதுவான சௌகரியங்களையும், தேவைகளையும் பெறுவதில் சமமாக பாவிக்கப்படுவர். மேலும் இது சோஷ-சத்திற்கு அடிகோலுகிறதாகவும் இருக்கும். ஆனால் மனிதனுடைய மையக்கருவாக அன்பு இல்லை. ஆகவே இதன் பலனாக இப்படிப்பட்டதொரு திட்டமானது தற்போது செயல்படுத்தப்பட இயலாது. சுயநலம் என்பதே மைய கோட்பாடாக இருக்கிறது; மற்ற பெருவாரியான பகுதிகளில் மட்டுமன்றி ஏறக்குறைய முழு கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்திலும் இதேநிலை தான். மேலும் அது வெகு வேகமாக தனது கசப்பான கனியை கொடுத்து பழுத்து மாபெரும் அறுவடைக்காக தயாராகி வருகிறது. (வெளி 14:19,20)

1. இந்த உலக மக்களை மாற்றுவதோ அல்லது 2. மனிதனுக்கு மேலான ஒரு சக்தி குறுக்கிட்டு - சுயநலம் என்ற பாதையி-ருந்து அன்பு என்னும் பாதையில் இந்த உலகத்தினை மாற்றிவிடவோ முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தை மிகவும் எதிர்மறையான நோக்கமுடையவரும் கூட கனவிலும் பார்க்க இயலாது. ஏனெனில் வெளித் தோற்றமாய் மட்டுமே கிறிஸ்தவ உலகமானது இவ்வுலகின் மிக சில லட்சக்கணக்கானவர்களை மட்டுமே மாற்றியிருக்கிறது. உண்மையில் மாற்றம் என்பது உலகின் சுயநல எண்ணமானது மாறி கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய அன்பிற்கு முழு உலகமும் மாறவேண்டும். இதுவும் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையாகவே இருக்க முடியும். ஆகவே, இந்தச் சிறிய கூட்டத்தில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது. தெய்வீக அதிகாரத்தின் மேல் மட்டுமே ஒரேயொரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இது கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்யின் போது இயேசுவின் மூலமாய் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கும் மாற்றத்தினால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். சுயநலத்தை முற்றிலும் ஒழிக்க 1000 வருடம் தேவை என்பதை தேவன் முன்னறிந்தார். மட்டுமன்றி மனப்பூர்வமாய் அன்பானது முழுவதையும் கட்டுப்படுத்தும்படி சீர்திருத்தப்படும். ஆகவே 1000 வருட ஆட்சியே அந்த இழந்ததைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு உரிய சரியான காலமாகும் (அப் 3:21) அதுவரைக்கும் எப்படியாகிலும் அன்பின் ஆதிக்கத்தை விரும்பி வாஞ்சிக்கின்ற வெகுசிலர், அந்த சூழ்நிலையினை உலக மாற்றங்களால் கொண்டுவர இயலாததை காண்பர். ஏனெனில் பணக்காரர் அவ்வளவு எளிதாக மனமுவந்து தங்கள் ஆதாயங்களை

விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். மட்டுமன்றி ஜனங்களும் கூட தேவையின் நிமித்தமோ அல்லது பேராசையின் நிமித்தமோ தூண்டப்பட்டு தங்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு மட்டும் உற்பத்தி செய்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள். ஆகவே இயல்பாகவே சுயநலம் என்பது சிலரிடம் தேவைகளுக்கும், வேறுசிலரிடம் ஆடம்பரமான வீண் செலவுக்கும், பகட்டு வாழ்வுக்கும் காரணமாய் இருக்கிறது.

மிகவும் சாதகமான தற்கால நிலைமை ஏன் தொடர முடியாது

ஆறாயிரம் வருடங்களாக ஏழையும் பணக்காரரும் சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்ததாகவும், இனி முற்காலத்தைப் போன்ற பேரழிவுகள் தற்காலத்தில் வராது என்றும், இனி ஏழைகளை நசித்து அவர்களை பட்டினியால் வாட வைக்கும் ஆபத்தும் பணக்காரரால் வராது என்றும், இனி அராஜகத்தால் ஏழைகளும் பணக்காரரை அழித்துவிட முடியாது என்றும் கூறலாம். ஆனால் இது தவறு. ஏனெனில் இருபக்கங்களி-ருந்தும் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கான பயங்கரம் வரப்போகிறது.

அடிமைத்தன நாட்களி-ருந்து ஜனங்களின் நிலைமையில் மாபெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது உடலளவில் மட்டுமன்றி மனரீதியாகவும் கூட காணப்படலாம். மேலும் நாகரீக வளர்ச்சியையும், கல்வியையும் அனுபவிக்க ஆரம்பித்தப்பின் இவர்களை பழைய நிலைமைக்கு அடிமட்டம் தாழ்த்தி நிலச்சுவான்தாரர்களிடம் அடிமைகளாகப் பணிசெய்யும்படி அடக்கி ஆளவேண்டுமாயின் அதற்கு பல நூற்றாண்டுகள் பிடிக்கும். இதை ஒரே நூற்றாண்டில் செய்துவிட முடியாது. அப்படிச் செய்தால் அநேகர் மாண்டுபோவர்! தங்களுடைய வருங்காலச் சந்ததிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வரக்கூடும் என்ற சந்தேகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலே அது பெரிய புரட்சிக்கு வழிகாட்டிவிடும். இப்படிப்பட்ட ஒரு பயமே ஏழைகளுக்கு என்றுமில்லாமல் எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய தைரியத்தைத் தூண்டிவிடுகிறது.

ஆனால் இப்படிப்பட்டதொரு தீவிர சிந்தனைக்கு நாம் ஏன் வழிகாட்டவேண்டும்? என்ற ஒரு கேள்வி எழும்பக்கூடும். கடந்த நூற்றாண்டில் பொதுவாகவே இருந்த ஒரு செல்வச்செழிப்பு, அதிலும்

முக்கியமாக கடந்த 50 ஆண்டுகளில் இருப்பதைப் போன்றதொரு வளர்ச்சி ஏன் தொடரக்கூடாது?

நாம் இப்படியாக சிந்திக்க இயலாது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்டதொரு எதிர்பார்ப்பு காரணமற்றது. மட்டுமன்றி பல்வேறு காரணங்களால் உண்மையில் முடியாதது என்று இதைக் கூர்ந்து கவனிப்பதாலும் சில ஆழ்ந்த சிந்தையினாலும் தெளிவாய் தெரிகிறது. தற்போதைய நூற்றாண்டின் செல்வச் செழிப்பானது தெய்வீக மேற்பார்வையினால் உண்டானதே. தானியேல் 12:4 ன்படி உலக ஞானம் பெருகிப் போனதின் விளைவாக அச்சு இயந்திரம், நீராவி எஞ்சின், மின்சாரம் போன்றவைகள் உருவாகிவிட்டன. இந்த விழிப்புணர்வு, தேவைகளையும் ஆடம்பரத்தையும் அதிக எண்ணிக்கையில் உருவாக்கிவிட்டது. திடீரென தேவைகள் அதிகமானதுடன், உற்பத்தியும் பெருகிவிட்டது. ஆகவே பொதுவாகவே கூ-யும் பெருகிவிட்டது. மேலும் உள்நாட்டு உற்பத்தியானது தேவைக்குப் போதுமானதாகவும், தேவைக்கு அதிகமானதாகவும் மாறியவுடன், நீண்ட நாட்களாய் உறக்கத்தி-ருந்த அண்டை நாடுகளும் விழித்தெழுந்து தங்களுக்கும் விநியோகிக்கும்படி கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டன. ஒரு காலகட்டம் வரை எல்லா வகுப்பினரும் இதனால் பயனடைந்தனர். மட்டுமன்றி நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற எல்லா நாடுகளும் திடீரென இன்னும் செல்வம் பெருகி இதுவரை இல்லாத சௌகரியங்களை பெற ஆரம்பித்து விட்டன. இயந்திரங்களை தயாரிக்க வேண்டியதாகிவிட்டதால் இரும்பு வார்ப்பவர்களுக்கும், இயந்திரத் தொழிலாளிகளுக்கும், தச்சர்களுக்கும் தேவை அதிகமாக ஏற்பட்டது. இந்த தேவையின் நிமித்தம் அதற்கு உதவியாக மரவேலை செய்பவர், செங்கல் செய்பவர், உலைக்களங்களைகட்டுபவர், உலைக்களங்களை இயக்குபவர் என் தேவை அதிகப்பட்டது. இவை யாவும் தயாரானதும் இவைகளை இயக்க நிலக்கரி தேவைப்படவே, சுரங்கத் தொழிலாளிகள், பொறியாளர்கள் மற்றும் உலைக்கள தொழிலாளி போன்றோர் தேவைப்பட்டனர்; நீராவிக் கப்பல்களும், ரயில் பாதைகளும் உலகெங்கும் தேவைப்பட ஆரம்பித்துவிட்டன. எனவே இந்தக் குறிப்பிட்ட வேலைகளிலும் கட்டிட வேலையிலும்,

இயந்திரம் பொருத்துதல், அவைகளை இயக்குதல் ஆகியவைகளிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் அமர்த்தப்பட்டனர். இதன் நிமித்தம் பல்வேறுவிதமான தொழில்கள் திடீரென எழும்பின. அதனால் தகுதியானவர்களின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப ஊதியமும் உயர்ந்தது. நேரடியாய் வேலையில் அமர்ந்தவர்கள் மட்டுமன்றி மறைமுகமாயும் அநேகர் இதனால் பயனடைந்தனர். மக்கள் சற்று மேலான வருமானம் பெறவே, சற்று மேலான உணவை உண்டு, நல்ல உடை உடுத்தி, இன்னும் அதிகமான வசதியுள்ள வீடுகளில் வசித்தனர். விவசாயிகள் தாங்கள் கூ-க்கு அமர்த்திக் கொள்கிறவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கவேண்டி இருந்தது. மட்டுமன்றி அவன் விற்று பணமாக்கும் பண்டங்களிலும் அவனுக்கு நல்ல லாபம் இருந்தது. இதே விதம் எல்லாத் துறைகளிலும் பெருக்கம் இருந்தது. ஆகவே தோல்பதனிடுபவர், செருப்புத் தொழிலாளர், ஆடைத் தயாரிப்பாளர், கடிகார உற்பத்தியாளர், ஆபரண உற்பத்தியாளர் என அநேகர் பயன்பெற்றனர். ஏனெனில் மக்களுக்கு வருமானம் சற்று அதிகமானவுடன் தேவைகளுக்கு மட்டுமன்றி ஆடம்பர வசதிகளுக்கும் செலவிட அவர்களால் முடிந்தது. முன்பெல்லாம் வெறும் காலுடன் நடந்தவர் தற்போது காலணி அணிகின்றனர். காலுறையே இல்லாமல் நடந்தவர்களுக்கு இப்போது காலுறை மிகவும் அவசியமாகிவிட்டது. இப்படியாக வியாபாரத்தின் எல்லாத் துறைகளுமே வளர்ந்துவிட்டன. இந்த எல்லா தேவைகளுமே திடீரென தோன்றின; இந்த பொதுப்படையான, விரைவானசெழுமைதவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது.

தேவைகள் அதிகமானபடியால் அது கண்டுபிடிப்புகளை தூண்டியது. அது தொழிற்சாலைகளுக்குள் ஒரு தொழி-ன் மீது மற்றொரு தொழில் ஆதாரப்படும்படியாய் கட்டாயமாய் உந்தப்பட்டது. வீட்டி-ருந்து பண்ணை வரை எல்லா இடத்திலுமே இயந்திரத்தின் உதவியின்றி இயங்குவது என்பது கடினமாகிவிட்டது. மற்ற நாட்டோடு வர்த்தகம் பெருகியதால் நாளுக்கு நாள் தொழிலாளர் வர்த்தகத்தைச் செழிப்பானதாக்கியதோடு கிறிஸ்தவ தேசங்களின் உற்பத்தியாளர், வியாபாரிகள் ஆகியோரை கற்பனைக் கெட்டாத செல்வச் செழிப்பு அடையச் செய்துவிட்டது.

ஆனால் தற்போது நாம் செழுமையின் எல்லையை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே உலகின் விநியோகம் அநேக திசைகளில் தேவைக்கும் அதிகமாகி வருகிறது அல்லது தன் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு அதன் பொருளாதார நிலைமையும் சாதகமாக இருக்கிறது. சீனா, இந்தியா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து தேசங்களுக்கு வாடிக்கையாளர்களாய் மாறியப்பிறகு இப்போது தங்களுடைய தொழிலாளிகளையே பயன்படுத்தி அந்த பொருட்களை இங்கேயே தயாரிக்க ஆரம்பித்தனர். ஆகவே இனிமேல் குறைந்த அளவு பொருளையே வாங்குவர். தென்அமெரிக்க நாடுகள் தங்களது புத்திக் கூர்மைக்கு எதிர்பார்க்கக் கூடிய அளவைவிட வேகமாய் தள்ளப்படுகின்றனர். வேறு சிலரோ ஏற்கெனவே திவாலான நிலையி-ருந்து சற்று மேலான பொருளாதார நிலைமைக்கு வரும்வரை சிக்கன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

எனவே நெருக்கடி எதிர்கொண்டுவருகிறது என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஐரோப்பாவில் இதற்கும் முன்னதாகவே முடிவுக்கு வரவேண்டிய உச்சகட்ட நிலையானது இந்த மாபெரும் ஜனநாயக நாட்டின் இதற்கு முன் இல்லாத செழுமையை நோக்கி வரக்கூடுமல்லவா. பாதுகாப்பான விலைவாசியின்கீழ் கோடிக்கணக்கான ஐரோப்பிய முதலீட்டினை இங்கு கொண்டுவந்தது. அதோடு கூட கோடிக்கணக்கான ஐரோப்பிய மக்களும் இந்த லாபத்தில் பங்குகொள்ளும்படி கவர்ந்து இழுத்தது. ஆகவே இதனிமித்தம் திடீரென்று மாபெரும் மாநகராட்சிகளும், தர்ம ஸ்தாபனங்களும் உருவாகி, பொதுமக்களின் நலனுக்கே அச்சுறுத்தலை உண்டாக்குகிறது.

ஒரு பொதுவான செழுமையும், வருமான உயர்வும் ஐரோப்பாவிற்கு வந்தது. பத்து இலட்சம் பேர்களை போரில் கொன்றதன் மூலமும், பொருட்களை அழித்தல் மற்றும் தொழிலாளர்களின் ஒரு பொதுத் தடை மூலமும், ஐரோப்பாவின் தொழிலாளர் நிலைமை இலகுவானது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களின் போட்டியினிமித்தம் உள்ள பிரச்னைகளும்

இலகுவானது. கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாகவே தொடர்ந்து பெருகிவரும் இராணுவத்தின் நிமித்தம் ஐரோப்பாவின் இலட்சக்கணக்கானோர் இராணுவ பதவிகளைப் பெறும்படி அனுமதிக்கின்றனர். இல்லாவிடில் இவர்களும் போட்டியாக இருப்பர்; அதோடு கூட போரின் நிமித்தம் இன்னொரு பக்கம் பார்த்தால் ராணுவ தளவாடங்களும், துப்பாக்கிகளும், போர்க்கப்பல்களும் தயாரிப்பதில் ஏராளமானோர் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

செல்வச் செழிப்பு, நல்ல கூ-, தொழிலாளர்களின் தேவை, இப்படி எல்லாச் சாதகமான நிலை இருப்பினும், உச்சகட்ட நிலைமை வந்துவிட்டது என்றும் தொழிலாளர்களின் கூ- தற்போது இறங்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்றும் நாம் இப்போது காண்கிறோம். ஒரு சாதாரண மனிதனுடைய ஸ்தானத்திலும், தேவனுடைய வெளிப்படுத்த-ன் நிலைமையிலும், உலக சரித்திரத்தின் உச்சகட்டம் என்கிற உபத்திரவம் நெருங்கி வருகிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

சமீப காலங்களில் ஊதியமானது என்றுமில்லாத அளவிற்கு உயர்ந்து வாழ்வின் அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலையும் கட்டுகடங்காமல் உயர்ந்து விட்டதால், இரண்டையும் சமப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதன் முடிவு என்னவாக இருக்கும்? இதன் முடிவுக்கு நாம் எவ்வளவு காலம் காத்திருக்க வேண்டும்?

அழிவு சடுதியாய் வரும். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பாய்மரத்தை மாலுமி நிமிர்த்துவதற்குள் திடீரென சாய்ந்துவிடும். கனமான ஒரு இயந்திரம், பல்சக்கர உருளை மீது வைத்து மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் மேலே தூக்கப்படும் போது தவறி விழும் போது மிகவும் பாதிப்பை விளைவிக்கக்கூடிய வேகத்தோடு கீழே விழுந்து நொறுங்கும், அதைவிட தூக்காமலேயே இருந்திருக்கலாம் என்று கூட நினைக்கும் அளவிற்கு அதன் பாதிப்பு இருக்கும். அதே போலவே மனுகுலமும் கூட, என்றும் இல்லாத உயரத்துக்கு, அதன் கண்டுபிடிப்புகள், வளர்ச்சி என்ற உருளைகளின் உதவியால் உயர்த்தப்பட்டு, கல்வி அறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வு என்ற படிகட்டு மற்றும் தூண்டு கோ-ன் உதவியால் (சுயநலத்தின் காரணமாய்) வேறு எதையும் பிடித்துக் கொண்டும் இதற்கும் மேல் உயரமுடியாது என்ற அளவை மனுக்குலம் எட்டிவிட்டது. (கொஞ்ச காலத்திற்கு) இது நல்ல உறுதியுடன் நல்ல பிடிப்புடன் கீழ்மட்டத்தை பிடித்துக் கொண்டு, இனிமேலும் உயர்த்த முடியாது என்ற உயரத்துக்கு - உருளையும், நெம்புகோலும் உயரும் போது ஒரு மாபெரும் அழுத்தத்தினால் உடைந்து மிகமிக மோசமான நாசத்தை விளைவிக்கும்.

முதன்முத-ல் இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது மனித உழைப்புக்கும், திறமைக்கும் போட்டி வந்துவிட்டதான ஒரு பயம் எழுந்தது; ஆனால் அதற்கு எதிர்மாறாக தொழில்நிறுவனங்கள் ஏற்கெனவே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்ட கிறிஸ்தவத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இயந்திரங்களின் தயாரிப்பாளர்கள், போர், படைகள், முத-யவைகளில் பொதுவான விழிப்புணர்வு யாவுமே தற்போதுவரை இயற்கையான மனநிலைக்கும் மேலாக எதிர்மாறாகவே செயல்படுகின்றன. ஆகவே இந்தக் காரணத்துக்காக எதிர்மாறாகவே காரியங்கள் நிகழ்கின்றன என்று பலரும் ஒரு முடிவிற்கு வந்தனர். அப்போது உழைப்பைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பு மனித உழைப்புக்கு எதிரான போட்டி அல்ல என்று புரிந்து கொண்டனர். ஆனால் காரியம் அப்படியல்ல. உலகம் இன்னமும் தேவையும் - விநியோகமும் என்ற அடிப்படையில் தான் இயங்குகிறது. இந்த அடிப்படை இயக்கம் உண்மையானது என்பதை விஷயம் தெரிந்த எந்த சாதாரணமானவரையும் புரிந்து கொள்ளச் செய்யமுடியும். மனித உழைப்புக்கும் திறமைக்கும் உள்ள தேவை தற்கா-கமாக உயர்ந்திருக்கிறது. மனித உழைப்பினுடைய இடத்தை பிடிக்கும் விதத்தில் அதிகமான இயந்திரங்களின் பெருக்கம் உச்சகட்டத்தை அடையும் போது அதன் விளைவானது திடீரென்று தவறிவிழுகின்ற பாரமானது அதனடியில் சிக்கிக் கொள்கிறவர்களை நசுக்கி விடுவதைப் போல இருக்குமே தவிர வேறு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஒருவேளை இந்த நாகரீக வளர்ச்சியின் பெருக்கத்தால் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னதாக இருந்ததைக் காட்டிலும் ஐந்து மடங்கு அதிகப்படியான உலகத் தேவைகள் பெருகிவிடுமேயாகில் (மிகவும்

தாராளமானதொரு கணக்கீடு) அதற்கான விநியோகத்தின் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததை விட விநியோகத்தை பத்து மடங்கு அளவிற்கு இயந்திரங்களும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் அதிகரித்துவிட்டன என்பதை யாவருமே ஒப்புக் கொள்வர். போதுமான அளவிற்கு தேவைகளுக்கேற்ப விநியோகிப்பதற்கு இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டபிறகு மனிதனுக்கும் இயந்திரத்திற்கும் இடையே ஒரு போட்டி இருக்கவேண்டியதாகிவிட்டது. ஏனெனில் யாவருக்கும் போதுமான வேலை வாய்ப்பு இருக்காது. மட்டுமன்றி இன்னும் கூடுதலாக ஆட்களை அமர்த்தவோ அல்லது இயந்திரங்களைப் பொருத்தவோ கூட இயலாத அளவிற்கு ஆகிவிட்டது. ஆனால் போட்டி மட்டும் இன்னும் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. மனித ஜனத்தொகையானது மிகவும் வேகமாக பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. இன்னும் பெருகிவிட்ட திறமைகளின் உதவியால் இன்னும் அதற்கு மேலான இயந்திரங்கள் தினமும் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றன. இப்போதிருக்கும் சுயநலமிக்க முறைமைகளின்கீழ் விநியோகமானது தேவையை விட அதிகமாகிவிட்ட உடன் (அளவிற்கு மிஞ்சிய உற்பத்தி நம்மிடம் இருக்கும் நிலையில்) மனிதனுக்கும் இயந்திரத்துக்கும் இடையிலான ஒரு போட்டியானது குறைக்கப்பட வேண்டும். இதைப் புரிந்து கொள்ள யார் தவறக்கூடும். இயந்திரம் என்பது பொதுவாக இரும்பு, நிக்கல், மரத்திற்கு அடிமையானதும் நீராவி, மின்சாரம் போன்றவற்றால் இயக்கப்படுகிறதுமான ஒன்றாகும். இவை மனிதனைவிட அதிகமான நுணுக்கமான வேலைகளைக்கூடச் செய்யக்கூடியவை. இவைகளுக்கு சுயமாய் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய புத்திக் கூர்மையோ கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்கப்படவேண்டிய மூர்க்கமான விருப்பு வெறுப்புகளோ, பொறுப்புடன் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்கிற உறவு முறைகளான மனைவி, குடும்பம் போன்றவையோ தனக்கென்ற ஒரு குறிக்கோளோ எதுவுமே கிடையாது; தங்களுக்கென்று சங்கங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு வியாபார நிர்வாகத்தில் தனது பிரதிநிதிகளை புகுத்தி இடையூறு செய்வதோ கிடையாது. மட்டுமன்றி வேலை நிறுத்தம் செய்யாது; மேலும் அதிகப்படியான நேரம் வேலை செய்ய

எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் அதிகப்படி கூ- கேட்காமல் வேலை செய்ய தயாராயிருக்கிறது. எனவே அடிமைகளான இவைகள் கருப்போ, வெள்ளையோ மனித அடிமைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் விரும்பத்தக்கவைகளாகிவிட்டன. எனவே மனித உழைப்பும் திறமையும் கூடுமானவரை இயந்திரங்களிடையே பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன; ஆகவே இவ்விதமான இயந்திர அடிமைகளை வைத்திருப்பவர்கள் தற்கால சட்ட ஒழுங்குகளிடையே, மனித உழைப்பை உபயோகிப்போரைக் காட்டிலும் மிகவும் சந்தோஷமாய் இருக்கின்றனர். ஏனெனில் தங்களிடம் உள்ள அடிமைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பி-ருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

இவ்வுலக தொழிலாளர் ஒன்றும் குருடரல்ல. குறைந்தபட்சம் சிறிதளவாவது தற்போதைய சுயநலத்தின் அமைப்பையும் - தாங்களே ஒருவிதத்தில் இதனை ஆதரித்து வளர்த்து - தாங்கள் மட்டுமன்றி பிறரும் கூட அதன்கீழ் செயல்பட்டு வருவதையும் இந்த சுயநலமே யாவுக்கும் வழிகாட்டியாய் இருப்பதையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் அதனுடைய இழிவான குணத்தை அல்லது தவிர்க்க முடியாத அடிமைச் சங்கி-யையோ விட்டு கொஞ்சம் விலகி இருந்தாலொழிய நிச்சயமாய் இது மிக வேகமாய் தங்களை அழித்து விடும் என்பதை தெளிவாக இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் இயந்திர அடிமைகளுக்கு வேலைக்காரராக தாங்கள் மாறுவதற்கு அவர்களுக்குள்ளேயே போட்டி இருப்பதை அவர்களால் உணர முடிகிறது. (பொறியாளராகவோ, இயந்திரத்தை இயக்குகிறவர்களாகவோ அல்லது சூளையில் வேலை செய்பவராகவோ) இந்த நிலை ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடிக்கொண்டே வருகிறது.

வரப்போகும் "அக்கினிக்கு" தயாராவதற்கு இயந்திரம் ஒரு காரணம். வரப்போவது என்ன என்பதைக் குறித்துக் கடந்த சில வருடங்களாகக் கிடைத்திருக்கும் முன் அனுபவம்

விழித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கும் மனுஷரைக் குறித்தும், வருங்காலத்தின் சாதகமான நிலையை குறித்து உணரத்தொடங்கிய மனுஷரைக் குறித்தும் நாம் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். அறிமுகம் இல்லாத யாரோ ஒரு எழுத்தாளர் கூறுவதாவது :

“காட்டுமிராண்டித்தனமான இருளான பின்னணியின் சூழ-ல், பழங்கால கிரேக்க நகரத்தின் ஒளியைப் போல் பளிச்சிடும் ஜனநாயக முறைமையானது, பலவகையான அரசாங்க முறைமைகளின் நவீன ஆலோசகர்களுக்கிடையே சச்சரவுக்கு உரியதாகிவிட்டது. மிகவும் பிரபலமான சட்டமுறைமையின் எதிராளிகள், பழங்கால நகரங்களில் இருந்தது உண்மையில் ஜனநாயக முறைமையே கிடையாது, அது வெறும் உயர் மக்களின் குடியாட்சியே என்று வாதிட்டு நிரூபிப்பதிலேயே இருந்தனர். ஏனெனில், அடிமைகளின் உழைப்பின் மீதே இவர்கள் ஆதாரப்பட்டதினாலேயே இவர்கள் தங்களை அரசிய-ல் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் படியானதொரு ஓய்வு நேரம் கிடைத்தது. இந்தவிதமான சிந்தனையாளர்களை பொறுத்தமட்டில், சமூகத்தில் மிகவும் இழிவான வேலைகளை செய்வதற்கென்று ஒரு கீழ்மட்ட வகுப்பினர் இருக்கவேண்டும். மேலும் அரசாங்கத்தில் சாதாரண தொழிலாளிக்கும் ஒரு பங்குண்டு என்று சொல்லப்படும் அரசியல் அமைப்பானது நீடிக்ககூடியது அல்ல.

“இந்த நியாயமான வாதமானது திரு.சார்லஸ் H.லாரிஸ் என்பவரால் மிகவும் சாதுரியமாய் கையாளப்பட்டது. 1892ல் இயந்திரப் பொறியாளர்களின் அமெரிக்கன் சொசைட்டியில் பேசும் போது இதை வெளிப்படுத்தினார். கொடூரத்தன்மையல்லாத பழைமையான அடிமைத்தனத்தின் அநுகூலம் அனைத்தையும் நவீன நாகரீகம் பெற்றிருந்தது என்று கூறினார். ‘மனித குலத்துக்கு மிகவும் தேவைபட்ட ஒன்று என்று பழமைவாய்ந்த நாகரீகத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நீதி, இரக்கம், தயாளகுணம் ஆகியவை கொஞ்சகாலமே ஆட்சிபுரிந்தன. அராஜகம், அநீதி, கொடூரம் இவையாவும் அவைகளை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக ஆளுகை செய்கின்றன. மனுக்குலத்தின் உணர்வுகளை இதுவரைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு அடிமைத்தனத்தின் மீது கட்டப்பட்ட ஒரு அமைப்பைத் தவிர வேறு ஏதாகிலும் பாதிக்க இயலுமா? நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமும், ஆடம்பரமுமாக, மனித அடிமைத்தனமே இருக்கும் வரைக்கும், அந்த ஆதரவு சற்று கடுமையாக இருக்கும். அப்போது தான் பிற காரியங்கள் இதை மிஞ்சமுடியாமல் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நாகரீக வளர்ச்சி உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து பிறகு

அழிந்து போக வேண்டும். சரித்திரமும் கூட மிகவும் நிச்சயமற்ற நிலையில், தன் கடமையி-ருந்து தவறி கூடுமான அளவிற்கு அந்தகாரத்தில் தற்போது நிரந்தரமாய் தங்கிவிட்ட மிகவும் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை காண்பிக்கிறது.

“‘நவநாகரீகமும் கூட அதன் அடித்தளத்தில் ஒரு வேதனைப்படும் அடிமையை கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரேயொரு காரியத்தில் மட்டும் தன் முன்னோர்களை விட்டு வெகுவாய் விலகியிருக்கிறது. அவனுக்கு எந்த உணர்ச்சியும் கிடையாது. சோர்வு என்பதும் தெரியாது. அவனது வேலையில் குறுக்கீடுகள் கிடையாது. மனித அடிமையின் உலகளாவிய உழைப்புக்கும் மேலாக இவன் ஒரு சிறிய வட்டத்துக்குள் வேலை செய்கிறான். அவன் மிகுந்த பலசா- மாத்திரம் அல்ல, மிகவும் ம-வானவனும் கூட ; அவன் ஓய்வில்லாமல் உழைப்பான், எந்த வேலையும் செய்வான், மிகவும் நுட்பமானது முதல் கரடுமுரடானவைகளோடும் மிகவும் சகஜமாய் உழைக்கக்கூடியவன். மனிதன் அடிமைத்தன வேதனையி-ருந்து பெரும்பாலும் விடுவிக்கப்படும் அளவிற்கு மிகுதியான அளவில் இந்த அடிமை, பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறான். இன்னும் நாகரீக வளர்ச்சியின் மாபெரும் கலை இந்த அடிமைப் பொருட்கள் அனைத்தையும் தண்ணீர், தரை மீதான ம-வான விரைவான போக்குவரத்துக்களையும், சமாதானம், போர் இரண்டுக்குமே காரணமான அச்சு இயந்திரம், எல்லாவிதமான அறிவின் பொக்கிஷங்கள் சம்பாதித்தலையும் சாதிக்கக்கூடிய அடிமை ஒன்று உண்டு. அதைத்தான் நாம் நீராவி இயந்திரம் என்கிறோம்.’

“உண்மையில் பண்டைக்கால மனித அடிமைகளைக் காட்டிலும் மெய்யாகவே நூற்றுக்கணக்கான மடங்கு உற்பத்தித் திறனைக் கொண்ட அடிமைகளாய் நவீன இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே பொருளாதாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட நாகரீக வளர்ச்சியில் மொத்த ஜனத்தொகையே மிகவும் சோம்பேறி கூட்டமாக மாறி வருகிறது. ஏதேன்ஸ் நகரத்தின் சுதந்திரமான கூட்டத்தாரோடு கூட பார்க்கும் போது அவர்களை விட சுறுசுறுப்பில்லாத நேரத்தை வீணடிக்கின்றதான ஒரு கூட்டம், ஆனால் மிகவும் கடினமான உழைப்பி-ருந்து நிச்சயம்

விடுவிக்கப்பட்டவர்களாய், தன்னைத்தானே போஷித்துக் கொள்ளக்கூடியவராய், இனியும் அதிகமாய் உடல் உழைப்புக்கு அவசியமற்ற நிலையில், மனவளர்ச்சி பெற்ற ஆரோக்கியமான மிகவும் நியாயமான மனமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றனர். பிரிட்டனில் மட்டும் நீராவி இயந்திரமானது 150,000,000 பேர் செய்யக்கூடிய வேலையைச் செய்வதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்த எண்ணிக்கையானது பழங்காலத்தில் இருந்த அடிமை மற்றும் அடிமை அல்லாத ஜனத்தொகையைப் போல் 5 மடங்கு அதிகமானது. அமெரிக்க நாட்டில் இதே இயந்திரம் 230,000,000 பேருடைய வேலையைச் செய்கிறது. தற்கால உலகின் மொத்த ஜனத்தொகைக்கு இது ஏறக்குறைய சமம். மேலும், நீர்வீழ்ச்சிகளை அணைமூலம் அடக்கி மின்சார இயந்திரங்களை இயக்க உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம் மேலே கூறப்பட்ட புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் கடந்து போய்விடக்கூடிய வேகத்தில் இருக்கிறோம்.

“ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக உலகம் முழுவதற்குமே அவசரமற்ற புத்திக்கூர்மையான சௌகரியங்களோடு கூடிய நாகரீக வளர்ச்சியானது ஒரு பொருளை ஆதாரமாக கொண்டிருக்கும் இவ்வேலையில் இந்த சௌகரியங்களை எப்படி லாபகரமாக எடுத்துக் கொள்வது என்று இன்னும் கற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறோம். நாம் முன்னேறிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் நேரமெல்லாம் வேலை செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்குமானால் அது இன்னும் தங்களுக்கு பிரயோஜனமாயிருக்கும் என்று கருதும் ஜனங்களும் நம் மத்தியில் இன்னும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் நமது அரசியல் கொள்கைகளின் பிரகாரம் அரசாங்கத்தின் வரைமுறைகளை முடிவு செய்கின்ற வேறு சில மனிதர்களுக்குச் சமமான வாக்குரிமை உள்ளவர்கள். ஆனால் இவர்களுக்கோ தங்களது அடுத்த வேளை உணவுக்காக சிந்திக்கின்றதைத் தவிர அரசியல் யுக்திகளைச் சிந்திக்கும் அளவிற்கு வாய்ப்புகள் கிடையாது.

“இயற்பியல் விஞ்ஞானமானது, சரித்திரம் இதுவரை காணாத அளவிற்கு மிகவும் சிறந்த, அறிவுபூர்வமான, சந்தோஷமான மிகவும் சக்திவாய்ந்ததொரு நாகரீகத்தை நிறுவுவதற்கு நமக்குப் பேருதவி செய்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமன்றி இந்தக் காரியங்களை எப்படி

உபயோகப்படுத்துவது என்று சமூக அறிவியலும் நமக்குக் கற்றுத்தருகிறது. அவ்விதத்தில் பார்க்கப்போனால் ஒவ்வொரு ஆய்வும் அது வெற்றியோ, தோல்வியோ முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இரசாயனத்துறையைப் பொருத்தமட்டில் அதன் ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்புக்கும் பின்னால் ஆயிரக்கணக்கான பலன் தராத ஆராய்ச்சிகள் மறைந்திருக்கின்றன. ஒருவேளை கேவாவும் (Kaveah) அல்ட்ரூடியாவும் (Altruuia) தோல்வி அடைந்திருந்தாலும் கூட ஆழ்கட-ன் படிவப்பாறைகளின் மீதான ஆராய்ச்சியில் முன்னேறுவதற்கு உதவியாயிருந்த அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.”

“கருப்பு வைரம்” எனப்படும் நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழில் பத்திரிக்கை கூறுவதாவது:

“நாம் மிகவும் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டியது போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத்தொடர்புத் துறையின் அதிவேகமான முன்னேற்றம். ஏனெனில் அதுதான் நவீன வியாபாரம். அதற்கென்று ஒரு இடத்தைப் பெறுவதற்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும். சுரங்கத் தொழி-ல் இயந்திரங்களின் மிக முக்கிய பங்கு குறித்துப் பார்க்கும் போது அந்த பணியாளர்களுக்கு இந்த தொழில் நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்கக் கூடுமா என்பது தான். ஆகவே தான் இந்த இயந்திர இயக்குனர்களின் வேலை நிறுத்தங்கள் தற்போது மிகவும் குறைந்து வருகிறது. அதுமட்டுமன்றி எப்போதெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறதோ அதைத் தொடர்ந்து வேறொரு புதிய பகுதியில் புதிய இயந்திரத்தின் அறிமுகம் ஆரம்பித்துவிடுகிறது. புதுப்புது இயந்திரங்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் புகுத்த ஆரம்பிக்க அதன் எல்லாதுறைகளும் மிக மெதுவாக முக்கியமான வியாபாரங்களுடன் தொடர்புகொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தி அதன் மூலம் அதிக ஆட்களே இல்லாமல் வேலை நடக்கக் கூடிய அளவிற்கு வளர்ந்து விட்டதால் போகப்போக வேலை நிறுத்தம் என்பதே இல்லாத ஒன்றாகிவிடும்.

“தற்போது மின்சாரம் என்பது இன்னும் தன் ஆரம்பநிலையிலேயே இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு காலத்தில் அது முன்னேற்றத்தைப் பெற்றுவிடும். மேலும் மங்கலான வைரத்தினை

வெட்டியெடுக்கும் சுரங்கத்தொழிலாளிகள் வெகு சீக்கிரத்திலேயே ஆயிரக்காணக்கானோர் செய்துவரும் அதே வேலையினை வெறும் சில 100 ஆட்களே மின்சார இயந்திரங்களின் உதவிகொண்டு செய்துமுடிக்கக்கூடிய மிகவும் கடுமையானதொரு சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும்."

தி ஒ-ஃபெண்ட் கெசட் (Oluphant Gazette) கூறுகிறது:

"விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியும், இந்த கண்டுபிடிப்பு யுகத்தின் எண்ணற்ற இயந்திரங்களும், அநேக தொழிற்சாலையி-ருந்து மனித உழைப்பை விரட்டி அடிக்கின்றன. சில வருடங்களுக்குமுன் நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய வேலைவாய்ப்புகள் பெற்றிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் தற்போது வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆலைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் நூற்றுக்கணக்கானோர் முன்பு வேலையில் இருந்தனர். தற்போது அவர்கள் செய்ததை விட அதிக அளவு வேலையானது இயந்திர சக்தியால் செய்யப்படுகிறது. அச்சு இயந்திரங்கள் ஆயிரக்கணக்கான அச்சுத் தொழிலாளர்களை வேலையற்றவர்களாக்கிவிட்டது. அநேக வியாபாரங்களிலும் இயந்திரங்கள், கையினால் செய்வதைவிட மிகவும் துரிதமாக, குறைந்த செலவில் இன்னும் திருப்திகரமான வேலையைச் செய்து முடிக்கிறது.

"கனிம பொருட்களைப் பொறுத்தவரை நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் கூட அதை வெட்டியெடுக்கும் பணியை இன்னும் சில வருடங்களில் மின்சார இயந்திரங்களின் உதவியைக் கொண்டே பெரும்பாலும் செய்துவிடுவர். அப்போது மனிதனும், கால்நடைகளும் சரீர உழைப்பை முற்றிலும் ஒழித்து விட்டு இயந்திரங்களுக்கு உடன் வேலைக்காரராக மட்டுமே மாறிப்போவார்கள்."

மற்றொரு எழுத்தாளர் கீழ்கண்டவாறு சில உண்மைகளைக் கூறுகிறார் :

"சில வருடங்களுக்கு முன் 1,100 பேர் செய்யக்கூடிய நூற்பு வேலையை தற்போது செய்து முடிக்க ஒரு ஆணும் இரண்டு சிறுவர்களும் போதும்.

"தன் பாட்டனார் காலத்தில் 50 நெசவாளர்கள் செய்த வேலையை தற்போது ஒரே மனிதர் செய்கிறார்."

"1500 தொழிலாளிகள் செய்யும் வேலையை பருத்தி துணியில் அச்சிடும் ஒரே இயந்திரம் செய்து முடிக்கிறது.

"500 ஆட்கள் ஒரு நாளில் தயாரிக்கும் குதிரை லாடங்களை ஒரே இயந்திரம் ஒரு மனித உதவியுடன் தயாரித்து விடுகிறது.

"மரம் அறுக்கும் தொழி-ல் 500 பேர் உள்ள இடத்தில் 499 பேருக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டது. ஏனெனில் அதை முழுவதும் செய்துவிட ஒரு நவீன இயந்திரம் போதுமென்றாகிவிட்டது.

"இரும்பு ஆணி செய்யும் ஒரு இயந்திரமானது 1,100 பேருடைய இடத்தை பிடித்துவிட்டது.

"காகிதத் தொழிற்சாலையிலும் கூட 95 சதவிகித வேலையானது இயந்திரங்களால் செய்யப்படுகின்றன.

"முன்காலத்தில் இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்புக்கு முன் 1000 பேர் செய்யக்கூடிய மண்பாண்ட வேலையை தற்போது ஒரு ஆள் செய்துவிடக்கூடும்.

"கப்பல்களில் சரக்குகளை ஏற்றி இறக்கும் வேலையில் 2000 பேருடைய வேலையை ஒரு இயந்திரம் செய்துவிடுகிறது.

"நல்ல கைதேர்ந்த கடிகாரத் தொழிலாளி ஒரு இயந்திரத்தின் உதவியோடு வருடத்துக்கு 250 முதல் 300 வரை கடிகாரம் தயாரித்து விடலாம். இதனால் 85% வேலையானது இயந்திரத்தால் ஈடுசெய்யப்படுகிறது."

பிட்ஸ்பர்க் போஸ்ட் குறிப்பிடுகிறபடி 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்ததைக் காட்டிலும் இரும்பு வெட்டியெடுக்கும் தொழில் இப்போது புதிய உருக்கு உலைகளினால் நல்ல முன்னேற்றம் காண்கிறது. அது கூறுகிறதாவது:

"1876ல் 20 வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் இரும்பு உற்பத்தி 2,093,236 டன் ஆகும். 1895ல் கண்ரி ஆஃப் அ-கெனியின் (Country of Allegheny) இரும்பு உற்பத்தி 2,054,585 டன் ஆகும். 1885ல் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தி 4,144,000 டன் ஆகும். ஆனால்

1895ல் உற்பத்தி உலகிலேயே முன்னணியாக 9,446,000 டன் ஆக இருக்கிறது."

"மான்ட்ரீல் டைம்ஸ்" (Montreal Times) கூறுகிறபடி இதேவிதமானதொரு பாதிப்பை கனடா நாட்டினரும் கவனித்திருக்கின்றனர்.

"தற்காலத்தின் மிகச்சிறந்ததொரு இயந்திரத்தின் உதவியுடன் ஒரே மனிதன் 250 பேருக்குத் தேவையான பருத்தி ஆடைகளைத் தயாரிக்கலாம்; 300 பேருக்கான கம்பளி ஆடைகளைத் தயாரிக்கலாம்; 1000 பேருக்கான காலணிகளைத் தயாரிக்கலாம். ஒரே மனிதன் 200 பேருக்கான ரொட்டியைத் தயாரிக்கலாம். இப்படியிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு ஆடையும், கம்பளியும், காலணியும், உணவும் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. இவ்விதமான நிலைமைக்கு ஏதோ ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும். அதே போல் நாம் இருக்கும் இந்தக் காலத்தின் இந்த அராஜகத்துக்கும் கூட ஏதோ ஒரு விமோசனம் இருக்கவேண்டும். அப்படியெனில் அந்த விமோசனம் தான் என்ன?"

"தி டோபிக்கா" மாநில சஞ்சிகை (Topeka State Journal) கூறுகிறதாவது: "ஆஸ்டிரியன் பொருளாதார நிபுணர் மற்றும் அரசியல்வாதியான பேராசிரியர் ஹெர்ஸ்கா அவர்களின் கூற்றுப்படி 22,000,000 பேர் கொண்ட ஆஸ்திரியர்களின் வாழ்நாள் முழுவதுமான தேவைகளை நவீன இயந்திரங்களின் உதவியால் 615,000 பேரை மட்டும் உதவியாகக் கொண்டு, சாதாரண வேலை நேரத்திலேயே தயாரித்துவிடலாம். மேலும் அவரது கணக்கீட்டின்படி ஆணும் பெண்ணும் 16 முதல் 50 வயது வரை உள்ள ஆஸ்திரிய தொழிலாளிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 5,000,000 ஆகும். மேலும் அவரது கணக்குப்படி தற்போதைய வேலை நேரப்படி எல்லா பணியாளர்களுக்கும் நவீன இயந்திரங்களும், நவீன முறைகளும் கொடுக்கப்பட்டால் வருடத்தில் 37 நாட்கள் மட்டுமே வேலை செய்து நாட்டின் மொத்த ஜனத்தொகைக்கும் தேவையான அத்தியாவசிய மற்றும் ஆடம்பர பொருட்களை தயாரித்துவிட முடியும் என்றும் கூறுகிறார்.

"புரொபசர் ஹெர்ஸ்காவின் ஆஸ்திரியாவைக் குறித்த கணிப்பு சரியாக இருக்குமேயாகில் பிற நாடுகளுக்கும் கூட அமெரிக்க ஐக்கிய

நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய எல்லா நாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும். க-போர்னியாவில் ஒரு நீராவி அறுவடை இயந்திரம் இருக்கிறது. அது ஒரு நாளைக்கு 90 ஏக்கருக்கு அறுத்து, கட்டுக்கட்டும் பணியைச் செய்யும். வெறும் 3 ஆட்களின் மேற்பார்வையில் அதேவிதமாக பல ஏர்முனைகள் பூட்டப்பட்ட நீராவி இயந்திரமானது 88 ஏக்கர் நிலத்தை ஒரே நாளில் உழுதுவிடும். புரூக்ளினில் ஒரு பேக்கிரி கடைக்காரர் 350 ஆட்களை அமர்த்தி 70,000 ரொட்டிகளை ஒரு நாளில் தயாரிக்கிறார். அதாவது ஒரு ஆள் 200 ரொட்டி என்ற கணக்கில் 'மெக்கே' (Mckay) இயந்திரத்தின் உதவியால் காலணி தயாரிக்கும் போது ஒரேயொரு மனிதனின் உதவியுடன் 300 ஜோடிகள் செய்யலாம். அதே நேரத்தில் கையால் செய்யும் போது 5 ஜோடிகளே தயாரிக்க முடியும். விவசாய சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலையிலும் 2,500 ஆட்கள் செய்யும் பணியை தற்போது 500 ஆட்களே செய்துவிடுகின்றனர்.

"1879க்கு முன் வேலைத்திறமை படைத்த 17 பேர் 500 டஜன் துடைப்பத்தை செய்ய 1 வாரம் பிடிக்கும். தற்போது அதே நேரத்தில் 9 பேர் இயந்திரத்தின் உதவியால் 1,200 டஜன் தயாரித்து விடுகின்றனர். ஒரேயொரு மனிதன் 2 பவுண்டு எடையுள்ள 2500 தகர டின்களை ஒரு நாளில் செய்து முடிப்பான். 'நியூயார்க் கடிகார' தொழிற்சாலையில் 1,400 வாட்சுகள் ஒரு நாளிலும், 511,000 வருடத்திலும், நிமிடத்துக்கு 2,3 என்ற கணக்கிலும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தையல் தொழி-லும் மின்சார கத்திரியினால் ஒரே நாளில் 500 உடைகளை ஒரு மனிதன் வெட்டலாம். கார்னிகிஸ் எஃகு ஆலையில் மின்சார உதவியால் 300 மனிதரின் வேலையை 8 பேர் செய்து முடிக்கின்றனர். தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையில் ஒரு சிறுவனின் உதவியுடன் 10,000,000 தீக்குச்சிகள் ஒரே நாளில் வெட்டப்படும். புதிய நூற்பு இயந்திரமானது யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் சாப்பாட்டு நேரம் இல்லாமல் தொழிற்சாலை மூடும் சராசரி நேரத்தைவிட 1 1/2 மணி நேரம் கூடுதலாகக் கூட பணிபுரியும்.

"இங்கு வயது என்ற பிரச்சனையானது ஒரு விமோசனத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது. அதாவது எப்படி நமது திறமைகளையும், தேவைகளையும் ஒருசேர இணைத்து, தேவைகளையும் சக்தியையும் வீணடிக்காமல் இயக்குவது. இந்த பிரச்சனையானது மிகவும் சரியாக

தீர்க்கப்பட்டால் இங்கு சோர்வும் இல்லை, அதிகம் உழைக்கும் மனிதரும் இல்லை, ஏழ்மை இல்லை, பசியில்லை, நஷ்டமில்லை, எந்தக் கீழ்த்தரமான நடக்கையும் இல்லை, அநேக மாற்று வழிகள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால் இதுவரை அநீதி இல்லாமல் எளிமை, சரியானது என்று ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் எந்த வழியும் இல்லை. இந்த விஷயத்தை பொறுத்தவரை மக்களை வெளிச்சத்தை நோக்கி வழிநடத்துபவன், மாபெரும் வீரனாகவும், இதுவரை உலகில் மனித இனம் காணாத நன்மையைக் கொண்டு வந்த நாயகனாகவும் இருப்பான்."

பெண்களே போட்டியாளராகிப் போன காரணம்

பெண்களின் போட்டி என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய மற்றொரு காரியம். 1880ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் புள்ளிவிவர கணக்கின்படி 2,477,157 பெண்கள் லாபகரமான தொழி-ல் ஈடுபட்டிருந்தனர். பின் 1890ல் 3,914,711 என்று 50% கூடுதலான கணக்கு காட்டப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள் முக்கியமாய் புத்தக்கடை, நகல் எடுத்தல், குறுக்கெழுத்தாளர் ஆகிய துறையில் அதிகம் இருந்தனர். 1880ல் 11,756 பெண்கள் பணியாளராகவும் 1890ல் 168,374 பணியாளரும் இருந்தனர் என்ற புள்ளி விவரத்தைக் காட்டுகின்றது. (1912) தற்போது பெண்கள் பத்து மில்-யன் பேர் நல்ல வருமானம் ஈட்டும் வேலைகளில் இருக்கின்றனர். ஆனால் இயந்திரங்களின் வரவால் இவர்களும் கூட வெளியே விரட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாய் பிட்ஸ்பர்கின் காப்பி கொட்டையை வறுக்கும் கம்பெனியில் புதிய இரண்டு இயந்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தி நான்கு பெண்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு ஐம்பத்தாறு பேரை வெளியே அனுப்பிவிட்டது.

இந்தப் போட்டியானது நாளுக்கு நாள் மிகத்தீவிரமாக பெருகிவருகிறது. ஒவ்வொரு விலையேறப்பெற்ற கண்டுபிடிப்பும் இந்த இக்கட்டை இன்னும் அதிகப்படுத்துகிறது. கடின உழைப்பி-ருந்து ஆணும் பெண்ணும் உண்மையில் விடுவிக்கப்பட்டாலும் அவர்களையும், அவர்களது குடும்பங்களையும் வேலையில்லாத சூழ்நிலையில் யார் காப்பாற்றுவது?

தொழிலாளரின் கருத்துக்களும், முறைகளும், நியாயமானதும், நியாயமற்றதும்

மிகப்பெரிய கூட்டமான வேலையற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதோடு கூட குறைவான மற்றும் மிகக் குறைவான வருமானமும் உழைப்பின் மீது மேலும் மேலும் கூடுதலான அழுத்தத்தை கொடுக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இதி-ருந்து விடுதலை அளிக்கவே "தொழிலாளர் சங்கங்கள்" அமைக்கப்பட்டன. இது ஒரளவிற்கு மனிதனின் ஊதியத்தையும் அவனது தன்மானத்தையும் உண்மையாக காப்பாற்றி ஏகாதிபத்தியத்தின் நசுக்கிப்பிழியும் பிடியி-ருந்து அநேகரை காத்திருக்கிறது. ஆனால் இதிலும் கூட நன்மையும் கெடுதலும் இரண்டும் கலந்தே இருக்கின்றது. இந்த சங்கங்கள் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு தங்கள் மீதே ஒரு நம்பிக்கை வரும் விதத்தில் குழப்பமான சமயங்களில் ஆலோசனைகளையும், தீர்வையும் கொடுத்து வழி நடத்தின. ஆனால் தேவனையும் அவரது வார்த்தை கூறும் வழியையும் பார்த்து கற்றுக் கொண்டு தடுமாறாமல் நடக்க வழிகாட்டவில்லை. ஒருவேளை அவர்கள் அப்படி தேவனை தேடியிருப்பார்களேயாகில் தேவன் தன் பிள்ளைகளாகிய அவர்களுக்குத் "தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியைக் கொடுத்து" தனது ஆலோசனையால் அவர்களை வழி நடத்தியிருப்பார். ஆனால் இவ்விதம் நடக்காமல் அதற்கு மாறாக, தேவ நம்பிக்கையில்லாமல், மனித நம்பிக்கையில்லாமல், பொதுவாகவே அதிருப்தியான, நிம்மதியற்றவர்களாய், அநேகரைப் புண்படுத்தக்கூடிய சுயநலத்தில் மட்டுமே வளர்ந்திருக்கிறார்கள். "சங்கங்கள்" வந்தபிறகு அவை சுயநலமானதொரு சுதந்திரத்தையும், வீண் பெருமையையும் வளரச் செய்து, தொழிலாளர்களை இன்னும் தனிச்சையாய் செயல்பட தூண்டி, முதலாளிகளில் சிலரது தர்ம சிந்தையையும், நல்ல இதயத்தையும் திசை திருப்பிவிடுகின்றன. முதலாளிகளும் தொழிற்சங்கங்களுடன் சமாதானமான முறையில் ஒரு முடிவுக்கு வருவதென்பது ஒரு வீணாண முயற்சி என்கிற ஒரு எண்ணத்திற்கு வந்து, தொழிலாளிகள் மிகவும் நியாயமான முறையில் நடந்து கொள்ள கடுமையான அனுபவத்தால் கற்பிக்கப்பட்டனர்.

கண்டுபிடிப்புகளும் ஆசீர்வாதங்களும் அனைவரின்

நலனுக்கான ஆயிரவருட விடியலுக்கு அறிகுறிகளே என்ற அனுபவம் பெறப்பட்டு, பேராசையினால் பணத்தை குவிப்பதற்காக மட்டும் அல்ல என்றும், நிலமும் இயந்திரங்களும் அனுதினம் புரளும் செல்வமும் தங்களது பிள்ளைகளின் உடைமைகளாக மாறும் என்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்து சேரும் போது தான் தொழிலாளியின் கோட்பாடு சரியாக இருக்கும். மிகவும் செல்வம் உடையவர்கள் அது முழுவதையும் சுயநலத்துடன் தங்களுக்காகவே வைத்துக் கொள்ளாமல், உதாரத்துவமாய் யாவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள்; இதை இலவசமாய் அல்ல, உரிமையுடன்; சுயநலத்தின் சட்டத்தினால் அல்ல, ஆனால் அயலாரை நேசிக்கும் தெய்வீக சட்டத்தினால். அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைகளையும் அவரது எண்ணங்களையும் கோடிட்டு காட்டி இந்த கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கின்றனர்.

ஆனால் இன்னும் சுயநல கோட்பாட்டிலேயே வாழ விரும்புகிற ஏழைகளுக்காக, செல்வந்தர்களை "அன்பின் சட்டத்தின்" படி நடக்கும்படி தாங்கள் கேட்கிறோம் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். பிறருக்கே கொடுக்க விரும்பாதவர்களிடத்தில் அதை கேட்பது நியாயமற்றது என்று தெரியவில்லையா? இது எவ்வளவு விரும்பத்தக்கதும், அதிகாரத்துக்குரியதுமாக இருந்தாலும் அப்படி எதிர்பார்த்து கேட்பது விவேகமானதா? நிச்சயமாய் இல்லை. வசதிகுறைவானவர்கள், மேலானவர்களை பார்த்து அவர்களது செல்வத்தை கொஞ்சமாவது தங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி எத்தனை கூச்ச-ட்டுக் கேட்டாலும் செவிகொடுக்க அவர்கள் தயாராக இல்லை.

மனித முறைமைகளில் சுயநலத்தின் சட்டத்தின் மற்றொரு பலன் என்னவெனில், இந்நாட்களில் நல்ல தீர்மானம் எடுக்கிற வெகுசிலரில் பெரும்பாலோர் மிகப்பெரிய வியாபார ஸ்தாபனங்களிலும், நிறுவனங்களிலும் இருக்கின்றனர். ஆனால் தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்குகிறவர்கள் பெரும்பாலும் சுமாரான அல்லது மோசமான முடிவுகளை எடுக்கிறவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அப்படியே நல்ல ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டாலும் அவை பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. தொழிலாளிகள் பெரும்பாலும் சந்தேக மனப்போக்குடைவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆகவே நல்ல

ஆலோசனைகளைக் கொடுப்பவர்களை ஏதோ ஒற்றரும், வேவுக்காரருமாய், முதலாளிகளின் சார்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலானவர்கள் நியாயமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். மிகவும் அறியாமையி-ருப்பவர்களின் தீய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகிற மதிநுட்பமானவர்கள், சம்பளம் பெறும் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மிக மோசமான முடிவினாலோ அல்லது அறியாமையினாலோ, பலன் கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்கு சாதகமற்றதும், தவறான, ஞானமற்றதுமான ஆலோசனைகளே பாதிக்கும் மேல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. பெரும்பாலான துன்பமானது சந்தேகமில்லாமல் மனித பலம் மற்றும் தைரியத்தின் மூலமே வருகிறது. இவர்கள் மே-ருந்து வருகிறதான ஞானத்தை தள்ளிவிடுகின்றனர். இது "முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும் சாந்தமும் இணக்கமுமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும், பட்சபாதமில்லாததாயும், மாயமற்றதாயுமிருக்கிறது." அதோடு கூட அவர்களுக்கு வழிகாட்ட "தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை" அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. *(2தீமோ 1:7)*

மேலும் சங்கம், வேலைநிறுத்தம் முத-யவைகளை கையாண்டு சில பிரிவுகளில் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தை விட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாய் பெற்றுவிடலாம் என்று கனவு காணுகின்றனர். ஆனால் தற்கால இயந்திர உலகில் எந்த ஒரு தொழிலை கற்றுக் கொள்ளவும் முற்காலத்தைப் போல் நீண்ட நாள் படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதை கவனிக்க அவர்கள் தவறிவிட்டனர். மிகவும் சிலர் முற்காலத்தில் அதிக சிரத்தையோடு கற்றுக் கொண்ட ஒரு தொழிலை சாதாரண பள்ளி, செய்தித்தாள் முத-வற்றின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானோர் மிகவிரைவாய் கற்றுக்கொள்ளக்கூடும் என்பதையும், குறிப்பிட்ட ஒரு தொழில் நிறுவனத்தின் ஊதியக் குறைப்பினாலும், அதிகப்படியான பணியாளர்களின் இருப்பினாலும், அதிகப்படியான ஆட்களை

மிகவும் எளிதாய் அதிகமாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய வேலைகளுக்குப் போட்டியாகப் பல திசைகளில் இருந்தும் திசை திருப்பக்கூடும் என்பதையும், அதேசமயம் இப்படி ஒரேடியாய் மிக அதிகமான ஆட்கள் வந்து குவிவதும் தடுக்கக்கூடாததாயும் இருக்கும் என்பதையும் கவனிக்க தவறிவிட்டனர். தானும் தன் குடும்பமும் பட்டினியாய் இருப்பதை விட பிறருக்கு ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு டாலர் தரக்கூடிய அதே வேலையை ஒருவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு டாலர் கொடுத்தாலே ஏற்றுக் கொண்டு பணி செய்யும் படி ஆகிவிட்டது.

பொருளுக்கும், தொழிலாளிக்கும் கிராக்கி அதிகமாக இருக்கும் சாதகமான சூழ்நிலை நிலவுகின்ற வரை தொழிற்சங்கள் தனது அங்கத்தினருக்கு சாதகமான நன்மைகளைச் செய்து நல்ல கூ-யையும்குறிப்பிட்ட வேலை நேரத்தையும் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையையும் தர முடியும். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் கடந்த காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு வருங்காலத்தையும் முடிவு செய்தால் தொழிற்சங்கங்கள் தவறு செய்துவிடுகின்றனவாக இருக்கும். ஆகவே தொழிலாளர்கள் தங்கள் மாம்ச பெலத்தின் மீது சாராமல் தனது ஒரே நம்பிக்கையான "கர்த்தரின் மீது" பார்வையை திருப்புவார்களாக.

யாவர் மீதும் தேவை-விநியோக சட்டத்தின் பிடிவாதமான நிலை

தற்கால வியாபாரத்தின் அடித்தளமானது சிறியதோ, பெரியதோ, பணமுடையதோ அற்றதோ எதுவானாலும் அது நாம் பார்த்தது போல "அன்பற்ற" நொறுக்குகின்ற, சுயநலமான ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளானது அதைத் தயாரிப்பவருக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் லாபம் போய் சேரும் வகையில் மிக அதிகமான விலையில் விற்கப்படுகிறது. அதை அடையும் விதத்தில் பொதுமக்கள் மிக ம-வான விலையில் அதை வாங்குவர். சுயநலம் என்ற நோக்கத்தைத் தவிர உண்மையான மதிப்பானது குறைந்தபட்சம் சில சமயங்களிலாவது

சிந்திக்கப்படுகிறதா என்பதே கேள்வி. தானியங்களும் பிற விளை பொருட்களும் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய அளவில் அதிகமான விலையில் விற்கப்படுகின்றன. மேலும் நுகர்வோர் பெறக்கூடிய குறைந்த விலைக்கு அது வாங்கப்படுகிறது. அதே விதத்தில் உழைப்பும், திறமையும் அதன் உரிமையாளர்களின் ஆணைப்படி மிக உயர்ந்த விலையில் விற்கப்பட்டு விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும், தயாரிப்பளார்களும் பெறும்விதத்தில் குறைவான விலையில் வாங்கப்படுகிறது.

"தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் கொள்கையானது" செயல்முறையில் மிகவும் நேர்த்தியாக இருக்கிறது. ஒருவரும் அதை மாற்றி அமைக்கமுடியாது; முற்றிலுமாய் அதை புறக்கணித்துவிட்டு தற்போதைய சமூக ஒழுங்கில் வாழவும் இயலாது. உதாரணத்திற்கு ஒரு வேளை விவசாயி இப்படி சொல்லலாம்: "தற்போதைய உலகை ஆண்டுவரும் இந்தக் கோட்பாட்டை நான் எதிர்க்கிறேன். ஒரு மரக்கால் கோதுமை விலை இப்போது 60 சென்ட், ஆனால் நான் அமர்த்தும் கூ-யாட்களுக்கும் எனது ஊதியத்துக்கும் சேர்த்து உண்மையில் அது ஒரு டாலருக்கு விற்கப்படவேண்டும். ஆகவே எனது கோதுமையை நான் மரக்கால் ஒன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கு கீழே விற்கமாட்டேன் என்று கூறலாம்." முடிவு அவரது கோதுமை யாராலும் வாங்கப்படாமல் அழுகி, அவரது குடும்பத்தேவை கூட நிறைவடையாமல் இவர் பணிக்கு அமர்த்தியவருக்கு கூ-யும் தர இயலாது போகும். இவர் கொடுத்து விடுவதாக கூறி கடன் வாங்கிய இடத்தில் திருப்பிதர முடியாமையால் தனது தானியத்தையும், நிலத்தையும் கூட விற்று கடனை அடைக்க வேண்டி வரும்.

அப்படியில்லாமல் ஒரு வேளை அந்த விவசாயி இப்படிச் சொல்லலாம்: "நான் என் வய-ன் கூ-யாளுக்கு மாதம் முப்பது டாலர் கொடுக்கிறேன். ஆனால் பக்கத்து ஊரில் உள்ள வியாபாரி ஒருவர் குறைந்த வேலைக்கு, குறைந்த பணி நேரத்திற்கு மாதம் ஐம்பது முதல் நூறு டாலர் வரை கொடுக்கிறார் என்று அறிந்தேன்; எனவே நானும் எனது கூ-யாட்களுக்கும் கூட 8 மணி நேர வேலைக்கு மாதம் 60 டாலர் வீதம் வருடம் முழுவதும் கொடுப்பேன்." தேவை-விநியோகம் கொள்கை மீது சவால்

விடுகிறவரது நிலைமை என்னவாகும்? நிச்சயம் கூடிய விரைவில் அவர் கடனாளியாய் நிற்கவேண்டியதுதான். மெய்தான், அமெரிக்க நாட்டின் விவசாயிகள் யாவரும் ஒரே விதமான கூ-கொடுத்து, சுமாரான நல்ல விலையில் தானியங்களை விற்றால் நலமே; ஆனால் அறுவடைகாலத்தில் களங்கள் நிரம்பியிருக்கும், இதைவிட்டால் ஐரோப்பாவிற்கு வேறு இடத்திலும் வாங்க வழியில்லையென்று இருந்தால் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? இந்தச் செய்தியானது இந்தியா, ராஷ்யா, தென் அமெரிக்காவுக்கு தந்திமூலம் சொல்லப்படும். அப்போது அங்கு விளையும் தானியங்கள் கப்பல்மூலம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு "விவசாயிகளின் ஒற்றுமை" என்பது உடைக்கப்பட்டு ஏழைகளுக்கும் கூட ம-வு விலையில் உணவு வழங்கப்படும். இவ்விதமானதொரு ஒழுங்கு நடைமுறைப் படுத்தப்படுமானால் நிச்சயம் அது ஒரு வருடத்துக்கு மேல் நிலைக்காது.

மேலும் இது தற்கால சமூக அமைப்பின் கொள்கையான விநியோகமும், தேவையும் என்பது சமய சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற விதத்தில் மனித உழைப்பின் பிற பொருட்களையும் சரிசமமாய் கட்டுப்படுத்தும்.

இந்த மாபெரும் ஜனநாயக நாட்டில், அதிகப்படியான தேவை, அதிக ஊதியம், நல்ல லாபம் போன்றவை மிகவும் சாத்தியமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஐரோப்பாவிற்குப் போட்டியாக, விலையும் பாதுகாப்பான அளவிலேயே இருக்கின்றது. நல்ல லாபத்திற்காக ஐரோப்பாவின் பணம் முழுவதும் இங்கு முதலீடு செய்யப்படும் நிலை இருக்கிறது. சொந்த நாட்டில் கிடைப்பதைவிட வெளிநாட்டினர் இங்கு வந்து மேலான ஊதியத்தைப் பெற இயலும். இவை யாவும் இந்த தேவை - விநியோகம் கொள்கையின் செயல்களாக இருந்தன. ரயில் பாதைக்காகவும், இயந்திரங்களுக்காகவும், கோடிக்கணக்கான பணம் முதலீடு செய்யப்பட்டு மக்களுக்கு வாழ அவசியமான வீடும் வசதியும் செய்து தரப்படவும் பல ஆண்டுகளாய் ஆயத்தங்கள் நடக்கிறபடியால் உலகிலேயே செல்வசெழிப்புடைய நாடாய்

அமெரிக்கா இருக்கிறது. ஆனால் இந்த செழிப்பின் உச்சகட்டம் கடந்து, தற்போது கீழே இறங்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். ஒருவேளை போர் அல்லது வேறு இயற்கை சீற்றத்தினால் உலக வியாபாரமானது தற்கா-கமாக நம் நாட்டின் மீது வந்தாலொழிய வேறு எதுவும் இந்தச் சரிவை தடுக்க இயலாது. சீனா, ஜப்பானுக்கு இடையேயான போர் இந்த அழுத்தத்தைச் சற்று குறைத்திருக்கிறது. இவர்கள் போர் தளவாடங்களும், கருவிகளும் வாங்குவதினால் மாத்திரம் அல்ல. ஜப்பானுக்கு சீனா நஷ்டஈடு கொடுத்ததினால் மட்டும் அல்ல, அதற்கு பதிலாய் ஜப்பானியரும் தனக்காக போர் கப்பல்களை கட்டிய நாடுகளுக்கு, முக்கியமாய் பிரிட்டனுக்கு பெரும் தொகையை கட்டியது. அதோடு கூட ஜப்பான் தற்போது "பலமான கடற்படை" உடையதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க அரசாங்கங்களின் கடற்படை கருவிகளும் அதோடுகூட சேர்ந்துவிட்டன. அமெரிக்க ஐக்கியநாட்டின் கப்பல் மற்றும் கடலோர காவல்படையின் விஸ்தரிப்புக்காக இன்னும் பணம் செலவழிக்கப்படுவதை தடுக்க நியூயார்க்கில் தொழிலாளிகளின் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்று சமீபத்தில் கூடியதை விட இதற்கு வேறு விளக்கம் அவசியமில்லை. இந்த பணத்தை பணியாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு பயன்படுத்தலாம் என்பதையும் இவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். போரை எப்படி எதிர்க்கிறோமோ, அதே அளவிற்கு வேலையில்லா திண்டாட்டத்தையும் அதற்குச் சமமாகவே எதிர்க்கிறோம். ஏனெனில் இந்த பேராபத்து போரைத் தூண்டிவிடும் ஆபத்துடையது. இந்த உலகின் கடன் யாவும் கடன் கொடுத்த பத்திரங்களாக மாறட்டும். இந்த கடன் பத்திரங்கள் வரப்போகும் மாபெரும் உபத்திரவ காலத்தில் பொன்னுக்கும் வெள்ளிக்கும் சமமாக இருக்கும். *எசே 7:19; செப் 1:18*

அநேகர் காணுகின்றபடி போட்டியானது மிகவும் ஆபத்தானது: "*சீனாவின் தடை சட்டம்*" அமலுக்கு வந்தபோது, அது சீனாவின் கோடீஸ்வரர்கள் பிற நாட்டிற்கு செல்வதை தடைசெய்தது. மேலும் இந்த நாட்டின் குடிமகனாய் மாறாத எவரையும் வெளியேற்றுவதிலும் கடுமையாக இருந்தது. மேலும் ஐரோப்பாவி-ருந்து குடிபெயருவதை தடுக்கும் விதத்தில் வந்து

இறங்குபவர்கள் சில மொழிகளை புரிந்து கொள்ள இயலாவிடில் தடை செய்வது போன்ற சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்பட்டன. இந்த விநியோகம் - தேவை கொள்கையின் நிமித்தம் உலகம் முழுவதும் தொழிலாளிகளின் நிலைமை சமன்படுத்தப்படும் என்று அறிந்தனர். மட்டுமன்றி ஆசியா மற்றும் ஐரோப்பாவின் அளவிற்கு அமெரிக்க நாட்டின் தொழிலாளர்கள் தாழ்த்தப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில் கூடுமானவரை, விருப்பத்துடன் இருந்தனர்.

வேறு சிலர் சட்ட முறைமையில் விடுதலை தேடுகின்றனர். இதனால் உற்பத்தியாளர் அதிக கூ-யை கொடுத்து தங்கள் பொருட்களை குறைந்த லாபவிகிதத்தில் விற்கும் விதத்தை ஆதரித்தனர். ஆனால் இந்த முதலீடானது இங்கு லாபத்தைக் காணவில்லையெனில், வேறு எங்காவது ஒரு இடத்தில் உற்பத்திக்கோ, பணியாளருக்கோ, கட்டுமான பணிக்கோ - நல்ல சாதகமான சூழ்நிலை உள்ள இடத்தில் கூ- குறைவாகவும் லாபம் அதிகமும் உள்ள இடத்தில் போய் சேரும் என்பதை மறந்துவிட்டனர்.

ஆனால் தற்போதுள்ள சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் இந்த விஷயத்தை சற்று விரிவாய் பார்த்து ஏதாவது ஒரு வழி கிடைக்குமா என்றால் அது இப்போதைக்கு இல்லை. தேவை-வினியோகம் கொள்கையானது முதலீட்டை மட்டுமன்றி தொழிலாளியைக் கூட கட்டுக்குள் வைத்திருக்கிறது. தொழிலாளிக்கு சமமாக முதலீடும் கூட கூடுமானவரை லாபகரமான தொழிலையே தெரிந்தெடுப்பதில் அத்தனை கவனமாக இருக்கிறது. இது உலகம் முழுவதிலும் இங்கும் அங்குமாய் நடக்கிறது. ஆனால் முதலீடும் தொழிலாளியும் எதிரான வழியில் சென்று எதிர்மாறான நிலைமையினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர். நல்ல திறமையுள்ள தொழிலாளி உயர்வான ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வேலை ஸ்தலத்தை தேடுகிறான். முதலீடோ மிகவும் ம-வாய் தொழிலாளி கிடைக்கும் இடத்தை தேடுகிறது. ஏனெனில் அப்போது தான் லாபத்தின் பங்கு அதிகமாக இருக்கும்.

இயந்திரங்களும், முதலீடுகளுக்குச் சாதகமாய் மிகவும் உழைத்தன. இன்னும் கூட மிகவும் உண்மையுடன் உழைத்தும் வருகின்றன. ஆனால் முதலீடு பெருகப் பெருக இயந்திரங்களும் அதிகரிப்பதால் “தேவைக்கு மிஞ்சிய உற்பத்தி” என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே லாபத்திற்கு விற்கப்பட அதிகப்படியான சரக்குகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் போட்டியின் நிமித்தமாய் விலை குறைக்கப்பட்டு லாபத்தின் விகிதமும் குறையத் தொடங்கியது. லாபத்தையும் விலையையும் சீராக வைப்பதற்கு ஒரு அமைப்பை உண்டாக்கும் விதத்தில் இந்த போட்டியானது நிச்சயம் வழிவகுக்கிறது. இதைத்தான் நிறுவனம் (ஸ்தாபனம்) என்கிறோம். ஆனால் சரியான முறையில் குறைந்த தேவையுள்ள உற்பத்தி சாமான்கள் கவனிக்கப்பட்டு, அல்லது சட்ட ரீதியாய் இப்போது இல்லாவிட்டாலும் பிறகு சரிசெய்யப்பட்டு அதனால் பாதுகாக்கப்பட்டாலொழிய இந்த வழிமுறையும் கூட நீண்ட நாள் நீடிப்பது சந்தேகமே.

அச்சுறுத்துகின்ற வெளிநாட்டு தொழிற்போட்டி குறித்த ஒரு கண்ணோட்டம்

இந்த விதமான சூழ்நிலையானது வியாபாரத்துக்கும், முதலுக்கும் ஒரு புதிய பாதையை திறந்திருக்கிறதே ஒழிய தொழிலாளிகளுக்கு அல்ல. பல நூற்றாண்டுகளாய் உறக்கத்தில் இருந்த சீனாவும், ஜப்பானும் மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தைப் பார்த்து விழித்துக் கொண்டன. நீராவி, மின்சாரம், இயந்திரங்கள் மற்றும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளை பொதுவாய் உபயோகிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. ஜப்பானின் ஜனத்தொகையானது பிரிட்டனுக்கு சமமாகிவிட்டது. மேலும் சீனாவின் ஜனத்தொகை அமெரிக்க நாட்டைக் காட்டிலும் 5 மடங்கு அதிகமாகிவிட்டது. இந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஜனம் அநாகரீகமான ஜனம் அல்ல, பொதுவாகவே இவர்கள் யாவரும் தங்கள் நாட்டு பாஷையை எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தவர்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். வித்தியாசமானதொரு நாகரீக மேம்பாட்டை உடையவர்களாயினும் அது மிகவும் பழைமை வாய்ந்தது. பிரிட்டனின் மக்கள் பண்படாதவர்களாய் இருந்த காலத்திலேயே சீனா களி மண்பாண்டங்களையும், பட்டு உற்பத்தியையும் செய்யும் அளவிற்கு மேம்பட்டவர்களாய் இருந்தனர். ஆகவே ஜப்பானிலும் சீனாவிலும் முதலீடுகள் குவிய ஆரம்பித்தன. அங்கு ரயில்கள்

கட்டப்பட்டு, அதன்மூலம் புதிய இயந்திரங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டு, மிகப்பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டு அதன் மூலமாய் திறமை, ஆற்றல், சிக்கனம், பொறுமை ஆகியவற்றை உபயோகித்து, அந்த கோடிக்கணக்கானவர்கள் கடின உழைப்புக்கும் சிக்கனத்திற்கும் தங்களை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும்படி தாழ்த்திக் கொண்டதை குறித்து ஆச்சரியப்பட அவசியமில்லை.

ஒரு நாளைக்கு ஆறு முதல் பதினைந்து சென்ட்டுகள் வரை ஊதியம் கிடைத்தாலும், முறுமுறுக்காமல், நன்றியோடுகூட அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நாட்டில் முதலீடு செய்வதால் அதிகப்படியான பிரதிபலன் இருப்பது கண்டு கொள்ளப்பட்டது. ஒரு பெரிய முதலீட்டுத் தொகை ஏற்கெனவே ஜப்பானை சென்று அடைந்துவிட்டது. சீனாவி-ருந்தும் இன்னும் கொஞ்சம் சலுகை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த திறமைவாய்ந்த, கற்றுக்கொள்வதற்கு மிகவும் சரியான ஜனங்களாகிய இந்த கோடிக்கணக்கானவர்களோடு, உற்பத்தியின் உலகம் முழுவதுமே மிக விரைவிலேயே போட்டியாக நிற்கப் போவதை அனைவரும் பார்க்கப்போகின்றனர். ஐரோப்பாவின் தற்போதைய ஊதிய விகிதம் குறைவாக இருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டில் அதிகமான ஊதியத்தை வாரி வழங்கியதாலும் (ஆசியாவையும், ஐரோப்பாவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது) இங்கு வளர்ந்துவிட்டிருக்கும் ஆடம்பர, பழக்கவழக்கங்களினாலும் "பட்டினி கிடக்க வைக்கும் ஊதியம்" என்று சொல்லக்கூடியதாகவே தற்கால ஊதியம் இருக்கிறது. (ஐரோப்பாவைக் காட்டிலும் 2 மடங்கு, ஆசியாவைப் போல் 8 மடங்கு அதிகமானாலும் கூட). இன்னும் 30 வருடங்களுக்கப் பிறகு, புதிய கண்டுபிடிப்புகள் தொழிலாளிகளை குறைக்கும் இயந்திரங்கள் இவைகளினால் நாகரீக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட நாடுகளின் தொழிலாளிகளின் நிலைமை எந்த அளவுக்கு பரிதாபகரமாக இருக்கும்? கிழக்கத்திய நாடுகளின் மிக குறைந்த ஊதிய விகிதத்தினால் உலகம் முழுவதிலும் தொழிலாளிகளுக்கான போட்டி வந்துவிட்டால் பிறகு இவர்களது நிலைமை என்னவாகும்? மேலும் ஒரு நாளைய ஊதியம் 15 சென்டாக மட்டுமன்றி எந்த சிறிய வேலையானாலும் அதற்கு கூடுதலாக 6 பேர்

காத்திருக்கின்ற சூழ்நிலையும் கூட இருக்கிறது. சிறிது காலத்திற்கு முன்னதாகவே பருத்தி ஆலையானது "கனக்டிகட்"டி - ருந்து (Connecticut) ஜப்பானுக்கு மாறிவிட்டதை பத்திரிக்கைகள் குறிப்பிட்டிருந்தன, ஆகவே அதனோடு கூட உற்பத்தியாளர்களும் அங்கே சென்றுவிட்டனர். இதனால் குறைந்த செலவில் வேலையாட்கள் கிடைத்து, லாபத்தின் பங்கு அதிகமானது.

"தொழில் போர்" ஒன்று எதிர்கொண்டு வருவதை ஜெர்மானிய பேரரசர் மிகத்தெளிவாய் கண்டு கொண்டார். ரஷ்ய மன்னருக்கு அளித்த ஒரு பரிசில் இவரே முன்னின்று இதனை உணர்த்தும் வகையில் ஒரு சித்திரம் வரையச் செய்து அதில் சூட்சமமாக இந்த கருத்தை தெரியப்படுத்தினார். இந்த சித்திரத்தில் ஐரோப்பிய பெண்களை ராணுவ உடையில் வானத்தில் ஒளிவீசும் சிலுவையின் வெளிச்சத்தின் கீழ் நிற்பதைப் போலவும், மிகாயேல் தூதனைப் போலொருவன் சீனாவி-ருந்து எழும்பும் கருத்த மேகத்தை நோக்கிப் பார்ப்பதைப் போலவும் இருந்தது. அந்த மேகத்தி-ருந்து கொடூரமான உருவங்களும் முகங்களும் பளிச்சிடும் மின்ன--ருந்து கிளம்பி மேலே ஏறிவருவதைப் போலவும் வரையப்பட்டிருந்தது. இந்த சித்திரத்தின் கீழே, "ஐரோப்பிய நாடுகளே! உங்கள் தேசத்தினையும், உங்கள் விசுவாசத்தையும் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஒன்று கூடுங்கள்" என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

வெள்ளை நிற பணத்துடன் மஞ்சள் நிற மனிதன்

"இம்பீரியல் காலனியல் இன்ஸ்டியூட் பத்திரிக்கை" என்ற ஆங்கில நாளேட்டி-ருந்து திரு. ஒயிட் ஹெட் என்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கூறியதாவது : இவர் சீனாவின் - ஹங்காங் நகரத்தவர்:

"நூற்பு தொழிற்சாலையை சீனர்கள் கட்ட ஆரம்பித்திருந்தனர். யாங்ட்டெட்ஸ் ஆற்றின் பகுதியிலும், ஷாங்காய் என்ற அதற்கடுத்த இடத்திலும் 5 மைல் சுற்றளவில் இது ஏற்கெனவே நடந்து வருகிறது. பிற இடங்களிலோ தற்போது கட்டுமானப்பணி நடக்கிறது. இதில் ஏறக்குறைய 200,000 நூற்பு தண்டுகள் தேவைப்படும் என

கணக்கிடப்படுகிறது. இதில் சில வேலையை தொடங்கியும் விட்டனர். இதற்காக செலவிடப்படும் முதலீடு முற்றிலும் அந்த நாட்டுடையதே ; சமாதானமான ஒரு சூழ்நிலையும் அங்கே நிலவுகிறது. அந்தச் சூழ-ல் உண்மையான திறமை வாய்ந்த நிர்வாகமும் உடைய இந்த இடத்தில் நமது தற்கால பொருளாதார நிலைமை நீடிக்குமேயாகில், உண்மையில் கிழக்கத்திய நாடுகளின் முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியும் அளவற்றதாக இருக்கும் என்பது நிச்சயமே."

வாஷிங்டன் டி.சி.யி-ருந்து 1896ம் வருடத்தின் துவக்கத்தில் சீனாவின் ஷாங்காய் பகுதியி-ருந்த "ஜெர்னிகன் கவுன்சின் ஜெனரல்" மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. இதில் பருத்தி தொழிலானது பெற்றுவரும் மாபெரும் வரவேற்பை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1890-ருந்து பருத்தி ஆலைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மிகவும் பிரபலமாகத் தொடங்கியது. பருத்திக் கொட்டை எண்ணெய் ஆலையும் தொடங்கப்பட்டது. மேலும் பருத்தி விளைச்சலுக்கு மிகவும் சாதகமான சீதோஷ்ணத்தை கொண்ட சீனாவில் தொழிலாளியும் மிகவும் ம-வாய் கிடைத்துவிட்டதால் "மிக விரைவிலேயே உலகிலேயே பருத்தி உற்பத்தியில் சீனாவும் பெரும் பங்கு வகிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் ஏதுமில்லை."

திரு.ஒயிட்ஹெட் என்பவர் 1894ல் சீனாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையே நடந்த போரைப் பற்றி நடந்த விவாதத்தில் இந்த போரின் முடிவு சீனாவின் தொழில் மீதுள்ள நம்பிக்கைக்கு ஒரு ஆதாரமாக இருக்கும் என்று கூறினார். மேலும் அவர் கூறியதாவது:

"இந்த போரின் நிமித்தமாய் சீனாவின் உயர்மட்ட மக்களுக்கு இருந்த இடைஞ்சல்களில் இருந்து ஒரு விடுதலை கிடைக்கக்கூடும். சீனாவில் கனிமப் பொருட்கள் மற்றும் (இயற்கை) வளங்கள் மிகவும் அதிகப்படியாகவே இருக்கிறது. பருத்தி விளைச்சலுக்கான நிலப்பரப்பு அவர்களிடத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருவேளை அது எளிய மூலப்பொருளானாலும், பிற தரத்துடன் கலந்து உற்பத்தி செய்ய மிகவும் ஏற்றது. 1893ல் ஷாங்காய் ஆற்றில் ஐந்து நீராவி கப்பல்களில் சீனாவில் விளைந்த பருத்தியானது ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதியானது; இது ஜப்பானின் ஆலைகளில் பதப்படுத்தப்பட்டு நூலாகவும், பின் ஆடையாகவும் மாறிவிடும். தற்போது ஜப்பானியர் தங்களது ஆலைகளுக்குத் தேவையான பருத்தியை அமெரிக்காவி-ருந்தும், பிற நாடுகளில் இருந்தும் நேரடியாய் இறக்குமதி செய்கின்றனர். இந்த மிகப்பெரிய விழிப்புக்குப்பின் சீனா தனது 300 மில்-யன் தொழிற்திறமை படைத்த மக்களுடன் சேர்ந்து தங்கள் நாட்டின் நிலப்பகுதியில் ரயில் போக்குவரத்தினையும், நீர்வழிகளில் நீராவி கப்பல் போக்குவரத்தினையும் அறிமுகப்படுத்தி, தனது எல்லையற்ற வளங்களைப் பெருக்க ஆரம்பிக்கிறது. இதன் விளைவு எப்படி இருக்கும் என்று கணக்கீடுவது சற்றுக் கடினமே. பூமியின் புதியதொரு பகுதியானது இப்போதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது போலவும் நல்ல தொழில் திறமை படைத்த மிகுதியான ஜனத்தொகையும், விவசாயம், கனிமவளம் மற்றும் அநேக மூலபொருட்களையும் உடையதாகவும் இது இருக்கிறது. ஆனால் தற்போதைய போரின் விளைவினால் சீனாவின் வாசல்கள் திறக்கப்பட்டதில் இருந்து, ஆங்கிலேய உற்பத்தியாளர்களுக்கு நல்ல லாபம். நமது பொருளாதாரத்தில் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு நல்ல மாற்றத்தைக் கொண்டுவராத வரையில் நம் யாவருடைய தொழில் வெற்றியெனப்படுகிறதான (செலஸ்டியல் எம்பயரானது) சொர்க்க ராஜ்யமானது மாபெரும் தோல்வியின் ஸ்தலமாகிவிடும்."

திரு.ஒயிட் ஹெட் அவர்களது கருத்தானது முற்றிலும் மூலதனத்தை குறித்தது. அவரது வார்த்தையில் "தோல்வி" என்று குறிப்பிடுவது ஆங்கிலேய தொழிலாளர் மீது இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கும். ஜப்பானைக் குறித்த அவரது ஒரு கண்ணோட்டம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

"ஒசாகோ மற்றும் கியோடோ என்ற நமது அண்டை நாட்டின் தொழில் நடவடிக்கைகள் மீது தற்போது ஆச்சரியமானதொரு பார்வை விழுகிறது. மிக மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் ஐம்பத்தொன்பதுக்கும் குறையாத பருத்தி ஆலைகளும், நெசவு ஆலைகளும் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. இருபது மில்-யன் டாலர் முதலீட்டில் இது தொடங்கப்பட்டது . இந்தப் பணம் முழுவதும் அந்த நாட்டின் சொந்த முதலீடே. தற்போது அங்கு இருக்கும் 770, 874 நூற்பாலைகள் மூலம் "மே" மாதத்திற்குள் இவர்களது உற்பத்தி 500,000

(bale) பேல் நூலாக இருக்கும். சுமாராக இதன் மதிப்பு 40 மில்-யன் டாலர் அல்லது தற்போதைய கணக்கில் 4 மில்-யன் பவுண்ட் ஸ்டர்-ங். வெகுவிரைவிலேயே ஜப்பானியரின் தொழிற்சாலைகள் நூற்பு ஆலைகளில் மட்டுமன்றி, எல்லா துறைகளிலும் இது பரவிவிடும். பிரிட்டிஷ் தொழில் போட்டியினை குறித்து எந்த பாதிப்பும் ஏற்படாத தூரத்திற்கு அவர்கள் ஏற்கெனவே தங்களது வெற்றியின் இலக்கை வெகுவாய் கொண்டு சென்றுவிட்டனர்."

திரு.ஒயிட் ஹெட் மேலும் தொடர்ந்து, ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தொழிலதிபர்களை வெள்ளியை மதிப்பற்றதாகவும் தங்கத்தின் மதிப்பை இரண்டத்தனையாகவும் மாற்றியவர்கள் என்றார். இதனாலேயே ஜப்பான், சீனாவின் மதிப்பு இன்னும் அதிகமாகிவிட்டது. மேலும் அவர் கூறுவதாவது:

"இருபது அல்லது முப்பது வருடங்களுக்கு முன் கிழக்கத்திய பணியாளர்களை அமர்த்துவதற்கு செலவிடப்பட்ட அதே அளவு வெள்ளியின் மதிப்பு இன்னும் கூட அப்படியே இருக்கிறது. நமது பொருளாதார நிலைமை செழுமையாக இல்லாத காரணத்தால் கிழக்கத்திய நாடுகள் குறைந்தபட்சம் 100% கூடுதலாக பணியாளரை 25 வருடங்களுக்கு முன் இருந்த தங்கத்தின் மதிப்பீட்டின்படி அமர்த்த வழிவகுத்துவிட்டன. இதையே இன்னும் தெளிவாக கூறவேண்டுமாயின் கீழ்கண்ட உதாரணத்தை கூறுகிறேன். 1870ல் பத்து ரூபாய் ஒரு சவரனுக்கு சமம். இது தங்கம், வெள்ளியின் மதிப்பு நிர்ணயம். இதைக் கொண்டு இருபது பேருக்கு ஒரு நாள் ஊதியம் கொடுக்கமுடியும். இன்று இருபது ரூபாய் ஒரு சவரனுக்கு சமம். எனவே இருபது ரூபாய்க்கு நாற்பது பேரை வேலைக்கு அமர்த்தலாம். 1870ல் இருபது பேரை அமர்த்தக்கூடிய அதே பணத்தில் தற்போது அதே தங்கத்தின் மதிப்பை கொண்டு பார்க்கும்போது நாற்பது பேரை அமர்த்தலாம்." இந்த கணக்கின் விகிதப்படி பார்க்கப்போனால் பிரிட்டிஷ் ஊழியர்கள் போட்டிபோட முடியாது.

"கிழக்கத்திய நாடுகளில் முன் இருந்ததைப் போலவே வெள்ளியின் மதிப்பின் படி இன்னும் அதே அளவிற்கு கூ- கொடுக்க முடிகிறது. ஆகவே பொன்னோடு கூட வெள்ளியைப் பார்க்கும்போது, முன்பு சமமாய் இருந்த வெள்ளியானது தங்கத்தைப் பார்க்கிலும் தற்போது மதிப்பற்றதாகிவிட்டது. உதாரணமாய், முன்பு 8 ஷில்-ங் கொடுத்து ஒருவரை பணிக்கு அமர்த்தக்கூடிய நிலைமை இங்கிலாந்தில் இருந்தது. கூ- அதே அளவு கொடுத்து, தற்போது கூட அதே அளவிற்கு ஆட்களை அமர்த்தலாம். இன்னும் கூட சட்டப்படி நாணய மதிப்பு முன்பிருந்ததைப் போலவே இருக்கிறது. தங்கத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது வெள்ளியின் மதிப்பு 6 பென்சுக்கும் குறைந்து போனாலும் கூட நாணய மதிப்பானது குறையவில்லை. 2 டாலரின் மதிப்பென்பது பழைய மாதிரியே இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு அதே அளவிற்கு பணியாளர்களை அமர்த்தலாம். 20 வருடங்களுக்கு முன் 4 ஷில்-ங் கொடுத்து அமர்த்திய அதே அளவு பணியாளர்களை (வெள்ளி கொடுத்தாலும்) இப்போதும் அமர்த்தலாம். கிழக்கத்திய தொழிலாளர்களின் மதிப்பு தங்கத்தின் மதிப்போடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது 55% முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. தொழிலாளர்களின் மதிப்பை தங்கத்தின் மதிப்போடு கணக்கிடும் நாடுகளின் தொழில் முதலீட்டாளர்கள் உற்பத்திப் பொருட்களையும் இன்னும் ம-வாக உற்பத்தி செய்யக்கூடும். ஆகவே பொருளாதார சட்டம் சீர்திருத்தப்படவேண்டும். அல்லது பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர் மிகப்பெரிய ஊதியக் குறைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள சம்மதிக்க வேண்டும். அல்லது வெள்ளியை மதிப்பிடும் நாடுகளில் தொழில் நிறுவப்படுவதினால் தங்களது உற்பத்தி பொருட்கள் குறைக்கப்படும் என்பதால் பிரிட்டிஷ் தொழில் நிறுவனங்கள் பிரிட்டிஷ் கடலோரங்களை விட்டு விலக வேண்டும் இல்லையென்றால் எந்த மாறுதலும் ஏற்படப் போவதில்லை."

திரு.ஒயிட் ஹெட் உண்மையில் கூறும் மற்றொரு காரியம் என்னவெனில் வெள்ளியை மதிப்பிடும் நாடுகள் தங்கள் நாட்டின் தேவைகளை உற்பத்தி செய்து கொள்வதுடன் வெகுவிரைவில் தங்கத்தை மதிப்பிடும் நாடுகளை ஆக்கிரமிக்கவும் செய்யும். உதாரணத்திற்கு ஜப்பான் தன் நாட்டில் விற்கப்படும் விலையை காட்டிலும் 1/3 பாகம் குறைந்த விலையில் தங்கள் பொருட்களை இங்கிலாந்தில் விற்கக்கூடும். இதற்கான விலையை அவர்கள் தங்கத்தின் மதிப்பில் வாங்கி, அதை வெள்ளியின் மதிப்பிற்கு மாற்றி

மிகப்பெரிய லாபத்தை பெற முடியும். ஆகவே அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய இயந்திர பணியாளர்கள் ஆசிய நாடுகளின் ம-வான உழைப்புக்கும் திறமைக்கும் போட்டியிட கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறர்கள். அதோடு கூட தங்கம்-வெள்ளி இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள மதிப்பின் பின்னடைவுகளோடு கூட போட்டியிட வேண்டியிருக்கும்.

திரு.ஒயிட் ஹெட்டின் இந்த உரையின் மீது டெய்-க்ரானிக்கல் (Daily Chronical) (லண்டன்) என்ற பத்திரிக்கையின் விமர்சனம் கவனத்தை திருப்பி, இங்கிலாந்தின் பருத்தி உற்பத்தியின் ஸ்தானத்தை அநேகமாக இந்தியா பிடித்துவிட்ட உண்மையை பற்றிக் கூறுகிறது. அது கூறுகிறதாவது:

“திரு.டி.ஹெச். ஒயிட் ஹெட்டின் நேற்றைய இரவு சொற்பொழிவு நமது கிழக்கத்திய வியாபாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட ஆச்சரியப்படக்கூடிய புள்ளி விவரங்களோடு கூட யாவருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்து விட்டது. உண்மையில் எந்தவிதத்திலும் சர்ச்சைக்குரியது என்று கூறிவிட முடியாத விதத்தில் கடந்த நான்கு வருடங்களில் நமது ஏற்றுமதியானது 54,000,000 பவுண்ட் குறைந்து விட்டது. லேன்கேஷீரில் 1894ல் 67 நூற்பு ஆலைகளின் வருமானமானது 411,000 பவுண்ட் அளவிற்குப் பின்னடைவானது. இதற்கு நேர்மாறாக 1891ல் இந்திய ஆலைகளின் ஏற்றுமதியும், ஜப்பானுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட உதிரி பாகங்களின் எண்ணிக்கையும் பிரம்மாண்டமாக உயர்ந்துவிட்டது. ஜப்பானின் ஹிகோவி-ருந்த பருத்தி ஆலையின் லாபமும் 17% உயர்ந்துவிட்டது. திரு.தாமஸ் சதர்ன்லேன்ட் என்பவர் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே தீபகற்ப மற்றும் கிழக்கத்திய கம்பெனிகள் யான்ட்சில் (Yangtzo) தங்களது கப்பல்களைக் கட்டும் என்று கூறினார். திரு.ஒயிட்ஹெட்டின் எதிர்ப்பார்ப்பின்படி கூடிய விரைவில் கிழக்கத்திய கம்பெனிகள் ஐரோப்பிய சந்தையில் போட்டிக்கு நிற்கும் என்றார். இப்படிப்பட்ட வல்லுநர்கள் மூலம் எவ்வளவு மாற்று வழிகளையும், கருத்துக்களையும் குறித்து நாம் வேறுபட்ட எண்ணமுடையவர்களாய் இருந்தாலும், இவையாவும் வரப்போகும் தீவிரமான விளைவுகளைப் பற்றியே கூறுகின்றன.”

பெர்-ன் நகரின் டாங்ப்டேட் என்ற ஜெர்மானிய செய்தித்தாளானது சைனாவை ஜப்பான் தேசமானது மேற்கொண்டு வரும் வெற்றியைக் குறித்து கவனமாய்ப் பார்க்கும் போது, தான் கண்டுகொண்ட விவரத்தை குறித்து அது மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறது. ஜப்பானிய பிரதமர் “இட்டோ” வை மற்றொரு “பிஸ்மார்க்” என்று வர்ணிப்பதோடு, ஜப்பானியரும் பொதுவாகவே நாகரீக வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டதாகவும் கூறுகிறது. மேலும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற தொழில் போட்டியை குறித்து மிகவும் முக்கியமானதொரு குறிப்பை முடிவாக கூறுவதாவது :

“பிரதமர் ‘இட்டோ’ தன் சொந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவராக இருந்தார். சர்வதேச அளவில் தொழி-ல் மேன்மையான இடத்தைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய போராட்டத்தில் ஜப்பானுக்கு இருக்கும் வாய்ப்பை பெரும்பாலான வெளிநாட்டவர்கள் மிகவும் குறைத்து மதிப்பிடுவதாக இவர் நம்புகின்றார். மேலும் ஆண் தொழிலாளிகளுக்கு ஜப்பானிய பெண் தொழிலாளிகள் சமமானவர்கள் என்றும் இவர்கள் 2 மடங்கு உழைப்பின் திறன் உடையவர்கள் என்றும் இவர் கருதுகிறார்.”

பாரிசின் “எக்கனாமிக் ப்ராங்கேஸ் (Economistics Francais)” என்ற பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர், ஜப்பானையும் அதன் செயல்பாடுகளையும் குறித்துக் கீழ்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“இவ்வுலகமானது புதியதொரு ஸ்தானத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறது. புதுவிதமான நாகரீக வளர்ச்சியைக் கொண்டே ஐரோப்பியர்கள் மதிப்பிடவேண்டும். அதிகாரமுடைய அரசுகள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு கொள்வதை நிறுத்த வேண்டும். மேலும் ஒருங்கிணைந்த கூட்டமாய் நிற்கவேண்டும். அவர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டியது - கிழக்கில் இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரமாயிரம் மக்கள், அமைதியான சுறுசுறுப்பான கடின உழைப்பாளிகளான இவர்கள் நமது போட்டியாளர்களாக இருப்பார்கள் என்பதே.”

கிழக்கத்திய போட்டிகளை குறித்து பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் ஜெனரலான திரு. ஜார்ஜ் ஜமெய்சன் சீனாவின் ஷாங்காயி-ருந்து எழுதும் போது, வெள்ளியானது புழக்கத்தி-ருந்து

விலக்கப்பட்டதினாலும், அதன் மதிப்பு குறைந்து போனதாலும் அதற்குப் பதிலாக நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் தங்கமானது நாணய மதிப்பிற்கு உபயோகப்படுவதாலும், இதுவும் கூட ஊதியத்தையும், முதலீட்டையும் கட்டுப்படுத்தும் மற்றொரு காரணியாக இருக்கிறது என்கிறார். மேலும் அவர் கூறுவதாவது :

"வெள்ளியின் மதிப்போடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தொடர்ந்து தங்கத்தின் மதிப்பானது உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இதனால் எல்லாவற்றிலுமே மாற்றம் வருகிறது. பிரிட்டிஷ் பொருட்களினால் கிழக்கத்திய நாடுகள் வெள்ளியின் உதவியைக் கொண்டு தங்களுக்கு நல்ல இலாபத்தை ஈட்டிக் கொள்ளும்படி தள்ளப்பட்டிருப்பதோடு, வெள்ளியின் மதிப்பீடு குறைந்து போனதால் தங்களுக்குத் தேவையானதை மட்டும் உற்பத்தி செய்யாமல், லாபத்தை முன்னிட்டு வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகிவிட்டது. தங்கத்தின் விலையேற்றத்தினால் பிரிட்டிஷ் பொருட்களின் மதிப்பு வெள்ளியின் மதிப்பில் கிழக்கே இரண்டு மடங்காக பெருகி விட்டது. மேலும் அதன் உபயோகமும் பெரும்பாலும் தடை செய்யப்பட்டது. வெள்ளியின் மதிப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதால் கிழக்கத்திய சரக்குகளின் விலை தங்கத்தை உபயோகிக்கும் நாடுகளில் தங்கத்தின் விலைக்கு பாதிக்கும் மேலாக உயர்ந்துவிட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களது பொருட்களுக்கு தொடர்ந்து மேலும் மேலும் அதிகமான தேவை வளர்ந்து வரவும் செய்தது. அதுமட்டுமன்றி இந்த போராட்டத்தை மேலும் தொடர்ந்து தாக்குபிடிக்க இயலாத அளவிற்கு மிகவும் சரிசமமற்றதொரு நிலைமை இருந்து வருகிறது. தன்னோடு போட்டியிடுபவனுக்கு பாதிதூர ஓட்டத்தை விட்டுக் கொடுத்து விடுவதைப் போன்றதொரு கையாலாகதத்தனம் போல் தோன்றுகிறது.

"இந்தக் கிழக்கத்தியரோடு கூட ஐரோப்பியர்கள் வெளியரங்கமான போட்டியில் நிற்க முடியாமல் போவது அமெரிக்காவில் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சீனர்கள் தங்களது மிகவும் குறைவான வருமானத்தில், மிகவும் கடின உழைப்பில் எந்தவொரு நாட்டுடனும் ஒப்பிட முடியாத சிறப்புடன் இருப்பதைப் பார்த்தால், ஐரோப்பாவின் தொழிலாளிகள் இந்த நிலைமையில் வைக்கப்பட்டால் பட்டினி கிடப்பார்கள் அல்லது துரத்தப்பட்டு விடுவார்கள். ஆனால் அமெரிக்காவைப் போல் தொழிலாளிகளால் ஐரோப்பாவில் நெருக்கடி இல்லை. (அவர்களுக்கு ஐரோப்பிய தொழிலாளிகளின் விலையும், தங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படும் என்றும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்) ஆனால் அவர்களுக்கு இருந்த அச்சம் எல்லாம் கிழக்கத்திய ஊதியத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சரக்குகளே. இந்த கிழக்கத்திய தொழிலாளியை பணிக்கு அமர்த்திக் கொள்ள மறுப்பது சுலபம். ஆனால் அவர்களது பொருளை வாங்க மறுப்பது கடினம். ஏனெனில் முக்கியமாக அவர்கள் தங்கள் தரத்தை உயர்த்தி, விலையை குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பொருளை வாங்க வேண்டும் என்ற ஒரு தூண்டுதல் அதிகரிக்கிறது. ஏனெனில் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளியின் வருமானம் குறைந்து வருகிறது. இப்படிச் செய்ய இவன் இயல்பாகவே இசைகிறான். மேலும் நல்ல மதிப்புள்ள தன் சொந்தத் தயாரிப்புகளையே வாங்குவது குறைந்து போகிறது. நல்ல நிலையில் உள்ள நாடுகளின் நிலைமை சற்று மேலானதாய் இருக்கிறது. கிழக்கத்திய சரக்குகளின் மேல் வரியை சுமத்தி அதன் நிமித்தம் சந்தையில் இவர்களது பொருட்கள் குவிவதை தடுக்க இயலும். ஆனால் தனது திறந்த வியாபாரத்தில் இங்கிலாந்திற்கு தற்காப்பு இல்லாமல் போனது மட்டுமன்றி தீவிரமான பாரமும் அதன் தொழிலாளிகள் மீது விழும். தீமையானது மிகவும் பெருகும். தங்கத்தின் விலை வெள்ளியோடு ஒப்பிடும் போது அதன் மதிப்பு கூடக்கூட ஆங்கிலேயரது பொருட்களும் ஒரு சதவிகிதம் கிழக்கே கூடிக்கொண்டே போனது. தங்கத்தை உபயோகிக்கும் நாடுகளில் கிழக்கத்திய சரக்குகளின் விலை வெள்ளியின் விலை குறையக்குறைய ஒரு சதவிகிதம் குறைந்து கொண்டே வந்தது. இந்த புதிய தொழில்கள் ஜப்பானில் மிகவேகமாய் வளர்ந்து வருகின்றது. அங்கு செய்யக்கூடியவை யாவும் சீனாவிலும் இந்தியாவிலும், பிற இடங்களிலும் செய்யப்படக்கூடும். உலகத்தின் பணமதிப்பின் முறைமையில் ஒரு மாற்றத்தை சீக்கிரமே கொண்டு வரவில்லையெனில் கிழக்கத்திய நாடுகள் ஒரு நிலையை எட்டிப்பிடித்தபின் நிரந்தரமாய் உயர்ந்த நிலையிலேயே தங்கிவிட வாய்ப்புண்டு. அப்போது உலகெங்கும் அவர்களது உற்பத்தி பொருட்கள் வியாபித்து பிரிட்டிஷ் தொழிலை

நாசப்படுத்துவதுடன், ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு சொல்லமுடியாத பேரழிவை ஏற்படுத்திவிடும்."

திரு.லேஃகார்டிலோ ஹேர்ன் என்பவர் ஜப்பானில் பல வருடங்களாக ஆசிரியராக இருந்தவர், (அக்டோபர் 1895) அட்லாண்டிக் மந்தி- (Atlantic Monthly) என்ற பத்திரிக்கையில் ஒரு குறிப்பை எழுதியிருந்தார். அதில் ஜப்பானியரின் போட்டியில் ஏன் இத்தனை கடுமை என்றும், ஏழைகள் தங்களது வசதிக்கேற்ப பிற இடங்களுக்கு சென்று வாழலாம், இதற்கு ஒன்றும் அதிக செலவு இருக்காது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர் கூறுவது : ஜப்பானில் பெரும்பாலான வீடுகள் மண், மூங்கில், பேப்பரால் செய்யப்பட்டவை. இவைகளை 5 நாட்களில் கட்டிவிடலாம். தேவைப்படும் போதெல்லாம் தொடர்ந்து புதுப்பித்துக் கொண்டே அதன் உரிமையாளர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றலாகிப் போக விரும்பும்வரை இருக்கலாம். பிரபுக்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட சில பெரியபெரிய கோட்டைகளைத் தவிர ஜப்பானில் உண்மையில் பெரிய கட்டடங்கள் ஏதுமில்லை. ஜப்பானிய நவீன தொழிற்சாலைகள் தங்கள் வியாபாரத்தை எவ்வளவு விரிவு படுத்தினாலும், அவர்களது தயாரிப்புகள் எவ்வளவு நேர்த்தியும் விலை உயர்ந்ததுமாய் இருந்தாலும், தங்களது சிறுசிறு குடில்களையும், கோயில்களையும், தங்களது மறக்கப்படாத பண்பாட்டின் சின்னமாக போற்றுகிறார்கள். ஒவ்வொரு 20 வருட இடைவெளியிலும் யாத்திரீகர்களுக்கு அதை பகிர்ந்தளித்து விடுகிறார்கள். எந்த ஒரு ஜப்பானிய தொழிலாளியும் ஒரே இடத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை அல்லது நிலைத்திருப்பதை விரும்புவதும் இல்லை. ஒருவேளை தன் குடியிருப்பை வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றும்படியான காரணம் ஏற்படுமேயாகில் - பேப்பரும் மண்ணும் கலந்த தனது கற்பனை வளம் பொருந்திய குடிசையை கலைத்துவிட்டு தனது உடைமைகளை கட்டி தனது தோள்மீது வைத்துக் கொண்டு தன் மனைவியையும் குடும்பத்தையும் தன்னை தொடர்ந்து வரும்படி கூறி, தனது தளர்ந்த மெதுவான காலடியை வைத்து, வெகுதூரம் சென்று விடுவதைக் குறித்து மனதில் பாரம் கொள்ளாமல் ஏறக்குறைய 500 மைல்களை கடந்து வெறும் 1.22 டாலர் செலவில் புதிய இடத்தை அடைந்து மீண்டும் வெகுசில ஷில்-ங் செலவில்

உடனடியாய் ஒரு குடிசையைக் கட்டிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் சடுதியாய் ஒரு மதிப்பிற்குரிய பொறுப்புமிக்க குடிமகனாய் மறுபடியும் வாழத் தொடங்கிவிடுவான். மேலும் திரு. ஹெர்ன் கூறுகிறார்:

"இப்படியாய் ஜப்பானியர் யாவருமே இதே விதத்தில் இடம்விட்டு இடம் நகருவதிலேயேயும், மாற்றத்திலேயும் ஜப்பானியருடைய நாகரீக வளர்ச்சியின் அசாதாரண புத்திகூர்மை இருக்கிறது. உலகின் மாபெரும் தொழில் போராட்டத்தினிடையே ஜப்பானியரின் இந்த இடமாற்றம் செய்யக்கூடிய மனநிலை ஒரு வெற்றியின் இரகசியமாக இருக்கிறது. எந்த ஒரு தொழிலாளியும் தனது உழைப்பு தேவைப்படும் இடத்திற்கு எந்தவித மனவருத்தமும் இன்றி உடனே தன் இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறான். ஒரு தொழிற்சாலையையே ஒரு வார அறிவிப்பில் மாற்றிவிடலாம். அரை நாளில் தொழில் நிபுணர்களும் இடம் மாறிவிடுவர். பொருட்களை இடம்மாற்றி சுமந்து செல்ல எந்த இடையூறும் கிடையாது. கட்டிடவேலை என்பதும் அந்த அளவிற்குக் கடினமானதும் இல்லை. மிகச்சிறிய பணச்செலவே ஏற்படும். ஆகையால் பிரயாணத்திற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை.

"ஜப்பானிய மக்கள் கைதேர்ந்த தொழிலாளர்கள். மேற்கத்திய நிபுணர்களைக் காட்டிலும் குறைந்த விலையில் எந்த விசேஷ முயற்சியும் இன்றி அதே துறையில் சந்தோஷமாய், சுதந்திரமாய் வேலை செய்கின்றனர். தைப்பவர்களும் செருப்புத் தொழிலாளிகளும் இதில் அடக்கம். அவர்களது உடல்நலம் நன்றாக இருக்கிறது. வேலைசெய்ய அவர்களது கைகால்களும் நன்றாக இருக்கின்றன. மனதிலும் எந்த பாரமும் இன்றி இருக்கிறான். ஆயிரம் மைல் தூரமாய் பிரயாணித்து வாழ நினைத்தாலும் ஐந்து நிமிடத்தில் தேவையான ஏற்பாடுகளுடனும் உடனே புறப்பட்டுவிட முடியும். அவரது மொத்த உடமைகளின் மதிப்பு எழுபத்தைந்து சென்ட்டுக்கும் அதிகம் இருக்காது. அவரது மூட்டைமுடிச்சுகள் ஒரு கைகுட்டைக்குள்ளேயே அடங்கிவிடும். பத்து டாலர் இருந்து விட்டால், வேலையே இல்லாவிட்டாலும் ஒரு வருடம் அவனால் பிரயாணிக்க இயலும். தன்னால் முடிந்த வேலையை செய்தும் சமாளிக்கலாம்.

இல்லாவிட்டால் புனித பயணமும் மேற்கொள்ளலாம். எந்த நாடோடியும் இப்படி செய்யக்கூடும் என்று நீங்கள் கூறலாம். ஆம், ஆனால் நாகரீகம் அடைந்த யாரும் இதை செய்ய இயலாது. ஆனால் குறைந்தது ஆயிரம் வருட நாகரீக மேம்பாட்டை உடையவர்கள் இந்த ஜப்பானியர். ஆகவே தற்போது மேற்கத்திய உற்பத்தியாளர்களை மிரட்டும் அளவிற்கு இவர்கள் இருக்கின்றனர்."

மேற்கூறியவற்றை குறித்து லண்டன் ஸ்பெக்டேட்டர் கூறுவதாவது:

"இது மிகவும் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு காரியமே, எப்போதும் போல இந்த கருத்திலும் நாங்கள் மறுப்பு கூறமுடியாமல் இருக்கிறோம். ஏனெனில் ஜப்பானியரின் போட்டியானது மிகவும் எதிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. இது இப்படியே தொடருமானால் ஐரோப்பிய தொழில் வளர்ச்சியை ஆழமாய் இது பாதித்துவிடக்கூடும்."

-ட்ரரி டைஜஸ்டின் (Litrary Digest) படி போட்டியின் தன்மையானது கூடிய விரைவிலேயே கீழ்க்கண்ட விதத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கீழ்க்கண்ட தலைப்பில் வெளி வந்தவை :

"ஜப்பானில் தொழிலாளியின் நிலைமை"

"ஜப்பான் தனது தொழில் வளர்ச்சியில் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அநேக சமயம் பதினான்கு மணி நேரம் கூட எந்த முறுமுறுப்பும் இன்றி கடுமையாக உழைக்கக்கூடிய திறமையான தொழிலாளிகள் இந்த முன்னேற்றத்தில் பெரிய பங்கை வகிக்கின்றனர். துரதிருஷ்டவசமாய் அவர்களது முதலாளிகள் அதற்குரிய மதிப்பை அளிக்காமல் வெளிநாட்டு தொழில் போட்டியை மட்டுமே கண்முன் வைத்திருக்கின்றனர். முக்கியமாய் பருத்தி உற்பத்தியில் இது மிகவும் அதிகமாய் காணப்படுகிறது. இதில் ஏராளமானோர் அமர்த்தப்படுகின்றனர். 'எக்கோ' என்ற பெர்-ன் பத்திரிக்கையில் ஜப்பானிய தொழிற்சாலைகள் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை பற்றி ஒரு செய்தி கீழ்கண்டவாறு கூறுகிறது:

"காலையில் வேலை தொடங்கும் நேரம் 6 மணி. ஆனால்

தொழிலாளிகள் எந்த நேரமும் வேலை செய்யத் தயாராய் இருப்பதால் காலை 4 மணிக்கே கூட அவர்கள் தயாராக இருக்கின்றனர். கூ-யோ அதிசயிக்கத்தக்க விதத்தில் மிகமிகக் குறைவே; மிகப்பெரிய நூற்பு ஆலைகளில் கூட நூற்பவருக்கும் தறிபோடுபவருக்கும் ஒரு நாளைக்கு பதினைந்து சென்ட்டுகளே கூ-; பெண்களுக்கோ ஆறு சென்ட்தான் கொடுக்கப்படும். முதன்முத-ல் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே கட்டியது. பிற்பாடு பங்கு நிறுவனங்களால் இவை நிர்மாணிக்கப்பட்டன. பருத்தி பொருட்கள் உற்பத்தியே மிகவும் இலாபகரமானதொரு தொழிலாகும். கானேகாபுச்சி என்ற ஒரேயொரு ஸ்தாபனம் 2100 ஆண்களையும் 3700 பெண்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தி உள்ளது. இவர்கள் பகல் பணி, இரவு பணி என இரண்டு பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டு பன்னிரெண்டு மணி நேரம் உழைப்பார்கள். இதில் நாற்பது நிமிட இடைவேளை மட்டுமே கிடைக்கும். அதுவும் சாப்பிடுவதற்காக மட்டுமே. இந்த தொழிற்சாலைகளின் அருகிலேயே உணவு விடுதிகளில் ஒன்றரை சென்ட் விலையில் உணவு கிடைக்கும். ஓசாகா நூற்பாலையை சேர்ந்தவர்களும் இப்படித்தான். இந்நிறுவனங்களிளெல்லாம் மிகவும் சிறந்த பிரிட்டிஷ் இயந்திரங்கள் பொறுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இரவும் பகலும் ஒய்வில்லாமல் வேலை செய்யும், மிகப்பெரிய அளவிற்கு இலாபம் பெறப்படுகிறது. அநேக தொழிற்சாலைகள் தங்களுக்கு வேண்டிய உதிரிபாகங்களுக்கென கிளைகளை ஆரம்பிக்கின்றன. அல்லது இருக்கின்ற முதன்மை தொழிலகத்தை விரிவுபடுத்தி வருகின்றன. அப்படியும் கூட நுகர்வோரின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை.

"மேலும் ம-வான கூ-யைக் கொடுத்து, அதிகப்படியான பெண் ஊழியரை, ஆண்களுக்கு போட்டியாக இந்த உற்பத்தியாளர்கள் அமர்த்திக் கொள்ள விரைவிலேயே கற்றுக்கொண்டனர். ஆகவே புள்ளி விவரப்படி 35 நூற்பாலைகளில் 16,879 பெண்களும், 5,730 ஆண்களும் இருக்கின்றனர். தொழில் முதலீட்டாளர்கள் மிகவும் வ-மையான சங்கங்களை நிறுவி, அடிக்கடி அதன் அதிகாரிகளுடைய தாராளத்தன்மையைத் தவறாக பயன்படுத்துகின்றனர். அதிகாரிகளுக்கு இந்த தொழி-ல் முடக்கம்

வருவதில் விருப்பமில்லை. எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதுள்ள பெண்குழந்தைகள் கூட ஒன்பதி-ருந்து பன்னிரெண்டு மணிநேரம் வேலை செய்யும்படி கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறார்கள். சட்டப்படி இந்த பிள்ளைகள் பள்ளியில் இருக்க வேண்டியவர்கள். இதை ஆசிரியர்கள் மிகவும் கண்டிக்கின்றனர்; ஆனால் இந்த கண்டனத்துக்கெல்லாம் உயர் அதிகாரிகள் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்கின்றனர். மிகவும் கீழ்ப்படிதலான, தாழ்மையான தொழிலாளரது பண்பானது மற்றுமொரு வழக்கத்துக்கும் வழிகாட்டியது. அதாவது இவர்களை முதலாளிகள் முற்றிலும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டனர். எந்த ஒரு புதிய நிறுவனமும் ஒரு தொழிலாளியை அவன் வேலை செய்து வந்த நிறுவனத்தின் விடுதலை கடிதம் இன்றி சேர்த்துக் கொள்ளாது. இந்த சட்டமானது மிகவும் கடுமையாய் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. புதியவர் ஒருவர் வேலைக்கு சேர்ந்தால் அவரை மிகவும் உன்னிப்பாய் கவனித்து, அவருக்கு ஏற்கெனவே அனுபவம் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அவரிடம் விடுதலை கடிதம் இல்லையென்றால் உடனடியாய் அவரை வேலையி-ருந்து நீக்கி விடுவார்."

அடிலெய்ட் (ஆஸ்திரே-யா) அப்சர்வர் என்ற பத்திரிக்கையின் நிருபரின் கடிதத்தி-ருந்து பிரிட்டிஷ் டிரேட் ஜோர்னலானது ஒசாகா தொழிற்சாலைகளைக் குறித்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது. ஒசாகாவில் இருந்து நேரடியாய் இந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இங்குள்ள நகரின் பல்வேறு முக்கியமான தொழில்களைக் கண்டு மிகவும் உந்தப்பட்டு அதைக் "கிழக்கத்திய மான்செஸ்டர்" என்று குறிப்பிட்டு எழுதுகிறார்.

"ஒசாகாவின் தொழிற்சாலைகளை குறித்து நாம் அறிந்தது கணக்கற்ற தொழிற்சாலைகள் இங்கு உண்டு என்பது, இவைகளின் முதலீடு 50,000 யென்னுக்கும் குறைவே; 30க்கும் அதிகமானவைகளின் முதலீடு 100,000 யென்னும், 4 தொழிற்சாலைகளின் முதலீடு 1,000,000 யென்னும், ஒன்று மட்டும் 2,000,000 யென் முதலீடு உடையவனவாக இருக்கின்றன. இவைகளில் பட்டு, கம்பளி, பருத்தி, சணல், நார் நூற்பாலைகளும், தறிகளும், தரைவிரிப்பு தறிகளும், தீப்பெட்டி, காகிதம், தோல், கண்ணாடி, செங்கல், சிமெண்ட், கத்தி, தட்டுமுட்டு சாமான்களும், குடைகள், தேநீர், சர்க்கரை, இரும்பு, செம்பு, வெண்கலம், அரிசியி-ருந்து தயாரிக்கப்படும் ஒருவகை போதை பானம், சோப்பு, தூரிகைகள், சீப்பு, நாகரீக அணிகலன்கள் போன்றவை அடங்கும். உண்மையில் இது ஒரு உற்பத்தி, செயல்பாடுகளின் சுறுசுறுப்பான கூட்டமே, இங்கு பிறரிடமிருந்து கற்றுத் தேர்ந்த நிபுணர்களும், ஜப்பானின் தலைசிறந்த நபர்களும் தங்களை மேற்கத்திய பழங்கால நாகரீக வளர்ச்சியின் நிபுணர்களுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் இணையாக, அதற்கும் மேலாக உயர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

"ஒசாகாவில் பத்து பருத்தி தொழிற்சாலைகள் உண்டு.இதன் மதிப்பு தங்கத்தின் மதிப்பில் 9,000,000 டாலர். இவைகளில் அதிநவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு முற்றிலும் மின்சாரத்தால் இயங்குபவை. முதலீடு செய்யப்பட்ட தொகைக்கு பதினெட்டு சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாய் லாபம் ஈட்டும் விதத்தில் இயங்குகின்றன. ஒரு வருடத்தில் ஜப்பானுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் 19,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள பருத்தியில் 79% கோபே மற்றும் ஒசாகா ஆலைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன."

தற்போது ஒரு வெள்ளி யென் என்பதின் மதிப்பு தங்கத்தில் 50 சென்ட்டுகள் ஆகும்.

கீழ்க்கண்டதொரு தந்தி பொது அச்சுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதை காணவும்.

"சன்பிரான்சிஸ்கோ, க-போர்னியா, ஜீன் 6 கனம் ராபர்ட் P. போர்ட்டர் என்ற கிளவ் லேண்ட் வோல்ட் (Cleveland world) ஆசிரியரும், 1890ல் அமெரிக்க கணக்கெடுப்பின் மேலதிகாரியுமானவர் நேற்று "பெரு" என்ற கப்ப-ல் ஜப்பானி-ருந்து வந்திறங்கினார். திரு. போர்ட்டர் அவர்கள் மிக்காடோவின் பேரரசரைச் சந்தித்து அமெரிக்க வளர்ச்சியோடு ஜப்பானின் போட்டியைக் குறித்து விசாரிக்கும் நோக்குடன் அங்கு சென்றிருந்தார். ஜப்பானின் உண்மை நிலையை மிகவும் கவனமாய் ஆராய்ந்ததில், அமெரிக்கா மிகவும் கவனத்துடன் தீர்க்கவேண்டியதொரு அவசியமான பிரச்சனை இது என்று தனது

கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். இந்த பேராபத்து மிகவும் நெருங்கிவிட்டது. இது கடந்த ஐந்து வருட காலத்தில் பயங்கரமாக பெருகிவிட்டிருக்கும் ஜப்பானின் உற்பத்திப் பொருட்களும் அவர்களது ம-வான திறமையான உழைப்புமே ஆகும். ஆடை ஏற்றுமதி ஜப்பானில் கடந்த பத்து வருடத்தில் 511, 000 டாலரி-ருந்து 23,000,000 டாலருக்கு உயர்ந்துவிட்டது. அதே இடைவெளியில் ஜப்பானின் மொத்த உற்பத்தியானது 78,000,000 டாலரி-ருந்து 300,000,000 டாலருக்கு உயர்ந்துவிட்டது என்கிறார். ஜப்பான் கடந்த வருடம் 2,500,000 டாலர் மதிப்புள்ள பருத்தியை இறக்குமதி செய்தது. ஆனால் நாமோ ஜப்பானின் பல்வேறு உற்பத்தி பொருட்களை 54,000,000 டாலர் அளவிற்கு வாங்கியிருக்கிறோம்.

“படுவேகமான அபிவிருத்தியைக் குறித்து விளக்கும் விதத்தில் அவர் தீப்பெட்டித் தொழிலைப் பற்றி கூறுகிறார். ஜப்பானில் பத்து வருடங்களுக்கு முன் 60,000 டாலர் பெருமானமுள்ள தீக்குச்சியான முக்கியமாய் வீட்டு உபயோகத்துக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. சென்ற வருடம் அதன் மொத்த உற்பத்தி 4,700,000 டாலர், பெரும்பாலும் இவை இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அதே போல் பத்து வருடங்களுக்கு முன் கம்பளி விரிப்புகள், பாய் போன்ற ஜமுக்காளம் 885 டாலர் மதிப்பிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. கடந்த வருடம் இதே பொருட்கள் 7,000,000 டாலர் அளவிற்கு பெருகிவிட்டன. உலகிலேயே மிகவும் சாந்தமான தொழிலாளிகளும் நவீன இயந்திரங்களும் ஒருங்கிணைந்தே இந்த வளர்ச்சி ஜப்பானில் சாத்தியமானது. இவர்களுக்கு “தொழிற்சட்டம்” என்று எதுவும் கிடையாது. எந்த வயதிலும் குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அமெரிக்க சென்ட் ஒன்றோ (அ) இரண்டோ மதிப்புள்ள மிகக் குறைந்த வருமானத்திற்கு ஏழு, எட்டு மற்றும் ஒன்பது வயதுடைய குழந்தைகள் ஒரு நாள் முழுவதும் வேலை செய்வார்கள்.

“மேலும் நமது பருத்திக்கு அங்கிருக்கும் கிராக்கியைப் பார்த்து நமக்கு அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவையும் கணக்கிட்டு, நான் அங்கு இருக்கும் போது 5,000,000 டாலர் முதலீட்டில் ஒரு

ஸ்தாபனத்தை அமைத்தனர். இதன்மூலம் 3 புதிய நீராவி கப்பல்களை கட்டி நமது நாட்டிற்கும் அவர்களது நாட்டிற்கும் இடையே வியாபாரத்தை நடத்த திட்டமிட்டனர். இதற்கென போர்ட்லேண்ட், ஒரிகான், பிலடெல்பியா மற்றும் நியூயார்க் துறைமுகங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன.”

இந்த நீராவி கப்பல்களை கட்டும் பணிக்காக திரு. போர்ட்டர் அவர்களுடனேயே பிரயாணித்து வந்திருக்கும் திரு.எஸ்.ஆஸம் என்ற பிரதிநிதியை ஒரு நிருபர் பேட்டி கண்டார். இந்த பிரதிநிதியின் பேட்டியைக் குறித்துக் கூறும்போது ஜப்பானிய அரசாங்கம் சமீபத்தில் 6,000 டன் திறனுள்ள அமெரிக்க-ஜப்பான் நாடுகளிடையே சரக்கு கப்பல் போக்குவரத்தில் மிகப்பெரிய மானியத்தை அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களது சின்டிகேட்டானது இந்த சலுகையை உபயோகித்துக் கொள்ளும் நோக்குடன் 9000 டன்னுக்கும் அதிகமான திறனுள்ள கப்பல்களைக் கட்டத் திட்டமிட்டிருப்பதாகக் கூறினார். இந்த சின்டிகேட் மிகவும் பெரிய அளவில் வியாபாரத்தை செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதுடன் இதன் விளைவாக சரக்கு மற்றும் பிரயாணிகளின் கட்டணத்தையும் வெகுவாக குறைக்கவும் கூடத் திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். ஜப்பானுக்கும் பசிபிக் கடற்கரைக்கும் இடையே பிரயாணிக்க ஒருவருக்கு வெறும் 9 டாலர்களே வசூ-க்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு ஜப்பானின் போட்டியை ஆராய்கிறது

கீழ்க்கண்ட பகுதியானது அமெரிக்க நாட்டின் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் அறிக்கையி-ருந்து எடுக்கப்பட்டது. ஆகவே இது கேள்விகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட நம்பகமான ஒரு அறிக்கையாகவும் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகவும் இருக்கிறது:

“1896 ஜூன் 9 வாஷிங்டன் - சேர்மன் டிங்கிளி என்பவர் இந்த குழுவின் சார்பில் அமெரிக்க உற்பத்திக்கு எதிர்வரும் பயங்கரமானதொரு அச்சுறுத்தலைக் குறித்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார். கிழக்கத்திய நாடுகளின் ம-வான உற்பத்தி பொருட்களினாலும், உழைப்பினாலும் மட்டுமன்றி தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் மதிப்பிட்டு மாற்றப்படும் நாடுகளினால் அமெரிக்க

ஐக்கிய நாட்டின் உற்பத்தி மற்றும் விளைபொருட்கள் பாதிக்கப்படுகிறது. அதை குறித்த பிரச்சனைகளை கமிட்டி ஆராய ஆரம்பித்தது.

"அந்த அறிக்கை ஜப்பானின் திடீர் விழிப்புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து, அதற்கு சமமாய் தீவிரமான அதனுடைய தொழில் முறைமைகளில் மேற்கத்திய முறைமைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது என்று கூறுகிறது; மட்டுமன்றி இவர்கள் அமெரிக்க பேராசிரியர்களைப் போல் புதிய கண்டுபிடிப்புகளில் வல்லுனர்களாக இல்லாதபோதும் அந்த கண்டுபிடிப்புகளைப் போலவே காப்பியடித்துத் தயாரிப்பதில் மிகவும் திறமைசா-களாக இருக்கின்றனர். அவர்களது சராசரி வேலை நேரம் ஒரு நாளைக்கு 12 மணி நேரம். மேலும் மிகவும் தொழில் திறமைபடைத்த கருமான், தச்சர், கட்டடபணியாளர், ஒருங்கிணைப்பாளர், தையல் தொழிலாளர், பூச்சுவேலை செய்பவர் ஆகியவர் ஜப்பானில் வெறும் 26-33 சென்ட் ஊதியமும், இயந்திர பணியாளர்கள் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு நாளைக்கு 5-20 செண்டுகளும் நமது பண விகிதத்தில் பெருகின்றனர். இது ஜப்பானின் வெள்ளி மதிப்பில் 2 மடங்காகிறது; பண்ணை தொழிலாளருக்கு மாதம் 1.44 டாலர் கிடைக்கிறது.

"மேலும் அமெரிக்கரும், ஐரோப்பியரும் முதலீட்டுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வழிகாட்டும் லாபகரமான வழியையே கண்டிருந்தனர். 61 பருத்தி ஆலைகள் ஜப்பானிய கம்பெனிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுவது போல் ஒரு போ-யான தோற்றம் இருக்கின்றது; ஆனால் இவை யாவும் ஐரோப்பியரால் விருத்தி செய்யப்பட்டவையே; மேலும் அநேக சிறுசிறு பட்டு தொழிற்சாலைகள் இயக்கத்தில் இருக்கின்றன; அரை மில்-யனுக்கும் அதிகமான நூற்பு தண்டுகளும் இருக்கின்றன. ஜப்பானானது பெரும்பாலும் தன்னுடைய சொந்த ஜனங்களுடைய அவசியத்துக்கே பெரும்பாலான பருத்திப் பொருட்களை தயாரிக்கின்றது. ம-வான பட்டுத் துணிகளையும், கைக்குட்டைகளையும் ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்குகிறது.

"சமீபத்தில் அமெரிக்க இயந்திரங்களுடன் அமெரிக்கரால் நிறுவப்பட்ட வாட்ச் கம்பெனி ஒன்று திறக்கப்பட்டது. ஆனால் சரக்குகளின் கையிருப்பானது என்னவோ ஜப்பானியரின் பேரில் இருந்தது. ஏனெனில் 1899 வரை தங்களது சொந்தப் பெயரில் வெளிநாட்டவர் எவரும் தயாரிப்புகளை தொடங்குவதற்கு சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை. அதனுடைய முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கும் போது அந்த தொழில் வெற்றிபெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"வெகுசில வருடங்களுக்குள்ளாகவே ஜப்பானில் அதிவேகமாகப் புதிய இயந்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் அவர்களால் மெல்-ய பருத்தி, பட்டு பொருட்களையும் பிற பொருட்களையும் தயாரிக்க முடியும். இவைகளுக்கெல்லாம் நம் நாட்டில் செய்கூ-யின் செலவே அதிகமாகப் பிடிக்கும். இந்தப் பொருட்களுக்கு நம் நாட்டில் கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்சு, ஜெர்மெனி போன்ற நாடுகளின் பொருட்களைக் காட்டிலும் அதிக போட்டியிருக்கிறது.

"மேலும் திரு. டிங்கிளியை பொருத்தவரை ஐரோப்பியரின் போட்டியைப் பார்க்கிலும் இங்கு அதன் தரத்திற்கு போட்டி அதிகமாக இருக்கும். இதற்கு எந்த மாற்றுவழியும் கிடையாது என்று இந்த குழுவிற்கு நன்றாகவே தெரியும். மிகவும் அத்தியாவசிய பொருட்களின் மீது திணிக்கப்பட்ட கடுமையான தடையை மிஞ்சுவதற்கு மிகவும் போட்டியுள்ள பொருட்களை அதற்குச் சமமான விலையில் விநியோகிக்கும் அளவிற்கு கூடுதலாய் உழைத்து சமன் செய்யவேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இந்தக் கொள்கைக்கு ஒரு நியாயவாதம் வைக்கப்பட்டது. இதன்படி அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் பொருட்டு வரி வசூ-க்கப்பட வேண்டும் என்றும் நமது அதிக கூ-யை ஆதாரமாக வைத்து நமது சந்தையில் போட்டியை வைப்பது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த முறையானது வெளிநாட்டு உற்பத்திகளை காட்டிலும் உள்நாட்டு உற்பத்தியினால் கிடைக்கும் பலனானது நாட்டு மக்கள் யாவருக்கும் போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலேயே செயல்படுமே தவிர, இந்த நாட்டின் உற்பத்தியாளர்களின் லாபத்துக்காக அல்ல; அவர்கள் இங்கும் அங்கும் மாறுபட்ட ஊதியத்தை சமன் செய்யும்படி அதிக அவசியப்படும் போட்டியான இறக்குமதிகளின் மீது விதிக்கப்படும் வரிகளோடு கூட இங்கு அவர்கள் தங்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும்

அதே அடிப்படையில் ஜப்பான் அல்லது இங்கிலாந்தில் செயல்பட்டு லாபம் ஈட்டிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்."

ஜப்பான் அரசாங்கமானது வெளிநாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு எந்த பாதுகாப்பையும் அளிக்கவில்லை. நாகரீக மேம்பாடடைந்த உலகிலேயே மிகவும் மதிப்புள்ளதாகிய தொழிலாளியை குறைக்கும் இயந்திரங்களை வாங்கி, அதை ம-வான தொழிலாளிகளின் மூலம் காப்பி அடித்து பெருக்கிக் கொள்கின்றனர். இந்தத் தொழிலாளிகள் சீனர்களைப் போல காப்பியடித்து இயந்திரங்களை செய்வதில் மிகவும் கைதேர்ந்தவர்கள். ஆகவே இந்த நாட்டின் இயந்திரங்களுக்கு ஆகும் செலவு, வேறு எந்த நாட்டைக் காட்டிலும் பாதிக்கும் கீழாகவே இருக்கிறது. ஆகவே கூடிய சீக்கிரத்தில் ஜப்பான் தனது சொந்த இயந்திரங்களையோ அல்லது தனது சொந்தத் தயாரிப்பான பொருட்களையோ கிறிஸ்தவ உலகத்துக்கு விற்கும்.

சான்பிரான்சிஸ்கோ க்ரானிக்கில்ஸில் ஜப்பானியரின் போட்டி என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டதாவது :

"ஜப்பானின் எதிர்காலத்தைக் குறித்துக் காட்டும் மாற்றொரு அறிகுறி மில்போர்டியி-ருந்து (Milford. Ct) ஜப்பானின் தொழில்மயமான கோபே (Kobe) என்ற இடத்திற்கு ஒரு பெரிய ஸ்ட்ரா மேட்டிங் (Straw matting) கம்பெனி மாற்றப்பட்டதாகும். ஜப்பானின் போட்டியை அலட்சியப்படுத்தி, மேற்கத்திய புத்திக்கூர்மையை சந்தோஷமாக பேசியவர்கள், ம-வான தொழிலாளர்கள் கிடைக்கக்கூடிய நாடுகளுக்கு முதலீடுகள் எளிதாய் போய் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை கவனிக்க தவறி விட்டார்கள். ஆகையால் அறிவுத்திறன் மிகுந்த அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் புதிய இயந்திரங்களை முதலீடு செய்யும் முதலாளிகள் வாங்கி, அதனை மிகவும் ம-வான கூ-யில் இயக்கி, உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளிகள் உள்ள நாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லவேண்டியதே தேவையான காரியமாகும்."

மேன்மைமிகு ராபர்ட் பி.போர்டர் என்பவர் இதைக் குறித்து "நார்த் அமெரிக்கன் ரெவ்யூ" வில் (North American Review) சில காலங்களுக்கு முன்பு தனது கருத்தை குறித்து எழுதும் போது,

வெளிநாட்டு பொருட்களின் மீது அமெரிக்க வரி விதிப்பினை தாங்க முடியாமல் அமெரிக்க நாட்டின் உற்பத்திகளின் மீது ஜப்பானியர் ஒரு திடீர் தாக்குதல் நடத்துகின்றனர். இதை கீழ்கண்ட காரணங்களினால் அவர்கள் செய்யவேண்டி இருக்கிறது.

(1) அவர்களது ம-வான பொறுமையான உழைப்பு.

(2) நாகரீகமடைந்த தங்க நிர்ணய நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது தங்களுக்குள்ள வெள்ளி நிர்ணயத்தினால் 100% லாபம் ஈட்டும் சாதகமான சூழ்நிலை, அதோடு கூட இந்த வரிச் சுமையை தாங்குவதற்கு ஏற்ற தொகையை கொடுக்கக் கூட அவர்களுக்கு சாத்தியமாக இருந்தது.

இதி-ருந்து சில முக்கிய கருத்துக்களைக் கீழே கொடுத்திருக்கிறோம் :

"ஜப்பானியரோ மறைமுகமாய் பேசி அமெரிக்கச் சந்தையில் அவர்களது பொருட்களை விரித்து வைத்து, அவர்களது திறமையையும், ம-வு விலைகளையும் காட்டி நமது உழைப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் சவால் விடுவதுடன் தனது கையில் நவீன சாதனங்களை வைத்துக் கொண்டு செய்கூ-யை மிச்சப்படுத்தும் யுக்தியை வைத்துக் கொண்டு தற்போதைய சூழ்நிலைக்கு எதிராக சவால் விடுகிறார்கள்."

அமெரிக்க நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படும் பல்வேறு ஜப்பானிய பொருட்களின் பட்டியலை காண்பித்து அவர் கூறுகிறார் :

"மேற்கூறிய பட்டிய-ல் உள்ள காரியங்களைக் குறித்து ஜப்பானில் கடந்த சில மாதங்களாக அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளையும் தொழில் நகரங்களையும் பார்வையிட்டேன். கடந்த 10 வருடங்களில் ஜப்பானின் ஆடை ஏற்றுமதி 40 மடங்கு அதிகரித்து விட்டது. ஏனெனில் அது ஒரு நெசவாளர்களின் நாடாகும்."

அமெரிக்காவிற்குள் ஜப்பானியர் ஏராளமான ம-வான பட்டுத் துணி இன்னும் ம-வான சாதனங்களையும் ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். எப்படியெனில் அவர்களால் அதிகபட்சம் என்ன முடியுமோ அதை அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள்.

"ஜப்பானியர் தங்களது ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டையும்

பொதுவான நன்மையைக் கருதி கூட்டாக சேர்ந்து, தரத்தை உயர்த்துவதிலும் அவர்களது பொருட்களை ஒரேவித வடிவமைப்பு உடையதாக உற்பத்தி செய்வதிலும் கவனம் செலுத்துகின்றனர்."

மட்டுமன்றி திரு. போர்ட்டர் கூறும்போது இங்கிலாந்தின் லேன்கேஷிரின் பருத்தி ஆலைகளுக்கு தற்போது பாதுகாப்பு இல்லை. அவைகள் அழிவை நெருங்கிவிட்டது. அவர் கூறுகிறதாவது:

"மேலும் ஜப்பானில் 1889 ல் பருத்தி ஆலைகளில் வெறும் 5394 பெண்களும் 2539 ஆண்களும் மட்டுமே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். 1895ல் எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவு உற்பத்தியும், இயந்திரங்களும் கொண்ட ஆலையில் 30,000 பெண்களும், 10,000 ஆண்களும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். பருத்தி தொழி-ன் எதிர்காலம் அதாவது குறைந்தபட்சம் ஆசியாவுக்கு தேவையானதை விநியோகிக்கும்படியான நிலையில் சீனாவும், ஜப்பானும் இருக்கின்றன. இங்கிலாந்து இந்த வியாபாரத்தை பொருத்த மட்டில் அழிந்துபோனது. சிலர் நினைக்கின்ற வண்ணம் பொன் மற்றும் வெள்ளி பரிமாற்றம் எதையும் செய்து இங்கிலாந்தை காக்க முடியாது. ஷாங்காயிலும், ஒசாகாவிலும் இன்னும் அதிவேகமாய் பருத்தி ஆலைகள் உருவாகி வருகின்றன. வரப்போகும் நாட்களின் உண்மை அனுபவமே இவை இரண்டில் எது சிறந்த இடம் என்று நடைமுறையில் வெளிப்படும். நான் மிகவும் நுணுக்கமாய் உற்பத்தி செலவை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் ஜப்பான் தான் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பது எனது முடிவு.

"ஜப்பானியரின் போட்டியினால் எங்களுக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை என்று சொல்-க் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு கொஞ்சம் ஆச்சரியத்தையும் வாயடைத்துப் போகும் விதத்தில் வியப்பையும் கொடுக்கும் விதத்தில் ஜப்பானியர் பருத்தி ஆலையில் செய்தது போலவே கம்பளி ஆடை உற்பத்தியிலும் இறங்கவேண்டுமா? ஆஸ்திரே-யாவி-ருந்து ம-வான விலையில் கம்பளி ரோமத்தை தொடர்ந்து பெற்று இதை சாத்தியமாக்க முடியும். மாதிரிக்காக தயாரித்திருக்கும் இந்த கம்பளி துணிகளையும் ஆடைகளையும் பார்த்த போது எனது பார்வைக்கு - பருத்தி, பட்டு ஆடைகள் துறையில் ஜப்பான் காட்டியிருக்கும் அதே நேர்த்தியான

உழைப்பு இதிலும் காண முடிந்தது. -னன் உற்பத்தி மிகவும் குறைந்த அளவே இருப்பினும் கூட இந்தத் துறையிலும் இவர்களது நேர்த்தியான வேலைப்பாடு தெரிகிறது.

"வருடத்திற்கு 2,000,000 ஜப்பானிய குடைகள் திடீரென பிரவாகம் எடுத்து அமெரிக்காவுக்கு எற்றுமதி செய்யப்படுவதை கண்டபோது அமெரிக்க நாட்டு குடை தயாரிப்பாளர்களுக்கு மிகுந்த கவலை உண்டாகிவிட்டது."

இந்த "தொழில் போரில்" ஜப்பானியர் தங்களது வெற்றி இலக்கை நெருங்கிவிட்டோம் என்று புகழ்பாடிக் கொள்வதற்கு கொஞ்சமும் தயங்கவில்லை. இதை குறித்து திரு.போர்டர் மேலும் கூறுவதாவது:

"நான் ஜப்பானில் இருக்கும்போது திரு.காணிக்கோ என்ற விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகத் துறையின் துணை மந்திரி மற்றும் உயர் அதிகாரிகளை சந்தித்து பேசும் நல்ல சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. அந்த மந்திரியானவர் புத்தி கூர்மையும், முன்னறியும் திறமையும், வர்த்தகம் மற்றும் புள்ளிவிவரங்களில் நல்ல அனுபவமும் நிறைந்தவராக இருக்கக் கண்டேன். அவர் பிரபலமான ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி பெற்றவராக இருந்ததுடன் ஜப்பான் நாட்டின் தொழில் மற்றும் வர்த்தகத்தின் எதிர்காலத்தை குறித்த இந்த காலத்திற்கு ஏற்ற உணர்வுடையவராகவும் இருப்பதை நான் நன்கு கண்டுகொண்டேன்."

அந்த மனிதர் திரு.கானிக்கோ வர்த்தக குழுமம் ஒன்றின் கூட்டத்தில் ஒரு சொற்பொழிவை ஆற்றினார். அப்போது அவர் கூறியதாவது:

"இங்கிலாந்தின் மான்செஸ்டரின் பருத்தி ஆலைப்பணியாளர்களின் கூற்றுப்படி ஆங்கிலோ-சாக்சன்ஸ் இந்த பருத்தி ஆலைத் தொழி-ல் தேர்ந்தவர்களாகவும், புத்திசா-களாகவும் மாறுவதற்கு மூன்று தலைமுறைகள் ஆயின. ஆனால் அதே திறமையும், தொழில் நேர்த்தியும் பெறுவதற்கு ஜப்பானியருக்கு வெறும் 10 ஆண்டு காலமே போதுமானதாக இருந்தது. இப்போது அதைவிட ஒருபடி மேலே போய் மான்செஸ்டர் தொழிலாளிகளின் திறமையை மிஞ்சிவிட்டார்கள்."

சான் பிரான்சிஸ்கோவின் ஒரு செய்தியில்: "ஜப்பானின் வரவிருக்கும் ஸ்டீல் கம்பெனியின் தொழில்துறை மேலாளர் திரு. எம்.ஒசிமாவும் நான்கு ஜப்பானிய பொறியியல் வல்லுனர்களும் யோகோஹாமாவி-ருந்து ரியோ-டி-ஜெனிரோவுக்கு கப்பல் மூலம் வந்தனர். அவர்கள் அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவின் மாபெரும் உருக்கு ஆலைகளின் பணியை குறித்து ஆய்வு நடத்தி, தங்கள் நாட்டிற்கு 2,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவ தேவையான சாதனங்களை வாங்கும் திட்டத்துடன் வந்திருந்தனர். எங்கே சிறந்ததும் ம-வானதுமாய் கிடைக்குமோ அங்கே எங்களுக்கு தேவையான சாதனங்களை வாங்குவோம் என்கிறார்கள். 100,000 டன் அளவிற்கு அந்த தொழிற்சாலை திறன் உடையதாக இருக்கும். ஜப்பானின் தென்பகுதியில் நிலக்கரி நிலத்தில் இது கட்டப்படும்; மார்டின், பெசிமர் வகை எஃகு இங்கு தயாரிக்கப்படும்."

"திரு.ஒசிமாகூறுகிறார்:'தயாரிப்புகளின் தேசமாக மாற்றுவதற்கு அதற்குரிய ஸ்தானத்தில் அதை சகல உபகரணங்களோடும் நிறுத்த நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எங்களுக்கே ஏராளமான எஃகு பொருட்கள் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் வேறு நாட்டை சார்ந்து வாழ நாங்கள் தயாராக இல்லை.'"

ஜப்பானைத் தொடர்ந்து இந்தியாவும் வெகு நெருக்கமாய் அதே பாதையில் வருகிறது; தனது 250,000,000 ஜனத்தொகையோடும் படுவேகமாய் வளர்ந்துவரும் தொழிற்துறையோடும் இருக்கிறது. அதற்கடுத்து 400,000,000 ஜனத்தொகை உடைய புதிய "சீன குடியரசு" மேற்கத்திய நாகரீக வளர்ச்சியை குறித்து சமீபத்தில் எழுந்த விழிப்புணர்வின் உத்வேகத்தால் வளர தொடங்கிவிட்டது. வெறும் 40,000,000 ஜனங்களை மட்டுமே உடைய ஜப்பானை மேற்கொள்ள தயாராகி வருகிறது. தனது மக்களுக்கு அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாட்டு பயிற்சி கொடுப்பவர்களை அமர்த்திக் கொள்ளும் எண்ணத்தில் காலம் சென்ற பிரதமர் --ஹங்-சங் ஒவ்வொரு துறையிலும் சீர்திருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்தும் எண்ணத்தை மிகவும் வெளிப்படையாக கூறினார். இவர்தான் அமெரிக்காவின் ஜெனரல் கிரேன்ட்டை தனது உலக சுற்று பயணத்தில் கவர்ந்தவர். உலகின் மிகவும் சிறந்த அரசியல்வாதி என்று இவரால் அழைப்பட்டார்.

சமீப காலம் வரைக்கும் மிகச்சிறந்த வாடிக்கையாளர்களாக

இருந்தவர்கள் வெகு விரைவிலேயே ஒருவருக்கொருவர் போட்டியாளர்களாகிவிட்ட பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ஜெர்மனி மற்றும் பிரான்சு நாடுகள் யாவும் மேற்கூறிய காரணத்தினால் உலகின் எல்லா மூலைகளையும் சந்திக்க வேண்டிவந்தது; மேலான வசதிகளை பெருக்கிக் கொண்ட நாடுகளின் முன்னேற்றத்தினால் கூடிய சீக்கிரம் வெளிநாட்டு சந்தையி-ருந்தே விரட்டப்படும் சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்படுவதுடன் கூட தங்களது உள்நாட்டு உற்பத்திகளி-லும் கூட ஆக்கிரமிக்கப்படும் நிலைமை உள்ளது; இப்படிப்பட்ட போட்டியாளர்களால் தொழிலாளிகளின் கையி-ருக்கும் வேலை வாய்ப்பை பறிப்பதுடன் அவர்களது சௌகரியங்களும் மறுக்கப்பட்டு ஊதியத்தின் மேலுள்ள போட்டியினால் தொழிலாளிகளின் வாயி-ருக்கும் ரொட்டியைக் கூட பிடுங்கிவிடுவர். இதை பார்க்கும் போது ஜெர்மனி மன்னர், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு, கிழக்கத்திய நாடுகளை குறித்து எழுந்துள்ள அச்சமும், நாகரீக வளர்ச்சியில் அழித்துவிடும் பயமும் குறித்து தெளிவான ஒரு கண்ணோட்டத்தை தெரியப்படுத்தி இருப்பதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை.

இதை தடுக்க இயலாது. ஏனெனில், "தொழிலாளிகளையும் பொருட்களையும் கூடுமானவரை ம-வான விலையில் வாங்கி அதன் மூலம் மிகச்சிறந்ததை அடைவது" என்று சொல்லுகின்ற தேவை விநியோகம் என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் செயல்படுகின்றபடியால், இது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தற்போது துவங்கியிருக்கும் அழுத்தத்தை குறைக்கவும் தடுக்கவும் முடியாது. சுயநலக் கொள்கையானது இருக்கும் வரை இது மிகவும் வீரியமாக வளரத்தான் செய்யும். இதற்கு ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு. இது தேவன் கொடுத்த விமோசனம் - அதாவது அன்பையும் சமநிலையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தை அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ள தேவனுடைய இராஜ்யமே அது.

அமெரிக்க, ஐரோப்பிய ஆடைகளுக்கும் இயந்திரங்களுக்கும் உலகெங்கும் வாடிக்கையாளர் இருந்தும் கூட ஆயிரக்கணக்கான அதனுடைய ஜனங்கள் மிககுறைந்த ஊதியத்துக்கும் கூட வீணாக வேலைவாய்ப்பை தேடுகிறார்கள். தேவைக்கு அதிகமான விநியோகமும் போட்டியாளர்கள் தற்போதையதைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்காகிப் போகும் நிலையும் இருக்கும் போது அவர்களது

சமீபத்திய எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? உண்மையில் இயற்கையாகவே இருக்கும் ஜனத்தொகை வளர்ச்சியும் கூட உறுதியற்ற தன்மையையே உறுதி செய்கின்றது. அவ்வாறு இல்லையென்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஒரு சாதகமற்றது. ஒரு முன்னேற்றமும் காணாத இருளானது 700 மில்-யன் புதிய போட்டியாளர்களை இந்த உலகிலேயே மிகவும் எளிதாய் பணியவைக்கக் கூடியதாய், பொறுமையான, மிகவும் ஆடம்பரமற்றவர்களாய் மாற்றியிருக்கிறது. ஒருவேளை ஐரோப்பிய, அமெரிக்க தொழிலாளர்கள் முதலீட்டினால் கட்டுப்படுத்தக் கூடுமானால் கீழ்ப்படிதலைத் தவிர வேறு எதையுமே அறியாதவர்களை அடக்கி ஆள்வது ஒன்றும் பெரிய காரியமே இல்லை.

இங்கிலாந்தின் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு கண்ணோட்டம்

காஸ்மாபா-ஸ் (Cosmopolis) என்ற பத்திரிக்கையில் இங்கிலாந்தின் பிரபலமான எழுத்தாளரான திரு.ஜஸ்டின் மெக்கர்த்தி எழுதிய கட்டுரையில் ஒரு முறை கூறியதாவது:

"ஏழ்மை மற்றும் வேலையில்லா திண்டாட்டம் என்ற தீமையானது வெளிநாட்டின் ஆக்கிரமிப்பை குறித்து எச்சரிப்பதைப் போல் வேறு எந்த பயங்கரமும், இங்கிலாந்தின் இதயத்தை பாதிக்கவில்லை. இங்கிலாந்து அரசியல் அமைப்புகள் இந்த பயங்கரத்தை அவ்வளவு தீவிரமானதாய் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அல்லது இதை குறித்து மிகுந்த வருத்தப்பட்டதாகக் கூட தெரியவில்லை. ஒருபுறம் வேலைநிறுத்தமும் மறுபக்கம் கதவடைப்பும் என்ற முதலாளிகள் - தொழிலாளிகளுக்கு இடையேயான ஒரு பிரச்சனைக்குக் கூட சட்டரீதியான வழியேதும் காண உண்மையில் முயற்சி செய்யாமல் நீண்ட நாட்களாய் அதை நடக்கும்படி அனுமதித்து விட்டனர். நமது நாட்டு பிரஜைகளின் பிரச்சனைகளைக் காட்டிலும் பிற காரியங்களில் நமது முழுகவனமும் செலுத்தப்பட நாம் அனுமதித்துவிட்டதே இதற்கு காரணம்."

பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தொழிலாளர்களின் தலைவருமான திரு."கீர் ஹார்டி" (Keir Hardie) ஒரு பேட்டியில் சில வருடங்களுக்கு முன் கூறியதாவது:

"தொழிற்சங்கங்களின் போக்கு இங்கிலாந்தில் மிகவும் மோசமான பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. முதலீடுகளை நிறுவனங்களில் உபயோகப்படுத்தக் கூடும். பின் அவைகளை அப்படி பயன்படுத்துவதன் பலன் நம்மையே பாதிக்கவும் கூடும் என்பதை தொழிலாளர்களாகிய நாம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். உற்பத்தியாளர்களோ மனிதனை துன்புறுத்துகின்ற வழியை கற்றிருக்கின்றனர். மனிதனோ உதவியற்ற பரிதாபமான நிலையில் நிற்கிறான். நீண்ட நாட்களாகவே லண்டனில் தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதனால் பெரிதாக எதையும் சாதிக்கவில்லை. மிகப்பெரிய சங்கங்கள் என்று சொல்-க் கொள்பவை கூட எந்த அதிகாரமும் இன்றி நிற்கின்றன. முக்கியமாய் துறைமுகத் தொழிலாளிகளிடையே இது உண்மையாக இருக்கிறது. மாபெரும் துறைமுக வேலைநிறுத்தத்தை கொஞ்சம் நீங்கள் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கமுடியுமா? அதை ஆரம்பித்து வைத்த தொழிற்சங்கத்தை அது நாசப்படுத்திவிட்டது. மட்டுமன்றி அந்த தொழிலாளர்களுக்கும் அது எந்த நன்மையும் செய்யவில்லை. லண்டனில் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியதாய் இருக்கிறது.

"சுதந்திர தொழிலாளர் கட்சியானது சமத்துவம் நிறைந்தது. சோஷ-சம் என்ற காரியத்தை தவிர வேறு எதையுமே குறித்து திருப்திப்படுவதற்கு இல்லை. அதுவும் முனிசிபல் சோஷ-சம், தேசிய சோஷ-சம், தொழிலக சோஷ-சம். மேலும் நமக்கு என்ன தேவை என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அது மட்டுமே நமக்கு போதுமானதும் கூட. அதற்காக போராட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால் அது நமக்கு வேறு எந்த வழியிலும் கிடைக்க வழியில்லை என்கிற போது போராடியே தீருவோம். அப்படி போராடும் போது திட்டவட்டமாய் அதை பெற்றுவிடும் தீர்மானத்தோடு தான் போராடுவோம். "சுதந்திர தொழிலாளர் கட்சியின்" மிக உறுதியான குறிக்கோளானது தொழிற்சாலையில் பொது நலத்தை கொண்டுவருவதாகும். இது நாட்டின் சோஷ-சம் மற்றும் தொழிற்சாலை முதலீட்டின் மேல் ஆதாரப்பட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மேலும் இயற்கையாகவே அரசியல் பிரிவுகள் பொருளாதார வரிசையில் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் நம்புகின்றோம்.

“தற்போதுள்ள அமைப்பின் தவறுகளினால் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்களின் மீதிருக்கும் ஒரேயொரு அழுத்தம் அல்லது அநீதி என்னவெனில் வேலைவாய்ப்பில் இருக்கும் ஒழுங்கின்மையும், நிச்சயமற்ற தன்மையுமே. இந்த கேள்வியினை நான் மிகவும் அழுத்தத்துடன் பேசிவருவதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும் ஆண் பணியாளர்கள் 1,000,000 பேர் உண்டு. இவர்கள் குடிகாரரோ அல்லது போக்கிரிகளோ அல்லது குறைவான அறிவு உடையவர்களோ கிடையாது. தங்களது சொந்தத் தவறுகளினால் வேலையற்றவர்களாய் இருக்கவில்லை. வேலை கிடைக்காத சூழ்நிலையினால் அவர்கள் வேலையில்லாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். இந்த உண்மையை நான் பலமுறை கூறியிருக்கிறேன். அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் இருந்ததை விட தற்போது கூ-யானது உயர்ந்திருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. ஆனால் வேலையில்லாத காரணத்தினால் இந்த தொழிலாளர்களது நிலைமை உண்மையில் இழிவான நிலைக்கே போய் கொண்டிருக்கிறது. விட்டுவிட்டு அதிகமாக சம்பாதிப்பதைக் காட்டிலும் குறைவான ஊதியமானாலும் தொடர்ந்து சம்பாதிப்பது என்ற நிலைமை உண்மையில் மிகப்பெரிய ஆறுதலான காரியமாகும். வாழத்தேவையான வருமானத்தை ஈட்ட ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் உரிமை கொடுக்கப்படுமாயின், நம்மை மிகவும் சோர்வடையச் செய்யும் அநேக கேள்விகள் இயற்கையிலேயே தானாகவே தீர்க்கப்பட்டுவிடும். தற்போதிருக்கும் சூழ்நிலையானது மிகவும் துயரமானதே. சமீபத்திய கடும் குளிரின் போது சாலையை பெருக்குவதற்கு ஒரு மணிக்கு 6 பென்ஸ் கூ-க்கு 4 மணி நேரம் பணிபுரியும் வேலை கிடைத்தது. ஆயிரக்கணக்கான கூ-யாட்கள் வெளியே தெருக்களில் விடியற்காலை 4 மணி முதல் தாங்கள் வரிசையில் முன்னே நிற்கவேண்டி கடும் குளிரில் நடுநடுங்கி, உதறிக்கொண்டு, பாதி பட்டினியுடன், மனதில் நம்பிக்கையற்று காலை 8 மணிவரை வேலைகிடைக்க நின்று கொண்டிருந்தனர். வேலை கொடுக்கும் கட்டிட வாசல் திறக்கப்பட்டபோது ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொள்ள பெரிய கலவரமே நடந்தது. கேவலம் (48 சென்ட்ஸ்) 2 ஷில்-ங்ஸ்ஸை சம்பாதிக்க அவர்கள் படுபயங்கரமாக

மடிந்து போகும்படி மிதிபட்டு வேலைக்கான வாய்ப்பை பெற உண்மையில் போராடினர். அந்த இடமே அல்லோகலப்பட்டது. பட்டினியாய் இருந்த பெரும் கூட்டம் பின்னா-ருந்து ஆயிரக்கணக்கானோர் மோதித் தள்ளவே, அவர்கள் வாயில்களில் வேலை கிடைக்கவேண்டுமே என்ற வெறியில் நசுக்கப்பட்டனர். இந்த மனிதர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் சோம்பேரிகள் அல்ல.

“தொழிற்சங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தும் கூட, லண்டனில் எந்த திறமையும் இல்லாத சாதாரண கூ-யாளின் வருமானம் ஒரு மணிக்கு வெறும் 6 பென்ஸ் மட்டுமே. கிராமப்பகுதிகளில் இது இன்னும் குறைவாகவே இருந்தது. மிகவும் கூர்ந்து கணக்கிட்டு பார்த்ததில் (2 பெரியோர் 3 குழந்தைகள்) ஒரு சராசரி குடும்பமானது எந்த ஆடம்பர செலவும் இன்றி சாதாரண வசதிகளுடன் வாழ வாரத்திற்கு 3 கினியசுக்கும் (ஆங்கில நாணயம்) குறைவாய் ஏதும் செய்ய இயலாது என்று கூறலாம். இதற்கு சமமான கூ-யை இங்கிலாந்தில் வெகுசில தொழிலாளிகளே சம்பாதிக்கின்றனர். 24 ஷில்-ங்கை (5.84 டாலர்) 7 நாளைக்கு ஒருமுறை ஈட்டும் தொழிலாளி அதில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தை வாடகைக்கு செலவிடவேண்டும். வருடம் முழுதும் வாரம் 2 கினியஸ் சம்பாதிக்கும் வாய்ப்புடைய தொழில் திறமையுடைய ஊழியர் மிகவும் அதிர்ஷ்டவசமானவர் என்று கருதப்பட்டது. எனவே ஊழியர்களில் நல்ல வருமானம் உள்ள வகுப்பினர் என்று கூறப்படுகிறவர்களின் குடும்பங்களும் கூட வறுமை கோட்டிற்கு கீழேயே நிற்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே மிகவும் குறைந்த நாட்களே கூட அவர்கள் வேலையற்றவர்களாய் நிற்பார்களேயாகில் சந்தேகமின்றி மிகவும் கீழான நிலைக்கு அவர்கள் இழுத்துச் செல்லப்படுவார்கள். ஆகவே தான் நமது நாட்டில் ஏழைகளின் எண்ணிக்கை பெருகிவிட்டது.

“லண்டனில் தற்போது ஏறக்குறைய 4,300,000 பேர் வசிக்கின்றனர். 60,000 குடும்பங்கள் (300,000 நபர்கள்) வாரத்திற்கு 18 ஷில்-ங்கிற்கும் குறைவாக சம்பளம் பெற்று வறுமையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். லண்டனின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 8 ல் ஒருவர் தொழிலாளர்களின் விடுதிகளிலோ அல்லது மருத்துவமனைகளிலோ

இறந்து வருகின்றார்கள். லண்டனின் தற்போதைய ஜனத்தொகையில் 16 பேருக்கு ஒருவர் மிகவும் பரம ஏழையாக இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் 43,000 குழந்தைகள் காலை உணவின்றி பள்ளிகளுக்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். 30,000 பேர் வீடுகளின்றியும் 4 பென்னி வாடகைக்கு கூட வீடின்றி தங்க இடமின்றி இருக்கின்றனர்."

இந்த போட்டி இன்னும் சில வருடங்களில் மிகப்பெரிய அளவில் வரப்போவதை தற்போதுள்ள புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. ஆகவே வல்லமையுள்ளவர் எல்லா தேசங்களின் மக்களையும், மிகவும் படிப்படியாக விரைவிலோ அல்லது சற்றுகாலம் கழித்தோ ஒருவரது விருப்பமானது பிறருடைய விருப்பத்தை பொருத்திருக்க வேண்டும் என்றும், தன் சொந்த சொத்துக்களை பாதுகாப்பது போல தன் சகோதரனுடையவைகளை காக்க வேண்டும் என்றும் புரிந்து கொள்ள வைக்கிறார்.

தனது சொந்த லாபத்தை மட்டுமே பார்க்கும் தொழிலாளியைப் போலவே முதலாளியும் செய்வதாக குற்றம் சாட்டுவது மிகவும் நேர்மையானதோ ஞானமானதோ கிடையாது. உண்மையில் செல்வந்தர்களைப் போலவே ஏழைகளும் கூட அதேவிதமான சுயநல போக்குடனேயே இருப்பதை நாம் காணலாம். ஒருவேளை தற்போது ஏழைகளாய் இருப்பவர்களிடத்தில் அவர்களது முதலாளிகளின் செல்வத்தை (அ) ஸ்தானத்தை கொடுத்தால் இவர்கள் உண்மையில் தற்போதைய முதலாளியைக் காட்டிலும் கடுமையானவராயும், தயாள குணம் அற்றவராகவுமே இருப்பார்கள். ஆகவே பணக்காரரை நாம் வெறுக்கவோ, குற்றம் சாட்டவோ செய்யாமல், அதற்கு பதிலாய் தற்போதைய நிலைமைக்கும், தீமைகளுக்கும் காரணமாக காணப்படும் "சுயநலத்தை" வெறுத்து கண்டிப்போமாக. மேலும் முற்றிலுமாய் சுயநலத்தை வெறுத்து தேவனுடைய கிருபையினால் அவர் மாறுதலைக் கொண்டுவந்து, அவர்களது இயல்பான சுயநலத்தை அழித்து அதன் எதிர்மாறான அன்பின் குணங்களை வளரச்செய்து அதன் மூலமாய் ரட்சகரும், மீட்பருமான தேவனுடைய நேசக்குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாய் மாற்றப்படுவோம் என்று ஒவ்வொருவரும் நிச்சயமாய் நம்பக்கடவோம்.

பிரிட்டிஷ் தொழிலாளரைக் குறித்து உயர்திரு. ஜோசப் சேம்பர்-ன் அவர்களின் தீர்க்கத்தரிசனமான வார்த்தைகள்

நமது நாட்களின் புத்திகூர்மையான அரசியல் புள்ளிகளில் ஒருவரான கிரேட் பிரிட்டனின் குடியேற்ற காரியதரிசியான திரு.சேம்பர்-ன் அவர்களின் கண்ணோட்டத்தை பார்ப்போம் :

நகர செருப்புத் தொழிலகத்திற்கு வேலை செய்வதற்காக வந்த வேலையற்ற காலணி தயாரிக்கும் தொழிலாளிகளுக்கான தூதுப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டபோது, அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற எதுவும் தற்கால நிவாரணமாக இருக்குமே தவிர நிரந்தரமாக இருக்காது என்று தெளிவாக விவரித்தார். அதாவது இவ்விதமான கடைகள் வெறுமனே தேவைக்கு அதிகமான சரக்குகளை விநியோகம் செய்துவிட்டு, மற்ற உற்பத்தியாளர்களை எறிந்துவிடும். தற்போது பார்ப்பதற்கு வேண்டுமானால் இந்த தொழில் மிகவும் நலமானதைப் போல் தோன்றலாம். வேலை குறைந்துவிட்டதைப் போல் தோன்றலாம்; உண்மையான திட்டங்கள் வெளி உலகத்துடன் வர்த்தகத்தை உருவாக்கி வாடிக்கையாளர்களை கண்டுபிடித்து அதன் மூலம் அதிவேகமாய் அவர்களது சேவைக்கு அவசியத்தையே கொண்டுவரும். மேலும் அவர் கூறுவதாவது :

"நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் காலணி செய்யப்படும் கடைகளை விட்டு வேறு கடைக்கு மாறிப்போவது இல்லை. ஆனால் அதற்கு பதில் காலணியின் தேவையை அதிகப்படுத்துவதேயாகும். அதுவும் இப்போதிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும்படி இருப்பதாக மட்டுமன்றி வேலையில்லாமல் தவிக்கும் அநேகருக்கும் கூட வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் விதத்தில் தேவைகள் அதிகரிக்கப்படவேண்டும். இதுவே நமக்கு ஒரு பெரும் திட்டமாக இருக்கவேண்டும். அதோடுகூட மற்றுமொரு முக்கியமான குறிப்பும் கூட எங்கள் முன் வைத்தார். அதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக கூறப்போனால் 'இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு சரியான நிவாரணம், தயாரிப்புகளுக்கு புதிய சந்தைகளை பிடிப்பதுதான்.' நாம் தற்போது பழைய சந்தையி-ருந்து வெளிநாட்டு போட்டியினால் வெளியே வீசப்பட்டிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் வெளிநாட்டு

அரசாங்கங்களோ தங்களது சந்தையி-ருந்து நமது தயாரிப்புகளை ஒதுக்கிவிட்டன. ஆகவே நமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் சந்தைகளை நாம் அதிகப்படுத்தவில்லையெனில், ஏற்கெனவே மிகவும் மோசமான நிலையி-ருக்கும் நமது சூழ்நிலை, கூடிய விரைவில் இன்னும் மோசமான நிலைக்கு தள்ளப்படும். மேலும் வரப்போகும் குழப்பங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான காரணமான ஆர்வமானது ஒருவேளை விளைவுகளை கொண்டுவரலாம் என நான் காண்கிறேன். பொதுவான ஒரு முறையில் இந்த விஷயத்தை நான் உங்கள் முன் வைக்கிறேன். ஆனால் அவ்விதமான அரசாங்கத்தை குறித்தோ, அல்லது ஏதாவது ஒரு கமாண்டரை குறித்தோ அவர்களது செயல்களை குறித்து விமர்சனத்தை கேள்விப்படுவீர்களாகில், பிரிட்டிஷ் பேரரசருக்கும் சேர்த்தே கூறுவது என்னவெனில், இது ஏதோ சண்டைபோட ஆவலுள்ள ஒரு கேள்வி என்று விட்டுவிடவேண்டாம் என்று மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிலவேளைகளில் இதை நம்பியே தீரவேண்டும் என்று கட்டயமாய் தூண்டப்படுவீர்கள். இது ஏதோ ஒரு காரணமற்ற சண்டை என்று நினைக்கவேண்டாம். ஆனால் உண்மையில் ஆங்கிலேயர் எப்போதும் தொடர்ந்து செய்துவரும் ஒரு காரியத்தை குறித்ததொரு கருத்தாகும். இவர்கள் உலகின் பல இடங்களில் தொடர்பு கொண்டு வியாபார ஸ்தலங்களை விஸ்தாரப்படுத்தி விட்டிருக்கின்றனர். ஆகவே சரியான உபாயம் செய்யப்படாவிடில், அதுவும் தொடர்ந்து செய்யப்படாவிடில் இதையும்விட படுபயங்கரமான பின் விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டிய தூரம் அதிக தொலைவில் இருக்காது."

தொழில் ஆர்வத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட தேசிய தாக்குதல்

இங்கு பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் பேரரசின் விரிவாக்கத்தை குறித்த சில இரகசியங்களை நாம் கூறுகிறோம். பிறதேசங்களுக்கு அறிவுப்பூர்வமான ஆளுகையையும் நல்ல ஒரு அரசாங்கத்தையும் கொடுப்பதற்கோ அல்லது வெறும் மண்ணாசை அல்லது அதிகார ஆசையினால் மட்டுமோ பிற நாடுகளை ஆக்கிரமிக்கவில்லை. ஆனால் இது "தொழில் போட்டி" என்கின்ற வியாபார போட்டியின் நிமித்தமே இப்படி செய்யப்பட்டது. பல நாடுகள் வென்று கைப்பற்றப்பட்டன. ஆனால் பழங்காலத்தைப் போல வெறும் கொள்ளையடிக்கவோ (அ) சூறையாடுவதற்கோ அல்ல. ஆனால் அங்குள்ளவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கோ அல்ல, தங்களது வர்த்தகத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவேயாகும். இந்தவகைப் போரில் கிரேட் பிரிட்டன் மிகவும் வெற்றி நடைபோடுகிறது. இதன் பலனாக அதனுடைய செல்வம் ஏராளமாகப் பெருகி அதனை அருகிலும் வெளிநாடுகளிலும் முதலீடு செய்கிறது. தேவைக்கு மிஞ்சிய சரக்குகள் விநியோகத்தில் இதுவே முத-டம் வகிக்கிறது. முத-ல் வெளிநாட்டு சந்தையை தேடியது. பருத்தி மற்றும் இரும்பு ஆலைகளில் ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் நீண்ட நாட்களாகவே இந்த நிலை நீடிக்கிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் 1865ம் ஆண்டின் உள்நாட்டுப் போரைத் தொடர்ந்த இயந்திரங்களை குறித்த விழிப்புணர்வானது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டம் வரைக்கும் வியாபாரத்தின் மையப்பகுதியாய் அனைவரது கவனத்தை கவர்ந்த இடமாக இந்த தேசத்தை மாற்றி விட்டது. இயந்திரங்களை குறித்த விழிப்புணர்வானது எல்லா நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கும் பரவி, அதன் மூலம் வெளிநாடுகளின் தேவைகளையும் கூட பார்க்கும்படி இவர்களது கவனம் திருப்பப்பட்டது. இதைத்தான் திரு.சாம்பர்-ன் வெளிநாட்டு போட்டி என்று குறிப்பிடுகிறார். எல்லா வெளிநாட்டு அரசியல்வாதிகளும் இவர் குறிப்பிட்டு கூறுவதை கூர்ந்து கவனிக்கின்றனர். அதாவது உலக சந்தைகளானது விரைவில் பொருட்களால் நிரப்பப்படுகின்றன. இயந்திரங்களும், நாகரீக வளர்ச்சியும் படுவேகமாய் முன்னேறி, வெளிநாட்டு சந்தைகளுக்கு இனிமேல் இடமில்லை என்று கூறும் காலம் வரப்போகிறது. அதுமட்டுமன்றி அறிவுப்பூர்வமாய் அவர் கூறுவதென்னவெனில் "தீமைகள் பாதாளத்தைப் போல் தற்போது பயங்கரமாய் இருக்கின்றன. இதைவிட படுமோசமான பின்விளைவுகளைச் சந்திக்கும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை" என்கிறார்.

*1896*ல் பிரிட்டிஷ் பேரரசரின் தேசப்பிரதிநிதியாக திரு.சாம்பர்-ன் அவர்கள் பிரிட்டிஷின் குடியேற்ற நாடுகளின் பிரதிநிதி கூட்டத்தைக் கூட்டினர். தொழிற்போட்டியை குறித்து கூடிப் பேச ஒருவருக்கொருவர் பிறரது கருத்துக்களை பெரிதும் மதித்து கலந்துரையாட ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணித்து

பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு பிரிட்டன் நாடானது தனது நாட்டு ஜனங்களின் தேவைக்கும் மேலான சரக்குகளை தொழிற்சாலைகளில் உருவாக்கி வருவதையும், இதினிமித்தம் இந்த அதிகப்படியான உற்பத்தியை விற்க வெளிநாடுகளின் சந்தைகளை தேடிப் போகவேண்டி இருப்பதையும், தானே தடையற்ற வர்த்தகத்துக்காக வாதிட்டு கொண்டிருப்பதனால், அதற்கு ஏற்ற வகையில் எந்தவித கட்டாயமும் இன்றி தனது வர்த்தகக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் தனது குடியேற்ற நாடுகளை வைத்திருக்கிறது. மேலும் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, பிரான்சு, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் போட்டியி-ருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் வகையிலான ஒரு விலை நிர்ணய பட்டியலை ஏற்படுத்தி தன்னையும் குடியேற்ற நாடுகளையும் சுற்றி ஒரு வே-யை எழுப்பிக் கொள்ளும் எண்ணத்தோடு கிரேட் பிரிட்டனில் இந்தப் பேரவை கூடியது.

ஆப்பிரிக்காவில் வெற்றிகண்டபோது பிரான்சு, இத்தா-, கிரேட் பிரிட்டனும் இதைத்தான் கருதின. அதாவது வர்த்தக போட்டியானது மிகவும் கடுமையாக இருப்பதையும் இது இன்னும் அதிகமாவதும், மட்டுமன்றி தவிர்க்கமுடியாத நிலைக்கு மாறக்கூடும் என்றும், ஆகவே அவர்கள் சில சந்தைகளை தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தை உணர்ந்தனர். கீழ்க்கண்ட பத்திரிக்கை செய்தி இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது:

“1896 ஜூன் 9ல் வாஷிங்டன்னில் பென்சில்வேனியா மாநிலத்தை விட பெரியதும், மிகவும் மண்வளம் நிறைந்ததுமான (Djallon) ஜாலான் நாட்டின் முக்கிய நகரமான “டிம்புக்டோ” (Timbuctoo) என்ற இடத்தை பிரான்சு கைப்பற்றியதை குறித்த அரசாங்க அறிக்கை வெளிவந்தது. அந்த அறிக்கையின் தொடக்கத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்கள் குடியேற்ற பகுதிகளை தீவிரமாய் பெருக்குவதினால் ஆப்பிரிக்காவுடன் அமெரிக்கா கொண்டுள்ள வர்த்தகத்தின் ஆபத்தைக் குறித்து உள்நாட்டுத் துறைக்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமான ஒரு அறிக்கையை (Goree-Dakar) கோரிடாக்கரில் அமெரிக்க நாட்டின் அரசாங்க பிரதிநிதி ஸ்ரைக்லேண்ட் (Strick Land) என்பவர் கூறினார். பிரெஞ்சு குடியேற்ற பிரதேசங்களின் சந்தைகளில் மேலும் மேலும் பாதகத்தை விளைவிக்கக் கூடிய விதத்தில் வெளிநாட்டு

சரக்குகளுக்கெதிரான 7% வரியை பிரான்சு எப்படி சர்வாதிகாரத்துடன் விதிக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டினார். இதனிமித்தமாக அந்தப் பகுதிகளில் ஏற்கெனவே நல்ல வியாபார லாபத்தை அனுபவித்துவந்த அமெரிக்க நாட்டின் வர்த்தகம் நசுக்கப்படுவதை விவரித்தார். பாதுகாப்பான விலை பட்டியலை நிர்ணயித்துக் கொள்வதன் மூலம் நம்மிடமிருந்து ஆப்பிரிக்க கண்டம் முழுவதுமே உண்மையில் ஒரு பாதுகாப்பு அரணை நிர்மாணித்துக் கொள்ளும் முயற்சி தற்போது துவங்கிவிட்டது. இப்படியாய் ஒரு தேசம் நல்ல முயற்சியுடன் இதை தற்போது செயல்படுத்துமாயின் மற்ற நாடுகளில் தங்களுக்குண்டானவைகளை சமன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் குறித்த காலத்தில் காரியங்களை நடப்பிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.”

உண்மையில் (சமூகத்தின்) பூமியின் மீது வரப்போகும் காரியங்களை குறித்து எதிர்பார்த்து ஜனங்களின் இருதயமானது பயத்தினால் சோர்ந்து போகிறது; வரப்போகிறதாய் அவர்கள் காணுகிறதை எதிர்நோக்க அவர்கள் இன்னும் மேலான வழிகளில் தங்களை தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பிரிட்டிஷ், இத்தா- மற்றும் பிரெஞ்சு தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காகவே ஏற்கெனவே முன்கூறிய பொதுவானதொரு தொழில் போர் நடப்பதாகவோ, உலகத்தின் பிற பேரரசுகளும், பிரிட்டிஷ் அரசும் விரிவாக்கம் செய்வதாகவோ யாரும் நினைத்துவிடக்கூடாது. நிச்சயமாய் அப்படி அல்ல. தொழிலாளிகளின் காரியம் ஒரு தற்செயலானது. அது முக்கியமாய் பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் தங்கள் லாபங்களை குவிக்கவும் “கடைசி நாட்களில் பொக்கிஷத்தைச் சேர்க்கவும்” (யாக் 5:3) புது இடங்களை தேடுகின்றனர்.

ஜெர்மனியின் சமுதாய மற்றும் தொழிற்போர்

ஜெர்மனி ரெய்ச் ஸ்டேக்கின் சமுதாய ஜனநாயக கட்சியின் தலைவரான “ஹெர் லெப் நெச்ட்” (Harr Liebknecht) 1896 ஜூலையில் பிரிட்டனுக்கு சென்றிருந்தார். அவர் லண்டனின் “டெய்-க்ரானிக்கள்” என்ற பத்திரிக்கைக்கு அளித்த பேட்டியி-ருந்து சில குறிப்புகளை கீழே கூறுகிறோம்:

"ஜெர்மனி பாராளுமன்றத்தில் எங்களது சமுதாய ஜனநாயக கட்சியானது மட்டுமே பலமான தனி கட்சியாகும். சென்ற தேர்த-ன் போது நாங்கள் 1,880,000 ஓட்டுகள் பெற்று வென்றிருக்கிறோம். ஜெர்மென் ரெய்ச்ஸ்டேக் ஒப்புதல் அளிக்கப்போவதில்லை என்றாலும், நாங்கள் மாபெரும் போர் படைகளின் செலவுகளை குறித்த பிரச்னையினால் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்படுவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை குறித்து எடுக்கப்படும் ஓட்டெடுப்பில் நாங்கள் மற்றுமொரு மில்-யன் ஓட்டுகள் எங்களுக்கு கிடைக்கும் என எதிர் நோக்குகின்றோம்.

"அப்படியானால் ஜெர்மெனியில் சண்டையிடும் குணம் வலுவாக இல்லையா?

"சண்டையிடும் குணம் ஜெர்மெனியில் இல்லாதிருந்தது. ஐரோப்பிய மக்களிலேயே ஜெர்மெனியில் மட்டும் தான் இராணுவ முறைமைகளினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு சோர்வுற்று இருந்தனர். சோஷ-ஸ்டுகளாகிய நாங்கள் அந்த முறைமையை எதிர்ப்பதில் தலைமை ஏற்று நின்றோம்.

"மேலும் இராணுவ ஆட்சியை எதிர்க்கும் இந்த இயக்கமானது ஐரோப்பா முழுவதுமே வியாபித்து இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா?

"நான் மிகவும் நிச்சயத்துடன் கூறுவது: பிரான்சு, ஜெர்மனி, பெல்ஜியம், இத்தா- மற்றும் டென்மார்க் பாராளுமன்றங்களில் சோஷ-சப் பிரதிநிதிகள் (உண்மையில் அதிகமான எண்ணிக்கையில்) மரணம் வரை இதற்காய் போராடுகின்றனர். இந்த முறை லண்டனில் "சர்வதேச கூடுகை" இடம் பெறும் போது வந்திருக்கும் சோஷ-ச பிரதிநிதிகள் யாவரும் பொதுவான நடவடிக்கை ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்வதற்காக ஒரு கூட்டத்தை கூட்டுவார்கள். ஜெர்மனியை பொருத்தமட்டில் அதனுடைய ராணுவ முறைமைகளினால் தேசம் முழுவதுமே நாசப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. நாம் புதிய தேசத்தவர் நமது உற்பத்தியாளர்கள் யாவருமே மிகவும் இளமையானவர்கள் அதனால் இங்கிலாந்துடன் நாம் போட்டி போடலாம்.

"பிறகு வெளிநாட்டு போட்டியாளர்களை குறித்து நீங்களும் கதறுகிறீர்களா?"

"ஆம், எங்களை பொறுத்தமட்டில் இது மிகவும் நிஜமான ஒன்று. எங்களுக்கு பத்திரிக்கை சுதந்திரமோ அல்லது பொதுகூட்ட சுதந்திரமோ இல்லை என்பதை உங்களுக்கு காட்டுவோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக நீங்களோ இவை இரண்டையுமே பெற்று இருக்கிறீர்கள். ஆகவே தான் எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு இங்கிலாந்தில் மட்டும் தற்போதைய பொருளாதார முறையானது மற்ற இடத்தைக் காட்டிலும் அத்தனை ஆழமாக, உறுதியாக வேரூன்றி விட்டது என்ற உண்மையை நான் கண்டுகொண்டேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக போராடுவதற்கென்றே நமக்கு ராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமை பற்றிய போதனை உண்டு; மேலும் இராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமைகளும், அரசியல் உரிமைகளும் சேர்ந்து இருக்க முடியாது என்பதை ஆங்கிலேயராகிய நீங்கள் 200 வருடங்களுக்கு முன்னமே கண்டு கொண்டீர்கள்.

"பின்னர் வெகுகாலத்துக்கு முன்னே ஒரு மாபெரும் மாறுதலை எதிர்பார்த்தீர்களா?

"நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஜெர்மனியின் தற்போதைய முறைமையானது அவர்கள் எதிர்கொண்டிருக்கும் மிகப்பெரிய அதிருப்திகரமான சூழ்நிலைக்கு காரணமாகிவிட்டது.

"மேலும் ஜெர்மனியின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமையை குறித்து உங்களால் ஏதாவது கூறமுடியுமா? எங்களுக்கு இங்கு இருப்பதைப் போலவே உங்களுக்கும் அங்கே நில சம்மந்தமான பிரச்னை ஒன்று உண்டு.

"ஜெர்மனியில் 5 மில்-யன் சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவரும் கூடிய விரைவிலேயே நாசமடையப் போகிறார்கள். அவர்களது நிலைமையை கூறவேண்டுமாயின் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்களது சொத்துக்களின் மொத்த மதிப்பிற்கும் மேலான தொகைக்கு அதனை அடகு வைத்திருக்கின்றனர். விளைகின்ற "ரை" மற்றும் "ஓட்ஸின்" கலவையால் தயாரிக்கப்பட்ட ரொட்டிகளே எங்கள் குடியானவர்களின் ஆகாரம். உண்மையில் இங்கிலாந்தில்

ஜெர்மெனியைக் காட்டிலும் எல்லா வகை உணவுகளுமே ம-வான விலையாக இருக்கின்றன.

"ஆனால் உங்கள் உற்பத்தியாளர்கள்?

"உற்பத்தியை நாங்கள் இப்போது தான் ஆரம்பிக்கின்றோம். எங்களது தொழிற்சாலைகளின் முறைமைகள் 1850-ருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டவைகள், ஆனால் அதன் பலன்கள் உங்கள் தேசத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானதாகவே இருக்கிறது. நாங்கள் மிகவேகமாக இரு பிரிவினராய் பிரிந்து வருகிறோம். ஒரு பக்கம் உழைக்கும் வர்க்கம் மறுபக்கம் முதலீட்டாளர்கள் அல்லது நிலஉரிமையாளர்கள். தற்போதிருக்கும் பொருளாதார நிலைமையினால் எங்களது நடுத்தரவர்க்கம் முற்றிலுமாய் அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் இன்னும் தாழ்ந்த நிலைமைக்குச் சென்று உழைக்கும் வர்க்கமாக மாறும்படி விரட்டப்படுகின்றனர். இதைவிட மேலாக சொல்ல வேண்டுமாயின் எங்களது கட்சியின் அசாதாரணமான வெற்றியானது இதற்கு மிக முக்கிய காரணம் என்று நான் கூறுவேன்.

"நீங்கள் இங்கிலாந்தில் செய்வதைப் போல் நாங்கள் இரண்டு கட்சியினரையும் மிகவும் துல்-யமாக பிரிக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சமுதாய ஜனநாயக கட்சியான நாங்கள் எங்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்குமேயாகில் யாருடனும் சேர்ந்து உழைப்போம். எங்களிடையே 3 பெரிய கட்சிகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. எங்களோடுகூட மிதவாதிகளும், கத்தோ-க்க மத்திய கட்சியும் இருக்கின்றனர். எங்களிடையே இருக்கும் "மிதவாதிகள்" உங்கள் நாட்டவரிடமிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானவர்கள். அவர்களுக்கு பழையபடி "பிரபுக்களாட்சி"க்கே போய் விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாக தற்போதைய மிக மோசமான நிலைமையே காரணமாகும். கத்தோ-க்க மத்திய கட்சியையோ பொருளாதார நிலைமை இரண்டாக பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதில் ஒரு பகுதி எங்களுக்கும் மறுபகுதி மிதவாதிகளுக்கும் போய் சேரும். அப்போது என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்போம்.

"ஹெர் -ப் நெட் சமுதாய இயக்கத்தை குறித்த பாரம்பரியத்தை மிகத்தெளிவாக கூறியிருக்கிறார். ஜெர்மனியில்

சமுதாய ஜனநாயக கட்சியின் மிகவேகமான வளர்ச்சியானது நாட்டில் நிலவிவரும் தொழிற்பொருளாதாரத்தின் புதிய வழிமுறையினால் ஏற்பட்டதே. மேலும் இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்சு நாடுகளுடன் பொருளாதார முன்னேற்றத்தோடு போட்டியிட ஜெர்மனியானது மிகத்தீவிரமாய் போராடவேண்டியிருக்கிறது."

ஏழை-பணக்காரர் என்ற இரு பிரிவு மக்களிடையே ஏற்படுத்துகிறதான வருத்தம் மற்றும் பிரிவினை குறித்து இந்த ஞானமுள்ள மனிதர் மிகவும் தெளிவாய் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடும்படியாய் தெரிகிறது. (1) விவசாயிகளை பாதிக்கின்ற நிலத்தைப் பற்றிய பிரச்னை. (2) முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் இடையே இருக்கும் உறவை உள்ளடக்கிய பொருளாதாரம் அல்லது பணத்தைப் பற்றிய பிரச்னை. (3) உள்நாட்டுக்கும், வெளிநாட்டுக்கும் இருக்கும் போட்டியோடும், விநியோகம் மற்றும் தேவை ஆகியவற்றுடன் சம்பந்தபட்டதாகிய பொறியாளர்களுக்கு லாபகரமான வேலைவாய்ப்பை தேடுவதைப் பற்றிய தொழில் ரீதியான பிரச்னை. இவ்வித பிரச்னைகளினால் உலகளாவிய, வரப்போகின்ற புரட்சி, சர்வதிகாரம் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ள தயாராகிவரும் ஒவ்வொரு நாகரீகமடைந்த நாடுகளும் குழப்பமடைந்துள்ளன. இதுவே ஆயிரவருட ஆட்சிக்கான ஆயத்தமாகவும் காணப்படுகிறது.

ஹெர் -ப்நெட் லண்டனின் தொழிற்சங்கப் பேரவைக்கு பிரதிநிதியாக (ஜூலை 1896) இருந்தார். அந்தப் பேரவையில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

"சர்வதேச தொழிலாளிகளின் இந்த கூட்டமானது (சர்வதேச சகோதரத்துவத்துக்கும், மனித முன்னேற்றத்துக்கும், உலக நாடுகளிடையேயான சமாதானமே மிகவும் அவசியம் என்று புரிந்துகொண்ட படியாலும், உலக மனிதருக்கு போரில் விருப்பம் இல்லையென்பதாலும், ஆனால் தொழிலாளிகளின் உண்மையான எல்லா நன்மைக்கும் எதிராக, உலக சந்தையையே தங்களது நன்மையை கருதி தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டிலேயே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசையும் சுயநலமும் கொண்ட தற்போதிருக்கும் ஆளும் கூட்டத்தாராலே போர் வருகின்றது.) பல்வேறு தேசத்தாராகிய தொழிலாளிகளுக்கு இடையே உண்மையில்

எந்த சச்சரவும் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் யாவருக்கும் பொதுவான எதிரி யார் என்றால் அது முதலாளிகளும், நிலச் சொந்தக்காரராகிய வகுப்பினருமே. ஆகவே போரின் ஆணிவேராகக் காணப்படும் இந்த முதலாளித்துவத்தையும், நில உரிமையாளர் என்ற சமுதாய முறைமையை ஒழிப்பதே, போரை தடுத்து சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த ஒரே வழியாகும். ஆதலால் தயாரிப்பு, விநியோகம் மற்றும் கொடுக்கல் வாங்க-ல் சோஷ-சத்தை பரப்பிவிடுவதால் மட்டுமே இந்த முறைமைகளை வீசி எறிய முடியும் என்பதால் இதை செய்யவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது; மேலும் கூறுவது என்னவெனில் தேசங்களுக்கிடையே இருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து வேறுபாடுகள் போர் இல்லாமல், பேசி தீர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்; மேலும் இந்த கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்றொரு விஷயம் என்னவெனில், தொழிலாளர் யாவருக்கும் சர்வதேச அளவில் ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரமே, வேலை நேரம் என்று தீர்மானிக்கப்படுவதே ஆகும். ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரமே வேலை நேரம் என்பதை அரசாங்கங்களும் கூட உடனடியாய் சட்டப்படி கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் முதலாளி வர்க்கத்தின் கையி-ருக்கும் இன்றைய அரசியல் அமைப்பை உழைக்கும் வர்க்கம் மேற்கொண்டால் தான் அவர்கள் பொருளாதார மற்றும் சமுதாய அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுபடமுடியும்; மேலும் எல்லா நாடுகளிலுமே உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தபோதும், எல்லா பெண் தொழிலாளிகளும் ஓட்டுரிமையை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆகையால் அவர்களால் அரசிய-ல் தீவிர பங்கெடுக்க முடியவில்லை. இந்த தொழிலாளர்களது கூட்டமானது உலகெங்கிலும் ஓட்டுரிமையை அளிக்கும் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்து அதற்காக தொடர்ந்து முயற்சி செய்வதாக உறுதியும் எடுத்துக்கொண்டது."

இந்த நாட்களில் மனுக்குலமானது மற்றுமொரு பக்கம் வேறொரு அரக்கனாலும் கூடத் தாக்கப்படுகிறது

வர்த்தகம் மற்றும் உற்பத்திக்கான மாபெரும் கூட்டுறவுகளின் நிறுவனங்கள், போட்டியின் மற்றுமொரு விளைவாக இருக்கின்றது. வரப்போகும் "அக்கினிக்கு" இவைகள் மிக முக்கியமான காரணிகளாய் இருக்கின்றன. இந்த மாபெரும் கூட்டுறவுகளினால் சிறிய கடைகளும், பண்டக சாலைகளும் கூட்டமின்றி காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் இவ்வகை பெரிய நிறுவனங்களைப் போல லாபமான முறையில் சரக்குகளை வாங்கவோ அல்லது விற்கவோ இயலாது. இந்த பெரிய நிறுவனங்கள் அதற்கு மாறாக "டிரஸ்ட்" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு கூட்டமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளதால், பெரியளவில் வியாபாரத்தை செய்ய இயலுகிறது. இவைகள் உண்மையில் தன்னைப் போ-ருக்கும் பெரிய நிறுவனங்களைத்தவிர வேறு சிறுசிறு போட்டியாளர்களை அழிக்கவே ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. மேலும் தங்களது முதலீடு மற்றும் நிர்வாகத்தின் எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்றவாறு உழைக்கவே இவை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திசையில் உலகத்தை மாபெரும் மக்களாட்சி வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனெனில் இந்த திட்டமானது பரவி வருகிறது. "டிரஸ்ட்டுகளின் வளர்ச்சி" என்ற தலைப்பில் *1896* செப்.2ல் "தி நியூயார்க் வோல்டு" என்ற பத்திரிக்கையில் கீழ்க்கண்ட பட்டியல் வெளியானது. இதை கவனிக்கவும் :

விலையை நிர்ணயிக்கவும், உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்தவும் வியாபாரத்தில் தனி உரிமை பெறவும் அபாயகரமான சட்டத்தால் மக்களை சூறையாடவும் கூட்டு சேர்ந்திருக்கும் *139* நிறுவனங்களின் பட்டியல் :

பெயர்		**முதலீடு**
இறைச்சி மற்றும் மளிகை டிரஸ்ட்	-$	*100,000,000*
சர்க்கரை டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	*75,000,000*
ஈயம் டிரஸ்ட்	-	*30,000,000*
ரப்பர் டிரஸ்ட், நியூஜெர்சி	-	*50,000,000*
கொசாமர் ரப்பர் டிரஸ்ட்	-	*12,000,000*
நிலக்கரி கூட்டு, பென்சில்வேனியா	-	*85,000,000*
கோடாரி (Axe) டிரஸ்ட்	-	*15,000,000*
தூண்டில் கப்பி டிரஸ்ட், சிக்காகோ	-	*10,000,000*
பிஸ்கெட் மற்றும் கெட்டி பிஸ்கெட் டிரஸ்ட்	-	*12,000,000*

போல்ட் மற்றும் நட் டிரஸ்ட்	-	$ 10,000,000
கொதிகலன் டிரஸ்ட், பிட்ஸ்பார்க், பா	-	15,000,000
போரக்ஸ் டிரஸ்ட், பென்சில் வேனியா	-	2,000,000
துடைப்பம் டிரஸ்ட், சிக்காகோ	-	2,500,000
ப்ரஷ் டிரஸ்ட், ஒஹியோ	-	2,000,000
பட்டன் டிரஸ்ட்	-	3,000,000
கார்பன் மெழுகுவர்த்தி டிரஸ்ட், க்ளீவ் லேண்ட்	-	3,000,000
தோட்டா டிரஸ்ட்	-	10,000,000
சவப்பெட்டி மற்றும் அடக்கம் செய்யும் சாதனங்களின் டிரஸ்ட்	-	1,000,000
விளக்கெண்ணெய் டிரஸ்ட், செயிட். லூயிஸ்	-	500,000
செயற்கை தந்தம் டிரஸ்ட்	-	8,000,000
சிகரெட் டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	25,000,000
இனிப்பூட்டப்பட்ட கெட்டிப்பால் டிரஸ்ட், இல்-னாய்ஸ்	-	15,000,000
செப்பு / தாமிர பாளங்கள் டிரஸ்ட்	-	20,000,000
செப்பு / தாமிர தகடு டிரஸ்ட்	-	40,000,000
கார்டேஜ் டிரஸ்ட், நியூ ஜெர்சி	-	35,000,000
பீங்கான் சாமான்கள் டிரஸ்ட்	-	15,000,000
பருத்தி கன ஆடை டிரஸ்ட்	-	10,000,000
பருத்திக் கொட்டை எண்ணெய் டிரஸ்ட்	-	20,000,000
பருத்தி நூ-ழை, நியூ ஜெர்சி	-	7,000,000
மின்சார சாதனங்களின் டிரஸ்ட்	-	10,000,000
கண்ணாடிகல் டிரஸ்ட், பென்சில் வேனியா	-	8,000,000
பழ ஜாடி டிரஸ்ட்	-	1,000,000
முலாம்பூசிய இரும்பு எஃகு டிரஸ்ட், பென்சில் வேனியா	-	2,000,000
கிராம்பு டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	2,000,000
அறுவடை டிரஸ்ட்	-	1,500,000
கீல் (கதவு, ஜன்னல்) டிரஸ்ட்	-	1,000,000

கடினமான பிளாஸ்டிக் டிரஸ்ட்	-	$ 500,000
தோல் பலகை டிரஸ்ட்	-	500,000
ஆளிவிதை எண்ணெய் டிரஸ்ட்	-	18,000,000
சுண்ணாம்பு டிரஸ்ட்	-	3,000,000
அச்சு டிரப்ஸ், நியூ ஜெர்சி	-	11,500,000
ரயில் என்ஜின் சக்கர டிரஸ்ட்	-	2,000,000
பளிங்குக்கல் சேர்க்கை / கூட்டு	-	20,000,000
தீப்பெட்டி டிரஸ்ட்	-	8,000,000
மொராகோ தோல் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
ஓட்ஸ் உணவு டிரஸ்ட், ஒஹியோ	-	3,500,000
மெழுகுத்துணி டிரஸ்ட்	-	3,500,000
காகிதப்பை டிரஸ்ட்	-	2,500,000
பிட்ச் (Pitch) டிரஸ்ட்	-	10,000,000
கண்ணாடி தட்டு டிரஸ்ட், பிட்ஸ் பர்க், பா	-	8,000,000
சிறிய மேஜை கரண்டி, முள் கரண்டி, கத்தி டிரஸ்ட்	-	2,000,000
பவுடர் டிரஸ்ட்	-	1,500,000
பாதுகாப்பான்கள் டிரஸ்ட், மேற்கு வர்ஜீனியா	-	8,000,000
பழச்சுளை டிரஸ்ட்	-	5,000,000
அரிசி டிரஸ்ட், சிக்காகோ	-	$ 2,500,000
பாதுகாப்பு பெட்டகம் டிரஸ்ட்	-	2,500,000
உப்பு டிரஸ்ட்	-	1,000,000
மணல் கட்டி டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	1,000,000
சுகாதார/ கழிவறை சாதனங்கள் டிரஸ்ட், டிரண்டன் N.J	-	3,000,000
உப்புக்காகித தாள் டிரஸ்ட்	-	250,000
கண்ணாடி கதவு, ஒருபக்க மூடுதிரை, டிரஸ்ட்	-	1,500,000
வாள் டிரஸ்ட், பென்சில் வேனியா	-	5,000,000
பள்ளி புத்தக டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	2,000,000

பள்ளி சாதனங்கள் டிரஸ்ட், சிக்காகோ	-	$ 15,000,000
கழிவு குழாய் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
இறைச்சி குத்திவைக்கும் கம்பி டிரஸ்ட்	-	60,000
தாதுபொருள் உருக்கும் டிரஸ்ட், சிக்காகோ	-	25,000,000
கருமான் டிரஸ்ட், மிச்சிகன்	-	500,000
சோப்பு டிரஸ்ட்	-	500,000
சோடா தயாரிப்பு சாதனங்கள் டிரஸ்ட், ட்ரென்டன், நியூஜெர்சி	-	3,750,000
தையல் இயந்திர உபரிபாக டிரஸ்ட்	-	2,500,000
கடற்பஞ்சு டிரஸ்ட்	-	500,000
பசை டிரஸ்ட், கென்டக்கி	-	10,000,000
வியாபார எஃகு டிரஸ்ட்	-	25,000,000
எஃகு தண்டவாள டிரஸ்ட்	-	60,000,000
அடுப்பு-வாரியம் டிரஸ்ட், கிரான்ட் ரேப்பிட்ஸ், மிச்சிகன்	-	200,000
வைக்கோல் வாரியம் டிரஸ்ட், க்ளீவ் லேண்ட், ஒஹியோ	-	8,000,000
வார்ப்பு எஃகு டிரஸ்ட்	-	5,000,000
டீசல் (Teazle) டிரஸ்ட்	-	200,000
எஃகு தகடு டிரஸ்ட்	-	2,000,000
கல்லறைக்கல் டிரஸ்ட்	-	100,000
தகரப் பெட்டி டிரஸ்ட்	-	2,500,000
நீண்ட குழல் டிரஸ்ட்	-	11,500,000
அச்சு டிரஸ்ட்	-	6,000,000
குடை டிரஸ்ட்	-	8,000,000
நீராவி அடுப்பு டிரஸ்ட்	-	1,000,000
சுவர் அலங்கார காகித டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	20,000,000
கடிகார டிரஸ்ட்	-	30,000,000
சக்கர டிரஸ்ட்	-	1,000,000

பழவகை உணவு டிரஸ்ட்	-	$ 500,000
கண்ணாடி ஜன்னல் டிரஸ்ட்	-	20,000,000
கம்பி டிரஸ்ட்	-	10,000,000
ஸ்குரு டிரஸ்ட்	-	10,000,000
கம்பளி தொப்பி டிரஸ்ட், நியூஜெர்சி	-	1,500,000
பரிசு பொருள் சுற்றும் காகிதம் டிரஸ்ட்	-	1,000,000
மஞ்சள் தேவதாரு (Yellow pine) டிரஸ்ட்	-	2,000,000
மெருகேற்றிய தோல் டிரஸ்ட்	-	5,000,000
சாயம் மற்றும் ரசாயண பொருள் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
மரத்துண்டுகள் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
கல் உப்பு குழுமம்	-	5,000,000
கப்பற்துறை கிடங்கு குழுமம்	-	1,000,000
பச்சைக் கண்ணாடி டிரஸ்ட்	-	4,000,000
இரயில் என்ஜின் டிரஸ்ட்	-	5,000,000
உறைகள் குழுமம் (Envelope)	-	5,000,000
நாடா டிரஸ்ட்	-	18,000,000
இரும்பு மற்றும் நிலக்கரி டிரஸ்ட்	-	10,000,000
பஞ்சு ஆலை (Press) டிரஸ்ட்	-	6,000,000
சிறு ஆணி (Tack) டிரஸ்ட்	-	3,000,000
ஆடை துணி-முறுக்கும் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
பனிப்படர்வை அகற்றும் நீண்ட மண்வெட்டி டிரஸ்ட்	-	200,000
இரும்பு கூட்டுறவு (டிரஸ்ட்)	-	60,000,000
காகிதப் பெட்டி டிரஸ்ட்	-	5,000,000
பெட்ரோ-ன் கழிவு கரி டிரஸ்ட்	-	15,000,000
போதை பொருள் டிரஸ்ட்	-	5,000,000
இனிப்புப் பண்டங்கள் டிரஸ்ட்	-	2,000,000
வாயு டிரஸ்ட்	-	7,000,000
திராவகம் டிரஸ்ட்	-	2,000,000

நிலக்கடலைத் தோல் டிரஸ்ட்	- $	2,000,000
கார்நிஜிக் (carnegie) டிரஸ்ட்	-	25,000,000
இல்-னாய்ஸ் ஸ்டீல் டிரஸ்ட்	-	50,000,000
பித்தளை டிரஸ்ட்	-	10,000,000
ஹாப் பயிர் குழுமம்	-	500,000
மாவு டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	7,500,000
அமெரிக்க சோள அறுவடையாளர் டிரஸ்ட்	-	50,000,000
பன்றி இறைச்சி குழுமம் மிஸ்ஸவுரி	-	20,000,000
கொலராடோ நிலக்கரி குழுமம்	-	20,000,000
சலவைப் பொடி குழுமம்	-	10,000,000
சாயம் / பெயின்ட் குழுமம், நியூயார்க்	-	2,000,000
கோதுமை (Buck Wheat) டிரஸ்ட், நியூயார்க்	-	5,000,000
ரோமம் குழுமம், நியூஜெர்சி	-	10,000,000
மெல்-ய காகித டிரஸ்ட்	-	10,000,000
பணவிவர பதிவேடு டிரஸ்ட்	-	10,000,000
மேற்கத்திய மாவு டிரஸ்ட்	-	10,000,000
ஸ்டீல் மற்றும் இரும்பு குழுமம்	-	4,000,000
மின்சார சம்பந்தப்பட்டவை குழுமம் எண்.2	-	1,800,000
ரப்பர் டிரஸ்ட் எண்.2	-	7,000,000
புகையிலை குழுமம்	-	2,500,000
மொத்தம் முதலீடு	-$	1,507,060,000

மதிப்பீடு

அதே பத்திரிக்கையின் அதே பதிப்பில் இப்படிப்பட்ட ஒரு "டிரஸ்ட்"டின் அதிகாரம் மற்றும் நோக்கத்தை குறித்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி "நிலக்கரியின் வளர்ச்சி என்றால் என்ன" என்ற சிறு தலைப்பில் வெளியானது:

"ஒரு டன் ஆந்திரா சைட் நிலக்கரியின் விலை 1.50 டாலர் கூடுகிறது என்றால் 11 நிலக்கரி டிரஸ்ட் அங்கத்தினர்கள்

ஒவ்வொருவரும் 50 அல்லது 60 மில்-யன் டாலருக்கு குறைவில்லாமல் லாபம் பெறுவார்கள். போ-யான போட்டியினை ஆதாரமாகக் கொண்டு கடந்தமுறை நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைப்பட்டிய-னால் இந்த லாபம். இந்தப் பணமானது நியாயப்படி நிலக்கரி உபயோகிப்பாளர்களையேச் சேர வேண்டும்.

"நிலக்கரியின் அளவிட முடியாத அளவுக்கு விலையேற்றம் என்றுச் சொன்னால், மறுபடியும் ஆரம்பிக்கும் அநேக உற்பத்தியாளர்கள் அப்படி செய்ய முடியாமல் போவதற்கு காரணம் என்னவெனில், தங்களுடைய தயாரிப்புகளின் விலையுடன் அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய அயிட்டத்தை சேர்க்க முடியாது. ஆனாலும் நியாய விலையில் நிலக்கரி பெறுபவர்களுடன் தொடர்ந்து இன்னும் போட்டியிட்டு வருகிறார்கள். அதாவது தங்களுக்கு ஆகும் தயாரிப்பு செலவில் இந்த கூடுதல் விலையை சமாளிக்க சம்பளங்களை குறைத்து விடுவார்கள். இதன் விளைவாக சராசரி வாழ்க்கை நடத்தும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது அத்தியாவசிய சௌகரியங்கள் அல்லது ஆடம்பரத்தில் கொஞ்சம் பாதிப்பை நிச்சயம் சந்திப்பார்கள். அந்த மனிதன் கட்டாயம் நிலக்கரி வாங்கியாக வேண்டும். ஆனால் தனது உதவியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரியானவர் சட்டத்தை அமல்படுத்தமாட்டார். ஆகவே "டிரஸ்ட்" நிர்ணயிக்கும் விலையையே இவர் செலுத்த வேண்டும். இதன் விளைவால் ஏழைகள் குறைவான அளவே நிலக்கரி வாங்கவேண்டி வரும். ஏற்கெனவே இருந்த பழைய விலையே கொஞ்சம் கஷ்டத்தை கொடுத்தது. புதிய விலை மிகவும் குறைவாக வாங்குவதையே தடை செய்கிறது. அப்படியானால் வரப்போகிற குளிர் காலத்தில் ஏழைகள் குளிரால் நடுங்கவேண்டும்.

"ஒருபக்கத்தில் இந்த சூழ்நிலை மிக சிலருக்கு மிகுந்த சௌகரியம். அடுத்த பக்கத்தில் அநேகருக்கு அசௌகரியமும், ஆயிரக்கணக்கானவருக்கு பரிதாப சூழ்நிலையுமாய் இருக்கிறது. இருவருக்கும் இடையே உடைந்த மதிக்கப்படாத சட்டம் இருக்கிறது."

இந்த டிரஸ்ட்களின் சக்தியை சுட்டிக்காட்ட மற்றுமொரு

உதாரணம். 1895ம் வருட வசந்த காலத்தில் "பருத்தி டை டிரஸ்ட்" நிறுவப்பட்டது. (பருத்தி டை என்பது பருத்தி மூட்டைகளை கட்ட உதவும் வெறும் ஒரு இரும்பு பட்டையான சாதனமாகும்) அந்த நாட்களில் அதன் விலை 100க்கு 70 சென்ட்டுகள் இருந்தது. வரும் ஆண்டுகளில் இதில் சிறிது கூடுதலான லாபம் காண டிரஸ்ட் ஆர்வம் காட்டியது. எனவே 100 க்கு 1.40 டாலர் என விலையை கூட்டியது. அது வெளிநாட்டி-ருந்து இந்த இரும்பு பட்டைகளை இறக்குமதி செய்யக்கூடாத ஒரு காலகட்டமாக இருந்தது.

இதே போல் எல்லா டிரஸ்ட்டுகளும் அதன் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் பண்ணவில்லை. ஆனால் பொதுவாக சாதகமானதொரு சந்தர்ப்பமானது யாவருக்கும் ஒரே விதமாய் கிடைக்கவில்லை எனலாம்; ஆனால் இப்படிப்பட்ட ராட்சத கூட்டுறவுகளின் கையில் சிக்கித் தவிக்கும் மிக மோசமான ஆபத்து முக்கியமாக "பொது ஜனமாகிய" பெரும் கூட்டத்துக்கே என்று சொல்வதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. தனிமனிதனுடைய சுயநலமும் அதிகாரமும் கண்டு ஏன் அஞ்சவேண்டும் என்பதை யாவரும் அறிந்திருந்தனர். மேலும் இந்த ராட்சத டிரஸ்டுகள் தனிமனிதனைக் காட்டிலும் அதிக செல்வாக்கும் அதிகாரமும் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. அதோடு மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கு மனசாட்சியே இல்லாதிருந்தது. "கார்பரேஷனுக்கு ஆத்துமா இல்லை" என்று கூறும் அளவிற்கு இதன் நிலைமை இருந்தது.

"பிட்ஸ்பர்க் போஸ்ட்"டில் கூறப்பட்டிருந்த கீழ்க்கண்ட பகுதியை உங்களுக்கு அளிக்கிறோம்.

டிரஸ்ட்டுகளின் இலாபம்

"நியூயார்க், நவம்பர் 5, 1896 ஸ்டேன்டர்டு-ஆயில் டிரஸ்ட்" டின் நிர்வாகத் தலைவர்கள் ஒன்று கூடி பேசி டிசம்பர் 15க்கு கொடுக்க வேண்டிய காலாண்டு டிவிடென்டான 3 டாலர் ஒரு ஷேருக்கும் (பங்கு) 2 டாலர் ஒரு பங்குக்கும் கூடுதலாய் அளிக்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்து அறிவித்துள்ளனர். உண்மையில் "ஸ்டான்டர்டு ஆயில் டிரஸ்டின்" மொத்த பத்திரத்துக்கும் மதிப்பு 97,250,000 டாலராகும். கடந்த நிதியாண்டின் போது 31% டிவிடன்ட் அறிவிக்கப்பட்டு

பங்கிடப்பட்ட மொத்த தொகை 30,149,500 டாலராக இருந்தது. இதே நிதியாண்டில் சர்க்கரை டிரஸ்ட் என்ற அமெரிக்கன் சர்க்கரை சுத்திகரிப்பு கம்பெனி 7,0223,920 டாலர் டிவிடன்ட் கொடுத்தது. பங்குதாரருக்கு கொடுத்த இந்த டிவிடன்ட்டோடு கூட டிரஸ்ட்டானது தன்னிடம் கூடுதலான கையிருப்பாக கச்சா சர்க்கரை இருப்பதாகவும், ரசீது மட்டும் பெறவேண்டிய தொகையானது சுமார் 30,000,000 டாலர் இருக்கும் என்றும் கூறுகிறது."

அதே பத்திரிக்கையில் ஆசிரியர் குறிப்பில் கூறுவதாவது:

"தி ஒயர் நெயில் என்ற டிரஸ்ட்டே கூடுமான வரை அநியாயமானதொரு கூட்டு நிறுவனமாய் மக்களிடையே இந்த நாட்டில் இதுவரையில்லாத அளவிற்கு பணத்தை சூறையாடி பறித்திருக்கிறது. இது சட்டத்தை புறக்கணித்து லஞ்சம் கொடுத்து, விலைகளை உயர்த்தி, போட்டியாளர்களை நாசப்படுத்தி விட்டது. மேலும் வாணிபத்தை தனது "ஏகாதிபத்திய" வ-மையில் ஆளுகிறது. இவ்வளவையும் செய்ததினால் 200% முதல் 300% வரை விலையை கூட்டிவிட்டு, தனது உறுப்பினர்களுக்கு இந்த லாபப் பங்கினை கோடிக்கணக்கில் பிரித்துக் கொடுக்கிறது. இங்கு அராஜகம் இல்லை. ஆம், உண்மையில், சட்டத்தை எதிர்த்து, கொள்ளையிடுவது இந்த அராஜக கூட்டமே. இதை நினைவு கூறி 'நெயில் டிரஸ்ட்' டின் நியூஜெர்சியைச் சேர்ந்த திரு. A.C. ஃபாஸ்ட் என்பவர் 'உலகிற்கு' எழுதும் போது இப்படிப்பட்ட டிரஸ்ட்டுகளின் எண்ணிக்கை கட்டுக்கடங்காமல் போவது 'மிகப்பெரிய அதிருப்திக்கு அனல் ஊட்டுவதாகும்' என்று கூறுகிறார். இது நிலைமையை மிகவும் மோசமான கட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. இந்த சட்ட விரோதமான, சூறையாடுகின்ற டிரஸ்ட்டுகளுக்கு மிகவும் சுதந்திரமாய் ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதி அளிப்பதும், ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வாணிபத்தை பிடித்து வைத்துக் கொள்வதையும் இனியும் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் 'அவர்களே பரவிவரும் அதிருப்தி என்ற அனலான நிலைமைக்கு இன்னும் சூடேற்றுகின்றனர்.' ஒருபக்கத்தில் நாட்டு மக்களும் மறுபக்கத்தில் "டிரஸ்ட்" எனப்பட்ட அனுமதி அளிக்கப்பட்ட கொள்ளையர்களும் இருக்கின்றனர். எனவே ஏதாவது வெளிப்பாடும்

அல்லது தடையும் இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் "அதிருப்தியாகிய அனல்" டிரஸ்ட்டுகளின் நிலைமையை மிகவும் மோசமாக்கி விடும். இனியும் கூட இந்த அகம்பாவம், கர்வம் நீடிக்குமா?

"நிலக்கரி டிரஸ்ட்" ஆன்த்ரசைட் உற்பத்தியில் தற்போது ஜனங்களை வருடத்துக்கு 50 மில்-யன் டாலர் என்ற வகையில் டன்னுக்கு 1.50 டாலர் கூடுதலான விலை என்ற நிலைமையில் சூறையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. போதகர், டாக்டர். பர்க்ரஸ்ட் பேசும் போது: நிலக்கரி கம்பெனிகள் அல்லது நிலக்கரி கூட்டு நிறுவனங்கள் அல்லது நிலக்கரி டிரஸ்ட்டுகள் தங்களது வ-மை முழுவதையும் உபயோகித்து, ஏழை மக்களின் பணம் யாவற்றையும் பிடுங்கி தனது சொந்த பொக்கிஷ சாலையை நிரப்பிக் கொள்ள மிகவும் துணிச்சலோடு செயல்படுமாயின், ஏழைகளை இன்னும் ஏழ்மையான நிலைக்கு கொண்டுபோகவும், அவர்களது சௌகரியங்களை இன்னும் குறைக்குமாயின், அவர்களது ஆரோக்கியத்தையும் வாழ்வையும் உறிஞ்சுவதாக இருக்கும் அவ்விதமான கம்பெனிகள்

திருட்டு மற்றும் கொலை வெறிபிடித்த பிசாசுகளே.

இதை பார்க்கும் போது நிலக்கரிக்கு மட்டுமல்ல மற்றெந்த உபயோகமுள்ள பொருட்களுக்கும் கூட பொருந்தும்.

"திருட்டு மற்றும் கொலைவெறி பிசாசுகள்? என்று போதகர். பார்க்ரஸ்ட் கூறுகின்ற வேளையில் மற்றொரு பிரசங்கி, நியூயார்க்கை சேர்ந்த போதகர் டாக்டர். ஹெப்பர் நியூடன் வெல்வெட் ராஜ இருக்கைகளை போட்டு, இந்த கோடீஸ்வர கூட்டத்தை புகழ்ந்து, இப்படிப்பட்ட டிரஸ்ட்டுகள் முன்னேறிவரும் நாகரீக வளர்ச்சிக்கு தேவையும், லாபகரமுமானது என்று பேசுகிறார்."

திடீரென்று ஸ்டீல் தண்டவாளங்களின் விலை டன்னுக்கு 25 டாலரி-ருந்து 17 டாலருக்கு வீழ்ந்தவுடன் அதை குறித்து இதை குற்றப்படுத்தி (the Allegheny Evening Record) "அலகெனி ஈவினிங் ரெக்கார்ட்" கூறுவதாவது:

"விலைகளை உயர்த்துவதெற்கென்றே அமைக்கப்பட்ட

மாபெரும் "ஸ்டீல் பூல்" (ஸ்டீல் குளம்) என்பது உண்மையில் நசுக்கப்பட்டுவிட்டது. முதலீடும் அதிகாரமும் இணைந்த இந்த ராட்சத கூட்டணியானது - அமெரிக்காவின் மாபெரும் தொழிற்சாலை ஒன்றின் லாபத்தை கட்டுப்படுத்த உண்டாக்கப்பட்டது. இதனுடைய சாதாரண ஒரு உத்தரவில் விலைகள் கூடவும், குறையவும் செய்யும். தன் விருப்பத்துக்கு ஏற்றபடி இதனால் நுகர்வோர் வரியை உயர்த்த முடியும். இது மற்றுமொரு கூட்டணியால் இன்னும் பெரிதாகவும், இன்னும் வ-மையானதாகவும், இன்னும் செழிப்பானதாகவும் மாறிவிட்டது. ஏனெனில் ராக்ஃபெல்லரும் கார்னெகியும் அமெரிக்க ஸ்டீல் தொழிலை கைப்பற்றிவிட்டனர். இந்த சம்பவமானது சாகாப்தத்தை படைக்கக் கூடியது. ஸ்டீ-ன் விலை 25-ருந்து 17 டாலருக்கு இதுவரைக்கும் விற்கப்படாத விலை குறைப்பை எட்டி உள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார சரித்திரத்தில் ஒரு அடையாளத்தை உண்டாக்கி விட்டது. இதுவரைக்கும் டிரஸ்ட்டை டிரஸ்ட்டே விழுங்கும் விஷயமாக இருந்தது. இந்த ரயில் பாதைகளே லாபகரமானவைகளாக இருக்கின்றன.

திரு.ராக்ஃபெல்லரோ அல்லது திரு.கார்னெகியோ பொது ஜனத்தின் மீது எந்த கரிசனையும் கொண்டு இந்த வியாபாரத்தை தொடங்கவில்லை என்பதை கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டியது நல்லதே. வியாபார போட்டியினை நசுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல சந்தர்ப்பத்துக்காக காத்திருந்த இவர்கள் சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் தற்போது உலகிலேயே மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்த விநியோகத்தின் மூலதனத்தை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். மெசாபா (Mesaba) அளவிற்கு டியூலத்துக்கும் (Duluth) மேலாக, அதுவும் இதை அதிகமான ஆழத்தில் வெட்டி எடுக்கவேண்டிய அவசியம் கூட இல்லாமல் பூமியின் மேல்பரப்பினை மட்டும் சுரண்டி எடுத்தாலே கனிமப் பொருட்கள் கிடைத்துவிடுகிறது. ராக்ஃபெல்லரோ தனக்கு சாதகமாக இருக்கின்ற இந்த இயற்கை வளத்தினை விநியோகிப்பதற்கென்றே சரக்கு கப்பல்களை ஒரு படையைப் போல உருவாக்கிவிட்டு இதன் மூலம் "எரி" (Erie) என்ற ஏரியின் துறைமுகத்துக்கு இந்த கச்சா பொருட்களை கொண்டு செல்லும் வசதிகளை செய்து கொண்டு தனது

நிலைமையை இன்னும் பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். கார்னெகியுடன் கூட்டாக வைத்திருந்த அந்த வியாபார சுழற்சியை முடித்தவுடன், தன்னிடம் இருக்கும் உலைக்களங்கள் மற்றும் ஆலைகளின் உதவியைக் கொண்டு “ரயில் பெட்டி உற்பத்தியாளர்களின் கழகத்தையே” தன் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டார். இந்த மொத்த வேலைகளுமே தற்போதிருக்கும் நவீன முறைமைகளை இணைத்து செய்து முடிக்கப்பட்டன. தற்கால விளைவுகள் அநேக மக்களுக்கு நன்மையானதாகவாவது இருக்கின்றனவே. ராக்ஃபெல்லரும் கார்னெகியோவும் தங்களுடைய கையில் இத்தனை பெரிய அதிகாரத்தை பெற்றுவிட்டதால், நியாயமான லாபத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டு, பொதுமக்களும் கூட பயன் பெற விட்டுவிடுவர். அல்லது ஒருவேளை முன்பு தங்கள் போட்டியாளர்களை நசுக்கியது போல, தங்கள் பலத்தை கருணையற்ற முறையில் மக்களை சூறையாடுதற்கு உபயோகித்தால் பிரச்சனை மிகவும் மோசமாகிவிடும். ஆகவே உண்மையில் இவ்வளவு அதிகாரங்களை உடையவராக இவர்கள் இருப்பதே ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறது.”

ஒரு காலத்தில் கீழ்கண்ட பகுதியானது எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இப்போது இங்கே இதை சொல்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்:

“கன்சாஸ் சிட்டி, திங்கள், நவம்பர் 26, 1896 முன்னாள் கவர்னரான டேவிட் ஆர்.பிரான்சிஸ், தற்போதைய உள்துறை காரியதரிசியானவர், மிட்லன்ட் ஓட்ட-ல் கடந்த இரவு நடந்த விருந்தில் தங்க நிர்ணய நிறுவனமாகிய ஒரு சிறிய நிறுவனத்துக்கு கீழ்கண்ட கடிதத்தைக் கொடுத்தார்.

உள்துறை அமைச்சகம்,

வாஷிங்டன் டி.சி. நவம்பர் 19, 1896

“கனவான்களே: 25ந் தேதிக்கான அழைப்பை நான் இப்போதுதான் பெற்றுக் கொண்டேன். என்னால் இன்று மாலை நடக்கும் செல்வத்தின் வெற்றியினை உறுதிசெய்யும் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்ள இயலாது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன்... மேலும் செல்வ செழிப்பில் வளர்ந்துவரும்

ஆதிக்கத்தை தடைசெய்து, டிரஸ்ட், மற்றும் ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் சட்டம் ஒழுங்கு, நடைமுறைப்படுத்தப்படாவிடில், இந்த நூற்றாண்டின் முடிவுக்குள் நமது நிறுவனங்களுக்கு எதிராய் ஜனங்கள் எழும்பும் பேராபத்து இருக்கிறது.

டேவிட் ஆர். பிரான்சிஸ்”

லண்டன் ஸ்பெக்டேட்டர் பத்திரிக்கையி-ருந்து கீழ்க்கண்ட ஒரு பகுதி கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது:

“நியூயார்க் உச்சநீதி மன்றத்தை சேர்ந்த நீதிபதி ரசல் என்பவரின் தீர்மானம் நமது கைகளில் இருக்கின்றது. இதில் “டிரஸ்ட்” முறைமைகள் அல்லது முதலீட்டால் ஏகாதிபத்தியத்தை உருவாக்கும் முறைமைகளில் எல்லை மீறிய நடவடிக்கைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. யூனியனில் இருக்கும் பெரும்பாலும் எல்லா பெரிய மருந்து வியாபாரிகளுமே சேர்ந்து “சர்வதேச மொத்த மருந்து வியாபாரிகள்” சங்கமானது உருவானது. இதுவே மருந்துகளின் விலையை நிர்ணயம் செய்யும். ஒருவேளை தனியார் வியாபாரிகள் யாரும் இதற்கும் குறைந்த விலையில் மருந்துகளை விற்பனை செய்தால், இந்த சங்கமானது, வியாபார வட்டாரத்தை இவருடன் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளவிடாதபடி எச்சரிக்கை விடுக்கும், கட்டுப்படாத நிறுவனத்தின் வியாபாரத்தினை முழுவதும் நாசப்படுத்தி விடுவதையே கொள்கையாகக் கொண்டு அதில் வெற்றி பெறவும் செய்துவிடும். ஜான் டி. பார்க் அண்டு சன்ஸ் என்ற கம்பெனி இந்த சர்வாதிகாரத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று எதிர்ப்பு காட்டி, நீதிமன்றத்தில் தடை உத்தரவுக்கு மனுச்செய்தனர். இது ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் மறுக்கப்பட்டாலும் கூட, பொதுவான கொள்கை என்ற வகையில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. வியாபாரத்தின் ஒரு எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சதி செய்யும் முயற்சியினை தவிர்க்கும் பொருட்டு எல்லா மனிதரும் ஒன்றுகூடி கண்டனம் தெரிவித்தனர். இந்த விஷயம் ஒரு எல்லைக்கும் அப்பாற்பட்டதாய் இருந்தது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்டதொரு டிரஸ்ட் மனித வாழ்வுடன் விளையாடக் கூடியதாக இருந்தது. ஒருவேளை அனுமதி அளிக்கப்பட்ட மருந்துவகைகளின் விலையைச்

சற்று உயர்த்தினால் கூட பரவாயில்லை. இது ஒரு குறிப்பிட்ட குறைபாடாகவே காணப்படுகிறது. ஏனெனில் நாணய மதிப்பீட்டில் ஒரு வீழ்ச்சி உண்டாகும்; ஆனால் ஒருவேளை குனைன், ஒப்பியம் அல்லது அப்பிரி என்ட்ஸ் போன்ற மருந்துகள் ஏழைகளுக்கு கிடைக்காத அளவுக்கு விலையை உயர்த்தும் ஆபத்தும் இருக்கிறது. திரு.ப்ரேயன்னுடைய ஆதரவாளர்கள் டிரஸ்ட் ஒழுங்குகளை முதலீட்டிற்கு எதிரான குற்ற சாட்டில் முக்கிய விஷயமாய் வைத்திருக்கின்றனர் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதோடு இதுபோன்ற விஷயங்கள் இவர்களது வாதத்துக்கு நல்ல படிப்பினையை கொடுக்கிறது."

இங்கிலாந்தில் இருக்கும் டிரஸ்ட்

டிரஸ்ட் என்ற பதமே அமெரிக்க கண்டுபிடிப்பாக இருப்பினும், லண்டனின்"ஸ்பெக்டேட்டர்" ரின் வெளியீட்டில் அந்த பதம் அமெரிக்கர்களுக்கு மட்டுமே பிரத்தியோகமானது இல்லை என்று கூறுகிறது. அதன் ஆசிரியர் கூறுவதாவது :

"டிரஸ்ட்டுகள் நமது பிரிட்டிஷ் வாணிபத்தின் சில இடங்களை பிடிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. தற்போது பர்மிங்ஹாமில் தனது தலைமை இடத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு கூட்டாகவோ அல்லது டிரஸ்ட்டாகவோ, கிரேட் பிரிட்டன் முழுவதிலும் இரும்பு கட்டில் செய்யும் வியாபாரத்தில் இருக்கிறது. அதோடு இதன் சட்டதிட்டப்படி இந்த டிரஸ்டுடன் சேராத வேறு யாருமே பித்தளை அல்லது இரும்பு கட்டில்களை செய்ய தொடங்க முடியாதபடி மிகவும் சாமர்த்தியமாய் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதோடு கூட ஒரு வேளை சட்டத்தின் உதவியோடு கூட ஏதாவது அனுமதி பெற முயற்சித்தாலும் பெரும்பாலும் அது அவருக்கு மறுக்கப்படும். எப்படியாகிலும் அந்தத் தொழிலை தனியாகவே ஆரம்பித்து விடலாம் என்றாலும், அவருக்கு தேவையான கச்சாப் பொருட்களை வாங்கமுடியாது அல்லது தொழி-ல் வேலைக்கு பணியாட்களும் கிடைக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் இந்த கூட்டுறவுகளுக்கே இரும்பு மற்றும் பித்தளை கட்டில் சட்டங்களை வழங்கும்படி ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதோடு கூட தொழிலாளிகளும் கூட தங்கள் தொழிற்சங்கங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாய் அதனோடு தொடர்புடைய

தயாரிப்பாளர்களுக்காக மட்டுமே உழைப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கொள்முதல் செய்பவர்களும் கூட பொருட்களை விலைக்குறைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதனால் வெளிநாட்டு போட்டியாளர்களையே எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த கட்டில் டிரஸ்டானது தற்போது மிகவும் வெற்றிகரமாக நடக்கிறது. ஆகவே உள்நாட்டில் இருக்கும் இன்னும் பிற வர்த்தகங்களும் இதை உற்சாகத்துடன் பின்பற்றுகின்றன."

ஆயிரம் கோடி டாலர் முதலீட்டை கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் இந்த கூட்டுறவுகளும், டிரஸ்ட்டுகளும் உண்மையில் மிகப்பெரிய சக்திகளாக இருக்கின்றன; ஒரு வேளை இதே நிலைமை கடந்த 20 வருடங்களைப் போல் இன்னும் சில வருடங்களுக்கு தொடருமானால், பொருளாதாரம் என்ற பிடியினால் இவை உலகையே வெகு சீக்கிரத்தில் தங்கள் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளும். வெகு விரைவில் உலக நுகர்வோர் பொருட்களின் விலையை நிர்ணயிப்பது மட்டுமன்றி தொழிலாளிகளின் முதலாளிகளாக மாறி, ஊதியத்தை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தையும் பெற்றுவிடும்.

ஆம், தனிப்பட்ட தொழில் முதலீட்டாளர்களால் சாதிக்க முடியாதவைகளையெல்லாம்,இந்த "டிரஸ்ட்டுகள்" சமீப காலத்தில் மிக நேர்த்தியாகவும், மிக விரைவாகவும் செய்து முடிக்கின்றன. உண்மையில், அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டிருந்தால் பொது மக்களால் கைவிடப்பட்டும், தோற்கடிக்கப்பட்டும் இருக்கக்கூடிய மிக கடினமான காரியங்களைக் கூட தனியார் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மிகவும் வெற்றிகரமாய் செயல்படுத்தியிருக்கின்றன. மிகப் பெரிய முதலீடுகளை வைத்திருப்பதனால் இதை முழுவதுமாய் குறை கூறவேண்டும் என்று தவறாக புரிந்துக் கொள்ளக் கூடாது; ஆனால் ஒவ்வொரு வருடத்தின் அனுபவமும் இவர்களது பொருளாதார வ-மையை அதிகப்படுத்துவதோடு மட்டுமன்றி, அவர்களது விவேகத்தையும் அதிகப்படுத்துகிறது என்பதை குறிப்பிட்டு சுட்டிக் காட்டுகின்றோம். மேலும் அதோடு கூட மக்களுடைய விருப்பங்களும், சுதந்திரமும் ஒரு அச்சுறுத்தலை பெறும் வேளை இன்னும் வரவில்லை என்றாலும் மிகவேகமாக அதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். யாவருமே சொல்லுவது என்னவெனில்,

"ஏதாவது செய்யப்படவேண்டும்!" என்பது தான். ஆனால் என்ன செய்வதென்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. உண்மையில் மனித குலமே இந்த தற்போதைய சுயநலமான சமுதாய இயக்கத்தின் விளைவாய் உருவாகிவிட்ட இந்த ராட்சத சக்திகளின் இரக்கத்தை எதிர்பார்த்து மனுக்குலமே உதவியற்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு இருக்கும் ஒரே நம்பிக்கை தேவனே.

ஆம், இந்த மாபெரும் சக்திகள் பெரும்பாலும், தங்களது எண்ணங்களை நிறைவேற்றும்படி தங்களது அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகின்ற மனிதரையே பொதுவாக தலைமையாக கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி அதன் அதிகாரமானது மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாய் இருக்கின்றது. மேலும் அதன் திறமை, முக்கியமாய் சுயநலத்தோடு வழிநடத்திச் செல்லப்படுகிறது. சந்தர்ப்பங்கள் வாய்க்கும் போதும், சூழ்நிலை சாதகமாக அமையும் போதும், காலத்துக்கு ஏற்ற விதமாய் பொதுமக்களின் மீதும் தன் தொழிலாளிகள் மீதும் பாரத்தை கூட்டிக் கொண்டே வருகிறது.

4000 வருடங்களுக்கு முன் உண்மையில் இருந்த ராட்சதர் மிரட்டியது போல தற்போது இந்த "டிரஸ்ட்டுகள்" மனித குலத்தை அச்சுறுத்தி வருகின்றன. அந்த ராட்சதர்களோ வீழ்ந்து போன ஆதாமின் சந்ததிகளுக்கும் மேலாய் மனிதருள் "புகழ் பெற்றவர்களா"கவும் அபூர்வமான திறமையும், விவேகமும் நிறைந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் "கலப்பினத்தை" சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தபடியால், ஆதாமின் சந்ததியாருக்கு இருந்த வ-மையோடு சேர்ந்து புதிய பலத்தோடு இருந்தனர். அதைப் போலவே இந்த கூட்டுறவுகளான ராட்சதர்களும் கூட வ-மையும், சக்தியும், தந்திரமும் நிறைந்தவர்களாய் இருப்பதனால் அவர்களது வளர்ச்சியை பார்க்கும் போது, தெய்வீக குறுக்கீடு இல்லாமல் அவர்களை மேற்கொள்ள முடியாதோ என்று மனம் சோர்ந்து போகும் அளவிற்கு இருக்கின்றார்கள். அவர்களது முழு அதிகாரங்களும் இதுவரைக்கும் முழுமையாய் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இந்த ராட்சதர்களும் கூட "கலப்பினத்தவர்களே"; எப்படியெனில் வீழ்ந்துபோன மனுகுலத்தோடு கிறிஸ்தவ வளர்ச்சியும், விழிப்புணர்வும் சேர்ந்து செயல்படுவதுதான். அவைகள் தற்போது பெற்றிருக்கும் விவேகமே அதற்கு காரணமாய் இருக்கின்றன.

ஆனால் மனிதனுடைய தேவையும், தேவனுடைய சந்தர்ப்பமும் ஒரே சமயத்தில் நெருங்கி வருகின்றன. மேலும் ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்பிருந்த உலகின் ராட்சதர்கள் தண்ணீரின் வெள்ளத்தினால் அழிக்கப்பட்டது போல, இந்த கூட்டுறவு ராட்சதர்களும் வரப்போகின்ற எரிச்ச-ன் அக்கினியால் அழிக்கப்படுகிறவைகளாக இருக்கின்றன. இதை அடையாளமாகக் கூறும் "தேவனுடைய எரிச்ச-ன் அக்கினி," ஏற்கெனவே பற்றியெரிய ஆரம்பித்து விட்டது; "யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலமாக" அது இருக்கப்போகிறது. இந்த "அக்கினி" யானது இந்த சுயநலம் மற்றும் துர்க்குணம் என்ற அரக்கர்களை பட்சித்துப் போடும்; அவர்கள் வீழ்ந்து போவார்கள், இனி ஒருக்காலமும் எழும்பமாட்டார்கள். *ஏசா.26:13,14; செப்: 3:8,9.*

மிருகத்தனமான அடிமைத்தனத்துக்கு எதிராக நாகரீகமான அடிமைத்தனம்

இருக்கின்ற தொழிலாளர் விநியோகமும் அதற்குண்டான தேவையையும் பார்க்கும் போது கடந்த காலத்துக்கும், நிகழ்காலத்துக்கும், எதிர்காலத்துக்கும் முரண்பட்டதாய் இருக்கின்றது. கடந்த நூற்றாண்டிற்குள் தான் அடிமைகளை விற்கும் வியாபாரம் பொதுவாகவே உடைத்தெறியப்பட்டு அடிமைத்தனமே ஒழிக்கப்பட்டது. ஒருகாலத்தில் இது மிகவும் சர்வசாதாரண காரியமாய் இருந்தது. ஆனால் மெதுவாக இது "கொத்தடிமை" முறையோடு கலந்து ஐரோப்பா, ஆசியா நாடுகள் முழுவதும் பரவியது. *1838*ல் தான் கிரேட் பிரிட்டனில் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டது. அரசாங்கமானது அடிமைகளை வைத்திருந்த முதலாளிகளுக்கு ஏறக்குறைய *100,000,000* டாலர் *(20,000,000* பவுண்ட்*)* நஷ்ட ஈட்டை வழங்கியது. பிரான்சானது *1848*ல் தனது அடிமைகளை விடுவித்தது. இந்த மனித அடிமைத்தனத்துக்கே ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக கிறிஸ்தவ குரல்களும், கிறிஸ்தவ எழுத்துக்களும் பெரும் பாடுபட்டன என்பதை மறுக்க இயலாது; ஆனால் அதே சமயத்தில் தொழிலாளரின் உலக சந்தையின் நிலைமையை மாற்றுவதற்கு இந்த விஷயமானது புதியதொரு கோணத்தில் உருவெடுத்தது; மேலும் நஷ்ட ஈடு தொகையானது அடிமைகளின்

முதலாளிகள் புதியதொரு செயல் முறைக்கு தங்களை மாற்றிக் கொள்ளும்படி அவர்களை ஒருமைப்படுத்தியது. கிறிஸ்தவராக குரல்களும் எழுத்துக்களும் அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதை துரிதப்படுத்தின. ஆனால் அது எப்படியும் கொஞ்சகாலத்தில் திரும்ப வந்துவிடும்.

இயந்திர கண்டுபிடிப்பு மற்றும் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு இவைகளின் அழுத்தத்தினால் நவீன சுயநலமான போட்டியின் செயல்பாட்டின் கீழ் இந்த "அடிமைத்தனமானது" இயற்கையான ஒரு அழிவை சந்தித்தது. மேலும் மதம் மற்றும் நெறிமுறைகளின் ஆதரவோடு, நாகரீக மேம்பாடு அடைந்துவிட்ட நாடுகளில் அடிமைத்தனத்தை ஒரு சாதாரண காரியமாக மக்களிடையே கொண்டுவருவது என்பது இயலாத காரியமாகும். அது வருமானத்தைக் கொடுக்கவும் செய்யாது. (1) ஏனெனில் இயந்திரங்கள் தொழிலாளர், புத்திசா-கள் மற்றும் கல்லாதவர் ஆகியோரின் இடத்தை பெருவாரியாக பிடித்துவிட்டது. (2) ஏனெனில் கற்றறிந்த ஒரு தொழிலாளி, கல்லாத ஒரு தொழிலாளியைக் காட்டிலும் அதிகமான மற்றும் மேலான வேலையைச் செய்வான். (3) ஏனெனில் அடிமைகளை நாகரீக வளர்ச்சி பெறவும், சிறிதளவாவது கல்வி அறிவை பெறவும் செய்ய வேண்டுமாயின் அவர்களது உழைப்பின் மதிப்பானது அடிமையில்லாத தொழிலாளியைக் காட்டிலும் அதிகமாகும்; அதோடு கூட கொஞ்சம் அறிவுபடைத்த, திறமையான அடிமையை கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினமாகிவிடும். இவர்களை சதாரணமாய் அவசியத்துக்கு மட்டுமே கைகால் கட்டப்படும் விடுதலையுடன் இருக்கும் தொழிலாளியைக் காட்டிலும் லாபகரமாய் உபயோகப்படுத்துவதும் கடினமே. ஒரே வார்த்தையில், உலக அளவிலே எதிரிகளை அழிக்கவும், அடிமைகளை விடுவிக்கவும் நடத்தப்படும் போரானது பெரிய அளவில் லாபகரமான வியாபார போட்டியினால் எழும் போரை காட்டிலும் ஆதாயம் குறைவுள்ளதே. மேலும் "தேவைப்பட்ட அடிமைகளை" மட்டும் விடுவித்துக் கொள்வது தகுதியானதும், ம-வானதுமாய் இருக்கும்.

ஏற்கெனவே அடிமையாக இல்லாமல் புத்திகூர்மையாக இருக்கும் தொழிலாளி, ஒன்றும் அறியாத அடிமைத் தொழிலாளியைக் காட்டிலும் ம-வானவன்; ஒரு வேளை உலகமனைத்துமே புத்திசாதுர்யத்தால் விழித்துக் கொள்ளுமேயாகில், அதேசமயம் அதிவேகமாய் எண்ணிக்கையில் பெருகிவிடுவதும், ஒரு என்ஜினானது நீராவியின் முழு பலத்தோடு கூட எந்தத் தடையும் அல்லது மேற்பார்வையாளரும் இன்றி ஓடுவதற்கு சமமாய் தற்கால சமுதாய ஒழுங்குகள் தன்னைத்தானே நாசப்படுத்திக் கொள்ளும் பணியில் ஈடுபடுவது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

விநியோகம் மற்றும் தேவை என்ற கோட்பாட்டின் மீது தற்போதைய சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியினால், இவ்வுலக சுயநலத்தின் போட்டிக்கு எதிராக எந்த தடைக்கல்லோ அல்லது மேற்பார்வையாளரோ கிடையாது. மொத்த அமைப்புமே இந்த கோட்பாட்டின் மீதே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சுயநலத்தின் வேகம் என்பது சமுதாயத்தை கீழ் நோக்கி அழுத்தும் சக்தியாக நாளுக்கு நாள் வல்லமையாக வளர்ந்து வருகிறது. பெரும்பாலும் காரியங்கள் இப்படியாகத்தான் தொடரும், ஆகவே, இன்னும் படிப்படியாக கீழே போய் அரசியல் குழப்பத்தில், சமுதாயமே நிலைகுலைந்த பின்தான் இது உணரப்படும்.

மேலும் கீழும் இருக்கும் எந்திரக் கல்-ன் இடையே மனுக்குலம்

தற்போதுள்ள காரியங்களின் முறைமைகள் தாங்கள் இயந்திர கற்களின் இடையே இருப்பதை மக்களுக்கு மிகமிகத் தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டி வருகின்றன. ஏதாவது ஒரு வழியில் தடுக்கப்பட்டாலொழிய வெகு நாட்கள் தள்ளிப் போகாமல் சீக்கிரத்திலேயே அதன் முடிவானது தங்களை மிகவும் பரிதாபமான, நேர்மையற்ற அடிமைதனத்துக்குள் கொண்டு போவதையும் இவர்கள் உணருகின்றனர். இப்படிப்பட்டவைகளே, உண்மையில் இருக்கின்ற நிலையாகும்; மனித தேவையென்பது இயந்திரக் கற்களுக்கிடையில் மக்களை நசுக்குகின்ற நிலையாகும்; தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் சட்டமே கீழே நிலையாக இருக்கும் கல்லாகும். இது ஏகாதிபத்தியம், டிரஸ்ட் மற்றும் பொருளாதார

கூட்டுறவுகளின் தூண்டு கோல், நெம்பு கோல் மற்றும் உருளைகள் ஆகிய ராட்சத வ-மையின் உதவியுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சுயநலம் என்னும் மேல் கல்லுக்கு நெருங்கி வருகிறது. உலகின் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பினாலும் அறிவு பெருக்கத்தினாலும் இன்னும் அதிகதிகமாய் நெருங்கி வரச் செய்கிறது. [இது பெர்-னின் புள்ளிவிவரத்துறை கணக்கின்படி 1887ல் நீராவி என்ஜின்கள் (வல்லமையுள்ள அடிமைகள்) ஏறக்குறைய 1000 மில்-யன் மக்களுக்கு பதிலாக பணியில் இவ்வுலகம் முழுவதும் இருந்தது அல்லது உலகின் தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கையை விட 3 மடங்கு அதிகமாக செயல்பட்டது. அப்போதிருந்து மின்சாரம் மற்றும் நீராவி சக்தியைக் காட்டிலும் 2 மடங்குக்கும் மேலாக இப்போது இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த இயந்திரங்கள் பெரும்பாலும் எல்லா நாகரீகமடைந்த நாடுகளிலும் காணப்பட்டது. இவைகளின் ஜனத்தொகை மொத்தத்தில் 1/5 பாகம் இருந்தது] இயந்திரக் கல்-ன் மற்றுமொரு மேல்கல்-ன் உந்துகின்ற சக்தியானது மாபெரும் கனத்த பல் சக்கரமாகும். கற்பனை செய்ய முடியாத அளவு செல்வமும், சுயநலத்தோடு கூட பயிற்சி பெற்ற அறிவின் பலமுமாக இது இருக்கிறது. மக்களை நொருக்கிக் கொண்டிருக்கும் செய-ன் முடிவை குறித்து பார்க்கும் போது இங்கிலாந்தில் லண்டனில் வெளி வந்திருக்கும் ஒரு அறிக்கையை நாம் கவனிப்போம். 938, 293 பேர் ஏழைகள், 316,834 பேர் அதிக ஏழைகள், 77,610 பேர் எந்த ஆதரவும் இல்லாதவர்கள் ஆக மொத்தம் 1,292,737 பேர் உலகின் மிகப் பெரிய நகரத்தின் ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பாகம் ஏழ்மையில் வாடுகின்றனர். ஸ்காட்லாந்தின் அதிகாரப்பூர்வமான அறிக்கையின்படி மூன்றில் ஒருபாகம் குடும்பத்தினர் ஒரு அறையே உள்ள வீடுகளில் வசிக்கின்றனர். மூன்றில் ஒன்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் இரண்டு அறையுள்ள வீடுகளிலே வசிக்கின்றனர். நியூயார்க் பட்டணத்தில் 21,000 ஆணும், பெண்ணும், குழந்தைகளும் கடும் குளிரில், அவர்களால் வாடகை செலுத்த இயலாததால் வெளியேற்றப்பட்டனர். மேலும் ஒரு வருடத்தில் 3,819 குடிமக்கள் அனாதைகளாக கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டனர். ஏனெனில் இவர்களால் மானத்தோடு வாழவோ அல்லது சாகவோ முடியாத

நிலை. இதை நினைவில் கொண்டால் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் இதே விதமாக அங்குள்ள குடிமக்களில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் மடிவதாக புள்ளி விவரங்கள் கூறுவதை பார்க்கலாம்.

"அமெரிக்கன் மேகசின் ஆப் சிவிக்ஸ்" என்ற பத்திரிக்கை ஆசிரியர் திரு.ஜெ.ஏ.கா-ன்ஸ் என்பவர் அமெரிக்காவின் புள்ளி விவரக் கணக்கின்படி அமெரிக்க வீட்டு உரிமையாளர்களின் ந-ந்துவரும் நிலை குறித்து ஒரு முறை விவாதித்தார். அதை குறித்து அவர் கூறும்போது அச்சுறுத்துகின்ற ஆபத்தான அறிகுறிகளுக்கும் திடுக்கிடவைக்கும் உண்மைகளுக்கும் நம்மை ஆயத்தமாகும்படி கூறுகிறார். கீழ்க்கண்டவற்றை குறிப்பிடுகிறோம்:

"சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பெரும்பாலான குடிமக்கள் சொந்த வீடுகளில் வாழ்ந்தனர்; அவர்களது வீடுகள் உண்மையில் எந்த நிர்ப்பந்தத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவைகளாக இருந்தன ; இன்றோ பெரும்பாலானவர்கள் வாடகை வீடுகளில் வசிப்பவர்களாகி விட்டனர்."

உண்மையில் அடமானத்தில் இருக்கும் ஒரு வீட்டில் இருப்பவரும் வாடகைக்கு இருப்பவரே. இந்நாட்டின் 84% குடிமக்கள் உண்மையில் வாடகைக்கு இருப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது : "இந்த திடுக்கிடவைக்கும் விளைவுகள் மிகவும் குறுகிய காலத்திலேயே சம்பவித்து விட்டன. மேற்குபக்கம் இருக்கும் விஸ்தாரமான கா-யிடங்களில் குடியேற அநேகருக்கு இடங்கொடுத்து மிகப்பெரிய தொழில் துறைகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன. வேலைவாய்ப்பையும் நல்ல ஊதியத்தையும் அளிக்கவும் செய்கின்றனர். ஆகவே மேற்குப்பகுதி முழுவதும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அதன் நிலங்களெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்துக்குள் இருப்பதின் விளைவு என்ன என்பதை கவனியுங்கள். இதன் ஜனத் தொகை இயற்கை ரீதியாக மட்டுமன்றி குடியேற்றத்தினாலும் ஆயிரமாயிரமாக பெருகுகிறது. அதனுடைய கனிவளங்களும், சுரங்கங்களும் வெளிநாட்டு முதலீட்டு கூட்டுறவுகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. போக்குவரத்து முறைமைகள் சில கோடீஸ்வரரது விருப்பத்துக்கிணங்க

கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. பொது நிலங்களே இல்லை என்ற அளவிற்கு ஆக்கிரமிப்பும், உள்நாட்டு நிலங்கள் ஏகாதிபதிகளிடமும், வாணிபம் செய்பவரிடமும் அகப்பட்டு தொழிலாளர்களின் கைகளுக்கு எட்டாத தூரத்துக்கு போய்விட்டிருக்கிறது."

ஐரோப்பிய புள்ளி விவரத்தோடு இதை ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது திரு. கா-ன்ஸ் இறுதியாய் கூறுவது, உலகின் மாபெரும் ஜனநாயக நாட்டின் நிலைமையானது ஐரோப்பாவைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமாகவே இருக்கிறது, ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான அடமான வீடுகள் வா-பர்களின் சொந்த வீடுகளாயிருந்தன. (ஐரோப்பாவாக இருப்பின் தங்களது பெற்றோரோடு வசிப்பர்) மேலும் குடியேறியிருப்பவர்கள் "தவணை முறைகளில்" இதனை வாங்குகிறார்கள் என்பதை கருத்தில் கொள்ளாவிடில் திரு. கா-ன்ஸ் அவர்களது புள்ளிவிவரம் தவறானதாகிவிடும். ஆனால் வெளிப்படையான உண்மையானது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் கடினமான சூழ்நிலையை பார்க்கும் போது அடமான வீடுகள் எதுவும் கடனை தீர்க்க முடியாது. அது பெரிய செல்வந்தரால் மட்டுமே கூடிய காரியமாக இருக்கும்.

மனித சக்தியும், நேரமும் சில நேரங்களில் எவ்வளவு ம-வாக விற்கப்படுகின்றன என்பதை வெகு சிலரே உண்மையில் புரிந்து கொள்கின்றனர். அப்படி புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு இந்த தீமைக்கான விமோச்சனம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதோடு அத்தீமையின் பிடியி-ருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்வதிலேயே மும்முரமாய் இருந்துவிடுகின்றனர். உலகின் மிகப்பெரிய நகரங்கள் எல்லாவற்றிலுமே ஆயிரக்கணக்கான "வியர்வை சிந்தும் உழைப்பாளிகள்" இருக்கின்றனர். இவர்கள் தென்தேசத்து அடிமைகளை காட்டிலும் தங்கள் வாழ்வின் அடிப்படை தேவைகளுக்காக நீண்ட நேரம் கடுமையாய் உழைப்பவர்களாய் இருக்கின்றனர். பார்ப்பதற்கு சாதாரணமாய் அவர்கள் சுதந்திரமானவர்களைப் போல இருந்தாலும், உண்மையில் அவர்கள் அடிமைகளே, அதுவும் தங்கள் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கு அடிமைகள். விருப்பம் கொள்வதற்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை தங்களுக்காகவோ பிறருக்காகவோ செய்து முடிக்க

மிகக்குறைந்த சுதந்திரமே அவர்களுக்கு உண்டு.

இதை குறித்த ஒரு பகுதி "பிரிஸ்பிடேரியன் பேனரில்" வெளிவந்திருப்பதை இங்கு கூறுகிறோம்:

"வியர்வை சிந்த உழைக்கும்" முறையானது அமெரிக்க மண்ணில் வந்து அதனுடைய சாபத்தோடு கூட சேருவதற்கு முன் அது வெளிநாடுகளில் தான் பிறந்து வளர்ந்தது. இது ஆடை தயாரிப்புத் துறையில் மட்டுமே நின்றுவிடவில்லை. ஆனால் இடைத்தரகர் மூலம் செயல்படும் இடங்கள் எல்லாவற்றிலுமே பரவியிருக்கிறது. இடைத்தரகரோ அல்லது கான்டிராக்டரோ ஒரு குறிப்பிட்ட விலையில் வியாபாரிகளுக்கு தேவையான பொருட்களை தயாரித்து கொடுக்கும்படி நியமிக்கப்படுகின்றனர். பேரம் பேசும் பொதுமக்களின் பெரும்கூட்டம் வாங்கும் விதத்தில் விநியோகிக்கவும், அதேசமயத்தில் வியாபாரியும், இடைத்தரகரும் அவர்களது லாபத்தை பெரும் விதத்திலும், பொருட்களின் விலையானது மிகவும் குறைவாய் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் ஏழை தொழிலாளிகளே அவதியுற வேண்டும்.

"இங்கிலாந்தில் பெரும்பாலும் எல்லா வியாபாரமுமே இந்த விதத்தில் தான் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. காலணி வியாபாரம், உரோம வியாபாரம், திரைச்சீலை, மேஜை மற்றும் படுக்கைவிரிப்பு வியாபாரம், பெட்டி வியாபாரம் முத-யன இடைத்தரகரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்து விடுகின்றன. ஆனால் மக்களோ பட்டினி கிடக்கும் அளவிற்கு குறைந்த ஊதியத்தினால் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் நம் நாட்டின் ஆடை தயாரிப்பு வியாபாரத்தை குறித்தே நாங்கள் பேச முற்படுகிறோம். 1886ல் நியூயார்க்கில் 10 ஸ்வெட்டர் கடைகளே இருந்தன. ஆனால் இப்போதோ நூற்றுக்கணக்கானவைகள் வந்துவிட்டன. சிக்காகோ பட்டணத்திலும், மற்ற பட்டணங்களிலும் கூட இது இப்படியாகவே இருக்கின்றது. இவ்விதக் கடைகள் பெரும்பாலும் யூதருடையவை, நியூயார்க்கிலும் போஸ்டனிலும் தூரத்தில் உள்ள மேற்கத்திய நாட்டு சகோதரர்களைக் காட்டிலும் சாதகமான சூழ்நிலையில் இருக்கின்றபடியால் வெளிநாட்டவர்களின் மீது இவர்களது கை

ஓங்கியிருக்கிறது. புதிதாக நாட்டுக்குள் வருகின்றவர்கள் அந்நாட்டு மொழியை பேச முடியாததால் இவர்கள் மீது திணிப்பது வெகு எளிதாக இருக்கின்றது. இவ்வித தொழிலாளிகள் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டு, சிறுசிறு கூட்டமாய் மிகக் குறைந்த காற்றோட்ட வசதியுடைய அறைகளில் சில சமயங்களில் 8 பேர் தங்கக்கூடிய சிறிய அறையில் 20 அல்லது 30 பேர் அடைக்கப்பட்டு அவர்களது உணவு, சமையல், வாழ்வு யாவையும் பார்த்துக் கொண்டு, 18-20 மணி நேரம் ஒரு நாளில் கடினமாய் உழைத்து சம்பாதித்து தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

“இவ்விதமான வேலைகளுக்கு கொடுக்கப்படும் கூ-யானது மனுக்குலத்திற்கே அவமானத்தை கொடுக்கும். வாரத்தில் 2 முதல் 4 டாலர் வரை சம்பாதிக்க மனிதன் அத்தனை கடினமாக உழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கீழ்க்கண்ட விவரமானது இந்த விஷயத்தை குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் ஒருவர் கொடுத்தது. ‘பாஸ் ஸ்வெட்டர்’ என்கிறவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரிகளிடம் பெறும் விலை பட்டியலை இவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்றனர்.”

மேல் அங்கி தயாரிக்க.....	$. 0.76 முதல் 2.50 வரை
வியாபாரிகள் அணியும் அங்கி தயாரிக்க....	$. 0.32 முதல் 1.50 வரை
கால் சட்டைகள் தயாரிக்க......	$. 0.25 முதல் 0.75 வரை
உள்பனியன் (1டஜன்) தயாரிக்க.....	$. 1.00 முதல் 3.00 வரை
அரைகால் சட்டை தயாரிக்க (1 டஜன்)....	$. 0.50 முதல் 0.75 வரை
பருத்தி மேல் சட்டை (1 டஜன்) தயாரிக்க...	$. 0.30 முதல் 0.45 வரை

“இந்த விலையி-ருந்து பெரும்பகுதியானது ‘பாஸ் ஸ்வெட்டர்’ கம்பெனியால் தனது லாபவிகிதமாய் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அடுத்து போக்குவரத்துக்கான செலவும் கூட எடுக்கப்பட்டு விடும். இவை யாவுக்காகவும் தொழிலாளியின் உழைப்பே செலவிடப்படுகிறது. (ஆனால் ஊதிய விகிதமோ குறைவு) இதை பார்க்கும் போது ஆணும் பெண்ணுமாய் தங்களது வாழ்வின் அத்தியாவசிய தேவைகளை பெற எவ்வளவு கடினமாய் உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை கற்பனை செய்ய முடிகிறது. அரை கால் சட்டை டஜன் ஒன்றுக்கு தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து

‘பாஸ் கம்பெனி’ 65 சென்டுகள் பெறுகின்றன. ஸ்வெட்டருக்கு 35 சென்ட்டு மட்டுமே கிடைக்கிறது.

“தயாரிப்பாளர்களுக்கு கோடைக்கால கால் சட்டை தயாரிப்பில் 10 சென்ட் கிடைக்கிறது. இவ்விதம் 6 ஜோடி தயாரிக்க ஏறக்குறைய 18 மணி நேரம் பிடிக்கும். அங்கிகள் தயாரிக்க 15 ஆட்கள் தேவை. ஏனெனில் அதன் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனி ஆட்கள் தயாரிக்கின்றனர். ஒரு டஜன் ஜோடி தயாரித்தால் 60 சென்ட் கிடைக்கும். இவை வெகுசில எடுத்துக்காட்டுக்களே, தையல் அல்லது ஆடைத் தயாரிப்பு தெரிந்த எந்தப் பெண்ணுமே இதில் செலவிடப்படும் உழைப்பின் அளவையும் அறிந்திருக்கிறாள்.

“ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் தகுந்த தண்டனை உண்டு. சில நேரங்களில் தவறு செய்தவர்களோடு கூட சேர்ந்து அப்பாவிகளும் அவதியுறவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வித ஆடைகள் மிகவும் சுகாதாரமற்ற சூழ்நிலையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் மனித சஞ்சாரத்துக்கே தகுதியற்றதொரு இடங்களில் இவை தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவ்விடங்கள் வியாதி நிறைந்த கிருமிகள் நாற்றத்துடன் இருக்கும். இந்த வருடம் சிக்காகோவில் இது போன்றதொரு கடையில் நான்கு பேர் அங்கி தயாரிப்பில் இருந்ததை ஒரு பார்வையாளர் பார்த்தார். இந்த நால்வருமே உட-ல் சிவப்பு தழும்புகளை உண்டாக்கும் கடும் காய்ச்சலுடன் வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். மற்றுமொரு இடத்தில் இதே வியாதியால் ஒரு குழந்தை மரித்துக் கிடந்தது. தொழிலாளிகளோ அதைத் தாண்டியே நடந்து செல்கின்றனர். அந்த தொற்றுவியாதி மிக விரைவாய் பரவிக் கொண்டிருந்தது.”

“ஐயோ! பொன் அத்தனை மதிப்புள்ளதாய் இருக்கிறது, ஆனால்
மாம்சமும் ரத்தமும் எவ்வளவு ம-வாகிப் போனது.”

பரிதாபத்துக்குரிய ஏழைகளின் எண்ணிக்கை அதிவேகமாகக் கூடிக் கொண்டே வருகிறது; மேலே காண்பிக்கப்பட்டதைப் போல், தொழில் போட்டியானது மனுக்குலத்தினை குழிக்குள் மொத்தமாய் தள்ளுகிறது. இதில் நிலத்தரகரும், இயந்திர உரிமையாளர்களும் விதிவிலக்காகி விடுகின்றனர். இதே நிலைமை நீடிக்குமாயின் இவர்களது சொத்துக்களும் அதிகாரமும் அதிகமாகி,

கோடீஸ்வரர்களும் கூட இவர்களை ஏறிட்டுப் பார்க்கும் அளவிற்கு மாறிவிடும்.

இவ்விதமான நிலைமையானது என்றுமே தொடரும் என்பது சாத்தியமில்லை. இயற்கை நியதியான காரணமும் விளைவும் கூட அதற்குரிய தேவ தண்டனையை கொண்டுவரும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை தேவ நீதியால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் கூட என்றுமே அனுமதித்து விடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. தேவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக நம்மை மீட்டு நமது மனுக்குலத்தின் தகுதியற்ற நிலைமையில் நம்மை ஆதரிக்கிறார்; மேலும் சுயநலம் மற்றும் தீமையின் பரவலான அதிகாரத்தி-ருந்து மனுக்குலம் விடுவிக்கப்படும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. ரோ. *8:19-23.*

சில வருடங்களுக்கு முன் "வெஸ்டர்ன் ஜர்ன-ல்" அந்த நாட்களின் சூழ்நிலையைக் குறித்து எழுதியிருந்ததைக் கீழே தருகிறோம். இது இக்காலத்திற்கு இன்னும் கூட பொருத்தமாயிருக்கும். அது கூறுகிறதாவது:

"நாட்டில் வேலையற்றவரது எண்ணிக்கை இன்று இரண்டு மில்-யன். இவர்களை சார்ந்து நம்பி வாழ்பவரது எண்ணிக்கை இதைக் காட்டிலும் நான்கு மடங்காக இருக்கக்கூடும்.

"ஒருவேளை இதைக் குறித்து ஏற்கெனவே நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அதன் உட்கருத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும் வரை இதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். அதாவது 'உலகின் மிக சிறந்த அரசாங்கத்தின்' கீழ், 'இதுவரை உலகம் கண்டிராத மிகச் சிறந்த வங்கி முறைமைகளோடு,' எல்லாமே மிக மேன்மையான பாதையில் நடந்து, கிடைக்கக்கூடிய ஆடம்பர, சௌகரியம் மற்றும் ஈடு இணையற்ற உணவு உற்பத்தியுடன் இருக்கும்போதே ஏழில் ஒரு பாக ஜனத்தொகையானது நமது நாட்டில் உண்மையிலேயே பிச்சைக்காரராக தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு பட்டினி கிடப்பதை தவிர வேறு வழியே இல்லை. விலைவாசி ஏற்றத்தால் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாமல் தவிப்புடன் தானியக் கிடங்குகளையும் அதை சுமந்து செல்லும் இயந்திரங்களையும் பார்த்த வண்ணமாய் ஜனங்கள் பசியுடன் இருக்கின்றனர். ஜனங்கள் குளிரால் நடுநடுங்கிக் கொண்டு சகலவிதமான ஆடைகளும் நிரம்பியிருக்கும் கிடங்குகளின் நிழ-ல் ஏறக்குறைய நிர்வாணமாய் ஒதுங்கி நிற்கின்றனர். மிகவும் எளிதாய் வெட்டியெடுக்கப்படும் நூற்றுக்கணக்கான மில்-யன் டன் நிலக்கரியை வைத்திருந்தும், ஜனங்கள் குளிரால் விரைத்துப் போய் அன-ன்றி இருக்கின்றனர். வேலையின்றி இருக்கும் செருப்புத் தொழிலாளிகள், நிலக்கரியை தோண்டி கொடுக்கும் சுரங்கத் தொழிலாளிகளுக்கு காலணிகளைச் செய்ய மிகவும் ஆர்வமாய் இருக்கின்றனர். ஆகவே காலணியின்றி சுரங்கத்தில் கஷ்டப்படும் சுரங்கத் தொழிலாளி சந்தோஷப்படுவான். அதே விதமாய் பாதி உடலை மட்டும் ஆடையால் மூடியிருக்கும் 'கென்சாசின்' விவசாயிகள் தனது அறுவடை மற்றும் கதிரடிக்கும் கூ-யை கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கும் கூட தனது கோதுமையை விற்கமுடியாமல், கிழக்கத்திய ஆடை நெய்யும் தொழிற்சாலைகளில் தனக்கு வேண்டிய ஆடையை வாங்குவதற்கு தனது தானியத்தை பண்டமாற்று செய்வதற்கு விருப்பமுடன் இருக்கிறான்.

"இயற்கை வளத்தின் குறைவால் இன்று தேசம் கஷ்டப்படவில்லை. தேவையானதையோ அல்லது உபயோகமான பொருளையோ தயாரிப்பதில் விருப்பமோ, திறமையோ இல்லாமல் மில்-யன் ஜனங்கள் வேலையின்றி தவிக்கவில்லை. உற்பத்தியின் உபகரணங்களும், பண பரிமாற்றமோ வெகு சிலரது கைகளிலேயே பெரும் திரளாய் தேங்கி விட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம். நாம் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பிப்பதற்கு எத்தனை தகுதியற்ற சூழ்நிலையாக இருக்கிறது; இன்னும் இன்னும் அதிகமாய் புரிந்து கொண்டால் நெருக்கடி இன்னும் தீவிரமாய் வளர்ந்து வருவது தெரியும். ஜனங்கள் வேலையின்றி குளிரில், பட்டினியுடன் இருக்கின்றனர். ஏனெனில் தங்களது உழைப்பை தங்களுக்கு தேவையான பொருட்களால் மாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை பார்க்கும் போது, நாம் பெருமை கொள்ளும் தற்கால நாகரீக வளர்ச்சியானது படுதோல்வியை நெருங்கிவிட்டது என்று புரிகிறதல்லவா? இந்நாட்டில் இருக்கும் வேலையற்றவர்களை நான்கு பேருடைய வரிசையாய் ஆறுஅடி தூரத்தில் நிற்க வைத்தால் அந்த வரிசை 600 மைல் நீளம் இருக்கும். இவர்கள் மீது சார்ந்திருப்பவர்களை இதே விதம் நிற்க வைத்தால் அந்த வரிசை 2,400 மைல் தொட்டுவிடும். இப்படிப்பட்ட கூட்டமானது அட்லாண்டிக்

முதல் பசிபிக் வரை - மணற்பாங்கான வளைவு முதல் (Sandy Hook) பொன் வாசல் (golden gate) வரை இருக்கும்.

“இப்படிப்பட்டதொரு தொழில் முறைமைகளுக்கு மாற்று வழியினை உருவாக்கும் திறமையானது மனுகுலத்தின் புத்தி கூர்மைக்கு இல்லாவிடில், இவ்வுலகில் மனுக்குலமே மாபெரும் தோல்வி கண்டுவிட்டதை நன்கு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. (ஆம், இந்த இடத்தில் தான் தெய்வீக அருளானது வழி நடத்துகிறது; மனிதன் தனது இயலாமையையும் மெய்யான தேவனையும் அறியவேண்டும். இளம் ஆண் குதிரையின் மதிப்பை அறிய அது முத-ல் அடக்கப்படவேண்டும்) இத்தனை காலம் இல்லாததொரு மூர்க்கமான, கொடூரமான காரியம் என்னவெனில் இக்காலத்தில், அதன் அவசியம் இல்லாதிருக்கும் அதன் பராமரிப்புக்கென்று எந்த வசதியும் செய்து கொள்ளாத நமது செல்வச் செழிப்பான ராஜாக்களோடு சண்டையிட தொழிற்படை வீரரை பராமரிக்கும் முயற்சியில் இறங்குவதுதான்.”

மேற்கூறப்பட்ட விஷயமானது “விலை பட்டியலை செப்பனிட” வேண்டிய மிகவும் மோசமான மனச்சோர்வான காலத்தில் எழுதப்பட்டது. சந்தோஷப்படும்படியானதொரு சாதாரண நிலைமையாய் இது இருக்கவில்லை. எப்படியானாலும், அதே வருடத்தில் “ஹேரிஸ்பார்க் பேட்ரியாட்” கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரத்தை “வேலையற்றவர்களின் எண்ணிக்கை” என்ற தலைப்பில் கொடுத்திருக்கிறது:

“போஸ்டனில் 10,000 தொழிலாளிகள் வேலையில்லாது இருக்கின்றனர்; ஒர்செஸ்டரில் 7000 பேர்; நியூ ஹேவனில் 7000 பேர்; புரவிடன்ஸ் 9.6000 பேர்; நியூயார்க்கில் 100,000 பேர். “உட்டிக்கா” என்பது மிகச் சிறிய நகரம். ஆனால் அதில் வேலையற்றவரது எண்ணிக்கை 16,000; நியூஜெர்சியின் பேட்டர்சன்னில் பாதிபேர் வேலையின்றி இருக்கின்றனர். பிலடெல்பியாவில் 15,000; பால்டிமோரில் 10,000 பேர்; வீ-ங்கில் 3000 பேர்; சின்சினாட்டியில் 6000; க்ளைவ்லேண்டில் 8000; கொலம்பசில் 4000 பேர்; இன்டியான போ-ஸ்சில் 5000 பேர்; டெரி ஆட்டில் 2500 பேர்; சிக்காகோவில் 200,000 பேர்; டெட்ராய்டில் 25,000 பேர்; மில்வாக்கியில் 20,000 பேர்; மினா போ-சில் 6,000 பேர்; செயின்ட் லூயிசில் 80,000 பேர்; செயின்ட் ஜோசப்பில் 2,000 பேர்; ஒமாகாவில் 2,000 பேர்; பியூட் சிட்டியின் மோன்ட்டில் 5,000 பேர்; சான் பிரான்சிஸ்கோவில் 15,000 பேர்.”

“தி கம்மிங் நேஷன்” என்ற பத்திரிக்கையில் “நீ தீர்க்கவேண்டிய ஒரு பிரச்சனை” என்ற தலைப்பில் வந்த கட்டுரையின் முக்கிய சாராம்சத்தை மட்டும் கீழே கொடுக்கிறோம். தற்கால சூழ்நிலையை சில மனிதர் எவ்வளவு சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர் என்பதை இந்த பகுதி நமக்கு காட்டுகிறது. இந்த எச்சரிப்பு யாவுமே திரும்பத் திரும்ப தெளிவாக தீர்க்கத்தரிசியினால் சொல்லப்பட்ட படியே இருக்கிறது. “இப்போதும் ராஜாக்களே (எந்த விதத்திலாவது அதிகாரமும் வல்லமையும் நிறைந்த யாவருமே) உணர்வடையுங்கள். பூமியின் நியாயாதிபதிகளே; எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.” அது கூறுகிறதாவது:

“தொழிலாளியை புதிய இயந்திரங்கள் படுவேகத்தில் இடமாற்றம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இப்போது நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்கள். இப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை தயாரிப்பதில் எத்தனை ஆட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது என்று கூறும் வாதம் நிற்காது. ஏனெனில் அப்படி வேலை கொடுக்கப்படும் எண்ணிக்கை இயந்திரத்தால் வேலையை இழப்பவரின் எண்ணிக்கையை விட மிகவும் குறைவே. ஒருவேளை அப்படியே பார்க்கப்போனால் உண்மையில் இந்த இயந்திரங்களின் உபயோகத்தால் பயன் ஏதும் இருக்காதே. ஆகவே இதனால் உண்மையில் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிவது என்னவெனில், முன்பு தாங்கள் செய்துக் கொண்டிருந்த வேலையை தற்போது இயந்திரங்கள் செய்துவிடுவதால் அத்தனை பேரும் ஆயிரக்கணக்கில் வேலையின்றி நிற்கின்றனர். ஆகவே இதை எந்த மனிதரும் ஒரு நிமிடம் ஆழ்ந்து யோசித்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். முன்பு வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது பொருட்களை வாங்கியதைப் போல் வேலையற்ற நிலையில் அவ்வளவுக்கு வாங்க இயலாது. ஆகவே பொருட்களின் அவசியம் இதனால் வெகுவாய் குறைகிறது. இதனால் இன்னும் அநேகருக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பும்

தடுக்கப்படுகிறது. இதனால் வேலையற்றவரின் எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாகி, பொருட்களை வாங்கும் நிலை இன்னும் குறைந்து போகிறது.

"இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? ஒட்டு மொத்தமாய் எல்லா பொருட்களின் விலையும் குறைந்து போனதால், இந்த மனிதருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இவர்களுக்கு என்று எந்த தொழிலும் இல்லை. ஏனெனில் இதே காரணத்தினால் எல்லா தொழிலுமே மக்களால் தேவைக்கும் மேல் நிரம்பி இருக்கிறது. அவர்களை கொன்றுவிடவும் முடியாது (வேலை நிறுத்தம் செய்தாலொழிய). அவர்களுக்கு போகும் இடமும் வேறு இல்லை. உண்மையிலேயே நான் கேட்கிறேன், அவர்களை என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? திறமையான விவசாயிகள் யாவருமே கடனில் மூழ்கி வருகின்றனர். ஆகவே இந்த மனிதர்கள் நிலத்தை உடையவர்களாய் இருந்தும் அங்கு இவர்களால் என்ன செய்துவிடமுடியும்?

"காட்டில் உள்ள மரங்களைப் (இலைகளைப்) போல் இந்த மனிதர் பெருகிவருகிறார்கள். இவர்களது எண்ணிக்கை மில்-யன் கணக்கில் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய நம்பிக்கை அநேகருக்கு இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும், தற்போது வேலையில் இருப்பவர் நீக்கப்பட்டு அந்த இடத்தையே இவர்கள் நிரப்ப முடியும். அதனால் வேலையற்றவரது கணக்கில் வேலை போய்விட்டவர்கள் வந்து சேர்ந்து கொள்வர். இவர்களது இந்த நிலைமைக்கு நீங்கள் எவ்வகையிலும் பொறுப்பு அல்ல என்று ஒருவேளை நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அன்பானவர்களே, இவர்களது இந்த நிலைமைக்கு நீங்களும் பொறுப்பாவீர்கள். இதை அநேக காலக்கட்டத்தில் நீங்கள் உணருவீர்கள். உங்கள் பாதையை (வழியை) மாற்றி இதை கேட்பதற்கு மறுப்பதினால் இந்த விஷயமானது நீக்கப்பட்டுவிட முடியாது. முன்னொரு காலத்தில் பிரெஞ்சு மக்கள் இப்படித்தான் எண்ணினார்கள். ஆனால் மாறுபட்ட விதத்தில் அவர்கள் அதை புரிந்து கொண்டனர். ஒருவேளை தற்போதைய தலைமுறை அதை மறந்து விட்டிருக்கலாம். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தற்போதைய தலைமுறை இந்தக் கேள்வியை இப்போது தீர்த்து வைக்க வேண்டும். ஏதாவது ஒரு வழியில் இதை

முடிவுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அது ஒரு வேளை சமாதானம், அன்பு, நீதி என்ற ரீதியில் இருக்கலாம். அல்லது யாரோ ஒரு மனிதன் அதிகாரத்தை தன் கையிலெடுத்துக் கொண்டு எல்லா உரிமைகளையும் தள்ளி நசுக்கி விடலாம். மறுபடியும் இதைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இந்தக் கேள்விகளுக்கு வெகுசில வருடங்களிலேயே பதில் சொல்லுவீர்கள்.

"பிரான்ஸ் நாடானது எச்சரிக்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்களால் இதைக் கேட்க இயலவில்லை. காரணம் சீரழிந்த ராஜரீக உல்லாசம். நீங்களாவது கேட்பீர்களா? அல்லது ஐந்து அல்லது ஆறு மில்-யன் ஜனங்கள் உணவுக்காக இடும் கூக்குரலைக் கேட்கும் வரைக்கும் தற்கால நிலவரமானது கண்டுகொள்ளப்படாமல் போய்விடுமோ? இப்படிப்பட்ட உபத்திரவம் வரும்போது அது அமெரிக்காவில் 100 மடங்கு அதிகமாக இருக்கும். ஏனெனில் கடந்த நூறுஆண்டுகளாய் இங்கு நிலவும் சமுதாய நிலைமை அப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது. சுதந்திரத்தின் மீது இருக்கும் வாஞ்சையானது மிகவும் உறுதியாய் வளர்ந்துவிட்டது. கொடுங்கோலர் மீதும், தங்களை அடக்கி ஆள்பவர் மீதும் இருக்கும் வெறுப்பில் இந்த வாஞ்சை பராமரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிசூட்டப்பட்ட, முடிசூட்டப்படாத எந்த மன்னரின் ஆணைக்கும், சமிக்கைக்கும் செவி கொடுத்து தன் சொந்த சகோதரனையும், தன் தகப்பன்மாரையும் சுட்டுத் தள்ளுவதற்கு எந்த ராணுவ வீரனையோ கப்பற்படை வீரனையோ எதிர்பார்க்க முடியாது. லட்சக்கணக்கானோரின் நீண்ட நாளைய வேலையில்லா திண்டாட்டத்தின் பலனாய் என்ன விளைவு வரப்போகிறது என்று பார்க்கும் போது நல்லுறவு என்ற கட்டுப்பாட்டை வெகுசீக்கிரமே இந்த நிலைமை குழிதோண்டி புதைத்திடப் போகிறது. இப்படி ஒரு நிலைமையை இவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்து உங்களுக்கு எந்த உணர்வும் தோன்றவில்லையா? இந்த நிலைமையின் கடைசி கட்டத்தினை அடைவதைக் காட்டிலும், இதற்கு ஒரு விமோசனத்தை காணும்படி, இவர்களை வேலையில் அமர்த்துவது குறைந்தபட்சம் பொதுப்பணி இடங்களிலாவது இவர்களை அமர்த்துவது சற்று மேலானதாக இருக்குமல்லவா?

"தொழிலதிபர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று நமக்குத்

தெரியும்; மக்களை படைபலத்தால் ஆளுகை செய்ய, போர் தளவாடங்களை அவர்கள் உருவாக்கி வருவதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் மூடர்கள், தங்களது சொந்த இறுமாப்பில் மட்டுமே அவர்கள் ஞானிகளாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ராஜாக்களின் தந்திரங்களை கையாளுகிறார்கள். இவர்கள் விரைவில் காற்றுப் பறக்கடிக்கும் பதரைப் போல் இருப்பார்கள். அவர்களது தந்திரங்களுக்கு எதிராய் எல்லாம் இருக்கின்றன. பெரும் படைகளுடன் இங்குள்ள முதலீடுகளுக்காக சண்டையிடும் ராஜாக்கள், சீரான நாகரீக வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்துக்கு முன்பாக நடுநடுங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். கள்வர்களின் சலுகைகளை தடுத்து நிறுத்துமே ஒழிய, நேர்மையானது யாரையும் காயப்படுத்தாது. கட்சிக்காரர்களாக அல்ல, நல்ல குடிமக்களாய், கட்சியை காட்டிலும் நாட்டு நலனையும், ராஜாக்களின் பொன்னைக் காட்டிலும் நீதியையும் நாம் சிந்தித்து, குடிமக்களாய் இந்த பிரச்சினையை சட்ட பூர்வமாக தீர்த்து சரிபடுத்துவோமாக."

உண்மையிலேயே பலவானாக உணரும் ஒவ்வொருவரும் பேசும் உறுதியான வார்த்தைகள் இவை. இப்படிப்பட்டவர் நாட்டில் அநேகருண்டு. இந்த குற்றச்சாட்டில் கொஞ்சமாவது உண்மையே இல்லை என்று யாரும் மறுத்துப் பேச முடியாது.

மனித சக்தியால் சமாளிக்க இயலாத உலக சூழ்நிலைகள்

இந்த சூழ்நிலையானது அமெரிக்காவுக்கோ அல்லது ஐரோப்பாவுக்கோ விசித்திரமானது அல்ல; ஆசியர்களும் இதை நூற்றாண்டுகளாய் அறிந்திருக்கவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கும் ஒரு அமெரிக்க மிஷினரி எழுதும் போது, அமெரிக்காவில் ஒரு நாளைக்கு 3 வேளையும் சாப்பிடத் தேவையான உணவு இருக்கிறதா என்று இந்தியர்கள் கேட்கும் போது தன் இதயமே சோர்ந்து போவதாக எழுதுகிறார். மேலும் இந்தியாவில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு இயற்கையான தேவையை பூர்த்தி செய்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு கூட போதுமான உணவு கிடைப்பதே அபூர்வமாய் இருக்கிறது என்கிறார்.

இந்தியாவில் வங்காள கவர்னர் ஒருவர் சமீபத்தில் கூறியதாவது: "எங்களது விவசாயிகளில் பாதிப்பேருக்கு மேல் தங்களது பசியை போக்கிக்கொள்ள ஆண்டு முழுவதுக்கும் என்னதான் இருக்கிறது என்பதே தெரியாது." தானியத்தை பயிரிடுகிறவர்களே

இயற்கையான பசிக்கு அதைச்சாப்பிட முடியாது; முத-ல் அதற்குரிய வரியானது கட்டப்பட வேண்டும். இந்திய ஜனத்தொகையில் ஒரு கோடி பேர் பருத்தி ஆடை நெசவாளர்கள். ஆனால் தற்போது இவர்களது தொழிலை இயந்திரங்கள் பாழடித்து விட்டதால், ஏற்கெனவே இருக்கும் கஷ்டமான விவசாய சூழ்நிலையில் இவர்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலைத் தவிர வேறு எந்த மாற்று வழியும் இல்லை.

தென் ஆப்பிரிக்காவிலும் கூட "ஆப்பிரிக்காவின் பொன் ஆசை" என்று கூறப்படும் நாட்களில் கோடிக்கணக்கான டாலர்கள் மிகவும் சுலபமாக முதலீடு செய்யப்பட்டன. ஆனால் அநேகருக்கு இப்போது காலம் மிகவும் கடினமானதாய் இருக்கிறது. படித்தவர்கள் கூட கஷ்டப்படுகிறார்கள். தென் ஆப்பிரிக்காவில் நோட்டல் என்ற இடத்தி-ருந்து வரும் பத்திரிக்கை தற்போதிருக்கும் சூழ்நிலையைக் குறித்து கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது:

"டர்பனில் ஒரு கூட்டத்தினரிடையே நிலவும் ஆதரவற்ற நிலைமையை குறித்து, வேலைக்காக ஐரோப்பாவி-ருந்து குடி புகுந்தவர்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளாதவர்களுக்கு, சிறிதளவாவது ஒரு கருத்து இருக்கும். இங்கிருக்கும் துரதிஷ்டசா-களுக்கு மனிதாபிமான அடிப்படையில் ஏதாவது செய்யும் கடமையானது நகர கவுன்சி-ன் நிவாரண குழுவிற்கு இருப்பதை பார்க்கும் போது ஒரு மனதிருப்தி தோன்றுகிறது. இந்த மனிதாபிமான இயக்கத்தில் முழு ஈடுபாட்டோடு இறங்கி சோர்வில்லாமல் உழைக்க சுறுசுறுப்பான ஒருங்கிணப்பாளரான திரு.R.ஜேம்சன் இந்த வாரம் பேசும் போது கூறினார். இந்த வகையான நிவாரணப்பணியில் குறைந்தது ஐம்பது ஆட்களுக்காவது தற்கா-க பணி கிடைக்கிறது என்று உறுதியாய் நான் கூறுகிறேன். குமாஸ்தா மற்றும் தெழிற்திறமை உள்ளவர்களும் "அதிர்ஷ்ட மற்றவர்களாக" கார்ப்பரேஷன் அளிக்கும் உதவித் தொகையான 3 ஷில்-ங் ஒரு நாள் கூ-யும், இருப்பிடமும் பெற, கொதிக்கும் வெயி-ல் 8 மணி நேரம் மணல் வாரிகொட்டும் பணியை செய்யவேண்டியதை பார்க்க மனம் சோர்ந்து போகிறது.

"அதே சமயத்தில் வேலை கா-யில்லாததால் வேலைக்காக

வரும் மனுக்களை அடிக்கடி நிராகரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது கமிட்டியின் தலைவர் விளம்பரம் மற்றும் பிற வழிகளில் வியாபாரம் மற்றும் கைத் தொழில் தெரிந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறார். ஆகவே இந்த குழுவில் எழும்பும் வேலை வாய்ப்புகள், ஏற்கெனவே மனு செய்தும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்படாதவர்களின் வரிசைப்படி நிரப்பப்படுகின்றன. குழுவாக பணிபுரிபவர்கள் மட்டுமன்றி கணிசமான எண்ணிக்கையில் வேலை தேடி அலைபவர்கள் அநேகர் உண்டு. மிகவும் அன்போடு பழகக் கூடிய துணை மேயரிடம் போகும்படி இவர்கள் முற்பட்டனர். தன்னால் முடிந்த நன்மையை இவர் அவர்களுக்கு செய்வார். ஆனால் அடிக்கடி இந்த முயற்சி தோல்வியிலேயே முடிகிறது. வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பவர்கள் திரு.ஜேம்சனுக்காய் காத்திருப்பார்களேயாகில் அவரது பட்டிய-ல் இருக்கும் வேலையற்றவர்களுடைய முழுவிவரத்தையும் அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடும். இந்த மனிதர் யாருமே “டார்பன்” நிரந்தர நகரவாசிகள் இல்லையென்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் வேலைவாய்ப்பைத் தேடி தென் அமெரிக்காவின் மற்ற பகுதியி-ருந்து இப்பகுதிக்கு வந்தவர்களே இவ்வித அனுபவத்தில் “டர்பன்” நகரமே நிகரில்லாததாக ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்டதொரு வேதனைக்குரிய நிலைமை வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை.

“ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல நிவாரண வேலை வாய்ப்புக்காக மனுபோட்டிருக்கும் அநேகர் “குமாஸ்தா” பணியில் மட்டுமே பழக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். எப்போதும் சரக்குகளால் நிரம்பிவழியும் “நேட்டல்” என்ற இடத்தில் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வாய்ப்பே கிடையாது என்று உறுதியாய் கூற இயலாது. ஆனால் கார்ப்பரேஷனின் தற்கா-க பணி அமர்த்தும் செயல்பாட்டிற்குப் பின்னும் கூட, ஆதரவற்றவர்களது எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகம் இருக்கவே செய்தது. மொத்தத்தில் நிவாரண பணிகளின் ஊழியரது செயல்பாடு மிகவும் உயர்வானதாக இருந்தது. அதனால் கவுன்சில் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கையை இன்னும் நீடிக்க உத்திரவாதம் அளித்தது. ஆனால் “தயாள குணமுடைய சமுதாயம்” என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாயம் என்று சொல்லப்படும் மேன்மையானதொரு

ஒழுங்கமைப்பு தன்னுடைய குடிமக்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் மட்டுமே நிவாரப்பணிகளை செய்கிறது. எப்போதும் போல் பணத்தால் இல்லாவிடினும், இப்படிப்பட்ட தகுதியான காரியங்களால் அதன் கரம் எப்போதும் நிறைந்திருக்கின்றது.”

ஆனால் சந்தர்ப்பக் குறைவும், புத்தி கூர்மையின்றி இருக்கும் தனது உடன் சிருஷ்டிகளானவர்கள் நசுக்கப்படுவதை தடுக்க, அறிவுபூர்வமான மக்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கமாட்டார்களா? இயந்திரக்கல்-ன் மேல்கல் மிகவும் ஆபத்தோடு கூட கீழிருக்கும் கல்-ன் மீது வெகு அருகில் நெருங்கி வருவதைக் காணவில்லையா? தங்களிடையே இருக்கும் போட்டியின் அதிகப்படியான அழுத்தமாகிய இந்த இரண்டு கற்களிடையே கடந்து வரவேண்டிய ஜனம், இன்னும் கூட அதிகமாய் இதை அனுபவிக்க வேண்டுமா? தயாளகுணமுடைய இதயங்கள் இதற்கொரு நிவாரணத்தை கொடுக்கக் கூடாதா?

இல்லை; சந்தர்ப்பம் கிடைத்தவர்களும் அல்லது திறமை உடையவர்களும் “பணம் திரட்டும்” தங்களது சொந்தப்பணியில் மிகவும் மும்முரமாய் இருக்கின்றனர்; தங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தினை கூடியமட்டும் தங்களுடைய சொந்த லாபங்களுக்காகவே செலவிடுகின்றனர். இதனால் இவர்களுக்கு உண்மையான சூழ்நிலையை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சந்தர்ப்பம் வாய்க்காமல் தவிப்பவர்களது வேதனைப் புலம்பல் இவர்களுக்கு கேட்கவில்லை. ஆனால் அடிக்கடி தாராளமாய் இவர்களுக்கு ஏதோ உதவிகளை செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த துரதிஷ்டசா-களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் மிகவும் பெருகிக் கொண்டே வருவதால், இப்படிப்பட்ட பொதுவான நிவாரணங்களால் எந்த பயனும் இல்லை என்று அநேகர் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. தற்போதிருக்கும் நிலவரம் அவர்களுக்கு பழக்கமாகிவிடுகிறது. அதினால் தங்களுக்கு இருக்கும் சௌகரியங்களிலும், விசேஷ சலுகைகளிலும் கிடைக்கும் சந்தோஷத்தில் அமைதிபட்டு விடுகிறார்கள். இதனால் தற்போதைக்கு தனது உடன் மனுஷனின் துன்பங்களை மறந்து அல்லது அலட்சியம் செய்து விடுகின்றனர்.

ஆனால், வெகுசிலர், சூழ்நிலையை நன்கு புரிந்து ஏறக்குறைய உண்மை நிலவரத்தை தெளிவாக பார்க்கின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்களில் சிலர் சந்தேகமின்றி உற்பத்தியாளரும், சுரங்க உரிமையாளருமாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் கஷ்டங்களை பார்க்கின்றனர். இப்படியான காரியங்களை மாற்ற விரும்புகிறவர்களும், ஏங்குகிறவர்களுமாய் இருக்கின்றனர். ஆனால் இவர்களால் என்னதான் செய்யமுடியும்? தங்களுடைய உறவினரிடையேயும், அருகில் வசிப்பவரிடையேயும் இருக்கும் மோசமான துயரை துடைக்க சிறிய அளவில் ஏதாவது நிவாரண உதவியை மட்டுமே செய்ய முடியும். தற்போதிருக்கும் சமுதாய சட்டமுறைகளை மாற்றவோ அல்லது இப்போதிருக்கும் போட்டி முறைமைகளை ஒழிக்கவோ இயலாது. ஆனால் வேறு ஏதாவது ஒரு அதிகாரம் வந்து, இந்த நிலையை ஒழிக்காவிடில் ஒட்டுமொத்தமாகவே போட்டிகளால் இந்த உலகமே பாதிக்கப்படும் என்று உணர்கின்றனர்.

இப்போதிருக்கும் சமூக அமைப்பினை யாரோ ஒரு தனிமனிதனோ அல்லது குறிப்பிட்ட மனித குழுவோ மாற்றி அமைக்க முடியாது என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது; ஆனால் தேவனுடைய வல்லமையினாலும் தேவனுடைய வழியினாலும், வேதத்தில் கூறப்பட்டிருப்பது போல கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒரு முழுமையான ஒழுங்கிற்கு மாற முடியும். மாறக் கூடும்; இது சுயநலத்தை அல்ல, அன்பையும் நீதியையும் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கும். இந்தப் புதிய அமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டுமாயின், தற்போதைய நிலைமை முற்றிலுமாய் அகற்றப்பட வேண்டும். புதிய திராட்சை ரசத்தை பழைய துருத்தியில் நிரப்பக் கூடாது, அல்லது பழைய துணியின் மீது புதிய துணியை ஒட்டு போடவும் கூடாது. ஆகவே சமீபமாக இருக்கும் வாக்குத்தத்தத்தினால் ஏழை, பணக்காரர் மீது அனுதாபத்தோடு, "உமது ராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக" என்று ஜெபிப்போமாக; தேவனுடைய கோபாக்கினையால் தான் இது செயல்படுத்தப்படும். இதற்கான ஆயத்தக் காரியங்கள் ஏற்கனவே தயாராகி விட்டதையும் நாம் காண்கிறோம்.

விடியற்காலை வருகிறது

"வெகுகாலத்திற்கு முன்பே வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட
ஒரு விடியல், மேலானதொரு நாள் வருகிறது,
சத்தியமும் நேர்மையும், பரிசுத்த வல்லமையோடு வரும்போது,
தவறுகள் தூக்கியெறியப்படும்;
கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஒவ்வொரு சோகமான
பெரு மூச்சையும் கேட்கும் போது விரைவில் நீதியோடு கூட
தன் கரங்களை விரைவாக கடல்மீதும் தரைமீதும் நீட்டுகிறார்.

"கொடுங்கோலரின் இறுமாப்புடைய பெருமை பேச்சு
இனியும் வானத்தை நிரப்பவேண்டாம்,
ஆனால் வயோதிகரும் வா-பரும் சத்தியத்தை நேசித்து,
எல்லா இடத்திலும் துரிதமாய் சொல்லட்டும்.
இனி ஒருபோதும் தேவையும், துக்கமும்
உடையவரிடமிருந்து நம்பிக்கையற்ற குரல் எழாது,
ஆனால் யுத்தங்கள் அடங்கி மெய்யான சமாதானம்
விரைவில் செழிக்கட்டும்.

"ஜூபி- வருடமாகிய உதவி அலை வந்து கொண்டிருக்கிறது;
கட-ன் அலையைப் போல் பாட்டும், ஆரவாரமும் இப்பக்கம் வீசும்.
தேசங்களின் ஜூபி- வானத்துக்கும் பூமிக்கும் இடையே ஒ-க்கட்டும்
கிருபையின் உதயம் வேகமாய் இழுக்கப்பட்டு, விரைவில் வருகிறது;

"ஓ! அந்த மகிமையின் விடியலுக்காய் நாம் விழித்து,
காத்திருந்து ஜெபிக்கிறோம்;
காலை வெளிச்சமானது உச்சிவரைக்கும் வந்து
துயரத்தை தூர விரட்டட்டும்;
பரலோக மகிமை வானிலும் பூமியிலும்
பெருவெள்ளமாய் ஓடும் போது,
கர்த்தரை ஸ்தோத்தரித்து அவரது
எல்லா கிரியைகளுக்காகவும்
அவரை விரைவில் துதிப்போமாக."

அ அ